

**THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS**

LIBRARY

881

H8

1852

v.2

cop.2

REMOTE STORAGE

4919

LIBRARY
UNIVERSITY OF ILLINOIS
URBANA

QUINTO QUARTO CONSECUTIVO

QUINTO QUARTO CONSECUTIVO

QUINTO QUARTO CONSECUTIVO

LIBRARY

UNIVERSITY OF ILLINOIS

URBANA

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS I.

ODYSSEAE I—XII.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

HOMERI ODYSSEA

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIÆ.

UMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

SUMMARIA F. A. WOLFF

I.

Invocata Musa ut Ulyssem canat ab eversa Troia erantem
et amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1—10), nar-
ratio ducitur ab eo tempore, quo Calypso insulam ille re-
licturus est. Absente enim Nestore, cuius ira vitium iam du-
rum reditu arcebat, dheretum fit in concilio deorum ut
Calypso eam ab Ogygia insula discedere domumque reverti
sint (11—95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Itha-
cam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba
procorum, nuptiis Penelopes imminentium, Ulyssis copias
prothibens conviviis absunt (96—112). Apud eos reger-
antimi Telamachus assidens reverenter excipit deam, Menela-
e, Taphiorem regis, specie indutam, quae ipsam variis sermo-
nibus ad spem patri propediem redacta videnti existit por-
taturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua proce-
rum iniurias palam accusat, et ut ipse statim de patrie assen-
tiam ad Nestorem ac Menelaum proficiascatur, recessu ad
erroribus regressos (113—318). Mox, ubi ex oculis evanuit
her, non sine indicio nimis, Phaeacum procorum epulis ad-
hibitis, canere oritur de infelici navigatione Achivorum;
quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare
volatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum
statim cum proci contumacius generosi hanc dissolutam
consilio suo (319—419). Interim flexo in vespem die proci
a cantu et salutatione cubitum discedunt dormos, ipsaque Te-
lamachus dormitum in (420—444).

II.

Ithacensis postea rursus ad concilium vocatis Telam-
achus quaeritur contumeliam domus et profectionem hanc

881
H8

1852

v. 2

cop. 2

REMOTE STORAGE

F. A. WOLFI

S U M M A R I A.

I.

Invocata Musa ut Ulyssem canat ab eversa Troia errantem et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1—10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum ut Calypso eum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11—95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminentium, Ulyssis copias quotidianis conviviis absumit (96—112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat hortaturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim de patre sciscitatum ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113—318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phemius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Achivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum procis contumacius generosa simplicitate expostulat et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319—419). Interim flexo in vesperam die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420—444.)

II.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum

*

885462

atque populi misericordiam et auxilium implorat (1 — 79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80 — 128). Respondenti Telemacho et turbam dono excedere aperte iubenti aquilae praetervolantes auspicium faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses ridetur ab Eurymacho (129 — 207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208 — 259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260 — 295). Statim domum reversus Eurycleam proman cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296 — 381), Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt ex portu (382 — 434).

III.

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1 — 74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75 — 200): tum monitis bonisque omnibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201 — 328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylai, abit Minerva, quam in discessu agnitam veneratur Nestor et vitulam deae immolaturum se vovet (329 — 394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur et ibi pernoctat (395 — 403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404 — 485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Phraeorum, deversati altera Spartam pervehuntur (486 — 497).

IV.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus liberaliter hospitio invitatis epulae apponuntur (1 — 67). Cum iis super coenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans

agnoscit (68 — 154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155 — 305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho et patris fortunam percunctanti narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiakis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartaë maneat, rogato munera hospitalia promittit (306 — 619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620 — 714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715 — 847).

V.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1 — 84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85 — 147) heroem, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet non morari se, quo minus statim discedat (148 — 227); ipsaque propere eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228 — 281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, e longinquo videt, forte praetervehens Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282 — 332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae experitur, Leucotheae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333 — 364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimem cubile foliis stratum placido somno recreat (365 — 493).

VI.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1 — 47). Id facile permittente patre ac vehiculum praebente, mane illuc pervehitur, tum opere facto ludum exercet cum ancillis (48 — 109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110 —

185), ab eaque statim in tutelam receptus lavacro, veste ac cibo recreatur (186—250): mox diligenter admonitus cum ancillis sequitur currum redeuntis et occidente sole venit ad lucum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251—331).

VII.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1—77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissime ornatam; ubi primores Phaeacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78—225). Percunctante post coenam Arete, cuius esset et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226—297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298—347).

VIII.

Postero die in publico concilio consultat Alcinoüs de hospite domum deducendo principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praebendas (1—45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46—103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacessitus se immiscet et certamine disci vincit (104—255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256—384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis lacessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385—469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroi memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinoüs ut, quis sit et quos casus perpressus sit, exponat (470—586).

IX.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1—38); ut ab Ilio profectus primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII socii amissis, fugatus abscesserit (39—61); utque inde circa Ma-

leam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit directus (62 — 104), tum in terram immanium Cyclopum (105 — 192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193 — 286): qui cruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287 — 344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubuisset, excaecatus (345 — 412) et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413 — 566).

X.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, pervectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam petenti secundum, utre conclusos (1 — 27); socios autem, quum patria iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde emissam precellam eos ad Aeoliam reiecissee, verum expulsos ab rege et in vastum mare occidentalis plagae abreptos (28 — 79). Ita ad Laestrygonas anthropophagos deferuntur, ubi naves XI et multi sociorum intercitant (80 — 132); mox una navi ad Aeaeam appellant, insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum ora convertuntur (133 — 260). Ulysses tum ipse, herba magica a Mercurio accepta, ad deam ingressus potentiam eius effugit atque adeo virtute efficit ut socii pristinam speciem recipiant (261 — 399). Denique anno exacto apud Circe cum sociis, Ithacae memor iubetur ab illa consulendi Tiresiae causa proficisci ad fauces inferorum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur (400 — 549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550 — 574).

XI.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, eam ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1 — 22). Ibi saceris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23 — 50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51 — 151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152 — 224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimediā, Phaedram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225 — 332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendam sermonem (333 — 376) heroës quoque, quorum animae oc-

currerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377—466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiacem maiorem (467—567); praeter hos Minoem iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568—626). Quibus visis, partim et colloquutus ex Oceano revehitur in altum (627—640).

XII.

Reversus in Aeaëam insulam, Elpenoris corpore humato (1—15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16—141). Bono animo ingreditur mare, Sirenium letalem cantilenam audit impune (142—200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdin, dum Scylla sex socios e navi abripit (201—259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti in cibi penuria, frustra prohibente ipso, iucustoditis bobus Solis non parcunt (260—373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374—396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397—419), qui fragmento lacerae navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420—453).

XIII.

Enarrato errore suo, Ulysses a primoribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1—23); perque reliquam diem sacrificio et epulis adhibitus, compellatis principibus, discedit et quietissima navigatione in Ithacam devehitur (24—95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96—187). At expectatus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebula cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert e mentito nomine, neque adeo edoctus ubi sit ac deam praesentem veneratus caute agere desinit (188—351); mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur et, ne agnoscatur ab Eumaeo, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352—440).

XIV.

Simulato hospiti, in casam introducto, Eumaeus, fidi-
 mus servorum semperque memor domini, carnem porcelli,
 nam cum vino apponit (1 — 110.) Oriuntur inter eos varii ser-
 mones de Ulysse, velut absente, quem in patriam reversurum
 esse ne iurato quidem credit Eumaeus, nec dubitat quin
 etiam Telemachus in itinere procorum insidiis occisus sit
 (111 — 184). Deinceps, quis esset, interrogatus Ulysses longam
 seriem fabularum fingit, testatus simul, se apud Thesprotos
 de ipsius propinquo reditu audivisse (185 — 359): verum ille,
 nimis incredulus, oblatam de ea re sponsionem abnuat (360 —
 408). Denique coenati ambo cum reliquis subuleis (409 — 456)
 cubitum discedunt frigida nocte, qua Ulysses, priscis amba-
 gibus sermonis usus, corpori tegendo laenam quaerit acci-
 pitque ab Eumaeo, qui mox ad suum custodiam egreditur
 (457 — 533).

XV.

Telemachum, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet
 Minerva domum ut redeat, quaque via procorum insidias
 vitet (1 — 43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi ve-
 niam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus
 conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergit ad navem,
 in portu Pylio relictam (44 — 181). Pheris iterum deversati
 altero die Pylum perveniunt: unde Telemachus, Pisistrato ad
 patrem remisso et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum
 ob caedem exule, propere solvit ac tutus devia navigatione
 in patriam advehitur (182 — 300.) Ulysses interea cum Eu-
 maeo super coenam consilia confert de profectione in urbem;
 simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius
 (301 — 388): qui natales suos enarrat atque ut infans olim a
 Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit
 (389 — 495). Iam appulsam navem suam Telemachus ad ur-
 bem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse
 autem diverso itinere ad Eumaeum proficiscitur (496 — 557).

XVI.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei
 (1 — 41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici perso-
 nam gerente, colloquutus et domesticam calamitatem con-
 questus, Eumaeum reditus sui nuntium mittit ad matrem
 (42 — 153). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis red-
 ditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154 — 239); mox cum

eo de caede procorum deliberat et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240 — 321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae saluum revertisse filium (322 — 341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342 — 408). Quibus ad se perlati, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinoon, auctorem sceleris, accusat (409 — 451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452 — 481).

XVII.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1 — 30); statimque ex domo, salutatis Euryclea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31 — 83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicit (84 — 165). Ibi coenam apparantibus prociis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166 — 289). Ad aulam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290 — 327). Iam ipsam domum ingressus a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et proci; sed Antinoon eum conviciis consecatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328 — 491). Quam ob contumeliam diras Antinoon imprecata Penelope, ad se arcessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit; is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492 — 584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585 — 606).

XVIII.

Mendicante apud procos Ulysse, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1 — 13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemium ponentibus prociis, iusto certamine luctantur (14 — 100). Victor Ulysses seminecem Irum extra ianuam proicit: Amphinomo autem, uni ex prociis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicit (101 — 157). Degressa rursus in conventum virorum Penelope, filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158 — 243); et callida oratione studia procorum experiens spemque nuptiarum ostentans ab illis sibi munera

deposcit ac statim collata accipit (244 — 303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melantho ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304 — 404). Tandem a Telemacho moniti domum quisque suam abeunt (405 — 428).

XIX.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, praelucente Minerva, arma omnia in superiorem partem aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1 — 46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat se apud The-sprotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47 — 307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes ablui iubet; quod dum facit Euryclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308 — 507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope ominosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508 — 553); cui tamen non satis confisa, exponit se postero die procis certamen oblaturam atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554 — 581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582 — 604).

XX.

Ulyssi diu insomnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti et procorum caedem anxie cogitanti (1 — 30). Tandem confirmat eum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelopae excitatus a Iove fausta omnia poscit atque accipit (31 — 121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122 — 159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160 — 240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241 — 344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos invenes graviter alloquitur Theoclymenus, et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare eum cavillando derisum domo excludunt

(345—386). Quae omnia ex propinquo auscultans cognoscit Penelope (387—394).

XXI.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1—79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinata ordine statuit et ipse arcum tentat non sine spe successus (80—135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitum praesagiens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliri iubet (136—187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebet eisque forium custodiam mandat (188—244). Reverso in conventum Ulysse, etiam Eurymachus frustra tentat: et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245—272). Iam Ulysses iuvenes rogat ut ipsum quoque vires seniles explorare sinant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius iussu Euryclea posticum occludit, alium exitum Philoetius (273—392). Ita Ulysses arcum intendit et sagittam per omnia ferramenta mittit (393—434).

XXII.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoun, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1—41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42—98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium defert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99—162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequenti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163—199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200—240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241—329): parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330—380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerunt, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381—477).

Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478—494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (495—501).

XXIII.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclea, ut Ulysem sub mendici habitu latuisse et procos telis eius cecidisse nuntiet (1—31). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (32—110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111—172). Tandem illa, quo cautius verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur ut respondendo plane pateat opifex maritus (173—204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur; etiam in lecto, ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (205—343). Mane postridie domum mandat Penelopae atque, ut in ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344—372).

XXIV.

Procorum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroës occurrunt, tum alii tum Achilles et Agamemno (1—22.) Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23—97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendentium, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procorum assiduitatem et occasum cognoscit atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98—204). Interea heros cum suis ad Laertem profectus, primum velut ignotus in hortis cum illo sermonem quaerit de filio affectusque cognitis, quas senex tulisset, aërumnis, dum eum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit et caedem procorum perpetrata narrat (205—344). Laetus senex lavatur et ipse quoque a Minerva decoratus cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi redux agnoscitur et salutatur ab omnibus (345—412). Iam rumore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes

tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamantibus Medonte et Halitherse, armati Ulyssem ad Laertis praedium persequuntur (413—471). Sed eos comitator Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praesens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter deiecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472—548).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἄγορα. Ἀθηναῖς παραινέσεις πρὸς
Τηλέμαχον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα
πολλὰ

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστιον ἐταίρων. 5

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν. 10

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφενγότες ἠδὲ θάλασσαν·

τὸν δ' οἶον, νόστιον κεχηρμένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψώ, διὰ θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἄσπερχές μενέαινεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας -
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος - 25
ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἄρνειων ἐκατόμβης.

ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης· 30
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἐπέ' ἀθανάτοισι μετηύδα·

„ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
ἔξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρομον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὥς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπέρομον Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὖσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40
ὁππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἤς ἱμεῖρεται αἵης.
ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων, 45
καὶ λίην κεῖνός γε εἰοικότι κεῖται ὄλεθρῳ·
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει
νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης, 50
νῆσος δενδρῆεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσπερ θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ ἀμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέξων 61
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἐπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θειοιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος ἄσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντας,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἷης. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἷδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεϊφοντην,
 νῆσόν ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα 85
 Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ νῆδον
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οὔτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.“ 95

Ὡς εἰποῦς ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἄμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.] 101

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα,
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆός,
 οὔδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105

εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνοὶ θεράποντες
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἰποθεν ἐλθὼν

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δῶματα θείη, 116
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσηθήη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνον δητὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ σταῖς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερῇν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Καῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χροή.“

Ὡς εἰπὼν ἤγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἐντοσθεν ἐϋξόου, ἐνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν. 131

παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἢ δ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστήν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων· 140

[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεύων.

Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 145
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο.

οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἐντο 150

μνηστῆρας, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,

μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν

Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν, 155

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

„Ξεῖνε φίλ', ἧ καὶ μοι νεμασῆσαι ὅττι κεν εἴπω;

τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδῇ,

ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντον νῆποινον ἔδουσιν, 160

ἀνέρος οὗ δὴ πον λεύκ' ὅστέα πύθεται ὄμβρω

κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἧ εἴν' ἀλλ' κῦμα κυλίνδει.

εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,

πάντες κ' ἀρησαῖατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι

ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165

νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόνον, οὐδέ τις ἡμῖν

θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμᾶρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς; 170

ὅπποις τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεξὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

ἧε νέον μεθέπεις, ἧ καὶ πατρῴός ἐσσι 175

ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ

ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Μέντης Ἀγχιάλαιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὥδε ξὺν νηϊ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἥδ' ἔδοτηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλῃος, 185
 ἐν λιμένι Πείθῳ, ὑπὸ Νηϊῷ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἕξ ἀρχῆς, εἶπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωσὶν τε πόσιν τε 191
 παρτιθεῖ, εὐτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἄλωῃς οἶνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμειον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 196
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
 οὔτοι ἔτι θερόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης
 ἔσσεται, οὐδ' εἶπερ τε σιδήρεα θέσματ' ἔχῃσιν·
 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἕξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κολῆς ἐπὶ νηυσὶν· 211

ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὐτ' ἐμὲ κείνος.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε 215
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι νῆος
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμεν.

νῦν δ' ὅς ἀποτιμώτατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 221
 „οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νῶννυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἴλαπῖνῃ ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. 226
 ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἰσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα 230
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρχει ἡδὲ μεταλλᾶς,
 μάλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλουντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κείνον μὲν αἶστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὗ κε θανόντι περ ᾧδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ἦε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο·
 ᾧχετ' αἶστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτενξαν·
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἥδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μυνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον·
 ἢ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν·“

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος
 δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σταίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο
 ὦχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσευς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ὅα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἣ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάξεο μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρως Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275

ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἄρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πνικινῶς ὑποθήσομαι, αἶ' κε πίθῃαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτητιν εἰκόσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἣν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἥ ὅσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθῃ καὶ εἴρῃο Νέστορα δῖον,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' αὖν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦται καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράξεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295
 κτείνῃς ἢ ἐδόλῳ ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χοῆ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
 ἦ οὐκ αἶεὶς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἔσς', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη
 ἦδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξεο μύθων.“ 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤῥδα
 „ξείν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

ὥστε πατήρ ᾧ παιδί, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσιν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἑλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὥς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἧσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

Τοῖσι δ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωϊύθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδὴν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσето οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δῦ' ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335
 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοιδόν

„Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν αἰοιδοί·
 τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστοι.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
 Ἄργος.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα 345
 „μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήρον ἀοιδὸν
 τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω.
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀεΐδειν
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, 351
 ἥτις ἀκουόντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 [ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]“

Ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα· 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων·

„Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ 370

τοιοῦδ' οἶος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.
 ἤωθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωῖτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
 αἷ' κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὄλοισθε.“ 380
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 „Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
 μὴ σέγ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 ποιήσκειν, ὅ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „Αντίνο', ἥ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;
 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
 ἥ φῆς τοῦτο ἀκίεστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
 οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμέν· αἰψά τέ οἱ δῶ
 ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
 ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί, 395
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
 καὶ δμῶων, οὓς μοι ληΐσσατο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦνδα

„Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
 ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσεις.
μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἢ τίς τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἢ εὖν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν 410
γινώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐώκει.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῦ·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ 415
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν,
Μέντης δ' Ἀρχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.“

“Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν
ἔγνω. 420

οἱ δ' εἰς ὀρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος ἀνλῆς 425
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' αἶψ' αἰδομένης δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρόϊατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 430
πρωθῆβην ἔτ' ἐοῦσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,

εὐνήν δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἄλεινε γυναικός·
 ἢ οἱ ἅμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα
 δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα. 435
 ὦλξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυσε χιτῶνα
 καὶ τὸν μὲν γραιῆς πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν, 440
 βῆ δ' ἔμμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορυῶνῃ
 ἀργυρῇ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θῆτ' ὤμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἔμμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλὶγκιος ἄντην. 5
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορὴνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερεθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ δ' ἔμμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 11
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῖντο·

ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ, εἴξαν δὲ γέροντες.

τοῖσι δ' ἐπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15

ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἦν καὶ μυρία ἦδη.

καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,

Ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνελωψ

ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσματο δόρπον. 20

τρεις δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·

ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.

τοῦ ὅγε θακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·

οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένηετ' οὔτε θόωκος 26

ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.

νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἥγειρε; τίνα χρεὶά τόσον ἵκει

ἢ ἐνέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;

ἢ ἐτιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιοι, 30

ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;

ἢ ἐτι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;

ἔσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἶθε οἱ αὐτῷ

Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“

Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός, 35

οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,

στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ

κῆρυξ Πεισὴνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἐπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν

„ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ – τάχα δ' εἶσαι

αὐτός – 40

ὃς λαὸν ἥγειρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει.

οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιοι,

ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,

οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάνσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 45
 δοιά· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 (τοῖσδεσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραΐσει, βίωτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, 50
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐδυνώσαιτο θυγάτρα,
 δοίῃ δ' ὧ κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα, 55
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας,
 εἰλαπινάξουσιν πίνουσί τε αἰθιοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νῦ τι τοιοῖ ἀμυνέμεν· ἥ καὶ ἔπειτα 60
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκῇν.
 ἥ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύνάμεις γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65
 οἱ περὶ ναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζητὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε πένθεϊ λυγρῷ 70
 τεύρεσθ', εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε. 75

εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπνυσοίμεθα μύθῳ
✱ χορήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.“

Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίην,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. 81
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν.
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι. 86
σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.

ἦδη γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 90
πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπὶσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προὔεσσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

ἦ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν· 95

κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεὺς,
μῖμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω – μὴ μοι μεταμῶνία νήματ' ὀληται –
Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον, εἰς ὅτε κέν μιν

Μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο, 100
μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσας.

ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαῖδας παραθεῖτο. 105

ὥς τριέτες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς 111
αὐτοὺς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεφ' τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν, 115
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐϋστέφανός τε Μυκῆνη· 120
τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπεΐη
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅντινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποδὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι 130
ἣ μ' ἔτεχ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὅγ' ἣ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἰ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσει Ἑρηνῦς 135
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνέψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας

ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 140
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωῖτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἶεν ἐόντας,
 αἶ' κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε. 145
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τὰ δ' ἔως μὲν ὃ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσουντο δ' ὄλεθρον,
 δρυψαμένω δ' οὐνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῶ ἥϊζαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. 155
 ὦρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστοριδῆς· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 160
 „Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφραυσκόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ᾧν ἔσsetαι, ἀλλὰ που ἦδη
 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει 165
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς. 170
 καὶ γὰρ κείνῳ φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα

ὥς οἱ ἐμυθέομην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἐταί-
 ρους,

ἄγνωστον πάντεσσιν εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦνδ' α

„ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
 οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρουθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῇλ', ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης, 185
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ' κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ' κε νεώτερον ἄνδρα παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδὼς
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190
 [προῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δὲ, γέρον, θωῆν ἐπιθήσομεν ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλλος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 μητέρ' ἔην ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι. 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ξέδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὅτομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστῆρος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολὺμυθον ἐόντα· 200
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραιέ,

μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα 205
 εἴνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „Εὐρύμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταῖρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, 215
 ἣν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.“

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω 230
 σκηπτουῆχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴῃ καὶ αἰσυλα ῥέξοι.
 ὥς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θεῖοιο

λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγάρω 235
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακὸρραφίησι νόοιο·

σφὰς γὰρ παρθήμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσεῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἶον ἅπαντες
 ἦσθ' ἄνεφ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν 240
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες·

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἦῤδα
 „Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν. ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί. 245

εἶπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανοὺς
 ἐξελάσαι μέγαροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι, 250
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιθέρης,
 οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἐταῖροι.

ἀλλ', ὅτῳ, καὶ δητὰ καθήμενος ἀγγελιάων 255
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε τάντην·

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἴψησιν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θεῖον Ὀδυσῆος.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ. 261

„Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 καὶ μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265

μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἥμην δέμας ἥδ' αὐδὴν,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦϋ, 271
οἷος κείνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.

οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν ἅ μενοινᾷς. 275

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὴ σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ' ἥματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται ἦν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι, 286
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἔφομαι αὐτός.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὄπλισσόν τ' ἦῖα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφοροεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290
δέρμασιν ἐν πυκνιοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἥδ' παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη,
ᾧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“ 295

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διὸς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.

βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
αἶγας ἀνιεμένους διαλούς θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ. 300

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,

ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ. 305
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,

νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι

ἐς Πύλον ἡγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα

„Ἀντίνο', οὕπως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν 310
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.

ἢ οὐχ ἄλις ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;

νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς, 315

πειρήσω ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,

ἥε Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δῆμῳ.

εἰμι μὲν – οὐδ' ἄλλῃ ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω –

ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετᾶων
γίγνομαι· ὥς νῦν ποῦ ὕμμιν εἴσατο κέρδιον εἶναι.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἀντινόοιο 321

[ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].

οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·

ᾧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερφηγορέοντων·

„Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηροῖζει. 325

ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

ἢ ὄγε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νῦν περ ἵεται αἰνῶς·

ἥε καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,

ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη,

ἐν δὲ βάλη κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.“ 330

“Ἄλλος δ’ αὖτ’ εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
 „τίς δ’ οἶδ’ εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 οὔτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
 κτήματα γάρ κεν πάντα θασαίμεθα, οἰκία δ’ αὖτε 335
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ’ ὅστις ὀπυίοι.“

“Ὡς φάν· ὁ δ’ ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσετο πα-
 τρὸς,

εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἔσθῃς τ’ ἐν χηλοῖσιν ἄλῃς τ’ εὐῶδες ἔλαιον·
 ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο 340

ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἶποτ’ Ὀδυσσεύς
 οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖσται δ’ ἔπεσαν στανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ 345
 ἔσχ’, ἣ πάντ’ ἐφύλασσε νόου πολυῖδρεῖσιν,
 Εὐρύκλει’, Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας
 „Μαῖ’, ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
 ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαγῶτάτος ὃν σὺ φυλάσσεις, 350
 κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἵποθεν ἔλθοι
 διογενὴς Ὀδυσσεύς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

δῶδεκα δ’ ἔμπλησον καὶ πῶμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφῖτα χεῦον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ’ ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ’ οἷη ἴσθι· τὰ δ’ ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ’ ἀναβῇ κοίτου τε μέδεται.

εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, 359
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.“

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλειά,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἔων ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πατρὸς 365
διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἀλλογυνώτῳ ἐνὶ δῆμῳ.
οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χοῆ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίου ἤυδα 371
„θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή·
ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορηθέντος ἀκοῦσαι, 375
ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτη.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμυν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
αὐτίκ' ἔπειτ' αἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἑὺροαφέεσσι δοροῖσιν 380
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκνῖα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντῃ,
καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
ἢ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα παῖδιμον υἱὸν
ἦτε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγναιί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τάτε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν. 390
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
ἄθροοι ἡγερέθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ἔνθα μνηστῆρεςσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, 395
 πλάξε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὖδειν ὥρουντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν θέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν,
 „Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
 ἄλλ' ἵομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κρηκομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἵς Τηλεμάχοιο

„Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη 410
 ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴῃ μῦθον ἄκουσεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐσσέλμῳ ἐπὶ νηϊ
 κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. 415
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔξετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη, 420
 ἀκραῇ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἐντοσθε μεσόδμης

στῆσαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείρω πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἄνὰ νῆα μέλαιναν 430
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 λαῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
 οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φασαίνοι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξεῖδωρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἰερά ῥέξον, 5
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
 εἶατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοδι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
 οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης 10
 στείλαν αἰείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν·

τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι 15
 πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
 εἶδομεν ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“ 20

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
 „Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι
 αὐτόν;

οὐδέ τί πω μῦθοισι πεπείρημαι πνικνοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 25
 „Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οὔτω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνία βαίνει θεοῖο. 30
 ἱξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρὴν τε καὶ ἑδρας,
 ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα ὥπτων ἄλλα τ' ἐπειρον.
 οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάζεσθαι ἄνωγον. 35

πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἑγγύθεν ἐλθὼν
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
 κῶεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήσιν,
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν 40
 χρυσεῖῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηῤῥα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,

„Εὖχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὖξαι, ἣ θέμις ἐστίν, 45

δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
 σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὄτομαι ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίῃ δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλειςον.“ 50

Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὔνεκά οἱ πρότερον δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὖχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

„Κλῦθι, Ποσειδάον γαίηοχε, μηδὲ μεγάρης 55
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ νῖάσι κῦδος ὅπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσιν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ προήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα θεῶν σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὥς δ' αὐτῶς ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος νῖός.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἐντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

„Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 70
 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἥ τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοιτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 75
 θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο

[ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὀππόθεν εἰμὲν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονητοῦ εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππόθ' ὄλωλεν,
εἰθ' ὄγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
εἴτε καὶ ἐν πελάγῃ μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνίσπειν, εἰ που ὅπως
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζόμενον· πέρι γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴποτε τοί τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἢέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσεν
δῆμῳ ἐνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 100
τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυρος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι νῆες Ἀχαιῶν,
ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον 105
πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
μαρνάμεθ'· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀργῆϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεὺς,

ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς ἡδὲ μαχητῆς·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμύμων 115
 ἑξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγισ δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 παντοίοισι δόλοισι, πατήρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φραίης
 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰκότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦτοι εἰως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὃχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφρων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα -
 οἳ δ' ἦλθον οἴῳ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 μῦθον μυθεῖσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς

νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξει δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὥς τῶ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐὺκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἦχῃ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή. 150
νύκτα μὲν ἀέδαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτε πῆμα κακοῖο·
ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλλα διὰν
κτῆματά τ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
αὖθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
ἔς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὼ μῆδετο νόστον, 160
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἷ μοι ἔποντο, 165
φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδῆος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἑταίρους.
ὁπὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν

δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲρ κακότητα φύγοιμεν. 175
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχαια κατάργοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 τέτρατον ἤμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἶσας 180
 Τυδεΐδew ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλουνδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβῃ
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐδάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλονται. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ οὔτιν' ἀπήυρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμύνερός ἄπέτισεν, 195
 (ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι)
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃ οἳ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.]“ 200
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λῆν κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἔσσομένοισι πυνθέσθαι.
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσὴνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖν, 205

τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἷτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὗ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χορὴ τετλάμεν ἔμπηγς.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες, 211
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἰπέ μοι ἦ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ. 215
τίς δ' οἶδ' εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἦ ὅγε μῦθος ἐὼν, ἦ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλανκῶπις Ἀθήνη
ὥς τότ' Ὀδυσσεῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί - 220
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
εἰ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα 225
„ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 230
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔρωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἦ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὥς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἥς ἀλόχοιο. 235
ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ θύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπποτε κεν δῇ

μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα
 „Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ· 240
 κείνω δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἥδ' ἐφρόνιν ἄλλων·
 τρεῖς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθέες ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω. 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιῶκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνε;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦτοι μὲν τάδε καὐτὸς οὔτεαι, ὥς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶν γ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς ἄστεος, οὐδέ κέ τις μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείδι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἤμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονέην ἄλοχον θέλγεσκέ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναΐνετο ἔργον αἰετὶς, 265
 διὰ Κλυταιμνήστῃ· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
 παρ' δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνῆρ, ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιὼν εἰρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κῦμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μῆρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλλετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσας, ὁπότε σπερχοίατ' ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὅφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
 ἶξε θέων, τότε δὴ στρυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν
 κύματά τε τροφόμεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτη ἐπέλασσευ,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλα πέτρῃ
 ἔσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ᾧθεϊ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἤλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους· τότε γὰρ
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἰκοῦνι λυγρὰ,
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῶ.
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρόσιοιο Μυκῆνης· 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἅψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθου δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγισθοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν·
 καὶ σὺν, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἅπο τῇλ' ἀλάλησθ',
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὔτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν· 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺν δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἔλθειν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ
 ἔλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφῆλῶσιν ἄελλαι· 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' ῥίωνοί
 αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 παρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται· 325
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 ψευδὸς δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν·“

Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330

„Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπείσαντες κοίτοιτο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν 335
δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.“

Ἦ δ' αὖ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυνον ἀνδρησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· 340
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 345

„Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
ὧ οὔτι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν. 350
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὗ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν καταλέξεται, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνοῦς ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.“ 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
„εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
εἴμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὖχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
πάντες ὁμηλικὴν μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365

νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Κανέκωνας μεγαθύμους
εἰμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέου γε,
οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νιέῃ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.“ 370

Ὡς ἄρα φωνήσας' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
φῆνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·
θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„ὦ φίλος, οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δὴ τοι νέῳ ὥδε θεοὶ πομπῆς ἐπονται. 376
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,
ἣ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, 380
αὐτῷ καὶ παῖδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἄδμητην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἥγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 386
νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαδ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν 390
οἶνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾧῆξεν ταμὶν καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὐχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἠθέλε θυμὸς,
οἳ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος, 396
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 παρ' δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὅς οἱ ἔτ' ἡϊθεὸς παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν. 401

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἱ ἔσαν προπάρουθε θυράων ὑψηλῶν

λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἵξεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆϊς Ἀιδόσδε βεβήκει, 410

Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 σκηπτρον ἔχων. περὶ δ' νῆες ἀολλέες ἠγερέθοντο
 ἐκ θαλάμῳ ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἀρητιός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.

τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως, 415
 παρ' δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.

τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

„Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 ὅφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
 ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὅφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·

εἷς δ' αὖ χρυσοχόου Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω 425
 ἔλθειν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἶσω
 δμῳῇσιν κατὰ δῶματ' ἀγκλυντὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν
ἄρ' βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θεῆς παρὰ νηὸς εἵσης
Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφυρὰν τ' εὐποίητόν τε πυράφρονην,
οἴσιντε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοδὸς κέρασιν περὶχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεᾷ κεχάροιτο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440

ἦλυνθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
εὖχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
ἀνχενίους, λῦσεν δὲ βοδὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450
θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίῃ παρὰ κούρῃσι

Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένειο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς,
αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον 456
πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.

καίε δ' ἐπὶ σχίσσῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
ὥπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465

αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἄμφι δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
ἐκ ᾧ ἄσαμῖνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
παρ δ' ὄγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο 471
οἶνον οἶνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ξεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα προήσσησιν ὁδοῖο.“ 476

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θουτο,

καρπαλίμως δ' ἔξενξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.

ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν

ὅσα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. 480

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσέτο δίφρον·

παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀν-
δρῶν,

εἰς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάξετο χερσίν,

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

εἰς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·

εἰς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα·

ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ξεύνουντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου]
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 ἱξόν δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἡέλιος σκυόωντό τε πᾶσαι ἄγυιαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' ἱξόν κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 νιέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος νιεί πέμπεν· 5
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
 τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστν περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασεν.
 νιεί δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην, 10
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένδης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν,
 Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 [Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα 15
 γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

φορμίζων· δοίω δὲ κυβιστητῆρι κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.]

Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ
ἵππῳ, 20

Γηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἰδετο κρείων Ἑτεωνεύς,
ὀτρηνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
βῆ δ' ἱμεν ἀγγελέων διὰ δῶματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 25

„Ξεῖνῳ δὴ τινε τῷδε, διοτρεφεῖς ᾧ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔϊκτον.
ἀλλ' εἰπ' ἢ σφῶιν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 30
„οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδῃ Ἑτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὥς νήπια βάζεις.
ἢ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων θεῦρ' ἰχόμεθ', αἰ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους 35
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρῳ ἄγε θοινηθῆναι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέδδοντο, κέκλετο δ'
ἄλλους

ὀτρηνοὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππεύῃσι κάπησιν, 40
πάρ δ' ἔβαλον ζειᾶς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.
ᾧστε γὰρ ἡελίου αἶγλη πέλεν ἢ ἐσελήνης 45
δῶμα καθ' ὕφερεφες Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν θμῶαί λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας, 50
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἄμφιπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέδθηκε φέρουσα, 55
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέδθηκεν αἰέρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
 δαίπνον πασσαμένῳ εἰρησόμεθ' οὔτινές ἐστον 61
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κακὸι τοιούσδε τέκοιεν.“
 Ὡς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πῖονα θῆκεν 65
 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δῆ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70
 „Φράξο, Νέστορίδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνὸς που τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλῇ,
 ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“
 Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος, 76
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Τέκνα φίλ', ἥτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίξοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·

ἀνδρῶν δ' ἣ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἥε καὶ οὐκί, 80
 κτήμασιν. ἥ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
 ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον.
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας δ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς
 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν. 85
 τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἔνθα μὲν οὔτε ἀναξ ἐπίδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὔδ' ἄλλ' ὅτε γλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 εἶος ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον συναγείρω 90
 ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἐπεφνεν
 λάθρη, ἀνωῖστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 ὥς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, ὅτινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον 95
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τὸτ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἕκας Ἄργεος ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἐδωδὴν 105
 μυωομένῳ, ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο. τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κηδεῖ ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
 ζῶει ὃγ' ἣ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν 110
 Λαέρτης δ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχος δ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὴρ ἀ-
κούςας,

χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών 115

ἀμφοτέρῃσιν χερσίν. νόησε δέ μιν Μενέλαος,

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν

ἥέ μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι,

ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.

Εἷος ὁ ταυῖθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο 121

ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκνυῖα.

τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίῃν εὐτυκτον ἔθηκεν,

Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρειν μαλακοῦ ἐρίοιο,

Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρόν φέρει, τὸν οἱ ἔδωκεν 125

Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς

Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται

ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,

δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα 130

χρυσέην τ' ἡλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὅπασσεν

ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.

τόν δ' αἰεὶ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα

νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδυνεφὲς εἶρος ἔχουσα. 135

ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θυρῆνυς πόσιν ἦεν.

αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·

„Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφὲς, οἵτινες οἶδε

ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;

ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός. 140

οὐ γάρ πώ τινά φημι εἰοικότα ὥδε ἰδέσθαι

οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα - σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν -

ὥς ὅδ' Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος νῆϊ ἔοικεν,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „οὔτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ 151
 μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοὶ, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
 χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.“

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἦν δα
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν, 156
 κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὴν ἐπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ιδέσθαι,
 ὅφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροισι, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν, 165
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἰς οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλον ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 170
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
 νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύνοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ νᾶσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτενξα,

ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὧ 175
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 αἱ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ' οὐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφοκάλυψεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν πον μέλλεν ἀγασσέσθαι θεὸς αὐτός, 181
 ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔδηκεν.
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
 κλαῖτε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 κλαῖτε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 185
 οὐδ' ἄρα Νέστωρος υἱὸς Ἀδ ακρύτω ἔχεν ὅσσε
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 τὸν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαινῆς ἀγλαὸς υἱός.
 τοῦ ῥ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι 190
 Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείῃ
 [οἷσιν ἐν μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
 καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίδαοί μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 τέρομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἡὸς
 ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαι γε μὲν οὐδέν 195
 κλαίειν ὃς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν,
 κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε 200
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 εἴποι καὶ ῥέξιε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη 205
 τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ὥτε Κρονίῳ
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἤματα πάντα,
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210
 υἷας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔργεσιν εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔδονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν. 215

Ὡς ἔφατ', Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' οὐνείαδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220
 νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὃς τὸ καταβρόξιεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
 οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναῖή μήτηρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν 225
 χαλκῷ δηϊόφεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παρὰ κοιτίς,
 Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
 λυγρὰ. 230

ἱητρός δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἥ γάρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 ἐξαῦτις μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές ἡδὲ καὶ οἶδε 235
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες – ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα –

ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240
 ὅσσοι Ὀδυσσεύης ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
 σπεῖρα κάκ' ἄμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇι εἰκῶς, 245
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρουάγνιαν·
 ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτου ἦσκεν,
 δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ Ἰκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴῃ ἀνέγνων τοῖου ἐόντα, 250
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἄλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χοῖον ἐλαίῳ,
 ἄμφι δὲ εἵματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θεῶας κλισίας τ' ἀφικέσθαι, 255
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργεῖους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυν· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι 260
 ἂψ οἰκόνδ', ἅτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὗ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι εἶδος. 264
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ξειπες.
 ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν

οἶον Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ· 270
οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
ἱππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι· 275
καὶ τοι Διτφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφοφώσας,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὥς ἐβόησας.
νωτὶ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι·
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱμένω περ.
[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν, 285
Ἄντικλος δὲ σέγ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάλιστα χερσὶ πίεξεν
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα 290
,,Ἄτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρὴ ἐνδοθεν ἦεν.
ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“ 295
Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἑσάσθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 300
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ

οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου ἀντόθι κοιμήσαντο, τοῖο
 Τηλέμαχος δ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός· τοῖο
 Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, καὶ ὑπὸ
 παρ' δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, διὰ γυναικῶν. 305

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος· τοῖο
 εἵματα ἐσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὦμον, καὶ ἰσχυρὰ

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἐναλίγκιος ἄντην, 310

Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Τίπτε δέ σε χρεῖ᾽ ἀεὶ δεῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα διαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ 315

„Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφεὲς, ὄρχαμε λαῶν,
 ἤλυθον, εἴ τινα μοι κληῖδ' ὄνα πατρὸς ἐνίσποις·

ἐσθίεται μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πῖονα ἔργα,

δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οὔτε μοι αἰεὶ

μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς, 320

μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέροβιον ὕβριν ἔχοντες·

τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἰ' κ' ἐθέλῃσθα

κείνου λυγρὸν ὅλεθρον ἐνίσπειν, εἴ που ὅπως

ὀφθαλμοῖσι τσοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας

πλαζομένον· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 325

μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,

ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.

λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,

ἢ ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν·

δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330

τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

ἥθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 ὥς δ' ὅπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος 335
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγευέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς. 345
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἀλῖος νημερτῆς,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω. 350
 Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἐκικλήσκουσιν, 355
 τόσσον ἄνευδ' ὅσσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
 ἦνυσεν, ἥ λιγὺς οὗρος ἐπιπνείησιν ὀπισθεν.
 ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 εἰς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἔνθα μ' εἰκροσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὗροι
 πνείοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν 361
 πομπῆες γίννονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦῖα πάντα κατέφθιτο καὶ μένέ' ἀνδρῶν,
 εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐδάωσεν,
 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἀλίοιο γέροντος, 365

Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστα γέ θυμὸν ὄρουνα,
 ἥ μ' οἶω ἔρροντο συνήντετο νόσφιν ἑταίρων
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόασκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
 ἢ δ' ἐμεῦ ἄγχι στάσσα ἔπος φάτο φώνησέν τε, 370
 ἑνὸς εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἡδὲ χαλίφρων,
 ἥ ἐκὼν μεδίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων,
 ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 375
 ἑκ μὲν τοι ἔρέω, ἥτις σὺ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦν μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὥς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 ἑτοίγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστις θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἡδὲ τεκέσθαι.
 τόν γ' εἰ πῶς σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἰ κ' ἐθέλῃσθα,
 ὅτι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 αὐτὴν νῦν φράζεω σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μή πῶς με προῖδων ἥε προδαεὶς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.

ὥς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
 τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἀλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημεροτῆς
 πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φοικί καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἀλοσύδνης
 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολιῆς ἀλὸς ἐξαναδῦσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἀλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 εὐνάσω ἐξεῖης· σὺ δ' ἐὺ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὖσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφῶϊα τοῖο γέροντος. 410
 φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσειται ἡδὲ ἰδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πῶεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415
 αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδάες πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν, 420
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε δὴ σκέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα·
 ὥς εἰποῦς ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 425
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλίσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης. 430
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦτα πολλά θεοὺς γουνοῦμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰδύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν. 436
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
 εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἄλιησιν
 ἦστο μένους· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 440
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνώως
 φωκάων ἀλιοτρεφῆων ὀλοώτατος ὀδυμή·
 τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖν;
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα. 445
 ἦδὺ μάλα πνελουσαν, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὀδυμήν.
 πᾶσαν δ' ἡοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε δὲ φώκας. 450
 ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὤϊσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός·
 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης, 455
 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ', ἠϋγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
 γίγνεται δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑσιπέτῃλου.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάξ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς, 460
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν

‘τίς νύ τοι, Ἀτρεΐος υἱέ, θεῶν συμφράσσασατο βουλὰς,
 ὄφρα μ’ ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χορή;
 ὥς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘οἶσθα, γέρον — τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγο-
 ρεύεις; — 465

ὥς δὴ δῆθ’ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σὺ πέρο μοι εἶπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ’ ἀθανάτων πεδᾶα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ’, ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα.’ 470
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 ‘ἀλλὰ μάλ’ ὥφελles Διὶ τ’ ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ’ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ’ ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι 475
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ’ ὅτ’ ἂν Αἰγύπτῳ, διυπετεος ποταμοῖο,
 αὐτὶς ὕδαρ ἔλθῃς ῥέξης θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοιναῖς.’ 480
 ὥς ἔφατ’, αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὔνεκά μ’ αὐτὶς ἄνωγεν ἐπ’ ἡεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ’ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘ταῦτα μὲν οὐτῶ δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις. 485
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίῃθεν ἰόντες,
 ἥε τις ὦλετ’ ὀλέθρῳ ἀδενκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἥε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.’ 490
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ‘Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χορή

ἰδμεναί, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο· 495
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
 εἰς δ' ἔτι πον ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρότμοισιν.
 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν 500
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νῦ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἄασθη·
 φῆ δ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδῆσαντος· 505
 αὐτίκ' ἔπειτα τρέαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
 ἤλασε Γυραῖν πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μέινε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ δ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεξόμενος μέγ' ἄασθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 [ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἄλμυρόν ὕδωρ.]
 σὺς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἥδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειῶων ὄρος αἰπὺ
 ἵξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μεγάλα στενάχοντα,
 ἄγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἄψ δὲ θεοὶ οὔρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἰῆς,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν

Αἰγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἔλάθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἔμην ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αἰκέα μερμηριζών.
 τὸν δ' οὐκ εἰδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535
 οὐδέ τις Ἀτρεΐδῃσι ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἳ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦδελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτὴς
 μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκέλῃς οὔτω
 κλαί', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆρμεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. 545
 ἢ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσῃαι, ἢ κεν Ὀρέστῃς
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς;
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀρήνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων· 550
 'τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅστις ἔτι ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 [ἢ ἐθάνων· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀκοῦσαι].'
 ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν δ' ἶδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυσ,
 τῇπερ ῥηῖστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν. 565
 οὐ νικητὸς, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
 Ωκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.
 ὥς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 570
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦῖα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἥλυθεν ἄμβροσὶν νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης. 575
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἴστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστίᾳ νηυσὶν ἔϊσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 580
 ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτιοιο, διπτετός ποταμοῖο,
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρον 585
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·

καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖξοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισ, ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 „Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυνκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην 595
 ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθῇ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρύκεις.
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῖης, κειμήλιον ἔστω· 600
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίῳ ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ξηαὶ τ' ἡδ' εὐρυφνὲς κροὶ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὗτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών· 605
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβοτοῖς.

οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἷθ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.“

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν. 610

„Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.

δῶρων δ', ὅσς' ἐν ἑμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.

δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 615
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·

ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ εἰ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 620

[δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σίτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο 625
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἐγγύθεν ἑλθὼν 630
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν
„Ἀντίνο', ἥ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ οὐκί,
ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἄδμητες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.“
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἥ ἐσβώτῃ 640
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
„νῆμερτές μοι ἐνισπε, πότ' ὥχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἑξαίρετοι, ἢ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ, 645
ἢ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἢ ἐκῶν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτόξατο μύθη.“
Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἠΐδα
„αὐτὸς ἐκῶν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὅππότε' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ 650
αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἳ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἥε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἑώκει.
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἶδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον 655
 χριζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηϊ Πύλουνδε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς,
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς 660

[ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην.]

„ὦ πόποι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς, 665

νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἳ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φντεῦσαι.

ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἡδὲ φυλάξω 670

ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ὥς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον·
 ἀντίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
 μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
 αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἳ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὑφαίνον.

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 680

„Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσῆος θείοιο
 ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες

ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685
οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἑόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἑξαίσιον οὔτε τι εἰπὼν 690
ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῆων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ αἰκία ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“ 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μένδων, πεπνυμένα εἰδώς,
,,ἀλλ' γὰρ δὴ, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺν μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμῶασι κατακτάμεν ὃξεί χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς Πύλον ἡγαθήν ἣ δ' ἐς Λακεδαιμόνα διαν.“

Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλησθέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν

,,Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶθ' ἄλως ἵπποι
ἀνδράσι γίννονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρῇν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;“ 710

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μένδων, πεπνυμένα εἰδώς,
,,οὐκ οἶδ' εἰ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἥ καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέδπεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρω ἐφέξεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἵξε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἶκτρο' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινυρίζον
 παῖσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια

„Κλῦτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγ' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
 Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρεῖψαντο θύελλαι
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅππότε κείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πρὶθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Λολίον καλέσειε γέροντα, 735
 δμῷ ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεξόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφῆνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμάασιν 740
 ὃν καὶ Ὀδυσσεύς φθίῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
 „νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεὲς χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
 ἦδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσ' ἐκέλευεν, 745
 σῦτον καὶ μέθυ ἠδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι

ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.
 ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ' εἵμαθ' ἐλουῖσα, 750
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὖχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο
 ἣ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
 μῆδ' ἔρουντα κἄκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὅτω
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο 755
 ἐχθρὸς θ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται ὅς κεν ἔχησιν
 δώματά θ' ὑπερφεῖα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.“
 Ὡς φάτο, τῆς δ' εὖνησε γόον, σχέθε δ' ὅσσε γόοιο.
 ἣ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ' εἵμαθ' ἐλουῖσα,
 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν, 760
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλόχχυτας κανέω, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη
 „Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 εἵποτε τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
 ἣ βοὸς ἣ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηνεν,
 τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καὶ μοι φίλον νῖα σάωσον, 765
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.“
 Ὡς εἰποῦς' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἄρῃς.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέόντων·
 „Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
 ἄρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὃ οἱ φόνος νῦν τέτυκται.“
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 „Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἰσω. 775
 ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἥραρεν ἡμῖν.“
 Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νηα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·]
 τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὤρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
 καῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 ὀρμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύγοι νιὸς ἀμύμων,
 ἢ ὄγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείῃ. 790
 ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
 δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄψα πάντα.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὅπνιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γοοῖό τε δακρυόεντος.
 ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Εὖδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔωσι θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες 805
 κλαίειν οὐδ' ἀνάχνησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.“

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 ἡδὺ μάλα κνώσσοι' ἐν ὄνειρείῃσι πύλῃσιν,

„Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἥλυθες; οὔτι πάρος γε 810
 πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δῶματα ναίεις·

καί με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος ἥδ' ὀδυνάων
 πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς,
 νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δὲ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.
 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια μὴ τι πάθῃσιν, 820
 ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν
 „θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην· 825
 τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἐρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι — δύναται γάρ —
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἔλεαίρει·
 ἢ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 830
 „εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
 εἶπου ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν 835
 „οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.“

Ὡς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἐς πνοιάς ἀνέμων· ἢ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
 κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη, 840
 ὥς οἱ ἑναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλ' πετρώεσσα,
 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 845
 Ἄσπερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύως σχεδία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίῃ λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος 5
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 μὴ τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέξοι, 10
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι· 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμῶασιν
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἡδ' ἐς Λακεδαιμόνα διάν.“ 20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως — δύνασαι
 γάρ — 25

ὥς κε μάλ' ἀσκήθῃς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.“

Ἥ δ' α, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤϋδα
 „Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν, 30
 νόστον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίνῃ πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίδεοι γεγάασιν, 35
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅς' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν. 40
 ὥς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν 45
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ· 50
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι εἰκῶς,

ὅσπερ κατὰ δεινοῦς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο
 ἰχθῦς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἵκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἥπειρόνδε
 ἦεν, ὅφρα μέγα σπῆος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμὴ
 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει 60
 δαιομένων· ἢ δ' ἐνδον αἰοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
 ἴστων ἐποικομένη χρυσεῖῃ κερκίδ' ὕφαινευ.
 ὕλῃ δὲ σπῆος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσῃ,
 κληῖθρη τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος
 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 σκῶπες τ' ἱρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλῃαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβώσῃ, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν·
 κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερφθεῖν φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεϊφόντης. 75
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπῆος ἦλυνθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων —
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει — 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων·

[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, διὰ θεάων, 85
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι

„Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
αὐτὰρ ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. 90
[ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.]“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἄμβροσίνης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῇ, 95
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρόν ὕδωρ 100
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρῶτατον ἄλλων, 105
τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστν πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἣ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθινον ἐσθλοὶ ἐταῖροι, 110
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσεν.]
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“ 115

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται' ἀκοίτην. 120

ὥς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τόφρα οἱ ἠγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνῇ
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.

ὥς δ' ὁπότ' Ἰασίῳ ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ, 125
ὦ θυμῷ εἴξασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ

νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.

ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130

οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσεν.]
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφασκον 135
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα.

ἀλλ' ἐπεὶ οὐπὼς ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἰ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔπῃ ἐγῶγε· 140
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης 145
„οὔτω νῦν ἀπέπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ἢ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν τέρποντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ. 155
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡτόνεσσι καθίζων
 [δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀργχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων 159

„Κάμμορε, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδὲ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόξεο χαλκῷ
 εὐρεῖαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὕψου, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὀπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἱκнай,
 αἶ' κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῆναι τε.“ 170

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεᾶ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 ἣ με κέλει σχεδὴ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 ὠκύποροι περώσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ Καλυψώ, διὰ θεάων, 180
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
 οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.

Ἰστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσπερ μέγιστος 185
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσθ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖᾶ τόσον ἴκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο διὰ θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἦδὲ καὶ ἀνὴρ,
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη 195
 Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θεῖοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἦδὲ ποτιήτος,
 τοῖς ἄρα μῦθων ἦρχε Καλυψώ, διὰ θεάων·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπη. 205
 εἶγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖτις μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδαι ἥματα πάντα. 210
 οὐ μὲν θῆν κείνης γε χερσίων εὖχομαι εἶναι,

οὐ δέμας, οὐδὲ φυνήν, ἐπεὶ οὕτως οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„πότνα θεὰ, μὴ μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς 215
πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρῃ μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι·

ἥ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρων.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἥμαρ ἰδέσθαι. 220

εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.“

Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
ἐλθόντες δ' ἄρα τῶγε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεὺς,
αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότε Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
στελλειὸν περικαλλὲς ἐλάτνον, εὖ ἐναρηρός·

δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἰγυρός τ', ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240

αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,

αὐτὰρ ὁ τὰ μνηστο δούρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἰκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθύνειν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤροσεν ἀλλήλοισιν,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἀρμονίησιν ἄρασεν,
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσας· Ὀδυσσεύς.
 ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακροῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπὶ κριῶν ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερές οἰσυνῆσιν
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήνγε κατεῖρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.

Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νηῆου δῖα Καλυψῶ,
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυννος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδάλῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
 ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
 Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὅψῃ δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανόιο· 275
τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, διὰ θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστόν πέλεν αὐτῷ· 280
εἶσατο δ' ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἶδεν· εἶσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν· 285

„ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἄμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἴζυος, ἣ μιν ἱκάνει·
ἀλλ' ἔτι μὲν μὲν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.“ 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαينαν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἄελλας
παντοίῳ ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαῆς
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. 296
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μῆκιστα γένηται;
δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
ἣ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγ' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
παντοίῳ ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέσριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστὸν ἔαξεν
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυ-
 νάσθη

αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
 εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δια Καλυψώ. 321
 ὅψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυσεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδῆς ἐπελήθeto, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς, 325
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλειύνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὥς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα· 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορρῆ προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἴλασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήεσσα,
 νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335
 ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
 [αἰθυλίῃ δ' εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσετο λίμνης,]

ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίνῃς πολυδέσμου εἰπέ τε μῦθον·

„Κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φντεύει; 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίνην ἀνέμοισι φέρεσθαι

κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστον

γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345

τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι

ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψαι ἡπείροιο,

ἅψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον

πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν, 351

αὐτὴ δ' ἅψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα

αἰθυίῃ εἰκνυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.

αὐτὰρ ὁ μερμηριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 355

„ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὐτε

ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίνῃς ἀποβῆναι ἀνώγει.

ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσιν

γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον 360

ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχω·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίνην διὰ κῦμα τινάξῃ,

νῆσομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προναῆσαι ἄμεινον.“

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ᾧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 366

δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν·

ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἤτων θημῶνα τινάξῃ

καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,

ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, 371
 εἵματα δ' ἐξάπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.

αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἀλλ' ἀπάπεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν

„Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ξολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
 ἔκετο δ' εἰς Αἴγας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
 ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 ὦρσε δ' ἐπὶ κραίπνόν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη 386
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Ἐνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῶν
 πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦως, 390
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμία, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν
 ὅξυ μάλα προῖδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοτος παῖδεσσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπάσιον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσέ ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης -

ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευνώμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε - 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

„ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὐπη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρουχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
 ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπὼς ἔστι πόδεςσιν
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλλῃ λίθαι· ποτὶ πέτρῃ 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσηται ὀρμή·
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἣν πον ἐφεύρω
 ἦτόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μὴ μ' ἐξαὐτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσενύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὥς μοι ὁδῶδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.“

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τροχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν. 425
 ἐνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρῦφθη, σὺν δ' ὅστε' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέροισι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβς πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἰως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε, παλιρρόδιον δέ μιν αὐτίς
 πληξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ. 431
 ὥς δ' ὅτε πούλυποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λείγγες ἔχονται,

ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρομορον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

κύματος ἔξαναδὺς, τὰτ' ἐρεύγεται ἥπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἰ πον ἐφεύροι
 ἠΐονας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440

ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἶδατο χῶρος ἄριστος,
 λειὸς πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν
 „Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν ὅστις ἱκνέται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.“ 450

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ
 κῦμα,

πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.

ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κῆκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥιναί θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἱκανεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν, 460
 ἅψ δ' ἐφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχοῖνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ξεῖδωρον ἄρουραν·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω, τί νύ μοι μῆκιστα γένηται;
εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἑέρση
ἐξ ὀλιγηπελίας· δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἥῳτι πρό.

εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470
θάμνοις ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεδείη
οἶγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δεῖδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ δ' ἔμην εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοῦς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης·
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσει· ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
ὅσσον τ' ἦε δύω ἦε τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ῶρη χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ, 490
ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὅδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἄρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμὸν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων,
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσαι' ἀρούρας. 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόσῃα.
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη 15
 κοιμᾷτ' ἀθανάτησι φνὴν καὶ εἶδος ὁμοίῃ,
 Ναυσικᾶα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 ἡ δ' ἀνέμου ὥς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἡ οἱ ὀμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Ναυσικᾶα, τί νύ σ' ὥδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
 εἵματα μὲν τρι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα, 26

σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρόνῳ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἷ κέ σ' ἄγωνται.

ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλὴ, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 30

ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσai ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν·

καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔσομαι, ὅφρα τάχιστα
ἐντύνει, ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·

ἤδη γάρ σε μνᾶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ. 35

ἀλλ' ἄγ' ἐπότηρυνον πατέρα κλυτὸν ἡῶθι πρό
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγρησιν

ζῶστροά τε καὶ πέπλους καὶ δῆγεα σιγαλόεντα
καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ πόδεσσιν

ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος·“ 40

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίπνυται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη

πέπταται ἀνέφελος, λευκῇ δ' ἐπιδέδρομεν αἶγλη· 45

τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἥ μιν ἔγειρεν
Ναυσικάαν εὐπέπλου· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,

βῆ δ' ἵμεναι κατὰ δῶμαδ', ἵν' ἀγγείλῃς τοκεῦσιν, 50

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κινήσατο δ' ἔνδον ἔοντας.
ἥ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας

ἔς βουλήν, ἵνα μιν κάλεσον Φαίηκες ἄγανοί. 55

ἥ δὲ μάλ' ἄγχι σταῖσα φίλον πατέρα προσέειπεν
„Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δῆ μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὕψηλὴν εὐκνυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι

ἔς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥεγνύμενα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντα 60
βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν,
οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡἴδεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες 64
ἔς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηεν.“

Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἔξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μῦθῳ
„Οὔτε τοι ἡμιόνῳ φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχεν· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὐκυκλου, ὑπερτερῆν ἀραρυῖαν.“ 70

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπὶθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ὥπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ, 75
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἄσκαῳ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. 80
ἡ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· κῆρυγ' ἡν ἡμιόνουιν·
αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἶην, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρῶγειν ἄγρωσιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90

εἵματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρειον μέλαν ὕδωρ,
 στείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε κἀκθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἥχι μάλιστα
 λαίγγας ποτὶ χέρον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95

αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἵματα δ' ἠελίοιο μένου τερσήμεναι ἀνγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαὶ τε καὶ αὐτῇ,
 σφαῖρην ταίγ' ἄρ' ἐπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Ναυσικαῖα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς. 101

οἷη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὐρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋῖετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τεροπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Αἰτωῶν
 πασάων δ' ὑπὲρ ἧγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 ρεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλὰ δέ τε πᾶσαι·
 ὥς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς. 105

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξας ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλὰ,
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.

σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπόλον βασιλεία· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνη,
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσ-
 σεύς,

ἐξόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

„ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
 ἦ ῥ' οἶγ' ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής; 120

ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ,
 νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπείνᾳ κάρην
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων; 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ ἰδωμαι.“

Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὴ πεποιθὼς,
 ὅστ' εἰς ὕμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε 131
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὅτεσιν
 ἢ μετ' ἀγροτέρως ἐλάφους· κέλεται δέ εἰ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἐμελλεν 135
 μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἐών· χρεὶν γὰρ ἵκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡϊόνας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ θεός εἴλετο γυίων. 140
 στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἦ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
 ἦ αὖτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
 [λίσσοιτ', εἰ δείξεις πόλιν καὶ εἵματα δοίη].
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν;
 μή οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 „Γουνουῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτός
 ἔσσι;

εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα εἶσκω·

εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τρισμακάρες μὲν σοίγε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισμακάρες δὲ κασίγνητοι μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἶψιν ἐυφροσύνησιν λαίνεται εἵνεκα σείο, 156
 λευσοῦντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάριτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κ' ἐ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγεται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Ἀήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι —
 ὥς δ' αὐτως καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ 166
 δῆν, ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνῆλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
 ὥς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δεῖδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιδὸς εἰκοσιῶ φύγον ἥματι οἶνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κυμ' ἐφόρει κραίπναι τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὀγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρα τί πού καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὄτω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσιν πάροιθεν.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέειρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἰκόμεν, τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα 176
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστνυ δέ μοι δαῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἰ τί πού εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρείσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα θυσμενέεσσαν, 184

χάρματα δ' εὐμενέτῃσι μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί·“

Τὸν δ' αὖ Νηυσικῆα λευκώλενος ἀντίον ἤϋδα
 „ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας -
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβου Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἡδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω· 189
 καὶ που σοὶ τάγ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης -
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρεην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
 οὔτ' οὔν ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.“

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν
 „στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; 200
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
 δηϊοτήτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσὶν τε πόσιν τε, 209
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσεν
 Νηυσικῆα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χροσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἥνωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.

δὴ ὅα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς
 „Ἀμφίπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ
 αὐτὸς

ἄλμην ἄμουν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 χρίσομαι· ἧ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα
 κούρη.

αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἧ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους· 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρογέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ' ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος 230
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἰδρὺς, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνᾳ θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.

δὴ ὅα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα
 „Κλυτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἴπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 240
 Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·

πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. 245

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσὶν τε πόσιν τε.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύουν ἡδ' ἐπί-
θοντο,

πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρωσίν τε πόσιν τε.
ἦτοι ὁ πίνει καὶ ἤσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς
ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἅπαστος. 250

Αὐτὰρ Ναυσικαὰ λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ξεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἃν δ' ἔβη αὐτή.
ᾠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν 254

„Ὅρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὅφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.

ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἵομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων, 259
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.

αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν ἦν πέρι πύργος
ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίδυμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύναται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστίον ἔστιν ἐκάστω. 265

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδῆϊον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατῴρουχέεσσ' ἀραρυῖα.

ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πεῖσµατα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετµά.

οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη, 270
ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετµα νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,

ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶώσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδενκέα, μή τις ὀπίσσω
µωµεύῃ - μάλα δ' εἰδὼν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον -
καὶ νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας 275

τίς δ' ὅδε Ναυσικαὰ ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἢ τινὰ που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσὶν·
 ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἥματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καὐτὴ περ ἐποιχομένη πόσιν εὖρεν
 ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοὶ μιν μυνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
 ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
 ἣτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς εὐντων
 ἀνδράσι μίσγηται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὕφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·
 ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 ἐνθα καθεξόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἱμὲν εἰς πόλιν ἦδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγάλητορος Ἀλκινόοιο.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάρις ἠγήσαιο 300
 νῆπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ ἀύλῃ,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 ἧλάκατα στρωφῶς ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι, 306
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ οἱ εἵατ' ὀπισθεν.
 ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὅγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὧς

τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 [εἰ κέν τοι κείνῃ γε φίλα φρονέῃς ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]⁶⁶ 315

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνους· αἱ δ' ὥκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πλίσσονται πόδεσσιν.
 ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἐποίατο πεξοὶ
 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο 321
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο

„Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
 δαιομένον, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 326
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢδ' ἐλεεινόν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνεται ἐναντίῃ· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζάφελῶς μενέαινεν 330
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὀδυσδέως εἵσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κούρην δὲ προτὶ ἄστν φέρειν μένος ἡμιόνουιν.

ἥ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
 στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
 ἴσταντ' ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης 5
 ἡμιόνους ἔλνον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἶσω.

αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὼν ἦϊε· θαῖε δέ οἱ πῦρ
 γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 τὴν ποτ' Ἀπειρήθην νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν 10
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν·
 ἣ τρέφε Νανσικαῶν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἶσω δόρπον ἐκόσμει.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἵμεν· αὐτὰρ
 Ἀθήνη

πολλὴν ἡέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ, 15
 μὴ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
 ἐνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 παρθενικῇ εἰκνυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ. 20
 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα 25
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις
 δεῖξω, ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγῦδι ναίει.
 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω· 30
 μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὃς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.

νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείησιν
λαῖτμα μέγ' ἐκπερώωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὥσεί πετρὸν ἢ ἐ νόημα. 36

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστν δια σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40
εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἴσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγοράς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγκλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ 50
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχῆσαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα. 55

Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὀπλοτάτῃ θυγάτηρ μεγάλητορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα 61
Ναυσίθοον μεγάρυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἀνασθεν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἑόντα βάλ', ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἷην παῖδα λιπόντα 65

Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσας ἄκοιτιν,
καὶ μιν ἔτις ὥς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὥς κέινῃ περὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
ἐκ τε φίλων παίδων ἐκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο 70
καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥα θεὸν ὥς εἰσορόωντες
δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχῃς ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
οἴσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἰ κέν τοι κέινῃ γε φίλα φρονέῃς ἐνὶ θυμῷ, 75
ἐλπωρή τοι ἐπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρίγεται, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἱε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ᾤσμαιν' ἰσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
ᾧστε γὰρ ἡελίου αἶγλη πέλεν ἥε σελήνης
δῶμα κάθ' ὑπερφεῖς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θορυγκὸς κυάνοιο·
χρύσεται δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδῶ,
ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορῶνῃ. 90
χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἡμᾶτα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα, 95
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερεῖς, ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ εὐνῆστοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἔστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσιν.
 πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἴστοὺς ὑφώσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἰδριες ἀνδρῶν
 νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαννέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 ἴστον τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄρχι θυράων
 τετράγνυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 ὄγχυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μῆλαι ἀγλαόκαρποι 115
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
 τάων οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχυν ἐπ' ὄγχυν γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ, 120
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολὺκάρπος ἄλῳ ἑρρίζωται,
 τῆς ἑτέρον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἡλίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσιν· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἑτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεῖατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι
 ἐν δὲ δύῳ κρῆναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα

σκίδνυται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν 130
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἐνθα σταῖς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. 135
 εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἡέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη, 140
 ὅφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

ἄμφι δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεα ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ορώντες· ὁ δ' ἐλλιπάνευεν Ὀδυσσεύς

„Ἀρήτη, θύγατερ Πηξήνορος ἀντιθέοιο, 146
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 θᾶσσον, ἐπειδὴ δηδὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.“

Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
 παρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένης, 155
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀλκινόε, οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν,
 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἤσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν· 160
 οἷδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ· 165
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότῳ ἔνδον ἐόντων.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ᾧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170
ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρσιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 175
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 180
σπείσομεν, ὅσθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἥθελε θυμὸς,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 185

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἡδὲ θεοῖσιν 190
ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξείνος ἀνενθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν, 195
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν·
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ Αἴσα κατὰ Κλωθῆς τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. 200
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγκαλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἅμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς,
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
 οὔτι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὖρυν ἔχουσιν,
 οὐδέμας οὐδὲ φνὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 οὔστινας ὑμεῖς ἴσθε μάλιστ' ὀχέοντας ὀξὺν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηθόμενόν περ 215
 οὐ γὰρ τι στυγερὴ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων 220
 ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἡοὶ φαινομένηηφιν,
 ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καίπερ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.“ 225

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιὸν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς, 230
 παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, τά ῥ' αὐτῇ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 235
 καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;
 οὐδ' ἡ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεύσαι 241
 κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.
 Ὀγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἄλλῃ κεῖται,
 ἔνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 250
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα 255
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἡδὲ ἔφασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα·

ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ· 260
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἤλθεν,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺν, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἔσσειν, 265
 οὔρου δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
 ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκυόεντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρῳ· ἧ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οὔζῳι 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὥρηνεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ,
 πέτρῃς πρὸς μεγάλησι βαλὼν καὶ ἀτερπείῃ χώρῳ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἰὸς ἐπῆλθον 280
 ἐς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 λειὸς πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἄμβροσίῃ νύξ
 ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἡφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρουνα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὖδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἤμαρ·
 δύσετό τ' ἡέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἦν εἰκυῖα θεῆσιν.

τὴν ἰκέτευσ'· ἥ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 ἦ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἥδ' αἰῖοπα οἶνον, 295
 καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν.
 ταυτὰ τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναῖσιμον οὐκ ἐνόησεν
 παῖς ἐμῇ, οὔνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν 300
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νεῖκεε κούρην·
 ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἐπεσθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δεῖσας αἰσχυνόμενός τε, 305
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύνσασαίτο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα. 310
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅτ' ἐγὼ περ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
 αὐθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
 εἰ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει 315
 Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 αὖριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω
 λέξαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἰ πού τοι φίλον ἐστὶν, 320
 εἵπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,

τήνπερ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν.

καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
ἦματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσπον ἄριστα
νῆες ἑμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 330

„Ζεῦ πάτερ, αἰδ' ὅσα εἶπε τελευτήσκειν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν 335
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι
αὐτὰρ ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai, 340
ᾧτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν.

„Ὅρσο κέων, ᾧ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἶδ' αὖτο κοιμηθῆναι.

ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
τροητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ 345
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὀδυσσεύως δύντασις πρὸς Φαίακας.

⁵ Ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πολίπορθος Ὀδυσσεύς.

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστνυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα,
καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον. 10

„Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγῆτορες ἡδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν λέναι, ὅφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“

Ὡς εἰποῦς ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων. 15
καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Δαέριταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, 20
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἠγερεθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 25

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἠγῆτορες ἡδὲ μέδοντες,

ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξεῖνος ὃδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἥε πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων.
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30
 ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαδ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διὰν
 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα 35
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
 μηδέ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ᾠοιδόν,
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ᾠοιδὴν
 τέρευν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν. 45

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ᾠοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἠοτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
 βάν ῥ' ἔμην Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 [ἄγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὁκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς· 60
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύνκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρήηρον ἀοιδόν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαυ
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει. 70

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος, 75
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόφ, ὅτ' ἔριστοι Ἀχαιῶν δηριώωντο.

ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν 80
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχὴ
Τρῳαί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
καὶ κεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἀπο φᾶρος ἔλεσκεν
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείδασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν 90

Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἅψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἡδ' ἐνόησεν
 ἤμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα

„Κέκλιτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἔτσης
 φόρμιγγός θ', ἥ δαιτὶ συνήρορός ἐστι θαλεῖη·
 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πάντων, ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιννόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἡδὲ πόδεσσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λήγεια,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο 106
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.

βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλῆς ὄμιλος,
 μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοί. 110
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Προυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·

ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ, 115
 Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.

ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἀλῖός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν. 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νεῶν οὖρον πέλει ἡμιόνουιν,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο. 125
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέριστατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο. 130
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο

„Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἀέθλου
 οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθε 135
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συρχεῖναι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμειβετο φώνησέν τε 140
 „Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 [αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.]“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στῇ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν

„Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους. 146
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
 ἢ ὅ τι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐῆσιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη 150
 νηὺς τε κατεΐρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἐπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων 156
ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην
„οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
ἀλλὰ τῷ ὅσθ' ἅμα νηϊ πολυκλήϊδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτῶων οὔτε προηκτῆρες ἔασιν,
φορτὸν τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῇρι ἔοικας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 165

„ξεῖν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθαλῶ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκωνότερος πέλει ἀνὴρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἐπ' αὖ στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
τερπόμενοι λεύσσοισιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μακὰ δὲ πρέπει ἀγορομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' θεὸν ὥς εἰσορώωσιν.
ἄλλος δ' αἶψ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὐκ ἔστι χάρις ἀμφιπεριστεφέταται ἐπέεσσιν, 175
ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδέ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐστι.
ἄρουνάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
ὥς σύ γε μυθεῖται, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄτω 180
ἔμμεναι, ὅφρ' ἦβῃ τε πεποιθεα χερσὶ τ' ἐμῇσιν.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινὰ τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὥς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.“ 185

Ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάροι ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκκεον ἀλλήλοισιν,
τόν ῥα περιστρέψας ἤκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπτήξαν ποτὶ γαίῃ 190
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λαῶς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἄνδρσι δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' οὐνόμαζεν·

„Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνεις τὸ σῆμα 195
ἀμφαφῶων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺν πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἴξεται οὐδ' ὑπερήσει.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὔνεχ' ἐταῖρον ἐνῆα λεῦσθ' ἐν ἀγῶνι. 200
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνησε Φαιήκεσβιν

„Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἦσιν ἢ τοσσοῦτον ὁτομαι ἢ ἔτι μᾶλλον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην, 205
ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποδὶν, οὔτι μεγαῖρα,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιο;
ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210

δήμῳ ἐν ἄλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.

πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον οἶδα εὖξοον ἀμφαφάσθαι. 215
πρωτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίετο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξω
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
 οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οὔστῳ.
 οἴοισιν δεῖδοικα ποδὶν μὴ τις με παρέλθῃ 230
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.“
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν 235
 „Ἐεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
 χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παρὰστας
 νείκεσεν, ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο
 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάξειν. 240
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλω
 εἵπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσι,
 ἡμετέρῃς ἀρετῇς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερὲς ἕξει πατρῶν. 245
 οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀνύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε

εἵματα τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι, 250
 παίσατε, ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσπον περιγιννόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυϊ καὶ αἰοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
 οἰσέτω, ἣ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.“ 255

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεἰκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμον ἐκ βασιλῆος.
 αἰδυνμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀργῶνας ἐϋ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀργῶνα. 260
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 προθῆβαι ἴσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θάύμαζε δὲ θυμῷ. 265

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδέειν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὖστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαίστοιο δόμοισιν
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν
 Ἠφαίστοιο ἀνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.

Ἠφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
 βῆ ὅ' ἱμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτω μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούςς
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἐμπεδον αὖθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ὅ' ἱμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῆσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθροφιν ἐξεκέχυντο,
 ἧν' ἰ' ἀράχνια λεπτὰ, τάγ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280

οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,

εἶσατ' ἴμεν ἐς Ἀἴημον, ἐϋκτίμενον πτολλέθρου,

ἣ οἱ γαῖάνων πολὺ φιλάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.

οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσηῖος Ἄρης,

285

ὥς ἶδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·

βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,

ἰσχανύων φιλότῃτος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.

ἣ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρυσθενέος Κρονίωνος

ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,

290

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέλομεν εὐνηθέντες·

οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη

οἴχεται ἐς Ἀἴημον μετὰ Σίντιας ἀργιοφώνους.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.

295

τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ

τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,

οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.

καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλουτο.

ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

300

αὐτὶς ὑποστρέψας, πρὶν Ἀἴημον γαῖαν ἰκέσθαι·

Ἥελιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.

[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·]

ἔσθη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἤρει

σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν

305

„Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,

ὥς ἐμὲ χωλὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδῆλον Ἄρηα,

οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε

310

ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,

ἀλλὰ τοκῆε δύω, τῷ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.

ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῶγε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφας ἐτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω, 315
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσεται ἄμφω
 εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔσθνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος. 320

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαῖήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων 325
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῴρτο γέλωε μακάρεσσι θεοῖσιν
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κηῖναι τοι βραδὺς ὦκυν,
 ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ὦκύτατόν περ ἑόντα θεῶν οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 χωλὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρ' ὀφέλλει.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων

„Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335
 ἧ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης
 „αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων.
 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρωνες ἀμφὶς ἔχιοιεν, 340
 ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.“

Ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλωε ὥρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωε ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ

Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αὔσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὶσχομαι, ὥς σὺ κε-
λεύεις,

τίσειν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

„μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε· 350

δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.

πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

εἰ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Ἥφαιστ', εἶπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355

οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

„οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τέον ἔπος ἀρνήσασθαι.“

Ὡς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.

τὸ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,

αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὁ μὲν Θρήακηνδε βεβήκει, 361

ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

ἔς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυνῆεις.

ἔνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ

ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας, 365

ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεύς

τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων ἡδὲ καὶ ἄλλοι

Φαίηκες δολιχέρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν 370

μουνάξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριξεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλήν μετα χερσὶν ἔλοντο,

πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,

τὴν ἕτερος οἶπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα

ιδυνάθεις ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἀερθεῖς 375
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὥρχεισθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένῳ· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἐσταότες κατ' ἀργῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπῳ ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς 381

„Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἦδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 385
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες·
 ὁ ξείνος μάλα μοι δοκείει πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές.

δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390

ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαίδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·

τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐϋπλυνὲς ἦδ' ἐχιτῶνα

καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος

αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶν

ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δέ εἰ αὐτὸν ἀρέσσειάσθω ἐπέεσσιν

καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἦδ' ἐκέλευον,

δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 400

„Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.

δῶσω οἱ τόδ' ἄορ παργχάλκεον, ᾧ ἐπὶ κώπῃ

ἀργυρέῃ, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.“ 405

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.

σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410
δοῖεν, ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τουτον, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.“ 415

Ἥ ῥα καὶ ἄμφ' ὥμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.

δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420

τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθίζου ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θές φᾶρος εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα. 425

ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρεμετε δ' ὕδωρ,
ὅφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ αἰδοῖς ὕμνον ἀκούων.

καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω, 430
χρῦσεον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.“

Ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν εἶπεν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.

αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, 435
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρεμετο δ' ὕδωρ·

τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσὸν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν· 440
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλὸν τε χιτῶνα,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλον,
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅπποτ' ἂν αὐτε
 εὖδησθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ.“ 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλεν
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
 αὐτόδιδον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἰδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν, 451
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλνυσοῦς ἠΰκόμοιο·

τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἥδὲ χιτῶνα, 455
 ἔκ ῥ' ἀσάμινθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἴνοποτιῆρας
 ἦϊε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγους πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσα,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 460

„Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρ' ὀφέλλεις.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Ναυσικάα, θύγατερ μεγάλητορος Ἀλκινόοιο,
 οὔτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης, 465
 οἴκαδ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὥς εὐχετοφώμην
 αἰεὶ ἦματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιῶσαο, κούρη.“

Ἡ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἔξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα·
οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον. 470
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτου ἀποπροταμών – ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο – 475
ἀργιόδοντος υἱός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

„Κῆρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὅφρα φάγησιν,
Δημοδόκω, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας 480
οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
δὴ τότε Δημοδόκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
ἢ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖδεις,
ὅσς' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε καὶ ὅσς' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥστε πού ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας. 491
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον αἶεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἷ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495

αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξης,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδήν.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ'
ἀοιδήν

ἔνθεν ἑλὼν ὥς οἱ μὲν εὖσσέλμων ἐπὶ νηῶν 500
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵπῳ·
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 ὥς ὁ μὲν ἐστῆκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505
 ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἥε διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἥ κατὰ πετρώων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἥ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριοι εἶναι,
 τῇπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν. 510
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃδ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὥς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
 ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραῖζέμεν αἰπὴν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Διηφόβοιο
 βήμεναι, ἡὕτ' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κείθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην 520
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειαίς.
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅστε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
 ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ. 525
 ἥ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπείροντ' ἐσιδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὀπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμους
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί. 530

ὥς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα 535

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τὰδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδὸς,
 ἐκ τοῦδ' οὐπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο 540

ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τὰδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545

ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πρᾶπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ὅττι κέ σ' εἰρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
 εἰπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, 550
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν.

οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
 εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε τεῖν δῆμόν τε πόλιν τε, 555
 ὅφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.

οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλί' ἐστὶ, τὰτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλὸς ἐκπερόωσιν
 ἥερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν

οὔτε τι πημανθῆναι ἐπὶ δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατ' ἀλέξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄστινας ἵκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιεταώσας,
 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἀργείων Δαναῶν ἢ δ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή. 580
 ἢ τίς τοι καὶ πῆος ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό
 ἐσθλὸς ἑὼν, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἷτε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων 585
 γίγνεται ὃς κεν ἑταῖρος ἑὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ
 τοιοῦδ' οἶος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.
 οὐ γὰρ ἔργω γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ἢ ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
 ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν· 10
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στόνόεντα
 εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
 κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 15
 νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἰδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ
 ὑμῖν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει. 20
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἄλλι κεῖται 25

πρὸς ζόφον - αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἥϊ τ' ἡέλιόν τε -
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἐγῶγε
 ἥς γαίης δύναιμαι γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι.
 ἥ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· 30
 ὥς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγνεται, εἶπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσευ,
 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὐ-
 τούς· 40

ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὥς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχώ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἱππῶν
 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν εἶναι. 50
 ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,
 ἥεριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείρσιν. 55
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,

τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ' ἔοντας
 ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε, ^{ἡδυ}
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 ἔξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον αὖσαι, 65
 οἷ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῃωθέντες.

νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἱστία δέ σφιν 70
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.

καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δαΐσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσδυμένως προερούσαμεν ἠπειρόνδε.

ἔνθα δ' ὡς νύκτας δύο τ' ἡμέατα συνεχὲς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 75
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡὼς,
 ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρούσαντες
 ἡμεῖα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἰθύνον.

καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν 80
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λατοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.

ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85
 αἷψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θεῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασδάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας

οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας. 90
 οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι, 95
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρας ἐταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλλα τύπτου ἐρετμοῖς.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν 110
 οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέεσσι γλαφυροῖσι, θεμιστευεὶ δὲ ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσiai γεγάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καθ' ὕλην 120

ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὄρεων ἐφέποντες.
 οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεῦει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἴλας.
 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μίλτοπάροιοι, 125
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐϋσσέλμους, αἳ κεν τελείοιεν ἕκαστα
 ἄσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περὶ ὥσι θάλασσαν
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο. 130
 οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδροηλοὶ μαλακοὶ· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 εἰς ὥρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδας. 135
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνάς βαλέειν οὔτε προῦνήσι ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μέναι χρόνον, εἰσόκε ναντέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσῳσιν ἀῆται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 κρήνη ὑπὸ σπείλους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
 νύκτα δὲ ὀρφναίην, οὐδὲ προῦφαίνειτ' ἰδέσθαι·
 ἀῆρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προῦφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145
 ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκόωνς, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι. 155
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δοлиχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυνάδεα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶψ. 160
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οὔων τε καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠοιγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν, ἐμοὶ ἐρήηρες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν,
 ἥ ῥ' οἷγ' ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 175
 ἢ ἐ φιλόξεinoι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.“
 Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
 ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες λαύεσκον· περὶ δ' αὐλή

ὑψηλὴν δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν 185
μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἐνθα δ' ἄνῃρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἔφκει 190
ἄνδρ' ἢ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Ἀὐτὸς τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίφρας ἐταίρους
αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεχ' ἀρίστους 195
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περιδρόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἄζόμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσει δεινδρήεντι 200
Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπτά τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἠδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν 205
ἠεῖδη δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἷη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ', ὁδμὴ δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδει, 210
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· αὐτίκα γὰρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας. 215

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον

εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθνεύμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βριθόν, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 ἄρνων ἡδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται 220
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μετὰσσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσονται ἐπέεσσιν
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην – ἧ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν –
 ὅφρ' αὐτόν τε ἰδοίμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ. 229
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.

Ἐνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἦμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἄξαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴῃ.
 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν· 235
 ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θύρηφιν,
 ἄρνειοὺς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι 241
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὅϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτίκα δ' ἡμῖσιν μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος 246
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἡμῖσιν δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφρα οἱ εἴῃ

πινειν αἰνυμένω καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα, 250

καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἶσιδεν, εἶρετο δ' ἡμέας

„ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;

ἢ τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε

οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες; 255

“Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ

δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.

ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

„Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ

παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260

οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα

ἦλθομεν· οὕτω πον Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.

λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουργάνιον κλέος ἐστίν·

τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265

πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σά γούνα

ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἦε καὶ ἄλλως

δοίης δωτίνην, ἦτε ξείνων θέμις ἐστίν.

ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.

Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετῶν τε ξείνων τε, 270

ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“

“Ὡς ἔφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ

„νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,

ὅς με θεοὺς κέλειαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·

οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν 275

οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόιμην

οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.

ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,

ἢ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.“ 280

Ὡς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,
ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

„Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν· 285
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
ἀλλ' ὃγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλεν,
σὺν δὲ δύῳ μάρψας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν· 290
τοὺς δὲ διὰ μελεῖσσι ταμῶν ὠπλίσσατο δόρυπον·
ἦσθιε δ' ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἐγκατὰ τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν· 295
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὅξυ ἐρουσάμενος παρὰ μηροῦ, 300
οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
χεῖρ' ἐπιμασάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυνκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέεθηκεν· 305
ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἅ' ἔργα, 310
σὺν δ' ὄγε δὴ αὐτε δύῳ μάρψας ὠπλίσσατο δειπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πίονα μῆλα,

φηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ ἐπέθηχ', ὥσεί τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα 315
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθώσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχντο μεγάλ' ἥλιθα πολλή· 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
 ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρῦφαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἥθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἥ τι οἰσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἰγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἤκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὄγε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχεν μέλανος οἴνοιο,

„Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα
 κρέα,

ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκενύθει
 ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσαν δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὖτις.

„Διὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεδὸν οὔνομα εἰπὲ
 ἀντίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίρης. 356
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ξείδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὕμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.“

Ὡς φάτ'· ἀτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἰθοπα οἶνον·
 τοῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τοῖς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν. 361
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἐπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν

„Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης. 365
 Οὗτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὗτιν δέ με κικλήσκουσιν
 μήτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ
 „Οὗτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν, 369
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.“

Ἡ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμάσας παχὺν αὐχένα, καδ δέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρείων.
 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,

εἶως θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους 376
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄψεσθαι, γλωρός περ ἑὼν, διεφαίνεται δ' αἰνῶς,
καὶ τότε ἑγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταί-
ροι 380

ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον, ὃξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
ὀφθαλμοῖσιν ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνοον, ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνῆρ

τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι 385
ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμοῖσιν πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἑόντα.

πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν αὐτῇ
γλῆνῃς καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα

φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὥς τοῦ σίξ' ὀφθαλμοὺς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὦμωξεν, περὶ δ' ἱαχε πέτρῃ, 395
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.

τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἑο χειρὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὁ Κύνκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἷ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾧκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. 400

οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος ὅττι ἐ κήδοι·

„Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὖπνους ἄμμε τίθησθα;
ἢ μή τίς σε νύκτα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
ἢ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢε βίηφιν;“

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύ-
φημος

„ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.“

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον

„εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἶον ἔοντα, 410
νοῦσόν γ' οὕπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύγ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὥς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ᾠδίνων ὀδύνησιν, 415

χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἰ τινά που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420

εἰ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.

ἄρσενες οἷες ἦσαν ἐϋτρεφές, δασύμαλλοι, 425

καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυεφές εἶρος ἔχοντες·

τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῆς ἐπι Κύκλωψ εὖδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἵτην σώοντες ἐταίρους. 430

τρεις δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε -

ἄρνειὸς γὰρ ἔην, μῆλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων -

τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ

νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ. 435

ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς·
 οὐθата γὰρ σφαράγευντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῆσιν
 τειρόμενος πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα 441

ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὄϊων στέρνοισι δέδεντο.

ὔστατος ἀρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445

τὸν δ' ἐπιμασδάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος

„Κριε πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὔστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳν,

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθρα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,

πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι 451
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σὺν' ἀνακτος

ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασδάμενος φρένας οἴνω,

Οὔτις, ὃν οὔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο 455

εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλνυδις ἄλλη

θεινομένου φαίονται πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσεις κακῶν, τὰ μοι οὔτιδανὸς πόρεν Οὔτις.“

Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε. 461
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς

πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,

πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,

οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦνον ἐκάστω

κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θεῶς καλλίτριχα μῆλα

πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ. 470
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
ἑξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηγύδων κερτομίοισιν·

„Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταί-
ρους 475

ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βήφιν.
καὶ λήν σέγ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄξεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἑσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο, 481

καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο.

[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.]

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 485

πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν

ὥσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα

ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,

κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν. 490

ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσδοντες ἀπῆμεν,

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηγύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυνον ἄλλοθεν ἄλλος·

„Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;

ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 495

αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.

εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ ἀνδῆσαντος ἄκουσεν,

σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα

μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.“ 499

Ὡς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,

ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ

„Κυκλωψ, αἰ κέν τίς σε καταθυητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι Ὀδυσσεῖα πτολιπόρδιον ἐξαλαῶσαι,
νῖδον Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.“ 505

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε,
Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγῆρα Κυκλώπεσσιν.“ 510

ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὁπῶπῃς.
ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν.
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις 515
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἶνω.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω,
πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον.
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
αὐτὸς δ', αἰ κ' ἐθέλῃς, ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θυητῶν ἀνθρώπων.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀἰδοῦ εἶσω,
ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων.“ 525

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

„Κλυθι, Ποσειδάον γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσεῖα πτολιπόρδιον οἴκαδ' ἱκέσθαι 530
[νῖδον Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα].

ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι

οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὅψ' ἐκακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταῖρους,
νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὗροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.“ 535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν αἰέρας
ἦκ' ἐπιδινῆσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῶροιο
τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴητον ἄκρον ἰκέσθαι. 540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ, 545

νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύνκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
ἄρνεϊόν δ' ἐμοὶ οἶῳ ἐϋκνήμιδες ἐταῖροι 550

μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὖσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι. 555

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 560
δὴ τότε ἔγῶν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλον καὶ Λαιτρυνγόνων καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰολος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδέδρουσε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν, 5
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρην υἷαςιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
ἥματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὖδουσ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τροητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν. 15
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἦτεον ἥδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννέωροιο,
ἔνθα δὲ βυκτιάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα. 20
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι ἥδ' ὀρνύμεν ὃν κ' ἐδέλγησιν.

νηϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιδι φαεινῇ
 ἄργυρέῃ, ἵνα μὴ τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται, 25
 ὄφρα φέροι νηῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

Ἐννημαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρίς ἄρουρα,
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἔοντας. 30
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο. 36
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ὥς ὃδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ 40
 ληϊδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῇν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδῶμεθα ὅτι τὰδ' ἐστὶν,
 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκήῃ ἐνεστίν.“ 45

Ὡς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἀσκήν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα 50
 ἢ ἐπεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θύελλῃ

αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55

Ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.

αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
δὴ τότε ἔγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσαμενος καὶ ἑταῖρον,
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον 60
δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.

ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο

„Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο 65
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.“

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ
„Ἄασάν μ' ἑταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.“

Ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 70
οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ

„Ἐρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζῶντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.“ 75

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἔνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.

τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμάρ· 80

ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,

Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἡπύει εἰσελάων, ὃ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.

ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·

ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι. 86

ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν περὶ πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἅκται δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιή δ' εἰσοδὸς ἐστίν, 90
 ἔνθ' οἷγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν, 95
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δῆσας·
 ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὀρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοῦντα.
 δῆ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας 100
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρες δ' ὡς κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἶσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ, 105
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτῃ.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσεται καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο
 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι. 110
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφὲς δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναικᾶ
 εὖρον ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον·
 τῷ δὲ δὴν αἰέξαντε φρυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοήν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰῶντες

φοίτων ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυριοί, οὐκ ἄνδρεςσιν ἑοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἱ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὁρώρει
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθυῖς δ' ὥς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὅλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπορώριοι.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
 οἱ δ' ἄλλα πάντες ἀνέροισιν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθι ὄλοντο.

Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔναιεν 135
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ωκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατήγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἐνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἥματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἦως,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὅξυ 145
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνῆϊον ἐς περιωπὴν,
 εἰ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἶσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ θυρὰ πικρὰ καὶ ὕλην. 150

μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἔλθειν ἦδὲ πνυθέσθαι, ἐπεὶ ἶδον αἶθοπα καπνόν.
 ὣδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἔλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πνυθέσθαι. 155
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο. 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστὶν μέσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἶρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔργει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπὼς ἦεν ἐπ' ὤμου 170
 χεῖρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρὰσταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί
 περ,

εἰς Ἀἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμης μῆδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὥκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο
 δηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

χειρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 185

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ὄηγμαῖνι θαλάσσης.

ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε ἔγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

„[Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι·]

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἡώς, 190

οὐδ' ὅπη ἥλιος φασσίμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν·

οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον

εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι εἶναι.

εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν

νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται· 195

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση

ἔδρακον ὄφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.“

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·

μνήσαμένοις ἔργων Αἰστρουγόνος Ἀντιφάταο·

Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. 200

κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·

ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξίς ἐγέννετο μυρομένοισιν·

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἐταῖρους

ἡρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·

τῶν μὲν ἔγὼν ἦρχου, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής. 205

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·

ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλόχοιο·

βῆ δ' ἵεναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἰκοσ' ἐταῖροι

κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθευ·

εὖρον δ' ἐν βῆδσησι τετυγμένα δῶματα Κίρκης 210

ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·

ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,

τοὺς αὐτὴ κατέθελεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

οὐδ' οἷγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισβαίνοντες ἀνέσταν. 215

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώωνυχες ἡδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἶδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκονον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἰστὸν ἐποικομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότητος τε. 225

„ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν
καλὸν ἀοιδιάει – δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμένυκεν –
ἢ θεὸς ἦε γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαεινὰς 230
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀδρεῖνσιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούςς τε θρόνους τε,
ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
οἶνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφειοῖσιν ἔεργνν.

οἱ δὲ σὺν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὥς τὸ πάρος περ.
ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη 241
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανεῖς
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἄγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245

οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχρῃ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὥϊετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν Ὀδυσσεύ· 250

„Ἡιομεν, ὥς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσ-
 σεῦ·

εὖρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 [ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
 ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστόν ἐποιχομένην λίγ' αἶδεν
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖνσιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλῳ εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.“ 260

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὦμουιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων
 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]. 265

„Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφεῖς, ἀλλὰ λίπ'
 αὐτοῦ·

οἶδα γὰρ ὥς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεται οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειποι
 „Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ 271
 ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.“

Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας 275

Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χροσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰοικῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη. 279
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κενθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος θεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺν' ἔνθα περ ἄλλοι. 285
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω
 τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχευ, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἦμαρ.

πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφῶτα δῆνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω. 290
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
 ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαῖξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἦ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ὅλῃη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·
 μῶλυ δὲ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται. 306
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον

νησον ἀν' ὑλήεσσιν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

ἔστην δ' εἰνὶ θυρήσιν θεᾶς καλλιπλοκάμοιο 310

ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλινεν αὐδῆς.

ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θυράς ὦϊξε φαεινὰς

καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄκαχήμενος ἦτορ·

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλου,

καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 315

τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρουσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,

ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξεν,

ῥάβδῳ πεπληγνυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 319

„Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων.“

ὥς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ

Κίρκῃ ἐπήϊξα ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,

καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ το-

κῆες; 325

θαῦμά μ' ἔχει ὥς οὔτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.

οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,

ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκηλητος νόος ἐστίν.]

ἦ σύγ' Ὀδυσσεὺς ἔσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ 330

φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρουσόραπις Ἀργειφόντης,

ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα

εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε

εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.“ 335

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

„ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλεαι σοὶ ἥπιον εἶναι,

ἦ μοι σῶς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,

αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
 ἐς θάλαμόν τ' ἵεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, 340
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“ 344

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνεν ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κατὰ δρῆσταιραι ἔασιν. 349

γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.

τάων ἣ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 ἣ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίτανε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355

ἣ δὲ τρίτῃ κρητῇρι μελίφρονα οἶνον ἐκίονα
 ἠδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἣ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνετο δ' ὕδωρ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔδασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλου,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γνίων.

αὐτὰρ ἐπεὶ λουσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποδὶν ἦεν·

[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυροῖο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τραπέζαν, 370

οἷτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.

Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἦμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα, 376
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξαι ἴσος ἀνάνδῳ,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεται οὐδὲ ποτῆτος;
 ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὄτει· οὐδέ τί σε χρὴ 380
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις, 386
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐτάρους.“

Ὡς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εἰκότας ἐννεώροισιν. 390
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἄνδρες δ' ἅψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν 395
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.

ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 ἦ δέ μεν ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων 400

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θεοῖν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νηᾷ μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἥπειρόνδε,
κτῆματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἄψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.“ 405

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νηᾷ θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
οἴκτ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας, 410
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκῶμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὥς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
ὥς ἔμεν ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἡδ' ἐγένοντο·
καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.“

Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν
„νηᾷ μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἥπειρόνδε,
κτῆματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔπησθε, 425
ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.“

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίδοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
[καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] 430

„Αἰετοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῶς ἢ λύκους ποιήσεται ἢ λέοντας,
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,

ὥσπερ Κύνκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο 435
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμηριῖα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
 καὶ πηῶ περ εἰσὶν μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτουν ἄλλοθεν ἄλλος·

„Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.“ 445

Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνῆλθον ἠδὲ θαλάσσης.
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδαισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
 κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

ἡ δέ μεν ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων 455

„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
 μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
 ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθεται ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἠδ' ὅσ' ἀναρσίοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, 460
 εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαίαν
 τροχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσπελές καὶ ἄθυμοι,
 αἶεν ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν 464
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.“

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἐνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη,]
 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρήρηες ἐταῖροι 471

„Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
 εἰ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.“

[Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 476
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἤμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβάς περικαλλέος εὐνῆς 480
 γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς·
 [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.]

„ὦ Κίρκη, τελέσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦνπερ ὑπέστης,
 οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔδδεται ἥδη,
 ἦδ' ἄλλων ἐτάρων, οἱ μεν φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
 ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.“

Ὡς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἔμῳ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
 ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι 490
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
 οἶῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσσοῦσιν.“ 495

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
 ἦθει' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον 500

„ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ' οὐπω τις ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηϊ μελέσθω, 505

ἰστὸν δὲ στήσας ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πετάσας
ῥῆσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιή Βορέας φέρησιν.

ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηϊ δι' Ὠκεανοῦ περήσῃς,

ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

μακροὶ τ' αἰγίροι καὶ ἱτέαι ὠλεσίκαρποι, 510

νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,

αὐτὸς δ' εἰς Αἴδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.

ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν

Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων· 515

ἐνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πύγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα,

ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,

πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,

τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.

πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμεινῆνὰ κάρηνα, 521

ἔλθων εἰς Ἰθάκην στείφειν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,

ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,

Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄν ἱερυνσέμεν οἶω

παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525

αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,

ἐνθ' ὄν ἀρνειὸν ῥέξειν θῆλύν τε μέλαιναν

εἰς Ἑρβεος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι

ἰέμενος ποταμοῦ ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλὰ

ψυχὰς ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηῶτων. 530

δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυν ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ 535
 ἦσθαι, μῆδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα. 540

„Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσθεν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἔξυϊ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. 545
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὠτρυνον ἐταίρους
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„Μηκέτι νῦν εὖδοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ' ἵομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη. 549

„Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους.
 Ἑλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λήην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρὼς,
 ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρεῖων. 555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἔξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἑάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατῆλθεν. 560
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

„Φάσθε νῦν που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.“ 565

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἐξόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξίς ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ῥομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ
ἄρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλυν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἄν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὄφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Νέκυια.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἥδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπώροιο
ἱκμένον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἡμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 10
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ' ἡέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἄγνυιαι.

Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρροοῦ Ὠκεανοῖο.
 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
 ἥερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
 Ἥλιος φασέων καταδέσκεται ἀκτίνεσσιν,
 οὐθ' ὅπότε ἂν στείγῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὐθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερῆᾶ μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρουξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, 25
 ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἶνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἦτις ἀρίστη, 30
 ῥέξιεν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὅϊν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα 35
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπὲξ Ἐρέβους νεκύων κατατεθνηώτων.
 [νύμφαι τ' ἡῖθεοί τε πολὺτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν, 40
 ἄνδρες ἀρηϊφατοὶ βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα

μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὲς χαλκῷ, 45
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἱμεν, πρὶν Τειρεσίῃαο πυθέσθαι. 50

Πρώτῃ δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαιπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαντον καὶ ἄθαιπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ
 „[διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,] 60
 ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄπορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἑάγῃ, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατήλθεν. 65

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάξομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὥς ἐνθένδε κίων δόμου ἐξ Αἴδαιο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα. 70

ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἄκλαντον, ἄθαιπτον, ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν,
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι,
 ἀλλὰ με κακῆαι σὺν τεύχεσιν, ἄσπα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·

ταῦτά τε μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρρεσσον ἑὼν μετ' ἑμοῖς ἐτάροισιν.“

„Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.“ 80

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθευ ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγορεύον.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηνῆς,
Ἀντολύκου θυγάτηρ μεγάλητορος Ἀντίκλεια, 85
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, 90
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἔμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν

„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρον, ἅπισχε δὲ φάσγανον ὄξυν, 95
αἵματος ὄφρα πίω καὶ τοι νημερτέα εἴπω.“

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηγήδα μάντις ἀμύμων

„Νόστου δίξῃαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ· 100
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἷω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε,
αἳ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων, 105
ὅππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἱφία μῆλα

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακρύβει.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδηναι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κ' ἐσίνηναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ὅψ' ἐκ κακῶς νεῖται, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ, 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν
 μυνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλθὼν·
 αὐτὰρ ἐπὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνης ἥε δόλῳ ἥ ἀμφοδὸν ὀξείῃ χαλκῷ, 120
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἔρετμον,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐήρε' ἔρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 σῆμα δέ τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
 ὅπποτε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φήῃ ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἔρετμον,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Πυσειδάωνι ἄνακτι, 130
 ἄρνειόν ταῦρόν τε συνῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξεῖης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὃς κ' ἐπεφύνη 135
 γήρῳ ὑπο λιπαρῷ ἄρῃ· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἰρω·
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' οὐκ ἐκέκλωσαν θεοὶ αὐτοί,
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140

μητρὸς τήνδ' ὀρόω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 ἢ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν νῖον
 ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα;“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω· 146
 ὄντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἵμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.“

Ὡς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω 150
 Τειρεσίαιο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὅφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα 155
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.

[μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

Ὀκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐπὼς ἐστι περῆσαι

πεξὸν ἐόντ', ἦν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.]

ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις 160
 νηϊ τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;“

Ὡς ἐφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „μῆτερ ἐμή, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Ἀἴδαο 165
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημαι οὔζυν,

ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖῳ

Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170

τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσθιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
 εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ νείεος, ὃν κατέλειπον,
 ἣ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἥε τις ἦδη 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἥε μένει παρὰ παιδί καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἣ ἦδη μιν ἔγρημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 180
 „καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.
 σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας εἵσας 185
 δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμνει
 ἄγρῳ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμνιαι καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὐδαίῃ δμῶες ἐνὶ οἴκῳ 190
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἴται·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖα τ' ὀπίρρη,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήγата εὐναί·
 ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
 οὔτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπου·
 οὔτ' ἔμεγ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσθιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα 200
 τηκεδόνι στρυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηροῖζας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης. 205
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον ἦ καὶ ὄνειρ
 ἔπειτα· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅξυ γενέσκειτο κηρόδι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Μῆτερ ἐμῇ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε 211
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 ὦτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;“

Ὡς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 215
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο 220
 δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμὸς,
 ψυχὴ δ' ἥϊ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπῆσθα γυναικί.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
 ἤλυθον - ὦτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνεια - 226
 ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἡδὲ θύγατρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλενον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πιέειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἡδὲ ἐκάστη
 ὄνγρόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235
 ἡ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,

φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἣ ποταμοῦ ἠράσβατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὃς πολὺν κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἵησιν,
 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήμεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτώθεν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναιῖκα.
 [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνου ἔχευεν.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, 246
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεαι ἄγλαα τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 νῦν δ' ἔρχεαι πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.“

Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἣ δ' ὑποκυσσαμένη Περίην τέκε καὶ Νηληῖα,
 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μεγάλῳιο γενέσθην 255
 ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
 ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἑτέροισι Κρηθῆϊ τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθᾶνά θ' ἱπποχάρμην.

Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα, 260
 ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἑόντε. 265

Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλῳιο μιγεῖσα·

καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρώωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής. 270

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεΐησι νόοιο,
γῆμαμένη ᾧ νιεῖ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξαναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάνυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων 275

Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὁλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἄψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἑρινύες ἐκτελέουσιν. 280

Καὶ Χλωῆριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔθνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυητῷ ἴφι ἀνασθεν·

ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μυνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης 290

ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιοῦνται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 295
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παρὰκοῖτιν,
ἣ ᾧ ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζους αἶα· 301

οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνῶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν.

Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν, 305
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,

καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην,

ᾧτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,

οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ξείδωρος ἄρουρα

καὶ πολὺν καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310

ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν

εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ

φυλόπιδα στήσειν πολυαἶκος πολέμοιο.

Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση

Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. 316

καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·

ἀλλ' ὅλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἡὔκομος τέκε Λητώ,

ἀμφοτέρῳ, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους

ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη. 320

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἶδον καλήν τ' Ἀριάδην,

κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς

ἐκ Κρήτης ἐς γονιὸν Ἀθηνάων ἱεράων

ἤγε μὲν, οὐδ' ἀπὸνῆτο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα

Δίῃ ἐν ἀμφιρύντῃ Διονύσου μαρτυρήσιν. 325

Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἶδον στυγερὴν τ' Ἐρι-

φύλην,

ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,

ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἠδὲ θυγάτρας·

πρὶν γὰρ κεν καὶ νῦξ φθῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη

εὖδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους· 331

ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχετο μύθων 335

„Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔδσας;
ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὔτω χρητίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
κτῆματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρως Ἐχένης
[ὅς δ' ἦ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δοξῆς
μυθεῖται βασιλεία περὶ φρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345

Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„τοῦτο μὲν οὔτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·

ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μῖμνειν,
πομπὴν τ' ὀτρύνετε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειότερῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἵσκομεν εἰσορόωντες
 ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπῶν, οἷά τε πολλοὺς
 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους· 365
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντάς, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἰδοίτο·
 σοὶ δ' ἐπὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,
 μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰδοῖς ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρὰ
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῶ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον·
 νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
 εὖδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 καὶ κεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ 375
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὥρη μὲν πολέων μῦθον, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔρωγε 380
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτροτέρ' ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στοναέσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἄγνῃ Περσεφόνηϊα γυναικῶν θηλυτεράων, 386
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγνηγέραθ', ὅσσοι ἄμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάναον καὶ πότμον ἐπέσπον·
 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν· 390
 κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἰβων,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μινεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἔς ἐμπεδος οὐδέ τι κίχνης,

οἷη περ πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 395
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦε σέγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν, 400
 ἦε σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βούς περιταμνόμενον ἦδ' οἶῶν πῶεα καλὰ,
 ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἦδ' ἐ γυναικῶν;“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 405
 οὔτ' ἔμεγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας, 410
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.
 ὥς θάνον οἰκτίστω θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλύνῃ. 415

ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνᾶξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστῃ δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἦ δὲ κυνῶπις
 νοσφίσαι, οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Αἶδαο 425

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείδαι.
ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
[ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλληται]

οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεκές,
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε 430
ἄσπασιος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν

οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἣ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἔσσομένησιν ὀπίσσω
θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ ἣ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“ 434

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθησε γυναικείας διὰ βουλάς
ἐξ ἀρχῆς· Ἠλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταίμνηστρῃ δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἑόντι.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέ-
ειπεν 440

„τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι·
μή οἱ μῦθον ἅπαντα πιφάνσκεμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν 445
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

ἣ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵξει ἀριθμῷ,
ὕλβιος· ἣ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν, 450
καὶ κείνος πατέρα προσπτύζεται, ἣ θέμις ἐστίν.

ἣ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
[ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.] 456

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζῶντος ἀκούετε παιδὸς ἑμοῖο,
 ἢ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης·“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῳεὶ ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν 465
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 470
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σχέτλιε, τίπτε' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μῆσαι ἔργον;
 πῶς ἔτλης Ἀϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 εἶποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσιν ἰκοίμην· 480
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν 485
 ἐνθάδ' ἑὼν· τῷ μῆτι θανὼν ἀκαχίξεν, Ἀχιλλεῦ.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητενέμεν ἄλλω,
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 490
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἄγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
 εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 495
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν. 500
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεφρ' στυγῶμαι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι, 505
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἵσῃς
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαξε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἰκων· 515
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
 ἦρῶ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι 520

Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 κεῖνον δὴ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 [ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἢ δ' ἐπιθεῖναι.] 525
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυννυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγῶν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν 530
 ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρεῖς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 Ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὁξείῃ χαλκῷ 535
 οὔτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης·

Ὡς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι. 540

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν 545
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο 550
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τὸν μὲν ἐγῶν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·

„Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἐμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν, 555
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμόν.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ'
ἄλλας πύργους
ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἐνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τότε
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 566
τῶν ἄλλων ψυχὰς ιδέειν κατατεθνηώτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσδιν,
ἡμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἵροντο ἄνακτα, 570
ἡμενοὶ ἐσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄεδος δῶ.

Τὸν δὲ μετ' Ὀρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές. 575

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἤπαρ ἔκειρον,
δέφθρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Λητὼ γάρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
Πυθῶ δ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαζε γενεήν·

στεῦτο δὲ διψᾶων, πῖευν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 ὁσσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρων πῖευν μενεαίνων, 585
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταξήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρηθεὺν χέε καρπὸν,
 ὄγγυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι· 590
 τῶν ὁπότε ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,
 λαῶν βασιτάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν σκηριοπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε 595
 λαῶν ἄνω ὣθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταῖς
 αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄψ ὥσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κουνίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακλεΐην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 [παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἶωνῶν ὥς, 605
 πάντοσ' ἀτυξομένων· ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἑοικῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικῶς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτήρ
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἔῃ ἐγκάτθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν, 615

καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ᾧ δαίλ', ἣ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάξεις, *h*
ὄνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οὕζυν 620
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἄεθλους.
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ'

ἄλλον

φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀἴδαο· 625

Ἑρμείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη δόμον Ἀἴδος εἶσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·

[Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·] 631

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν

ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει,

μή μοι Γοργεῖνν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἐξ Ἀἴδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνεια. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἑταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.

οἳ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο,

πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος. 640

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νησόν τ' Αἰαΐην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενεΐης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο,
νηᾶ μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐνθα δ' ἀποβορίζαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα. 10
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἣ δ' ἐν μέσῳ στήσῃ μετηύδα διὰ θεάων 20

„Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Αἴδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδὸν ἥδ' ἕκαστα 25

σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἄλως ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.“

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 30
ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων
εἰσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

„Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκου-
σον,

ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεται, αἱ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται. 40
ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,
ἡμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ὅστεόφιν θῆς 45
ἄνδρῶν πνυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
κηρὸν δευήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰ κ' ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χειρᾶς τε πόδας τε 50
ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούῃς Σειρήνοι.
εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἱ δέ σ' ἐτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι, 55
ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηγεκέως ἀγορεύσω

ὅπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσειται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλευεῖν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 κύμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρόιτης· 60
 Πλαγκτὰς δ' ἦτοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τέ καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνέησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι· 65
 τῇ δ' οὔπω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσιν πυρός τ' ὀλοοῖτο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 Ἀργῶ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα· 70
 καὶ νῦ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ὀξεῖη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
 κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρώεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη 75
 κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίῃ,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρες τε εἰκόσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρῃ γὰρ λῖς ἐστὶ, περιξεστῇ εἰκνυῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροειδές, 80
 πρὸς ζέφον εἰς Ἑρεβὸς τετραμμένον, ἥπερ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνατε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήτιος ἀνὴρ
 τόξῳ οἷστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακνυῖα· 85
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.

τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεκα πάντες ἄωροίς·
 ἔξ δέ τέ οἱ θειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώσασα, 95
 δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποδι μείζον ἔλῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτῃ.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρόροιο. 100

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσ-
 σεύ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖσ τεύσειας.
 τῷ δ' ἐν ῥοίνεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθνηλώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνήσιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν· 106
 οὐ γάρ κεν ρύσαιτό σ' ὑπὲρ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
 νῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπειὴ πολὺ φέρετρόν ἐστιν
 ἔξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας. 110

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „εἰ δ' ἄγε δῆ μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπες,
 εἴ πως τὴν ὁλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων· 115
 „σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπεῖξαι ἀθάνατοισιν;
 ἣ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν.“

οὔδ' ἐστ' ἀλλή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δείδω μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησιν
 τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταίῃν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρμηθῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξει· ἐνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἑλίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ἐπταῖ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἴων πῶσα καλὰ,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὔδ' ἐποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
 νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
 ἃς τέκεν Ἑλίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βοῦς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας νόστον τε μέδῃαι,
 ἣ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηῖ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης, 140
 ὁπὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἣ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὤτρυνον ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι. 145
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 [ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόροιο
 ἱκμενον οὐρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀνδῆεσσα. 150
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

ἡμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἰδυνεν.
 δὴ τότε ἔγῳ ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ

„ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἰδμεναι οὐδὲ δύ' οἷους
 θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων· 155
 ἀλλ' ἐρέω μὲν ἔγῳ, ἵνα εἰδότες ἥ κε θάνωμεν
 ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν ἀνθεμόεντα.
 οἷον ἔμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῷ 160
 δῆσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆφθω.
 εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαι τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέξειν.“

Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκον·
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξέκετο νηὺς εὐεργῆς 166
 νῆσον Σειρήνουν· ἐπειγὲ γὰρ οὗρος ἀπήμων.
 ἀντίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίῃ, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.

ἀνστάντες δ' ἑταροὶ νεὸς ἱστία μηρούσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἑρετμᾷ
 ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάττησιν.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεί χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
 αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἷς 175

Ἡελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὗατα πᾶσιν ἄλειψα.

οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτου·
 αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς. 180

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντωνον αἰοιδὴν·

εις,, Δεῦρ' ἄρ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
Ἀχαιῶν,

νῆα κατάστησον, ἵνα νοῦτέρην ὅπ' ἀκούσης. 185

οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅς' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

Ἀργεῖοι Τρῳῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν. 190

ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.“

Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.

αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195

πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆς,

αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι, 199

ὃν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλκιψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα

καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·

τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμὰ,

βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ

νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὥτρυνον ἑταίρους

μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

,,ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·

οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἐπὶ κακὸν ἢ ὅτε Κύνκλωψ

εἴλει ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν. 210

ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε

ἐκφύγομεν, καὶ πού τῶνδε μνήσεσθαι οἶω.

νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, περθώμεθα πάντες.

ὑμεῖς μὲν κόπῃσιν ἀλὸς ὀηγμῖνα βαθεῖαν

τύπτετε κληϊδεσσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς 215
 δῶή τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νῶμας.

τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν 220
 καῖς' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλλῃσθα.“

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς. 225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἱερὰ νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
 Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν. 231
 οὐδέ πῃ ἀθρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνεροοίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.

ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶς' ἀναμορμύρεσκε κυκλωμένη· ὑπόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.

ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ, 240
 πᾶς' ἔντοσθε φάνεσκε κυκλωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν

ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἐταίρους 245

ἔξ ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέροτατοι ἦσαν.

σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ὑπόσ' αἰρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἄλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
 ὥς οἱ γ' ἀσπαίροντες αἰέροντο προτὶ πέτρας· 255
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.

οἰκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 πάντων ὅσ' ἐμόγησα πόρους ἄλως ἐξερεσύνων. 259

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.

δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηϊ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀνλίζομενῶν 265
 οἰῶν τε βληγῆν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίου,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.

δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισι μετηΰδων, ἀχνύμενος κῆρ 270

„Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὅφρ' ὑμῖν εἰπω μαντήϊα Τειρεσίου

Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·

ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἅμιν ἔφασκον.
 ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.“ 276

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στρυγερῷ μ' ἡμείβετο μύθῳ

„Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, πέρι τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
 κάμνεις· ἧ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 οὐκ ἑάας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡροειδέϊ πόντῳ. 285
 ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἣν πῶς ἕξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἧ Νότου ἧ Ζεφύροιο δυσάεος, οὔτε μάλιστα
 νῆα διαρραλοῦσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηϊ μένοντες·
 ἡῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Εὐρύλοχ', ἧ μάλα δὴ με βιάζεστε μοῦνον ἔοντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
 εἰ κέ τιν' ἧὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἶῶν
 εὕρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν 300
 ἢ βοῦν ἢέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκῃλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνουν ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἕξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310

κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὥρσεν ἐπὶ ξαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 316
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύναντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἡδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε 320
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἱφια μῆλα,
 Ἥελιον, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.“

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληλκτος ἄη Νότος, οὐδὲ τις ἄλλος 325
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἰως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλειτουργες ἀνάγκη, 330
 ἰχθυὺς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,
 γναμptoῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἰ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσον ἰὼν ἥλυξα ἐταῖρους, 335
 χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

„Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι·
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν, 341
 λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.“

ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πῖονα νηὸν
 τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
 ἢ δηθὰ στρεῦγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.“ 351

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπορροίοιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι· 355
 τὰς δὲ περιστῆσάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρὶ λευκὸν εὐσσέλμον ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς αὐτμῇ
 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν 370

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶντες,
 ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
 οἳ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.“
 Ὡκέα δ' Ἡελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,

Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηνύδα χωόμενος κῆρ

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἳ μιν βοῦς ἐκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἔγωγε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
ἡδ' ὀπότε ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαίνω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„Ἡέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξεῖδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.“

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἡνκόμοιο·
ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέσσαρα προὔφαινον·
εἰρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἄμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, 395
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίννετο φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
δαίνυντ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεῖ πόντῳ, 401
ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
νῆος ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

ἥ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ
ἦλθεν

κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἰστός δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἀντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηϊ 411
πληῖξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆτωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνῶν·
ἥ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ, 416
ἐν δὲ θεοῦ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα. 421
ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.

τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἡδὲ καὶ ἰστὸν,
ἑξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν.
ἥ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ· 431
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔρινεον ὑψόσ' ἀερόθεις
τῷ προσφὺς ἐχόμεν ὥς νύκτερις· οὐδέ πη εἶχον
οὔτε στηριῆσαι ποδὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·

ῥίξαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζιοι, 435
μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἴστων καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέσθη
 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲς περιμήκεα δοῦρα,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν. 444
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]

"Ενθεν δ' ἐννημαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
 ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ 451
 σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GULLIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS II.

ODYSSEAE XIII—XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

HOMERI ODYSSEA

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS II.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

用

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ N.

Ὀδυσδέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις
εἰς Ἰθάκην.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κλήθημα δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκεν ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑπερεφές, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω 5
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἶρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰοιδοῦ.

εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ 10

κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα

δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·

ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἥδ' ἐλέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ'· ἀργαλέον γάρ ἐνα προικὸς χαρίσασθαι.“ 15

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆάδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 20

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγᾷ, μή τιν' ἐταίρων

βλάβτοι ἐλαννόντων, ὅποτε σπερχοῖάτ' ἐρετμοῖς.

οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγνουν.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει. 25

μῆρα δὲ κῆαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεὸς Ἀοιδὸς,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
 νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυν φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὥς Ὀδυσσεὶ ἀσπαστὸν ἔδυν φάος ἡελίοιο. 35

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληγρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφανυσκόμενος φάτο μῦθον·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς, 40
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
 νοστήσας εὖροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυν νεῖμον 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 55
 αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Καῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.“

Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.

τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης· 65

Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναικάς,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
αἶψα τάγ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἄγανοι 71

δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρωσὶν ἅπασαν·
καδ' δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο 75
σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι

κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῦο λίθοιο.
ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῶ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. 80

ἡ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψὸς' αἰερόμενοι ρίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰέρετο, κῦμα δ' ὀπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85

ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδὲ κεν ἱρηξ
κίρκος ὀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὥς ἡ ρίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα· 89

ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσς' ἐπεπόνθει.

Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης,
 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπύλνατο ποντοπόρος νηῦς. 95

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορροῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνῖαι,
 αἵτ' ἀνέμων σκεπώσσι δυσάηων μέγα κῦμα
 ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δὲ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν 100
 νῆες εὐσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἑλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡροειδὲς,
 ἱρὸν Νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν 105
 λαῖνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δὲ τέ οἱ θύραι εἰσὶν,
 αἱ μὲν πρὸς Βορέαιο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, 110
 αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

"Ενθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσιν πάσης,
 σπερχομένη· τοίῳ γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν· 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ 120
 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ πού τις ὁδιτῶν ἀνθρώπων,
πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔργεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
λήθεται ἀπειλῶν, τὰς ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ 126

πρωῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμῆεις ἔδομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν,
Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης. 130

καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρωῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἱ δ' εὖδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἅλῃς ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληϊδος αἶσαν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἶον ἔειπες. 140
οὔτι σ' ἀτιμάζουσιν θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἶπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτει εἴκων
οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἔξοπίσω τίσις αἰεὶ.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων 146
„αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἥδ' ἄλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ 150
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 ὁπότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται 155
 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 νηϊ θοῇ ἵκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
 ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἔμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν. 160
 ἔνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηὺς
 δίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἤλθ' ἐνοσίχθων,
 ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίψωσεν ἔνερθεν
 χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
 Φαίηκες δολιχήροετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
 οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφαίνεται πᾶσα.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 171

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
 πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.

φῇ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα, 175
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ραϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.

ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδώμεθα πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
 ἡμέτερον προτὶ ἄστν· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους 181
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλέησῃ,
 μηδ' ἡμῖν περιμήκης ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδδεισαν, ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
 ὥς οἱ μὲν δ' εὖχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185

δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἥδ' ἐ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 εὖδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἥδη δὴν ἀπεῶν· περὶ γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκές λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
 στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἶσιδε πατρίδα γαίαν·
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἴγ' ὑβρίζεται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 201
 ἦ ἐ φιλόξεinoι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ τε καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἰθ' ὅφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μή πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἥδ' ἐ μέδοντες, 210
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαίαν ἀπήγαγον, ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξιν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
 Ζεὺς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίννται ὅστις ἀμάρτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἰδωμαι, 215
 μή τί μοι οἰχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“
 Ὡς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἥδ' ἐ λέβητας

ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 δίπτυχον ἄμφ' ὥμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα. 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
 εὖχομαι ὥσπερ θεῶ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω. 231
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἥ πού τις νήσων εὐδείελος, ἥ τις ἀκτὴ
 κεῖθ' ἄλλ' κεκλιμένη ἐριβώλακος ἡπείροιο;“ 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἡῶ τ' Ἡελίον τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἔερση· 245
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἄρδμοι ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἔκει,
 τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.“ 249

ὧς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 αἶει ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν. 255

„Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπῶν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νῖκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
 δύνεκά με στερέσαι τῆς ληϊδος ἥθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἥρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκῆρει δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
 ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὀξεί χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν Φοῖνικας ἀγανούς
 ἐλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληϊδα δῶκα·
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο Ἰς ἀνέμοιο
 πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἥθελον ἐξαπατῆσαι.
 κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῶν
 δόροπου μνηστis ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες. 281

ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες 285
ῥέοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδύνῃ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290

„Κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπὶ κλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶν. 295
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὅχ' ἄριστος ἀπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύγ' ἔγνωσ
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ 300
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφῆνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
ᾤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε, 305
εἴπω θ' ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν
κῆδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τω ἐκφάσθαι μῆτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς 311

„ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,

καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἵσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 315

αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
οὐδέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
[ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ 320
ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·

πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.]
νῦν δέ σε πρὸς πατρός γονυάζομαι — οὐ γὰρ οἶω
ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην 325
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς—
εἰπέ μοι εἰ ἐτέον γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
„αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330

τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ξόντα,
οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·

σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
πρὶν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἥτε τοι αὐτως
ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὄϊζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεούσῃ.

αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἦδ', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους· 340
ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νῖδον φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιθήσῃς.

Φόρκυνος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλλίοιο γέροντος, 345
 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 [ἀγγρόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδὲς,
 ἱρὸν νυμφάων, αἷ νηϊάδες καλέονται.]

τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 ἔρδεσκες Νύμφῃσι τεληέσσας ἐκατόμβας· 350

τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.“

Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα, εἶδατο δὲ χθών·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 χαίρων ἧ γαίῃ, κύσε δὲ ξείδωρον ἄρουραν.

αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἡρήσατο, χεῖρας ἀνασχών· 355

„Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔ ποτ' ἔγωγε
 ὄψεσθ' ὕμῃ ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 χαίρει· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
 αἷ κεν ἔῃ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον νιὸν ἀέξῃ.“ 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 „θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίῳ
 θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.“ 365

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δύνε σπέος ἡεροειδὲς,
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσιν
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο. 371

Τὼ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 375
 φράζεο ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,

οἳ δὴ τοι τρέετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω, 380
 ἀγγελίας προῖεσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεᾷ, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 385
 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίδομαι αὐτούς·
 παρ' δέ μοι αὐτῇ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
 οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 αἶ κέ μοι ὥς μεμανυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην 390
 σὺν σοί, πότνα θεᾷ, ὅτε μοι πρόφρασ' ἐπαρήγοις.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „καὶ λήν τοι ἔγωγε παρέδομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
 αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδ' αὖ 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
 κάρφω μὲν χρῶα καλὸν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος 400
 ἔσσω ὃ κε στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
 κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλές' ἐόντε,
 ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστήρσι φανείης
 σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν, 405
 παῖδά τε σὸν φιλεῖ καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται

πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τῇ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τὰθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
 ῥῆτο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἧ' που εἴς' εἴης. 415
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἧ' ἵνα πον καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;“
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420
 „μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λῆν ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κεῖσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ οὐτὶν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 ἧ' μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὁτῶ, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 [ἀνδρῶν μνηστήρων, οἱ τοι βίοτον κατέδουσιν].“

Ὡς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσετ' Ἀθήνη.
 κάρψεν μὲν χροῶα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυνγμένα καπνῷ. 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσθ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκία πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῶγ' ὥς βουλευόμενοι διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς Λακεδαιμόνα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύως πρὸς Εὐμαιὸν ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
 κήδετο οἰκῆων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 ὑψηλὴ δέδμητο, περισκεπτῶ ἐνὶ χώρῳ, 6
 καλὴ τε μεγάλη τε, περιδρόμος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δαίμαθ' ὕεσιν ἀποικοιμένοιοι ἄνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 θυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω, 10
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν θρυγὸς ἀμφικεάσας·
 ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποιεῖ
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσύν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο, 15
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱανον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο. 20
 παρ δὲ κύνες, θήρεσιν ἐοικότες αἰὲν ἱανον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἄμφι πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 τάμνων δέρμα βόειον ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὦχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν, 25
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
 ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ὦ παρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος·
 ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκυῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον 35
 πυνκῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα

„ὦ γέρον, ἧ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχεῖν κατέχευας.
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
 πλάξετ' ἐπ' ἄλλοιθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο.

ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς, 45
 σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
 εἴπῃς ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κήδε' ἀνέτλης.“

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός,
 εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθᾶδος ἀγρίου αἰγός, 50
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
 ὅτι μιν ὥς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅτι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.“ 54

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα
 „ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἡμετέρη· ἥ γὰρ δμῶων δίκη ἔστιν
 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60
 οἱ νέοι. ἥ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
 ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,
 οἷά τε ᾧ οἰκῇ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
 οἰκόν τε κληῖρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
 ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξη, 65
 ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμύμνω.
 τῷ κέ με πόλλ' ὦνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 ἀλλ' ὅλεθ' — ὥς ᾠφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
 προχρῦν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“

Ὡς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέργε χιτῶνα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
 ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἐνείκε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν,
 εὐσε τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρεν. 75
 ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα
 „Ἔσθιε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν, 80
 χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
 οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
 οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουνσι καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης 85
 ἀλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς ληϊδα δῶη,

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἐκλυον αὐδὴν,
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως 90
 μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ.
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὔποθ' ἐν ἱερύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δὴ οἶω.
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἑξαφύοντες. 95
 ἧ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἡπείροιο μελαίνης
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 δώδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πῶεα οἶων, 100
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἑνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ, 105
 ζατρεφέων αἰγῶν ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐν κρίνας ἀποπέμπω.“
 „Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἥσθιε πῖνέ τε οἶνον
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκυῖφον, ᾧ περ ἔπινεν,
 οἶνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 115
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὥς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
 εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἔοντα.

Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.“ 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναικὰ τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι. 125
ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·

ἥ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἅπο δάκρυα πίπτει,
ἥ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται. 130
αἰψά κε καὶ σὺ, γεραῖε, ἔπος παρατεκτῆναιο.

[εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίῃ.]

τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἴωνοι
ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἥ τόνγ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ 135
κεῖται ἐπ' ἡπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.

ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κῆδ' ὀπίσσω
παῖσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἥπιον ὦδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὅππός' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτὶς ἴκωμαι 140
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεν καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.

οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν 145
αἰδέομαι· πέρι γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ·
ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· 150

ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὥς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἄδωμάθ' ἵκηται·
 [ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχορημένος, οὔτι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἶδαο πύλῃσιν 156
 γίγνεται, ὃς πενήνῃ εἰκῶν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἧ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 160
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 [τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἵσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον νιόν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα
 „ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω, 166
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τούτων
 μίμνησκ'· ἧ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεὺς,
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴδον, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρρα
 πατρὸς ἐοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸν,
 τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἐνδον εἴσας
 ἧέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγανοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
 νώννυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκευσίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἔασομεν, ἣ κεν ἀλοίῃ
 ἦ κε φύγοι καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων. 184
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραῖε, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;
 ὅπποις τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεξὸν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“ 190

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
 ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐοῦσιν,
 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν. 195
 ρηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὔτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειάων,
 ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 υἱέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακὶς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστωρ Ἰλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 ὃς τότε ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ 205
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἰάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἐνειμαν. 210
 ἦγαρόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
 οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἦδη πάντα λέλοιπεν·

ἀλλ' ἔμψης καλάμην γέ σ' ὄτομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν· ἧ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή. 215
 ἧ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
 ἄνδρας ἀριστηῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
 οὔποτε μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔρχει ἔλεσκον 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἴξιε πόδεσσιν.
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκειν
 οὔδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες εὐῖεστοι καὶ οὔστοι, 225
 λυγρὰ, τάτ' ἄλλοισιν γε καταριγῆλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 εἰνάκεις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν 230
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινὸς τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήνγε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἧ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότ' ἐμ' ἦνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 νῆεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδε σὺν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245

Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὺ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρίηρες ἐταῖροι
 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆ' ἵα πολλὰ παρείχον 250
 θεοῖσιν τε ῥέξειν αὐτοῖσι τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ
 ῥηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι 255
 ἡμεῖα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' Ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνα νέεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτῃ. 265
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἄμ' ἡοῖ φαινομένην φιν
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύζαν ἔμοις ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῷ, 271
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὦδε νόημα
 ποίησ' — ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νῦ με πῆμ' ὑπέδεκτο —
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὕτυκτον ἔθηκα 276
 καὶ σάκος ὦμουιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἱππῶν
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα. 280
 ἣ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήσιν,
 ἰέμενοι κτεῖναι — δὴ γὰρ κεχολώατο λήην —
 ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσῶνται κακὰ ἔργα. 284
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγρια
 χροῖματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς,
 τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἦσι φρεσὶν, ὅφρ' ἰκόμεσθα
 Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο. 291
 ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο 295
 ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
 κείθι δέ μ' ὥς περάσσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
 ἣ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ· καλῷ,
 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη 301
 φαίνετο γαῖάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·
 ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ, 306
 ἐν δὲ θεεῖου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ, 310
 ἴστον ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
 ἦρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰθρῷ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χεῖρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἵκετο δῶματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν. 320
 ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυνθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν
 ξεινίσαι ἢ δὲ φιληῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτῃν γενεὴν ἔτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος. 326
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ θρονὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφηγδόν. 330
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλὴ
 ἀμφ' ἐμοὶ, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 ἀντίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

ἄμφι δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἥδ' ἑ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδαιέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ 345
 ὅπλῳ ἐϋστρεφεῖ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβάς ἐπέλασσα θαλάσση 350
 στήθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησιν
 νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θυρήθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἔνθ' ἀναβάς, ὅτι τε δοῖός ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρουσαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῷ ἐπέλασαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένον· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιωῖναι.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα
 „ἃ δειλὲ ξείνων, ἣ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας 361
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἥδ' ὅς' ἀλήθης.
 ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀίομαι, οὐδέ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 ἦε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπενυσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἥδ' ἐκε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 370
 νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια

ἐλθέμεν ὁτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθοι.
 ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν, 375
 ἡμὲν οἱ ἄχυννται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἥδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὺς, 380
 ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δῶματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφραγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ιδέσθαι
 νῆας ἀκειόμενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
 πολλὰ χροῖματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν. 385
 καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, 391
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ρήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἔσθας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὥς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπεύειν.“ 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός
 „ξεῖν', οὕτω γὰρ κέν μοι ἐϋκλείῃ τ' ἀρετῇ τε
 εἴῃ ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
 αὐτίς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405

πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀρχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί. 410
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἡθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν ἀνλίζομενάων.
αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός
„Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἷπερ οὔζυν 415
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ,
οἱ δ' ὕν εἰδῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συμβώτης 420
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὕδς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα οὔδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίξῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων· 425
τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ. τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,
πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν,
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα, 431
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συμβώτης
ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἰσιμα ἦδη.
καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διεμοιράτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἱαν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ, 435
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέροιρεν

ἀργιόδοντος ὕδς, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Αἶθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 440
ὥς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συμβῶτα,
„ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.“ 445

Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτησιν,
σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔξετο ἥ παρὰ μοῖρῃ.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσάυλιος, ὃν ῥα συμβῶτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποικομένοιο ἄνακτος, 450
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·

πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσάυλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον
σῖτον καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο. 456

Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὣς δ' ἄρα
Ζεὺς

πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφουδος.
τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συμβῶτεω πειρητίζων,
εἰ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λήν·

„Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἡλῆος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰεῖσαι
καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καὶ τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. 466
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἰθ' ὥς ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἶη,

ὥς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
 ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δούνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
 κείμεθα. νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος,
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὕπερθε χιῶν γένετ' ἡὔτε πάχνη, 476
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὖδον δ' εὐκῆλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ξιγασέμεν ἔμπης,
 ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγυὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν· 485
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυνκτὰ πέλονται.'
 ὥς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἷος κεῖνος ἔην βουλευόμεν ἠδὲ μάχεσθαι· 491
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
 'σίγανῦν, μή τις σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.'
 ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἰπέ τε μῦθον
 'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. 495
 λῆν γὰρ νηῶν ἐκὰς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἶη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.'
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν, 500

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμεν ἄσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἡώς.

[ὥς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·

δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἄμφοτερον, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔηος· 505
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
,,ὦ γέρον, αἴνως μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·

τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου, 510
ὣν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυοπαλίζεις.

οὐ γὰρ πολλὰι χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστῳ.

[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός, 515
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]“

Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνὴν, ἐν δ' ὄϊων τε καὶ αἰγῶν δέσματ' ἔβαλλεν.

ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ' ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκειτ' ἀμοιβὰς, 521
ἔννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιο.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ'
αὐτὸν

ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνία· οὐδὲ συβῶτῃ
ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὕων ἅπο κοιμηθῆναι, 525
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἑόντος.

πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,
ἃν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο, 530
εἴλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

βῆ δ' ἵμεναι κείων ὄθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὔδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαίον ἀφίξεις.

Ἦ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾤχετ', Ὀδυσσεῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
εὔδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο, 5
ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ.
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῇλ' ἀλάλησαι,
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν 11
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὀτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης. 15
ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δῶροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρεται.
οἶσθα γὰρ οἶος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπνίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο

οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλά.
 ἀλλὰ σὺγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
 δμῳάων ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δὲ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἱεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὁῖω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἕκας νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμπει δέ τοι οὔρου ὅπισθεν
 ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεται τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω 40
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.“

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν
 [λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν] 45

„Εγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ξεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα προήσσωμεν ὁδοῖο.“

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΰδα
 „Τηλέμαχ', οὐπὼς ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 νύκτα διὰ δυοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς. 50
 ἀλλὰ μὲν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
 ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἥματα πάντα

ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχη.“ 55

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυνθεν Ἡώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύης φίλος υἱὸς,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα 60
δύνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὥμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύης θεῖοιο]

„Ατρεΐδη Μενέλαε διοτρεφες, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 65
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
„Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσωμαι δὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν, 70
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἷσιμα πάντα.
ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.

[Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]
ἀλλὰ μὲν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θεῖω 75
καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, εἶπω δὲ γυναιξὶν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.

ἄμφοτερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἔμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρου γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποξεύξω δέ τοι ἵππους, 81
ἄστυα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὕτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
ἢ τέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἢ λεβήτων,
ἢ δὴ δὴ ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλυσον.“ 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα

„Ατρείδῃ Μενέλαε διοτρεφεὺς, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερό· οὐ γὰρ ὀπισθεν
 οὔρου ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἡ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
 ἀγγίμονον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἑτεωνεύς, 95
 ἀνστής ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένδης. 100
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,
 Ατρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριανοῖσιν,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν, 106
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἰέναι προτέρῳ διὰ δώματος, εἶος ἵκοντο

Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 110

„Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 115
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται,
 ἔργον δ' Ἥφαιστοιο· πόρεν δὲ ἙΦαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν

κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“

᾽Ως εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον 120
ἦρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαιινὸν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερός Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμον ὦρην, 126
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκαιο
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

᾽Ως εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἦρως 131
δεξάμενος, καὶ πάντα ἔῳ θηήσατο θυμῷ·

τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα 135
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέσθηκε φέρουσα·

[εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]

παρὰ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας· 140
οἶνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυθαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. 146
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
ἐν δέπαί χρυσέῃ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.

στῇ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηγύδα

„Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν 151
εἰπεῖν· ἧ γὰρ ἔμοιγε πατήρ ὥς ἥπιος ἦεν,
εἶως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
„καὶ λῆν κείνῳ γε, διοτρεφεῖς, ὥς ἀγορεύεις, 155
πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὥς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἵποίμ' ὥς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότῃτος ἀπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 160
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρον ὀνύχεσσι πέλῳρον,
ἡμέρον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἠῖξε πρόσθ' ἱππῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἦρχετο μύθων·

„Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
ἧ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἥε σοὶ αὐτῷ.“

Ὡς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170

τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον

„Κλυτέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω.

ὥς ὅδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε, 175

ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἥε καὶ ἦδη

οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
„οὔτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης· 180
τῷ κέν τοι καὶ κειῖθι θεῷ ὥς εὐχετοῦμην.“

Ἢ καὶ ἐφ' ἱπποῖν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

ἦνξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἄμφις ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιοῶντό τε πᾶσαι ἄγναι· 185

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

νίεος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου· 191
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

„Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι 196
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.

μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
μή μ' ὁ γέρον ἀέκοντα κατάσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 200
ἴεμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶ θᾶσσον ἰκέσθαι.“

Ὡς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσατο θυμῷ,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης, 205
νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυντο κάλλιμα δῶρα,
ἔσθῃτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·

καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας εταίρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι. 210

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,

ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔφημι

ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπηγς.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτέριχας ἵππους 215
ἅψ Πυλίων εἰς ἄστν, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν

„Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ,
αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπιδοντο,
αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 221

ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὖχετο, θῦε δ' Ἀθήνη
νῆϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἐνι, μητέρι μήλων, 226
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάρυμον, ἀγανότατον ζωόντων,
ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο

δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπληνίτις Ἑρινύς.

ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
εἰς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰεὶκὲς 236
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναιῖκα

ἡγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος εἰς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νῦ οἱ αἰσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240

ἔνθα δ' ἔγρημε γυναιῖκα καὶ ὑπερεφές θέτο δῶμα,
γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, νῆε κραταιῷ.

Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Οἰκλῆα μεγάρυμον,
αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγλόχος καὶ Ἀπόλλων 245
παντοίην φιλότῃ· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν,

ἀλλ' ὅλετ' ἐν Θήβησι γυναίων εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεϊτόν τε·
 ἀλλ' ἦτοι Κλεϊτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡὼς 250
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσάτο πατρὶ χολωθείς,
 ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν. 255

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα 261
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ εταίρων, οἵ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μῆδ' ἐπικεύσης·

τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΰδα 265
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.“ 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
 „οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν 275
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φνυγὼν ἐκέτευσα,
 μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οὕτω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 „οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἔϊσης, 280
 ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεις, οἶά κ' ἔχωμεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἐπ' ἱκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, παρ δὲ οἱ αὐτῶ
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν. 286

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπύθοντο.
 Ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στησαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
 τοῖσιν δ' ἱκμενον σῦρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 [βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.]

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί· 296
 ἣ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,
 ἣδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπείοι.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
 ὀρμαίνων ἣ κεν θάνατον φύγοι ἣ κεν ἀλοίῃ. 300

Τὰ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητιζῶν,
 ἣ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναι τε κελεύοι 305
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἣ ὀτρύνει πόλινδε·

„Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἣῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους. 309
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον,

ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἶ' κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἵποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην, 315
 εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρῶοιμι μετὰ σφίσι· ὅττ' ἐθέλοιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξει, 320
 δρηστοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶωσι χέρηρες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα, 325
 „ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; ἢ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 οὔτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρῶωσιν· ἐϋξεστοὶ δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἶνον βεβρίθασιν.
 ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „αἰθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 341
 ὥς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπανσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 ἄνδρες, ὃν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος. 345
 νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας μεῖναι τέ με κεῖνον ἄνωγας,
 εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
 πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἧ' που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 ἧ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.“ 350

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὖχεται αἰεὶ
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἐκπάγλως γὰρ παῖδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο 355
 κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἧ' ἑ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.
 ἧ' δ' ἄχεϊ οὐ παῖδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 λευγαλέῳ θανάτῳ, ὥς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὔνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσον ἐτίμα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω, 366
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
 τῶν ἔφαρόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι

οὐτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν 376
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν λαίνει.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 380

„ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὖμαιε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥῃ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνια,
 ἥ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἥ σέγε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἥ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔδη ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον 391
 ἡμενος, αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὖδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χορή,
 πρὶν ὦρον, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντές τε δαινυμένῳ τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
 μνωομένῳ· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρεται ἀνὴρ, 400
 ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθ' ὑπερθευ, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν, 405

εὖβοτος εὖμηλος, οἶνοπληθῆς, πολύπυρος.
 πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
 ἔλθων ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν 410
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δὴ πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες, 415
 τρωῶνται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηϊ μελαίνῃ.
 ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·
 τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἡπερόπευον.
 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηϊ 420
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, τάτε φρένας ἡπεροπεύει
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ·
 ἔκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκον εὖχομαι εἶναι, 425
 κούρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν Τάφιοι ληϊστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
 ἥ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο, 431
 ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτούς τ'; ἥ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφναιοὶ καλέονται·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, 435
 ὄρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν·

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνουν ὥς ἐκέλευεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 'σιγῇ νῦν, μή τις με προσανδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἔλθων ἐξείπῃ, ὃ δ' οὔσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείῃ βιότοιο γένηται, 446
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·
 οἶσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔῃος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηὸς, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.'
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλὰ,
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες 455
 ἐν νηϊ γλαφυρῇ βίοντον πολὺν ἐμπολόωντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηῦς ἤχθητο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλει γυναικί.
 ἦλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρὸς
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔεργε. 460
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶντο,
 ὦνον ἐπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ὃ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλουῖσα δόμων ἐξῆγε θύραζε. 465
 εὖρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἢ δ' αἶψα τρί' ἄλειςα κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ

ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄεσιφροσύνησιν. 470
 δύσετό τ' ἡέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὧκα κιόντες,
 ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρου ἱάλλεν. 475
 ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὥς εἰναλίη κῆξ.
 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 480
 ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οὔτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμεῖβετο μύθῳ 485
 „Εὖμαι', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἡπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρωσὶν τε πόσιν τε 490
 ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καθδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἶψα γὰρ Ἡὼς ἦλθεν εὐθρόνος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ 495
 Τηλεμάχου ἔταροι λύον ἰστία, καδ δ' ἔλον ἰστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ προμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθροπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

„Υμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἄγρους ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·

ἔσπεριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505

ἦῶθεν δέ κεν ὕμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής

„πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν; 510
ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔρωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίῳ ποθὴ· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ 516

φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερωῖω ἰστὸν ὑφαίνει.
ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὃν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλὰν υἱὸν,
τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν. 520

καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσεύος γέρας ἔξειν.
ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμᾶρ.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραξε
μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 530

„Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνω γὰρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἴωνόν ἐόντα.

ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα 535

„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·

ἵψ' κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα

ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.“

Ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον

„Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα 540

πεῖθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·

καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν

ἐνδυνκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθῳ.“

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα

„Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμ- 545

νοις,

τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἳ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,

νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἳ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·

τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὅφρ' ἵκετ' αὐλήν,

ἐνθα οἳ ἦσαν ὕες μάλα μυρῖαι, ἥσι συβώτης 556

ἔσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τηλεμάχου ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
 ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κηαμένω πῦρ,
 ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσβιν·
 Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὑλακόμωροι,
 οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
 σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
 αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Εὖμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος
 ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
 ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.“
 Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς 11
 ἔσθη ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
 ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπανεῖτο,
 κιρνὰς αἶθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
 χειρὰς τ' ἀμφοτέρων· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξει
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς 20
 πάντα κύσειν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 ὀψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηὶ Πύλονδε.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ 25

τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὖαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορᾶν αἰδήλον ὄμιλον.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡΰδα 30
„ἔσσεται οὕτως, ἅττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥέ τις ἦδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἐγήμεν, Ὀδυσσεύης δέ που εὐνὴ
χῆται ἐνευναίων κάκ' ἄραχνία κεῖται ἔχουσα.“ 35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„καὶ λίην κελίη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
αὐτὰρ ὅγ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάιννον οὐδόν.
τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε

„Ἦσ', ὦ ξεῖν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆομεν ἔδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.“ 45
Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δὲ συ-
βώτης

χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὑπερθεν·
ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσεύης φίλος υἱός.
τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες, 50
σίτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρυνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύης θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο, 55
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν

„Αττα, πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἐπεξὸν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα, 60
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὖχεται εὐρείων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς 65
ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίζω·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὖχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
„Εὖμαι', ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ; 70
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν, 75
ἢ ἥδη ἅμ' ἐπῆται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μυᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ' ἦτοι τὸν ξείνον, ἐπεὶ τεδὸν ἵκετο δῶμα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα, 80
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίῃ θυμὸς τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρύχῃ καὶ ἐταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὗ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι 85
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

ἄνδρα καὶ ἰφθιμον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν, 91
 ἢ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἶά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
 εἰπέ μοι ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ 95
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
 ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσίπερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὔτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἥ ἐ καὶ αὐτός 100
 [ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·]
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
 [ἔλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.]
 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἔοντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
 τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,
 ξείνους τε στυφελίζομένους δμῳάς τε γυναικάς
 ὀυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλὰ,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὰψ αὐτῶς, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσίπερ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μοῦνον Λαέρτην Ἀρκεΐσιος υἱὸν ἔτικτεν,
 μοῦνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο.

τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἶς' ἐνὶ οἴκῳ. 121
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐδουσιν καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἅττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ 130
 εἰφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου ἐλλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἷῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,
 „γιννώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 136
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσεύῃος μέγ' ἀχεύων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πῦνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἔξ οὔ σύγε ᾤχεο νηϊ Πύλουδε,
 οὔπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅστέοφι χρώς.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν 146
 „ἄλγιον, ἀλλ' ἔμψης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γάρ πως εἴῃ αὐτάργετα πάντα βροτοῖσιν,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλὰ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγρούς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα

κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.“

Ἦ ῥα καὶ ὦρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἔεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 λῆθεν ἀπὸ σταθμοῦ κιὼν Εὖμαιος ὑφορβός, 156
 ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη.

στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν — 160
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς —
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς τε κύνες τε ἶδον, καὶ ὃ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνύξηθμῳ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῦ φόβηθεν.

ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρῦσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον ἀύλης, 165
 στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδη νῦν σὺ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπίκευθε,
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 ἔρχῃσθον προτὶ ἄστν περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ 170
 δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμανῖα μάχεσθαι.“

Ἦ καὶ χρυσεῖη ῥάβδῳ ἐπεμάσσας Ἀθήνη.
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὥφελλε καὶ ἦβην.
 ἄψ δὲ μελαγχροίης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
 κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.

ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180

„Ἀλλοιὸς μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
 ἄλλα δὲ εἴματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ

ἡδὲ χρούσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδ' ὃς ἡμέων.“ 185

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἵσκεις;
 ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν 190
 δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμέες αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπείθ' ὃν πατέρ' εἶναι —
 ἐξαυτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„Οὐ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαί-
 μων

θέλγεις, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. 195
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόφωτο
 ᾧ αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.

ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 201

„Τηλέμαχ', οὗ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγράσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεῖς,
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. 206

αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης, 207
 ἦτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἴματ' ἔχοντι. 210
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἢ δὲ κακῶσαι.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο, Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὥρτο γόοιο· 215

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶωνοι,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὥς ἄρα τοίγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα

„Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεξὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 226
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἷτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν. 231
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευώμεν.

ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
ὄφρ' εἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶν·
καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
φράσσομαι, εἰ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διξησόμεθ' ἄλλους.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα 240
„ὦ πάτερ, ἦτοι σείω μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητήν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λήν μέγα εἶπες· ἀγῆ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι. 244
μνηστῆρων δ' οὔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές οὔτε δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμόν.

ἐκ μὲν Δουλιχίου δύο καὶ πενήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἔξ δὲ δρηστῆρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἰκόσι κοῦροι Ἀχαιῶν, 250
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
 μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν. 255
 ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 φράξεν, ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 καὶ φράσαι εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ 260
 ἀρκέσει, ἢ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤῤα
 „ἔσθλω τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ· ὥτε καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“ 265

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν 270
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ σὺβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἥδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο, 275
 ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,

μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔτι
 πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἥμαρ. 280
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται
 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι αἰέρας 285
 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκει
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῇ. 290
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μὴ πῶς οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος·
 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
 καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὥς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο, 300
 μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε μήτε συβώτης·
 μήτε τις οἰκῆων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γινώμεν ἰθύν·
 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἡμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
 ἢ δ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
 „ὦ πάτερ, ἥτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', ὅτω,
 γνῶσθαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·

ἀλλ' οὐτοί τώδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οὔτω 311
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δητὰ γὰρ αὐτως εἴσῃ ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον οὐδ' ἐπι φειδώ. 315
 ἀλλ' ἦτοι σὲ γυναικας ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.“ 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἄγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δεῖσας ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θείου βασιλῆος, 335
 κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν

„Ἦδη τοι, βασιλεία, φίλος παῖς εἰλήλουθεν.“
 Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ', ὅσα οἱ φίλος νῖος ἀνώγει μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν, 340
 βῆ ῥ' ἔμμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀνάχοντο κατήφης ἄν τ' ἐνὶ θυμῷ,

ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόωντο.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „ὦ φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται 346
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.“ 350

Οὐπω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,
 στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμὰ τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἦδ' οὐδ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν
 „Μὴ τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἷδε γὰρ ἔνδον.
 ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἣ εἰσίδον αὐτοὶ 356
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.“

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 αἴψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδὲ τιν' ἄλλον
 εἶων οὔτε νέων μεταῖζειν οὔτε γερόντων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 ἥματα μὲν σκοποὶ ἴξον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσας 365
 αἶεν ἐπασσύντεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νηϊ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἡῶ διαν,
 Τηλεμάχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον 371
 Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω
 τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,

λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορήν — οὐ γάρ τι μεθυσέμεναί μιν οἶω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
 οὔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα. 380

μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον —
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ' ὅστις ὀπυίοι.

εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 ἤγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
 ἦνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν 401
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.

εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θεμίστες,
 αὐτός τε κτενέω τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.“ 405

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν. 410

πεύθετο γάρ οὔ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·

κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.

βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.

ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415

ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,

Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασιν
ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον

βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα. 420

μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε

ράπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάξαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ράπτειν ἀλλήλοισιν.

ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,

δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήν, 425

οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν

ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν

τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ

ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ. 430

τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναῖκα

παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·

ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤνθα

„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια, 435

θάρσει· μῆ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,

ὃς κεν Τηλεμάχῳ σῶ νείε χειρας ἐποίσει

ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 440
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφeskάμενος κρέας ὀπτὸν
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.“

Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἦρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλούεντα
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. 451
 Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιέϊ δῖος ὕφορβος
 ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
 σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη,
 ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ, μή ἔσβωτης
 γνοιή ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπεΐῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „ἦλθες, δι' Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστν; 461
 ἦ ῥ' ἤδη μνηστήρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα,
 „οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέεσθαι 465
 ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
 ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὦκὺς,
 κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν. 469
 ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἶδον ὄφθαλμοῖσιν.

ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ' Ἑρμαιοσ λóφoς ἐστίν,
 ἦα κιῶν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
 ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβρόθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 καὶ σφέας ὥϊσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.“ 475

Ὡς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἄλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 480
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

⁵ Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην 5

„Αἴτ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω
 κλαυθμοῦ τε στυγεροῦτο γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν με ἰδῆται· ἀτὰρ σοίγ' ὦδ' ἐπιτέλλω.
 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι 10
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσιν
 πυρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐπὼς ἔστιν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεια θυμῷ.

ὁ ξεῖνος δ' εἶπερ μάλα μνηΐει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.“ 15

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ, 20
ὥστ' ἐπιτεилаμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχεν· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσση
στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τε ἄστν φάτ' εἶναι.“ 25

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὐναιετάρχοντας,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. 30

Τὸν δὲ πολὺν πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κῶεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδυὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους. 35

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 40

„Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηϊ Πύλουνδε
λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκονήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα 45
 „μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὕδρηνά μιν, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 [εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν]
 εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας 50

ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἄγορὴν ἐσελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω
 ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἐσπετο δεῦρο κίοντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα 55
 ἐνδυκῶς φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰδόκεν ἔλθω.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος.
 ἣ δ' ὕδρηνά μιν, καθαρὰ χροῖ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσει. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἄργοι ἐποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο 65
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμενον.
 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἦδ' Ἀλιθέρσης,
 οἷτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἐταῖροι,
 ἐνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα. 70

τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
 ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέσθη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.“ 76

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 „Πείραί', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
 λάθρη κτείναντες πατρῷα πάντα δάσωνται, 80
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἥ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φντεύσω,
 δῆ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.“

Ὡς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν εἰς οἶκον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάρχοντας, 85
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 εἰς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. 90
 χέρνιβα δ' ἄμφιπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. 95
 μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια· 100

„Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῷον εἰδαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὥχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν εἰς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα, 105
 νόστιον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.

ὥχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱὸν
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν νῆαςι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος οὐποτ' ἔφασκεν,
 ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
 ἀλλὰ μ' ἔς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον, 116
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἐνθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῳᾶς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἶρετο δ' αὐτὴν ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 ὅττευ χρηῖζαν ἰκόμην Λακεδαιμόνα διὰν
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν
 εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἔόντες. 125
 ὥς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν, 130
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσει.
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 136
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' αἶ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲς εἵποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,

ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής, 140
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 φῆ μιν ὅγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλλγ' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι, 145
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὐρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής 151

„Ὡ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὅγ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα 155
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἦδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἥμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆροσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 τοῖον ἐγὼν οἶωνόν ἐϋστέλμου ἐπὶ νηὸς 160
 ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“ 165

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,

καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὅς γάρ ῥα μάλιστα
ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·

„Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισ,
ἔρχεσθε πρὸς δῶμαδ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175

οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἰέρευνον ὅϊς μεγάλους καὶ πίνοντας αἶγας, 180

ἴρευνον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,

δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε

ᾠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

„Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185

σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἕμός-ἧ σ' ἂν ἔγωγε

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·

ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεΐδια, μή μοι ὀπίσσω

νυικεῖη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί-

ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190

ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

„γιννώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.

ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.

δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν, 195

σκηροίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.“

Ἡ ῥα καὶ ἄμφ' ᾧμοισιν αἰκέα βάλλετο πήρην, ~~ἡμῶν~~
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Εὖμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.

τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες 200

ῥύατ' ὕπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα

πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κατὰ παιπαλόεσσιν
 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἰθακὸς καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' αἶρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
 πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 ὑπόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρροῦεσκον ὁδῖται·
 ἐνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολιχίου Μελανθεὺς
 αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
 δείπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' αἶμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 ἔκπαρλον καὶ ἀεικέες· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος· 216

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγγελάζει,
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.
 πῇ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220
 ὃς πολλῆς φιλῆσι παραστάς θλίψεται ὦμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
 τὸν κ' εἰ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι
 σηκοχόρον τ' ἔμειναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
 καὶ κεν ὁρὸν πίπων μεγάλην ἐπιρρυιδά θείτο. 225
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
 ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἱ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο, 230
 πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
 πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κατὰ βαλλομένοιο.“
 Ὡς φάτο, καὶ παριῶν λαῖξ ἐνδορεν ἀφραδίῃσιν
 ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπίτου ἐστυφέλιξεν,

ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς 235
 ἥν μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἥ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὺς αἰέρας.

ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
 νείκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὖξατο χεῖρας ἀνασχών·

„Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
 ὑμῖν ἐπὶ μηρί' ἔκθε, καλύψας πίονι δημῷ, 241

ἄρνων ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηγήνατ' ἐέλδωρ,
 ὥς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ εἰ δαίμων·

τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ 245

ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 „ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφῶϊα εἰδὼς,

τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης
 ἄξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250

αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 σήμερον ἐν μεγάροις, ἥ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
 ὥς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.

αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν, 256
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,
 σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα

ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ διὸς ὑφορβὸς 260
 στήτην ἐρχομένῳ, περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ

φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν
 Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην

„Εὖμαί, ἥ μάλα δὴ τάδε δῶματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265

ἐξ ἑτέρων ἕτερόν ἐστιν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή·

τοίχῳ καὶ θρίγκοϊσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶν
 δικλίδες· οὐκ ἄν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.
 γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ 270
 ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,
 „ῥεῖ' ἔγνων, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσς' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἥε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάοντας, 275
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθεν·
 μῆδὲ σὺ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἦ βάλλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 281
 ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
 τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω·
 γαστέρα δ' οὕπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν, 286
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν,
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὖζυγοι ὀπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,
 Ἄργος, Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἴγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς· 295
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν

δμῶες Ὀδυσσεῆος τέμενος μέγα κοπρήσונτες·
 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊστέων. 300
 δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς εἶντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσσουν δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
 ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥεῖα λαθὼν Εὖμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ 305
 „Εὖμαι', ἧ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θεῖν ἐπὶ εἰδεῖ τῷδε,
 ἧ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
 γίγνουντ'. ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“ 310

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
 „καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
 εἰ τοιόσδ' εἴη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα,
 οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν. 315
 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κνωδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περιήδη·
 νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὤλετο, τὸν δὲ γυναιῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
 δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες, 320
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
 ἡμῖσιν γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
 ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσιν.“

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας,
 βῆ δ' ἰθὺς μέγαροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 325
 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὥκα δ' ἔπειτα
 νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 330

κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
 τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέξετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον αἰείρας. 335

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶματ' Ὀδυσσεύς,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίσκιος ἡδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῦ εἴματα ἔστο.
 ἴξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
 ξέσσειεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτον τ' οὔλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
 καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,

„Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε 345
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας· 351
 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτῃ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιον εἶναι,
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“ 355

Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὐτῷ ποδῶν προπάροιθεν, αἰκελῆς ἐπὶ πήρης,
 ἥσθιε δ' ἕως ὅ τ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
 εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 361

ὥτρυν', ὡς ἂν πυρρὰ κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
 γνοίῃ θ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον, 365
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἶη.
 οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτὸν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλείης,
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἧ γάρ μιν πρόσθεν ὅπωπα. 371
 ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.“

Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 „ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε 375
 ἦγαρας; ἧ οὐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
 πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἧ ὕνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
 „Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις· 381
 τίς γὰρ δὴ ξείνονα καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἳ δημοεργοὶ ἔασιν,
 μάντιν ἢ ἱητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
 ἧ καὶ θέσπιν ἄοιδόν, ὃ κεν τέρπησιν αἰείδων; 385
 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρυξόντα ἔξ αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 δμῳσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390
 ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζόμεναι αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.“ 395

Ἦ ῥα καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίνο', ἣ μὲν καλὰ πατήρ ὥς κήδεαι νῆος,
ὅς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε· 400
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμήν ἄξεν τόγε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο.
ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺν βούλειαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες. 406
εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξιαν μνηστῆρες,
καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θοῇνυν ἐλών ὑπέφηνε τραπέξης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων
οἳ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλησαν δ' ἄρα πῆρην 411
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Δὸς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας. 416
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον ἢ ἐπερ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δύσκον ἀλήτη, 420
τοίῳ ὑπότοσ' ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλὰ
οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἥθελε γὰρ που-
ὅς μ' ἅμα ληῖσθηρσι πολυπλάγκτοις ἀνῆκεν 425

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην.
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήϊρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 ὀπιήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνα νέεσθαι. 430

οἱ δ' ὕβρει ἐξάντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικάς ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτη.
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν 435
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίου πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύζαν ἑμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῷ, 440
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρον ἱφι ἄνασθεν·
 ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 445
 „τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 στήθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέξης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προῖκτης.
 ἐξεῖης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν 450
 μαψιδίως, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἀλλοτριῶν χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.“

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης, 455
 ὃς νῦν ἀλλοτριόισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης
 σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.“

“Ὡς ἔφατ’, Ἀντίνοος δ’ ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Νῦν δὴ σ’ οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιο γ’ ὅτῳ 460
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ οὐεῖδεα βάξεις.“

“Ὡς ἄρ’ ἔφη, καὶ θοῇνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ’ ἐστάθη ἡὔτε πέτρῃ
ἔμπεδον, οὐδ’ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 465
ἄψ δ’ ὅγ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἔξετο, καδ δ’ ἄρα
πήρην

θῆκεν ἐϋπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὔτ’ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὁππότε ἀνὴρ περὶ οἴσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν 471
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς ὄϊεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ’ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ’ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ’ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑρινύες εἰσὶν, 475
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“

Τὸν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„ἔσθι’ ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ’ ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δῶματ’ ἐρύσσωσ’, οἳ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύνωσι δὲ πάντα.“ 480

“Ὡς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
ὥδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Ἀντίνο’, οὐ μὲν κάλ’ ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν’, εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστίν.
καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν, 485
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστροφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.“

“Ὡς ἄρ’ ἔφην μνηστῆρες, ὁ δ’ οὐκ ἐμπάξετο μύθων

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένον, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάρουιν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 491

Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένον ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῆσιν ἔειπεν

„Αἰθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495

„Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
οὐκ ἂν τις τούτων γε εὐθρονον Ἡῶ ἴκοιτο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·

Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. 500

ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
οὔτος δὲ θρήνῃ προμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳῆσι γυναιξίν, 505
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δίος Ὀδυσσεύς·

ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δίον ὑφορβόν

„Ερχεο, δῖ' Εὐμαιε, κιῶν τὸν ξεῖνον ἀνωχθὶ
ἐλθέμεν, ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ' ἐρέωμαι

εἴ που Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἥε πέπυσται 510
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα,
„εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·

οἷ ὄγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.

τρεις γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἴκετο νηὸς ἀποδράς· 516

ἀλλ' οὐπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

ὥς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅστε θεῶν ἔξ
αἰεῖδι δεδαῶς ἐπ' ἡμερόεντα βροτοῖσιν,

τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὅππότε αἰεῖδῃ·

ὥς ἐμὲ κεῖνος ἐθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν. 521

φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ξείνος πατρῷος εἶναι,

Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.

ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχων,

προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεὺς ἀκούσαι,

ἄρχου, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοισι δῆμῳ, 526

ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια

„ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.

οὔτοι δ' ἦε θύρῃσι καθήμενοι ἐψιαάσθων 530

ἢ αὐτοῦ κατὰ δῶματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.

αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,

σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν,

οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,

βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἵγας, 535

εἰλαπινάξουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,

μασιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.

εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,

αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.“ 540

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπαρεν, ἀμφὶ δὲ

δῶμα

σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,

αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαίον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἐρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.

οὐχ ὁράας ὅ μοι νιὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν; 545

τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο

πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.“ 550

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·

ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐθνὸς
ἄμφι πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθνύῃ. 555

εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐξεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 560
„Εὖμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·

οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὄμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίῃ τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὔτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωγχι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα· 570

καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμᾶρ,
ἄσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 575

„Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὖμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δεῖσας ἐξαίσιον ἦε καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε σὺ βῶτα,
„μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580
ὑβρίν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηγορούντων.

ἀλλὰ σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεία,

οἷν πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 585
 „οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶται, ὅσπερ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πού τινες ᾧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν, ὁ δ' ᾤχετο διὸς ὑφορβὸς
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 590
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
 σὸν καὶ ἐμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξο θυμῷ 595
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας· 600
 ἡῶθεν δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστον ἐπὶ δίφρῳ,
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος
 βῆ δ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε,
 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὄρχηστῦ καὶ ἀοιδῇ 605
 τέρποντ'· ἥδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δειέλον ἦμαρ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ὅδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῇ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
 πτωχεύεσκέ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάρνη
 ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἔς
 οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράσθαι.
 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
 ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, 6
 οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 ὃς δ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς
 ἔλκη. 10

οὐκ ἄτεις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
 ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γέννηται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέξω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
 οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὥσπερ ἐγὼν, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν.
 χερσὶ δὲ μὴ τι λίην προκαλίζεο, μὴ με χολώσης, 20
 μὴ σε γέρων περ ἐὼν σιῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἥσυχήν δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 „ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρηῖ καμῖνοί ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
 κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι σὺς ὥς ληϊβοτείρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
 οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
 τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 ἥδ' οὐ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν 35
 „ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἶην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλουιν
 χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο. 41
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„Κέκλυτέ μεν, μνηστήρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἶδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τάς τ' ἐπὶ δόρπῳ
 κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες· 45
 ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ φίλοι, οὐπὼς ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἄνδρα γέροντα, δῦή ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.

ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,

μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρεῖη 56
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσσει·“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευεν.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,]
τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἔς Τηλεμάχοιο 60

„Ξεῖν', εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν' Ἀχαιῶν
δείδιδ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχῆσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.“ 65

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεύς

ζῶσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλέ' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. 70
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἔς πλησίον ἄλλον·

„Ἡ τάχα Ἴρος Αἴρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
οἴην ἐκ ῥάκων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.“

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός. 75
ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστῆρες ἄγον ζῶσαντες ἀνάγκη
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.

Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς, 80
ἄνδρα γέροντα, δύη ἀρημένον, ἥ μιν ἰκάνει.

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κέν σ' οὔτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἥπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85
ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ,

μηδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὦμά δάσασθαι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.

δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς 90
ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἢέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένῳ ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον 95

Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἶσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοῖνιον αἶμα,
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἄγανοι 99

χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρὶ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι 106
λυγρὸς ἐὼν, μὴ πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.“

Ἥ ῥα καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν
εἶσω 110

ἦδ' ὃν γελῶντες καὶ δεικνύοντ' ἐπέεσσιν·

„Ζεὺς τοι δοίῃ, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπανσας
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε 115
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.“

Ὡς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κληθόνι δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
 ἄρτους ἐκ κανέοιο δύνω παρέθηκεν αἰείρας 120
 καὶ δέπαί· χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 124

„Ἀμφίνομ', ἧ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
 Νίσσον Δουλιχίῃα ἐὺν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
 τοῦ σ' ἐκ φασι γενέσθαι, ἐπήτη δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοῦνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, 130
 πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
 οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. 135

τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἷον ἐπ' ἡμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἰκῶν
 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν. 140
 τῷ μήτις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅτι διδοῖεν.
 οἱ' ὁρώω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης 145
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπέξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
 ὅππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οἶτω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.“

Ὡς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον, 151
ἅψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἴφι δαμῆναι. 156
ἅψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνον ἐνθεν ἀνέστη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160
θυμὸν μνηστῆρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νείεος ἢ πάρος ἦεν.
ἄχρεϊον δ' ἐγέλασεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης· 165
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέουσιν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπίκευθε, 171
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μῆδ' οὔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχεν, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.
ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175
ἦρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαῖην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 180

ᾠλεσαν, ἔξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Ἀντονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήητον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διἔκ μεγάροιο βεβήκει 185
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων 190
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ προῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
 ἄμβροσίῳ, οἷῳ περ εὖστέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, 195
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πρῖστοῦ ἐλέφαντος.

ἣ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσετο διὰ θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε 200

„Ἡ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπεν.
 αἴθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνῇ
 ἀντίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθῳ, πόσιος ποθέουσα φίλοιον
 παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.“ 205

Ὡς φραμένη κατέβαιν' ὑπερῶϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἷη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειᾶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· 210

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέσθη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον νῖόν,
 „Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα·
 παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας· 216
 νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
 καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
 ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φῶς,
 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα. 220
 οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.

πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἦμενος ὥδε πάθοι ὀυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
 σοί κ' αἴσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.“ 225

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „μῆτερ ἐμῇ, τὸ μὲν οὗ σε νεμεσσωμαι κεχολῶσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι· 230
 ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
 οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰδὶν ἄρωγοί.
 οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
 μνηστῆρων ἰότητι, βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.

αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων, 235
 οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἑκάστου,
 ὥς νῦν Ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἑοικῶς, 240
 οὐδ' ὀρθὸς στήναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
 οἴκαδ', ὅπη οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηΰδα Πηνελόπειαν·

„Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 245
 εἰ πάντες σε ἰδοῖεν ἄν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
 πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἡῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἶσας.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 250
 „Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως. 255

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἥ μὲν δὴ ὅτετ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα
 ὦ γύναι, οὐ γὰρ οὔτω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι· 260
 καὶ γὰρ Τρωάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 ἡμὲν ἀκοντιστας ἡδὲ ῥυτῆρας οἰστῶν
 ἔππων τ' ὤκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο.

τῷ οὐκ οἶδ' εἰ κέν μ' ἀνέσει θεὸς, ἥ κεν ἁλώω 265
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
 ὥς νῦν, ἥ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενεήσαντα ἰδῆαι,
 γήμασθ' ὥς κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα·

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 271
 νῦξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
 οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο· 275
 οὔτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
 αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοντον νήποινον ἔδουσιν.“ 280

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγῃ δὲ θυμὸν
 μελιχίοις ἐπέεσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
 „κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 285
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
 δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν οὔτε πῃ ἄλλη,
 πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος. 291
 Ἀντινόφ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περὸναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυταί.
 ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν, 295
 χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐερμένον ἥελιον ὥς.

ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
 ἱσθμῖον ἥνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα. 300
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῶϊα διὰ γυναικῶν,
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν. 306
 αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,

αὔα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον 310
δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενῆς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασίλεια·
τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν· 316
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρῆξω.
ἦνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν εὖθρονον Ἡῷ μῖμνεν,
οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος, 321
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν. 325
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·

„Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσθί,
οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
ἥέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
[θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 330
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.]
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῇσιν 335
δῶματος ἐκπέμψῃσι, φορυῖξας αἵματι πολλῷ.“

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσθι τάμησιν.“

Ὡς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.

340

βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
ταρβοςύνῃ· φὰν γὰρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ παρ λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἐστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ῶρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο. 345

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἥρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν. 350

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἰπὼ τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμψης μοι δοκέει δαῖδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἡβραιαί.“ 355

Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον
„ξεῖν', ἥ ἄρ κ' ἐθέλοις θητενέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιός ἐσται —
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι, 360
εἷματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κἀκ' ἔμψαδες, οὐκ ἐθελήσεις
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλει, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 365

„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἥματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρῃ μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ. 370

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
 αἰθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
 ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 τετράγυνον δ' εἴη, εἰκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
 τῷ κέ μ' ἰδοῖς, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέη πάργαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
 τῷ κέ μ' ἰδοῖς πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδιζων ἀγορεύοις. 380

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταιὸς,
 οὔνεκα παρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
 φεύγοντι στείνοιτο διέκ προθύροιο θύραζε. 386

Ὡς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Α δεῖλ', ἥ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390
 ταρβεῖς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.

[ἦ ἄλυσεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;]“

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεὺς

Αμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος, 395
 Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
 αὐτὰρ ὄγ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίῃσιν.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400

„Αἰθ' ὧφελλ' ὃ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι

πρὶν ἔλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερῇ ἔς Τηλεμάχοιο 405
 „δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖ ὀροθύνει.
 ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες,
 ὅππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν. 411
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 [Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος.]

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαῖνοι· 415
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσιν,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἶκαδ' ἰόντες·
 τὸν ξεῖνον δὲ ἑῷμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος 420
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
 κῆρυξ Δουλιχεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν 425
 σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπὶόν θ' ὅσον ἥθελε θυμὸς,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Ὅδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. ἀναγνωρισμὸς
ὑπὸ Εὐρύκλειας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεςσιν φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἶσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν 5
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέβηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔρκει
οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, 11
ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 15
„Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρῳξον ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' αὐτμή.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια 21
„αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;

δμωὰς δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἴ κεν ἔφαινον.“ 25

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦΰδα
 „ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοῖνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων. 30

τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
 ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
 ἔργχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρύσειον λύχνην ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα 35

„ὦ πάτερ, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι,
 εἰλάτιναί τε δόκοι, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὄφθαλμοῖς ὥσεί πυρὸς αἶθομένοιο. 39

ἣ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

„σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
 αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
 ὅφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω· 45
 ἣ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
 κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶ δι' ἄν' ἔμιμνεν. 50
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἢ δ' ἱεν ἐκ θαλάμοιο περὶ φρον Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥδ' Ἀφροδίτῃ.
 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίζεν,

δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων 56
 ποιήσ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θορήνυν ποσὶν ἤκεν
 προσφυνέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.

ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῆτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας,
 καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ'
 αὐτῶν

νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθῶ δεύτερον αὐτίς· 65

„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναικάς;
 ἀλλ' ἐξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.“

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 70

„δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἵμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.

καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75
 ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
 τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῳᾶς μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
 οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἦθελε γὰρ που — 80
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 ἀγλατῆν, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·
 μή πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
 ἢ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.

εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85

ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηλεόπεια,
ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 90
„Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἄδδεες, οὔτι με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἑμεῦ ἔκλυες αὐτῆς
ὥς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.“ 95

Ἡ δὲ καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ μάλ' ὀτρυνέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐϋξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν· 101
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;“ 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἥ γάρ σε κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδῆς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσειν 110
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυρούς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐηγείης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ, 115
μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
 οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 ἥσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ· 120
 μή τις μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἥε σύγ' αὐτῇ,
 φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἶνω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
 „ξείν', ἥτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε
 ὥλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτως.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 [ὅσσοι γάρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.]
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοιοεργοὶ ἔασιν· 135

ἀλλ' Ὀδυσῇ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στησαμένη μέγαν ἰστὸν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν, 139
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον
 ἑκοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται —
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο· 145
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσήσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀνῆνωρ.

ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τριέτες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ με διὰ δμῶας, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ παῖς βίοτον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τεὸν γένος, ὀππόθεν ἐσσί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
 πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἥ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
 ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστει ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς. 171
 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
 πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις.
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύνδωνες,
 Δωριεὲς τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
 τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς,

πατρός ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμον Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 ὦχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν καὶ ξείνια δῶκα. 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσε δ' ἐν Ἀμνισῶ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγισ δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυθ' ἀνελθών· 190
 ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἦδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκῆως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφριτα δῶκα καὶ αἰθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἔνθα θυώδεκα μὲν μένον ἡμάτα δῖοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο·
 "Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 ὥς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, 205
 ἦντ' Εὐρύς κατατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσιν ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 θυμῷ μὲν γοόωσαν ἔην ἐλέαιρε γυναικα, 210
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεϊ κέρα ἔστασαν ἢ ἐσίδηρος

ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἕξαυτὶς μιν ἔπεςσιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνέ γ', οἷῳ πειρήσεσθαι, 215
 εἰ ἔτεδ' οὐκ ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
 εἰπέ μοι ὅπποῦ' ἄσσα περὶ χροῖ εἵματα ἔστο,
 αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 220

„ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἑόντα
 εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ξεικοστὸν ἔτος ἔστιν
 ἕξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
 χλαῖναν πορφυρέην οὕλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεύς, 225
 διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαιρόντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 ὥς οἱ χρύσειοι ἑόντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, 230
 αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἦσπαιρε πόδεσσιν.
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.

τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναικες. 235
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐκ οἶδ' εἰ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἶκοθ' Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἦ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι. 240
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὖσσελμον ἐπὶ νηός.
καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ. 245
γυρὸς ἐν ᾧμοισιν, μελανόχρους, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο,
σῆματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο, 251
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλσεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἱ' ἀγορευείς, 255
πτύξας' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κείνω ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

τῷ ῥα κακῇ αἰσῇ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ῥῆγ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.“ 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χροά καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα 265
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγεῖσα,
ἣ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοὶς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γὰρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 270
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους

ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὅλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀρχίθῃοι γεγάασιν,
 οἳ δὴ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὥς τιμῆσαντο 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἥθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χροῖματ' ἀγρυπτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεὺς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὦμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύνθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἥδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἀμφιδὸν ἢ ἐκ κρυφῆδόν.
 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἥδη 300
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 θηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἣ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται ὥς ἀγορεύω. 305

τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἵσταμένοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα 310
ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὥς ἔσεται περ·
οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖσι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἵποτ' ἔην γε, 315
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἡῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χοῦσαί τε, 320
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεται εἴ τι γυναικῶν 325
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀνσταλέος, κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μιν νυνθᾶδιοι τελέθουσιν.
ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἰδῆ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω 330
ζῶν, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἰδῆ,
τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ξειπον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 335
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
 κείω δ' ὥς τὸ πάρος περ ἄϋπνους νύκτας ἱανον· 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κόλτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα ἐϋθρονον Ἡῶ διαν.
 οὐδέ τί μοι ποδᾶνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 τάων αἶ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν, 345
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
 ἣτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε 350
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίῳν ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσα,
 ἣ κεῖνον δύστηνον ἐϋ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
 δεξαμένη χεῖρεςσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ, 355
 ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίφον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα· καὶ που Ὀδυσσεὺς
 ἦδη τοιόσδ' ἔστι πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
 αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.“ 360

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἣ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἦχθηρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.
 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ 365
 πίονα μηρὶ ἔκῃ οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος εἶος ἱκοιο
 γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον νύϊν·

SPSTTW

-SPSTW-TW?

a SPSTW raigja - noifm.

A-SPSTW

raigja

raigja -

Rabe?

Räuben, Räube 08-2707 712722, Roma

K2-4

(K2) Kd-e Elque / Vke

S. K2. (K2, on K2) S. K2

S. K2-K2. S. K2

οὐκ ἔστιν

οὐκ ἔστιν

εἰς τὴν αὐτὴν

Wackernagel, Dr. Ernst
(Lehrer der Naturg. d. Tierwelt)
2 Bde.

M. Haupt: K. d. Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
1849, II, 100 ff.

Nitzsche, Beiträge z. Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
d. Tierg. 1862

Welcher Tierg. Cyclus I, 35 ff.

Friedländer d. Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
d. Tierg. 1852

Curtius, Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
1854

Kirchhoff, d. Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
1859

Bonitz, Ueber die Tierg. d. Tierg.
d. Tierg. 1864-1864

Clapen, Ueber die Tierg. d. Tierg.
d. Tierg.

Nitzsche, Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
(Tierg. d. Tierg.)

Revue de deux mondes 1872

Sept. 1, janvier 1872
Tierg.

Wright

Gallerii Mapes de rugis
cartilium distinctiones.

edit. by R. Wright. 1850

Tierg. d. Tierg. d. Tierg.
Tierg. d. Tierg. d. Tierg.

Salisbury, Polytechnum

Druck von Fr. Gieseler in Leipzig

81 572

ποτὶ νύκτα σκιδόντα

XII, 518

οὐδ' ἐν γέστοι κάλυψεν

31

ἤμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνίχας ἤρων

IX 185

κατέχευτο δ' ἐν γέστοι

68

οὐδ' ἐν γέστοι κάλυψεν.

X 185

ἤμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνίχας ἤρων.

kyber:

Α. ἄγαννις

κίαν

XIV, 27 οὐκ ἐπ' ἰσσοπόλων θεοῦ ὄρεα νιφόντα

XVIII, 270

νήττι δ' ἄχρε μάλα κνίχας

XIX 201

οὐδ' ἐν γέστοι

XX 114

οὐδ' ἐν γέστοι νιφόντα

Hes. Theog. 41. Ζηρὸν ἐφ' ἑσθονοιοῖ

70 - ποδῶν ἐπὶ δούποι ὄρωσιν

107 Νεκτὸς καὶ δουρεσθῆς

Simonid. Ch. III. 77 (78) Κρανίη δὲ δουρεσθῆς.

673 XV, 112

ἐφ' ἑσθονοιοῖ ποδῶν ἐπὶ δούποι

146

οὐκ ἐν γέστοι - 191

XX, 176, 189

ἐπ' ἑσθονοιοῖ ποδῶν ἐπὶ δούποι

673

XIII, 26. νύξ δ' ἄλλα δουρεσθῆς

XIV, 512

ταῖα δ' ἄλλα δουρεσθῆς

XV, 50

νύκτα δὲ δουρεσθῆς

Salzburg, Polytechnum

Druck von F. G. Scher in Leipzig

Οἱμοι.

- IV, 135: ἰσθμὸς ἔσθ' ἔχουσα — κλειψὶ IX, 426. (ο. δύστηρ)
 I, 225: ὦρ' ἔφλε', ἡέλιος δ' ἄρ' ἔσθ' καὶ ἐπὶ κνέγας ἦλθεν.
 293: σὺν δὲ νεγρέσσου κάλυψεν
 VI, 45: πίπτεται ἀνέγασθ' (οἱφ' ἔσθ' αὖτε δεξυμένης) χλιδανίας ἀκαμάρ' ἑσθ' ἡσθ' 39.
 III, 374: ποτὶ χέγας σκιδόντα
 IX, 558: ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέγας ἦλθεν
 X, 478: — — — — —
 XI, 592: ποτὶ νύγας σκιδόντα
 XII, 318: σὺν δὲ νεγρέσσου κάλυψεν
 31: ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέγας ἦλθεν
 IX, 145: κατέχσσε δὲ νεγρέσσου
 68: σὺν δὲ νεγρέσσου κάλυψεν.
 X, 185: ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέγας ἦλθεν.
 κλειψὶ:
 H. ἀγλανιγύρ

Χίμα.

- XIV, 207: σιόνε' ἵρ' ἱπποπόλιον θεοκῶν ὄρεα νιφόντα
 X, 211: νύγας ἔσθ' ἑσθ' κνέγας
 XIX, 207: ἑσθ' νιφόντα
 XX, 114: σιόνε' ἵρ' ἱπποπόλιον θεοκῶν ὄρεα νιφόντα

- ἑσθ' 41. Τηλὴν ἐρεχθύνου
 70 — ποδῶν ἐπὶ δύστηρ ὄρεα
 107: Νυκτὸς καὶ δύστηρ
 Σιμωνιδ. Ch. VII, 72 (ἡσθ' 72) νυκτὸς δὲ δύστηρ.
 207. XV, 112: ἐρεχθύνου ποτὶ ἑσθ' 146
 146: αὐτῆς ἐρεχθύνου. 191
 XX, 176, 189: ἵρ' αὐτῆς ἐρεχθύνου

Οἱμο.

- XIII, 267: νύγας δὲ μαλαγ δύστηρ
 XIV, 572: καὶ σα γάλα δύστηρ
 XV, 50: νύγας δὲ δύστηρ

... .. 94
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
οὔτω που καὶ κέλῳ ἐφεψιόωντο γυναιῖκες 370
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δῶμαθ' ἵκοιτο,
ὥς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἑάσας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. 375

τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἴνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κῆδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὥδε ιδέσθαι 380
ὥς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γρηῷ, οὔτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιν 384
ἔμμεναι, ὥς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῷς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἔξαπένιξεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πούλν
ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεύς

ἶξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή ἔλαβοῦσα 390
οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἥλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ νῆας,
μητρὸς ἧς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἥς· 400
 τὸν δ' αἰεὶ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν
 παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Αὐτόλυν', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὗρεο ὅτι κε θῆαι
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἔστιν.“

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 405
 „γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅτι κεν
 εἴπω·

πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἰκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
 ὅππότε ἂν ἠβήσας μητρῴον ἐς μέγα δῶμα 410
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
 τῶν οἱ ἐγὼ δῶσω καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.“

Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν· 415
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῶς Ὀδυσῆϊ
 κύσσει ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον· 420
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης· 425
 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

νίεες Ἀντολύκον· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 430
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἱκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
 οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἱκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἔχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦῖσαν, αὐτὰρ ὀπισθεν 436
 νίεες Ἀντολύκον· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδᾶων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων,
 οὔτε μιν Ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν, 441
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἥλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖν,
 ὥς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φριξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς,
 στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαῶς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 γοννὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφὶς αἶψας, οὐδ' ὅστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀντολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο 456
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δῶματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀντόλυκός τε καὶ νίεες Ἀντολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον

εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιιν εὖ κατέλεξεν
 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι, 465
 Παρνησούνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύκοιο.

Τὴν γρη῏ς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνὼ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός, 469
 ἅψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυνθ' ὕδωρ.
 τὴν δ' ἅμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν

„Ἡ μάλ' Ὀδυσσεὺς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
 πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι.“

Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν, 476
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἐνδον εόντα.
 ἦ δ' οὔτ' ἀθροῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῇφιν, 480
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο φώνησέν τε

„Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
 τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 485
 σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότε ἂν ἄλλας
 δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναικας.“ 490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οἶσθα μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτὸν,

ἔξω δ' ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495
 εἰ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,
 αἳ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἰ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρή. 500
 εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
 ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερό' ἔκχυτο πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νύφεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505
 αὐτίς ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
 θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια

„Ἐεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὦρη, 510
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 ἥματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοώσασα,
 ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσασα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας, 515
 κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρῆς Ἀηδῶν,
 καλὸν αἰείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
 δεινδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν, 520
 ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
 παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοι ἀνακτος,
 ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἦε μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
 ἣ ἦδη ἅμ' ἐπῶμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἦδ' ἐκατόν, 531
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν.
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλόων, τὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον. 535
 χῆνες μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα.
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 πᾶσι κατ' ἀνχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροισι, ὁ δ' ἐς αἰθέρα διᾶν ἀέροθι. 540
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκουν ἐν περ ὀνείρῳ,
 ἄμφι δ' ἐμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἵ κ' ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἄψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρῳ,
 φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε φώνησέν τε, 545
 ὅθ' ἄρ' εἰπὲς, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὑπάρ' ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω. 550
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιθεῖς ὕπνος ἀνήκεν·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἥχι πάρος περ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ὦ γύναι, οὕτως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον 555

ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροί ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560
γίγνont', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενῆνwν εἰσὶν ὄνειρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἱ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἐπεὶ ἀκράαντα φέροντες· 565
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὅτομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
ἦδε δὴ ἡὼς εἰσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν εἴοισιν
ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στάς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀϊστόν. 575
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὅς κε ρηῖτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο· 580
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὅτομαι ἐν περ ὄνειρον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφόνοντας 586

νευρήν τ' ἐντανύσαι διοῖσ τευθαί τε σιδήρου.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἄϋπνους ἔμμεναι αἰεὶ
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰδαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ οὔ Ὀδυσσεὺς
 ὦχεν' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἦ χαμάδις στορέσας ἦτοι κατὰ δέμνια θέντων.“

Ὡς εἰποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 600
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Τὰ πρὸ τῆς μνησθηροφορίας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο διὸς Ὀδυσσεύς·
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθευ
 κώεα πόλλ' ὄϊων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
 κεῖτ' ἐργηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναικες

ἦσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἥ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἥ ἔτ' ἑῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 ἄνδρ' ἀγνοιήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι, 15
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
 στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

„Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.
 ἤματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθις Κύκλωψ
 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις 20
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καταπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλῃ, μάλα δ' ὧκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη 30
 οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦλκτο γυναικί·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Τίπτε αὐτ' ἐργήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φω-
 τῶν;

οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ
 καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι νῖα.“ 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεᾶ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
 μῦνος ἑών· οἱ δ' αἶεν ἀλλέες ἐνδον ἔασιν. 40
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἶπερ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκητι,
 πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πεῖθεθ' ἐταίρω, 45
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισι. ἐρέω δέ τοι ἔξαναφανδόν·
 εἶπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ, 50
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
 ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάννυχον ἐγρήσονται, κακῶν δ' ὑποδύσειαι ἤδη.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων. 55
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα·
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσασατο ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτεμίδι πρῶτιστον ἐπέυξατο διὰ γυναικῶν. 60

„Ἀρτεμι, πότνα θεᾶ, θύγατερ Διὸς, αἶθε μοι ἤδη
 ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο
 αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτα μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῆς δὲ βάλοι ἀφορρόου Ὠκεανοῖο. 65
 ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δι' Ἀφροδίτη

τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέϊ οἴνω·

Ἦρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70

εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,

ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.

εὖτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,

κούρης αἰτήσουςα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,

ἔς Δία τερπικέραννον — ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75

μοῖραν τ' ἀμμορίην τε καταδνητῶν ἀνθρώπων —

τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεῖψαντο

καὶ ῥ' ἔδοσαν στρυγερῇσιν Ἑρινύσιν ἀμφιπολεύειν·

ὥς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

ἢ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα 80

ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στρυγερὴν ἀφικοίμην,

μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.

ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅπποτε κέν τις

ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ, 84

νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν — ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων,

ἔσθλων ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ —

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῶ,

τοῖος ἐὼν οἶος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 89

χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.“

Ὡς ἔφατ', ἀντίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.

τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·

μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν

ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλήφιν.

χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κῶεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν, 95

ἔς μέγαρον κατέβηκεν ἐπὶ θρόνον, ἐκ δὲ βοεῖην

θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὖξατο χεῖρας ἀνασχών·

„Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ

ὑγρὴν

ἦγερ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,

φήμην τίς μοι φάσθω ἐγχειρομένων ἀνθρώπων 100
ἐνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
ἀντίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
ὑπόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς.
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίῃ 105
πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναιῖκες
ἄλφιστα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἣ δὲ μί' οὐπω παύετ', ἀφανροτάτῃ δ' ἐτέτυκτο· 110
ἣ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·

„Ζεῦ πάτερ, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἣ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεω τόδε φαίνεις.
κρηῖνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅτι κεν εἴπω· 115
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν,
οἱ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεύς 120
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
εἵματα ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὅξυν' ἔειπεν· 125
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ·
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰῶν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν

„Μαῖα φίλη, τὸν ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἣ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
τοιαύτῃ γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα·

ἐμπλήγδην ἑτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρουα, τὸν δέ τ' ἄρειόν' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
„οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιώω. 135

οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθειλ' αὐτὸς,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῆσιν,
αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθειλ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
ἔδραδ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διῆκ' ἀμεγάρῳιο βεβήκει
ἔργχος ἔχων, ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ἡ δ' αὖτε δμῳῆσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο

„Ἀργεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσαστέ τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόργοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμασάσθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσονται ἀμεγάρῳιο, 155
ἀλλὰ μάλ' ἤρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θοντο.

αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἴες δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα 160
εὔ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταῖ δὲ γυναιῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης

τρεις σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἑρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισιν 165

„Ἐεῖν', ἣ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἥέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„αἰ γὰρ δὴ, Εὖμαιε, θεοὶ τισαίατο λῶβην,
ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται 170
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων αἰ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες. 175
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν

„Ἐεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θυράζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω 180
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 184

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς 190

„Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεή καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δύσμορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλὰ θεοὶ δυώωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195
 ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀξύν.“

Ἡ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστὰς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν. 200

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὴν δὴ γεῖναι αὐτὸς,
 μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

Ἰδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε
 μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὅτῳ 205

τοιιάδε λαίφρ' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν,

ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν

εἴς' ἔτι τυτθὸν ἔοντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. 210

νῦν δ' αἱ μὲν γίννονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως

ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·

τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς

ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,

οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη 215

κτῆματα δάσσεσθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν νῆος ἔοντος

ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν, 219

ἀνδρας ἔς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα

βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων

ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·

ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὁῖομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν

ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δῶματα θείη.“ 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ξοικας,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοῦνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα 230
ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἶ κ' ἐδέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων· 236
γνοίης χ' οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

ᾧ δ' αὖτως Εὐμαῖος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 240
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτουν· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλνυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βουλή, 245
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“

ᾧ ἔφατ' Ἀμφινόμος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' εἰς δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἰέρεον ὅϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 250
ἴρεον δὲ σῦας σιάλους καὶ βοῦν ἀργελαῖην·

σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐφροχόει δὲ Μελανθεύς. 255

οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς εὖσταθὲς μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
δίφρον αἰκέλιον καταθεις ὀλίγην τε τράπεζαν·
παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 261

„Ευτανθοὶ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔτοι δῆμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτῆσατο κεῖνος. 265
ὕμεῖς δὲ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 270

„Καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχόμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχον· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητήν.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην 276
ἤγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικνυδέα δαῖτα· 280
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἷ πονέοντο
ἶσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον 285
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

ἦν δέ τις ἐν μνηστήρεσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδὼς,

Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
 ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
 μνάσκειτ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290
 ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἰπω·
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτρεμβεῖν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὃς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται. 295
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 ἦε λοετροχόῳ δῶῃ γέρας ἡέ τῳ ἄλλῳ
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.“

Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοδὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδησε δὲ θυμῷ 301
 Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὖδμητον βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.

„Κτήσιππ', ἡ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐπλετο θυμῷ·
 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός. 305
 ἡ γὰρ κέν σε μέσον βάλλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
 ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 φαινέτω· ἥδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα. 310
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 μήλων σφαζομένων οἴνοιο τε πινομένοιο
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἓνα πολλούς.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες·
 εἰ δ' ἥδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ, 315
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῶας τε γυναιῖκας
 ὀυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρέοντο σιωπῇ·
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος 321

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἷ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἥπιον, εἰ σφωῖν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχύμεναί τε 330
μνηστῆρας κατὰ δῶματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεξόμενος κατάλεξον,
γῆμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι, 336
ἔσθων καὶ πίνων, ἡ δ' ἄλλον δῶμα κομίζῃ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε
„οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς πον τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται, 340
οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γῆμασθ' ὃ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ' ἀέκονσαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
μύθῳ ἀναγκάει· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.“

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλῳ ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346
οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἦσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὥτετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής 350

„Α δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα.

οἰμωγὴ δὲ δέδηγε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,

αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·

εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή, 355

ἱεμένων Ἑρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ

οὐρανοῦ ἐξάπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς·

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

„Ἀφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθῶς. 360

ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε

εἰς ἀγορὴν ἐρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής

„Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·

εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐᾶτα καὶ πόδες ἄμφω 365

καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.

τοῖς ἐξείμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν

ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο

μνηστήρων, οἱ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος

ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε· 370

ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὐναιεταόντων,

ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.

μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες

Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελώοντες·

ὥδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων 375

„Τηλέμαχ' οὔτις σεῖο κακοξινώτερος ἄλλος·

οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,

σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων

ἐμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος ἀρούρης.

ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι. 380

ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·

τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόντες

ἔς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοιν·

ὧς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρεκετο, δέγμενος αἰεὶ, 385
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἡ δὲ κατ' ἀντηστὶν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἄνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοῖοντες τετύκοντο 390
ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἰέρευσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἂν πῶς ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἐμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τόξου θέσις.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, 5
εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος. 10
ἐνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἷστοι,
δῶρα τὰ οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχῆσας

Ἴφιτος Εὐρυτιδῆς, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλουιν 15
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖτος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
 μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 τῶν ἔνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς 20
 παιδὸν δ' ἐὼν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο
 δῶδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἶ δ' ἡ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,
 ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25
 φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσασ' οὐδὲ τράπεξαν,
 τὴν δ' ἡ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν,
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν. 30
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 κάλλιπ' ἀποδινήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὅξυν καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέξῃ 35
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἐπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτιδῆν, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἦρεϊτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο 40
 κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν
 οὐδὸν τε δρυῖνον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἴθυνεν,
 ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινὰς, 45

αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἡὔτε ταῦρος
 βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50

ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματ' ἔκειτο.
 ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 αὐτῷ γῶρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.

ἔξομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα, 55
 κλαῖτε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἤρρε τόξον ἄνακτος.

ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ δ' ἱμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἡδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἷστοί. 60

τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.

ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65

[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κενὴν ἐκάτερθε παρέστη.]
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε, 71
 ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι θεέσθαι τε γυναικα.

ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον.
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεῆος θεῖοιο·

ὅς κε ῥηϊτὰτ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν 75
 καὶ διοῖσ τεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα

κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι οἶομαι ἐν περ ὀνείρῳ.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν, 80
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Νήπιοι ἀγροιοῶται, ἐφημέρια φρονέοντες, 85
ᾧ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον ἡδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦτε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε, 90
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἶω
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐϋξοον ἐντανύεσθαι.

οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι παῖσιν
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπως —
καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ — πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.“ 95

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρὴν ἐντανύσειν διοῖσ τεύσειν τε σιδήρου.

ἦτοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὦρνυε πάντας ἐταίρους.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο 101

„ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ. 105

ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἀργεὸς οὔτε Μυκῆνης·
[οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπειροῖο μελαίνης.]

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνου;
 ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου 111
 δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖσ τεύσω τε σιδήρου,
 οὗ κέ μοι ἄχυνμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἴός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.“

Ἡ καὶ ἀπ' ὧμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικέσσαν
 ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὅξυ θέτ' ὧμων.
 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐνάξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὡς εὐκόσμως στήσεν· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὁπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν.
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων, 125
 τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύσειν διοῖσ τεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νύ κε δῆ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰέμενόν περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο 130

„ὦ πόποι, ἧ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔδομαι καὶ ἄκικυς,
 ἧς νεώτερός εἰμι καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 135

Ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἑο θῆκε χαμᾶζε,
 κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
 ἅψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 140
 „Ὅρυσθ' ἐξιῆς ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,

ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

Λειῶδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱὸς,
ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν 145

ἔξε μυχοίτατος αἰέν· ἀτασθαλῖαι δέ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔειπεν 151

„ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ ταυνύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάναι ἢ ζῶοντας ἀμαρτεῖν, οὐδ' ἔνεκ' αἰεὶ 155
ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεῆος παρᾶκοιτιν.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἰδῆται,
ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων 160
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
γῆμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἑο τόξου ἔδηκεν,
κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκύ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, 165
ἅψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, — νεμεσσωμαι δέ τ' ἀκούων —
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει 170
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταυνύσσαι.
οὐ γὰρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἶόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἴστῳ·

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγανοί.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον
αἰγῶν 175

„ἄγρει δὴ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλλποντες, ἐπιχρίοντες ἄλοιφῃ,
τόξου πειρώμεσθαι καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 180

Ὡς φάθ', ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον
πῦρ,

παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
τῷ ῥα νέοι θάλλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν. 185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεύς·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἦλνυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς, 191
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηγύδα μελιχίοισιν

„Βουκόλε καὶ σὺ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἢ αὐτὸς κεῦθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποιοί κ' εἴτ' Ὀδυσσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι 195
ᾧδε μάλ' ἐξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκει;
ἢ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἢ Ὀδυσσῆϊ;
εἰπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
„Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεται ἐέλδωρ, 200
ὥς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ε' δαίμων·
γνοίης χ' οἷῃ ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

Ὡς δ' αὐτως Εὐρῆμειος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
Homeri Odyssea. 22

νοσθήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμενδε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω, 205
ἑξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Ενδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

γιννώσκω δ' ὥς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ̐ τευ ἄκουσα 210

εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω.

εἰ γ' ὑπ' ἐμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,

ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω

οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα 215

Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.

εἰ δ' ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,

ὄφρα μ' εὖ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,

οὐλήν, τήν ποτέ με σῶς ἦλασε λευκῷ ὀδόντι

Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Αὐτολύκοιο.“ 220

Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέσγαθεν οὐλῆς.

τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντες,

καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.

ὥς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν. 225

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,

εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε

„Παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μὴ τις ἴδῃται

ἔξελθὼν μέγαροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἶσω.

ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μῆδ' ἅμα πάντες, 230

πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμεις· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοὶ,

οὐκ ἑάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἥδὲ φαρέτρην·

ἀλλὰ σὺ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δῶματα τόξον

ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶν 235

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμειναι παρὰ ἔργῳ.
 σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.“

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας·
 ἕξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλαπῳ ἐνθα καὶ ἐνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάν-
 των·

οὔ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 τόξον· ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 „Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοιοῦτο θεοῖο
 ἀγνὴ· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθεται· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἰ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὕψω, 261
 ἐλθόντ' ἔς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 αἰγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,

ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθαι καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, 270
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης· 275
[ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]

Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλησιν. 280
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἥ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν,
ἢ ἥδη μοι ὄλεσσεν ἄλλη τ' ἀκομιστίη τε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐϋξοον ἐντανύσειεν. 286

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Αἰεὶ δὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, ἀντάρ ἀκούεις 290
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅσπερ καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ μηδ' αἰσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυπύκωνα, 295
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμον Πειριθόοιο,
ἔς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἶνω,
μαινόμενος κἀκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·

ἦρωας δ' ἄχος εἶλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλεῖ χαλκῷ 300
 ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀσθθεῖς
 ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀσείφρονι θυμῷ.

ἔξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 οἳ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἶνοβαρείων.
 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις 306
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῖ μελαίνῃ
 εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμψομεν· ἐνθεν δ' οὔτι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 311
 „Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.
 ἔλπεαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσεύης μέγα τόξον
 ἐντανύσῃ χερσὶν τε βίβῃ τε ἦφι πιθήσας, 315
 οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν·
 μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦνδα 320

„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
 ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
 μνῶνται, οὐδέ τι τόξον εὔξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 ὥς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 330
 „Εὐρύμαχ', οὐπὼς ἔστιν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι οἷ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός. 335
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
 δώσω δ' ὅζυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα, 341
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα
 „μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
 κρεῖσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι, 345
 οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔθ' ὅσσοι νῆσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱποβοτόιο·
 τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἷ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 350
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 παῖσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ. 355
 ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσασα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὕφορβός·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων· 361

„Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέ-
δονται

οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 365

Ὡς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
δείσας, οὔνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγώνει

„Ἄττα, πρόσσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πι-
θήσεις·

μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι, 370
βάλλων χειμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.

αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
μνηστήρων χειρὶν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόονται.“ 375

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν
μνηστήρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο.

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροني θῆκε παραστάς.

ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 380

„Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζε 384
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων ἐνναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος ἀύλης.
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός·

ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρουν ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο ἄνακτος. 395
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Ἡ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων·
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
 ἦ ὄγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶν
 νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“ 400

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεςκε νέων ὑπερηνορούντων
 „αἶ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
 ὥς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἶδε πάντῃ, 405
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ αἰοιδῆς
 δῆϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδῇν,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἶος,
 ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 δεξιτερῇ δ' ἄρα χεὶρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς. 410
 ἦ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῇν.
 μνηστῆροσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα
 χροῶς

ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 415
 εἶλετο δ' ὠκὺν οἶστον, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέξῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἑλὼν ἔλκεν νευρῇν γλυφίδας τε,
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἶστον 420
 ἅντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειῃς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἤλθε θύραζε

ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν
 „Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἤμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, 426
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνουνται.
 νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκῆσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 μολπῇ καὶ φόρμυγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“
 Ἦ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο, 432
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 παρ' θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Μνησθηροφονία.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστον
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
 „Οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται· 5
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐπω τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἶσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“
 Ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινώφ' ἰθύνητο πικρὸν οἷστόν.
 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσιν

μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
οἳ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμόν ἐπισχόμενος βάλεν ἰφῶ,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυνθ' ἀκωκή. 16
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
ᾧσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε· 20
σῆτός τε κρέα τ' ὀπία φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πη ἄσπις ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι. 25
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

„Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.“ 30

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέ-
σθαι 35

δήμου ἅπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάξεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζῶοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δαΐσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι· 40
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
εἶλεν·

[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·]

Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἵσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοὶ,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ'
ἄγρου.

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα,
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων, 50
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαιτο, σὺ δὲ φεῖδες λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν, 56
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
ἱανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 60

„Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρῷα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἥε μάχεσθαι 65
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὄλεθρον.“

Ὡς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις

„ὦ φίλοι, οὐ γὰρ στήσῃ ἀνὴρ ὃδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξοον ἠδὲ φαρέτρην, 71

οὔδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
 ἄμμε κατακτείνειη· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν 75
 ἄθροοι, εἰ κέ μιν οὔδοῦ ἀπώσομεν ἡδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστν, βοή δ' ὤκιστα γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' οὔτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύνεσθαι φάσγανον ὄξυν
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἀμαρτῇ διὸς Ὀδυσσεὺς 81
 ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε στήθεος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θυὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμαῖζε, περιρρηθῆς δὲ τραπέζῃ
 κάππεσε δινηθεῖς, ἀπὸ δ' εἰδᾶτα χεῦεν ἔραζε 85
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θυρόνων ἀμφοτέροισιν
 λακτίζων ἐτίναςσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰείσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος αἵξας, εἴρουτο δὲ φάσγανον ὄξυν, 90
 εἰ πῶς οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῇ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγνὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασθεν·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἥλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ διέ μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ αἵξας ἢ ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἐτύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100

„ὦ πάτερ, ἥδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν, δώσω δὲ συβώτῃ.

καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

105

„οἶσε θεῶν, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἷστοι,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μουῖνον ἔοντα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
βῆ δ' ἱμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ 110
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασειάς·

βῆ δὲ φέρον, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἶσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτως τῷ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
ἔσταν δ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀρχιστῖνοι ἐπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οὔστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάρου 120
ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ. 125

Ὀρσοθύρῃ δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάρου
ἦν ὁδὸς εἰς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἔσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίγνεται ἐφορμή. 130
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφάνυσκων,

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίῃ
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δ' ὦκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 „οὐπὼς ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς 136
 αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
 καὶ ἔ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμου· ἐνδον γὰρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἄλλη 140
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.“

Ὡς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἐξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκῆρεας ἱπποδασείας· 145
 βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 * ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150
 „Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἥδ' Μελανθεύς.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν 155
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
 καὶ φράσαι ἥ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέξει,
 ἢ υἱὸς Δολίιο, Μελανθεὺς, τόνπερ οἶω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δ' αὖτ' αἰδηλὸς ἀνὴρ, ὃν οἶόμεθ' αὐτοί, 165
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,

ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσων γε γένωμαι,
 ἢ ἔσσι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 170

„ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανούσ
 σήησομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
 ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδιῆσαι ὀπισθεν,
 σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρῆναντε 175
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὥς κεν δητὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσῃ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
 θοντο,

βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον εἶοντα.
 ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεῦνα, 180
 τὰ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντες.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρύ γέρον, πεπαλαγμένον ἄσκη,
 Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν. 185

δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων.
 τὰ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην ἔρυσάν τε μιν εἶσω
 κουριξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῷ
 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὥς ἐκέλευσεν 190
 υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρῆναντε
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυ-
 λάξεις, 195

εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέγ' ἠριγένεια παρ' Ὀκείανοιο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
αἴλας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“

Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαιινὴν, 201
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.

ἔνθα μένος πνεύοντες ἐφέεσταν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ' ἐντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν. 206
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·

„Μέντορ, ἄμυνον ἄσῃν, μνηῆσαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέξεσκον· ὁμηλικὴ δέ μοι ἔσσι.“

Ὡς φάτ', οἴόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην. 210
μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τήνγ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

„Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίδησιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω· 215

ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἐπειτα πεφήσῃ, οἷα μενοιναῖς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κῆρα τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θύρῃσιν,
τοῖσιν Ὀδυσσεὺς μεταμίζομεν· οὐδέ τοι υἱας 221
ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδέ θυγάτῃρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεῦειν.“

Ὡς φάτ', Ἀθηναίῃ δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσαν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 225

„Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις
ἄλκῃ,

οἷη ὅτ' ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερεΐῃ,
 εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμέσ αἰεὶ,
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 σῇ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρύαγυια. 230

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
 ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ὅφρ' εἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.“ 235

Ἡ ῥα καὶ οὐπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρητήτιζεν
 ἡμὲν Ὀδυσσεῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 ἔξετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλῃ ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὥτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε,
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
 ὅσσοι ἔτ' ἔζωνον περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο. 245
 τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφανύσκων,
 „ὦ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγματα εἰπὼν,
 οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν. 250

τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶῃ Ὀδυσσεῖα βλήσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευεν,
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη. 256
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δοῦρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμιν
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάαδιν
 ἡμέας ἐξαναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς, 266
 Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
 μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε· 270
 τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλυντο.

Αὐτίς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπιτατο, πίπτε δ' ἔραξε.
 τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην, 281
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.

ἐνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 285
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα

„ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας 290

ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.“

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακροῷ·

Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὔτα
δοῦρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν· 295

ἥριπε δὲ πρηνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ

ὑπόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηθεν.

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὥς ἀγελαῖαι·

τὰς μὲν τ' αἰόλος υἱόστροφος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν 300

ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.

οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,

ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·

ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,

οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή 305

γίγνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἄνδρες ἄγρη·

ὥς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα

τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' ἀεικῆς

κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,

καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 311

„Γουννοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ'
ἐλέησον·

οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν

εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους

παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 315

ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι·

τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργῶς

κείσομαι, ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

320

„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόοις εὖχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ 326
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμαῖζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. 331
ἔσθη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἣ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἐρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 335
Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
ἣ γούνων λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.

ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμαῖζε 340
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαιῖξας λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Γουνουμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ'
ἐλέησον·

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν 345
πέφνης, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραιεῖδεν
ὥστε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσαι.
καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων 351

πωλεύμην μνηστῆρσιν αἰεσίμενος μετὰ δαίτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα 355

„Ἴσχεο μηδὲ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἑόντος,
εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἢ ἐσυνβάτης,
ἢ ἐσὶ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.“ 360

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἄμφι δὲ δέσμα
ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην·
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων, 365
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ
μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὀξείῃ χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον
κτῆματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.“ 370

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐδάσεν,
ὄφρα γυνῶς κατὰ θυμὸν, ἅτ' αὖ εἰπησθα καὶ ἄλλῳ,
ὥς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε 375

ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοιδὸς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χοή.“

Ὡς φάτο, τὰ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἐξέσθην δ' ἄρα τῷγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεὶ. 380

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὼν δόμον, εἴ τις ἔτ'
ἀνδρῶν

ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίησιν
 πεπτεῶτας πολλοὺς, ὥστ' ἰχθύας, οὐσθ' ἀλιῆς
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 δικτύῳ ἐξέρουσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἀλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἥλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 390
 „Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύ-
 κλειαν,

ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθeto πατρὶ,
 κινήσας δὲ θυρήν προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν

„Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
 δμῳάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων· 396
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπερος ἔπλετο μῦθος,
 ὦϊξεν δὲ θυράς μεγάρων εὐναιεταόντων,
 βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν, 401
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθος τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκνυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἶμα,
 ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410

„Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀλόλυξε·
 οὐχ ὁσίῃ κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τοῦσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. 416
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἷ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 420
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικας
δμῳαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἰρία τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δῶδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἶσκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς. 430

„μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν
ἔλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην 435
εἰς ἑ καλεσδᾶμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀρχετε νῦν νέκυσας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναικας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοις πολυτρήτοισι καθαίρειν. 440
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,

τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρη.“ 445

Ὡς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναιῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰδούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς 450
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἥδ' ἐτραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.

αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἥδ' ἐσβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455

ξυῖον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμῳὰς δ' ἐξαγαρόντες εὐσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
εἶλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὕπως ἦεν ἀλύξαι. 460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

„Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
τάων, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῦαν
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱανον.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρώροιο 465
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὔδας ἴκοιτο.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
αὐλὴν ἐσιέμεναι, στυγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, 470
ὥς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῆσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔτι μάλα δῆν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνὰς τε καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ 475
τάμνον, μῆδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμα δάσασθαι,

χειράς τ' ἡδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χειράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν 480

„Οἶσε θεέιον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια 485
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω,
μηδ' οὔτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὥμους
ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 490

„πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἦναικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος 495
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὥμους
χειράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρει 500
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ὅδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσето καρχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·

γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι 5
ὄφθαλμοῖσι τεοῖσι τάτ' ἔλδαι ἡμᾶτα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψε περ ἐλθῶν.
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἷτε οἱ οἶκον
κῆδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 10
„μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἷτε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
καὶ τε χαλιφρονέοντα σκαφροσύνης ἐπέβησαν·
οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν 15
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾧχετ' ἐποπόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ' ἔρχευ μέγαρόνδε. 20
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦς ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρην,
τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια 25

„οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεν ἔνδον ἑόντα,
ἀλλὰ σκαφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.“

Ὡς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκεν·
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες, 35
εἰ ἔτεόν δῃ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,
ὅπως δῇ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἑὼν, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„οὐκ ἶδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα 40
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπῆκτων
ἤμεθ' ἀτυξόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δῇ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσιν 45
ἔσταόθ'· οἳ δὲ μιν ἀμφι, κραταίπεδον οὔδας ἔχοντες,
κειάτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα].
νῦν δ' οἳ μὲν δῇ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θυρήσιν
ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλές, 50
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὖρε δὲ καὶ σὲ 55
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
 οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη 60
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιέϊ, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγανούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 65
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύνγεν ἔρκος ὁδόν-
 των, 70

ἢ πόσιν ἔνδον ἔόντα παρ' ἐσχάρῃ οὔ ποτ' ἔφησθα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,
 οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὁδόντι.
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ 75
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυῖδρεῖσι νόοιο.
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἷ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 80
 „μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετάων
 δῆνεια εἰρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν·
 ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὅφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἡδ' ὅς ἔπεφνεν.“

Ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἔξερεεῖνοι, 86
 ἣ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λαῖνον οὐδὸν,

ἔξετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
τοίχου τοῦ ἐτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμῃ παράκοιτις, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἦ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν·
ὅψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα. 95

Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Μῆτερ ἐμῇ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὔτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἐξομένη μῦθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλάς;
οὐ μὲν κ' ἄλλῃ γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100
ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·

σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρῃ ἐστὶ λίθιοι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθιπεν, 105
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
οὐδ' εἰς ὧπα ιδέεσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεδὸν δὴ
ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, 111
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅττι θνυπόω, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι, 115
τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,
ὧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηοὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120

ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταδνητῶν ἀνθρώπων. 126

[ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἄλκῃς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130

πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμῳὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἐλέσθαι·

αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν

ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὄρχηθμοῖο,

ὥς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων, 135

ἢ ἂν ὁδὸν στεῖχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·

μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστν γένηται

ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

ἄγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα

φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.“ 140

“Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠδ' ἐπί-
θοντο.

πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,

ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς

φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὤρσεν

μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο. 145

τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσὶν

ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.

ᾧδε δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·

„Ἡ μάλα δὴ τις ἔγρημε πολυμνήστην βασίλειαν·

σχετλίῃ, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο 150

εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, εἰς ἵκοιτο.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρυνόμη ταμίη λουῖσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἄμφι δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα· 155

αὐτὰρ καὶ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη
[μεῖζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος
οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
ἰδρὺς, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160

τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεεί·
ὥς μὲν τῷ περὶχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.]

ἐκ δ' Ἀσκαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 165

„Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἔεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν. 170

ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἧ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια

„Δαιμόνι', οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθεορίζω
οὔτε λήην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα 175

ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δουλιχρῆτμοιο.

ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ᾧ αὐτὸς ἐποίει·

ἐνθα οἱ ἐκθεῖσθαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν

„ὦ γύναι, ἣ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
 θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 190
 ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἡϋτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
 κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ 196
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθυνα,
 ἔρμιν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι· 200
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφάνσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 ἣ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.“ 204
 Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνώσης τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειροῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα
 „Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μά-
 λιστα

ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὦπαζον ὀϊζύν, 210
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,

οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἶδον, ὦδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
ἐρρῖγει μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούουσιν.
[οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ' ἄλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
εἰ ἦδη ὅ μιν αὖτις Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 220
ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἔῳ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἔκετο πένθος.]
νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας 225
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε καὶ ἀμφίπολος μίᾳ μούνῃ,
Ἀκτορὶς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
ἣ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δὴ μεν θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.“ 230
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμάρεα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος γῇ νηχομένοισι φανήῃ,
ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ραῖσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ 235
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἠπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ,
ἀσπᾶσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροῶσῃ,
δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῷ. 240
καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περᾷ τη δολιχὴν σκέθεν, Ἡῷ δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245

Λάμπον καὶ Φαέθονδ', οἷτ' Ἡῶ πῶλοι ἄγουνσιν.
καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὅπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250
ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαια
ἦματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀΐδος εἴσω,
νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.“ 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον, ἐπεὶ καὶ ὅπισθεν, οἶω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω. 265
οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γάρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἔρετμον,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους, 271
οὐδ' εὐῆρε' ἔρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηροληγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ, 275
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμον,

ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἄρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 280
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβλήχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γήρα' ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελείσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 285
 „εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
 ἐσθῆτος μαλακῆς, δαῖδων ὑπο λαμπομενάων. 290
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
 γρη῏ς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχουσδε, δᾶος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἐξ θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λῆκτροιο πάλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο· 296
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
 αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκιόεντα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἑταρπήτην ἐρατεινῆς, 300
 τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
 ἥ μὲν ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἑσορῶς' αἰδηλὸν ὄμιλον,
 οἳ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ ἱφια μῆλα,
 ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος· 305
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
 ἀνθρώποισι ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,
 πάντ' ἔλεγ'· ἥ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος

πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξει ἅπαντα.

Ἦρξατο δ' ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ
ἔπειτα 310

ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραυν ἄρουραν·

ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἥσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·

ἦδ' ὥς Αἴολον ἵκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μέγала στενάχοντα·

ἦδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἷ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἐταίρους

[πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηϊ μελαίνῃ·]

καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε, 321

ἦδ' ὥς εἰς Αἶδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,

ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,

νηϊ πολυκλήρῳ, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους

μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα· 325

ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,

ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδι

Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·

ἦδ' ὥς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·

ἦδ' ὥς νῆα θοὴν ἔβαλε πολόεντι κεραυνῷ 330

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι

πάντες ὁμῶς, αὐτοὺς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·

ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,

ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι

ἐν σπέεσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν 335

θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·

ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·

ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,

οἷ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο

καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 340
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλῃς ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπето ὄν κατὰ θυμόν 345
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ᾤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φῶς φέροι· ᾤρτο δ' Ὀδυσ-
σεύς

εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

„ὦ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορημέθ' ἀέθλων 350
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ιέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἵης·
νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
κτῆματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
μῆλα δ' ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν, 356
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους·
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ εἰούσῃ· 361
αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.“ 365

Ἡ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ,
ᾤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
οἱ δὲ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ᾤῤξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370

ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόλῃος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Σ π ο ν δ α ί .

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
 καλὴν χρυσεῖην, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τῇ δ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5
 ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὀρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὥς αἰ τετριγυῖαι ἄμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα. 10
 παρ δ' ἴσαν Ὀκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἣδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων
 ἦσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἰδῶλα καμόντων.

Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος 15
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ὥς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 20
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος

„Ατρείδη, περὶ μὲν σ' ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα, 25
 οὔνεκα πολλοῦσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασσεσ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
 Μοῖρ' ὅλοη, τὴν οὔτις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
 ὥς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἀνασσεσ, 30
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 35
 „Ὀλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σείο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 40
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροά· καλὸν
 ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς 45
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν
 ἀγγελίης αἴουσα· βοή δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·
 καὶ νύ κ' ἀναῖξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδῶς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβον μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἄμφι δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
 οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ 60
 θρήνεον· ἐνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἄμφις 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεξοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἥνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἦῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστε', Ἀχιλλεῦ,
 οἴνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅστεα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίες ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἄμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἐπὶ προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατείῃ Ἑλλησπόντῳ,
 ὥς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς οἱ νῦν γεγάασι καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσονται.
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα 85
 θῆκε μέσῳ ἐν ἁγῶνι ἀριστήεσβιν Ἀχαιῶν.

ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαιο θυμῷ, 90
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἄργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὠλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσsetαι ἔσθλόν, Ἀχιλλεῦ,
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα; 95
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων, 100
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσίδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 105

„Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὕμῃ ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ; 110
 ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν
 βοῦς περιταμνομένους ἢ δ' οἴῳ πῶεα καλὰ,
 ἢ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ, 115
 ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἐπεσθαι εὐσσελμῶν ἐπὶ νηῶν;
 μηνὶ δ' ἄρ' οὕλῳ πάντα περῆσαμεν εὐρέα πόντον,

σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.“

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος 120

„[Ατρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἶον ἐτύχθη.

μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125

ἢ δ' οὔτ' ἡρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτ' ἐτελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμηήριξεν·

στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν 130

ἑκοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νῆματ' ὀληται —

Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν

Μοῖρ' ὀλοὴ κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο, 135

μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατῖσσας·
ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο. 140

ὥς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·

ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]

καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν. 145

ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.

εὖθ' ἣ φᾶρος ἐδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἰστόν,

πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίσκιον ἥε σελήνῃ,

καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεῖν ἤγαγε δαίμων

ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε συβάτης. 150

ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τὰ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἵκοντο προτὶ ἄστν περικλυτὸν, ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 155
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἥδὲ γέροντι
 [σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἵματα ἔστο]·
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα
 ἔξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ᾗσαν, 160
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἥδὲ βολῆσιν.
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἴοισιν
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰείρας 165
 εἰς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδαίησιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170
 νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανε Ὀδυσσεύος μέγα τόξον,
 ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χεὶρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου,
 στήθ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οὔστον
 δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180
 ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν ὃ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάροδος ᾗεν·

αὐτίκα γὰρ κατὰ δῶματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' αἰκῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν 186
 σῶματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γὰρ πῶ ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονύψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
 κατθέμενοι γοοοίεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 190

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
 „Ὀλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
 ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 κούρη Ἰκαρίου· ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος, 195
 ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδὴν
 ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
 κουριδίον κτείναςα πόσιν, στυγερὴν δέ τ' αἰοιδὴν 200
 ἔσσειτ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπασσεν
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἑσταότ' εἰν Ἀἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
 οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἄγρὸν ἴκοντο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς 206
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵξανον ἠδὲ ἱανον
 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο. 210
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἄγροῦ, νόσφι πόληος.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπεν·
 „Ῥμεις μὲν νῦν ἔλθετ' ἐνκτίμενον δόμον εἴσω,

δειπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅστις ἄριστος· 215
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 αἶ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἢ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.“

Ὡς εἰπὼν δμῳέσιν Ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον Ἴεν πολυκάρπου ἁλῶης πειρητίζων. 221

οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 αἵμασιās λέξοντες ἁλῶης ἔμμεναι ἔρκος
 ὥχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευεν. 225

τὸν δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένην ἐν ἁλῶῃ,
 λιδοτρεφόντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἁλεείνων,
 χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἄξιων. 231

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῇν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
 κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὼν πατέρ', ἣδὲ ἕκαστα
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. 240

τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἦτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτόν ἀμφελάχαινε·
 τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός

„ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίῃ σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει οὐδέ τι πάμπαν, 245
 οὐ φυτόν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄρχνη, οὐ^{καὶ} πρασιή^{καὶ} τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις αὐχμείς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι. 250
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἥ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 οὔτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260
 οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἣ που ζῶει τε καὶ ἔστιν
 ἣ ἥδη τέθνηκε καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον· 265
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
 Λαέρτην Ἀρκεισιδάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 270
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἑῷκει.
 χρουσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τὰ τάλαντα,
 δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα, 275
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,

τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἰβὼν
 „ξείν', ἥτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεΐνεις, 281
 ὑβρίζται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ' ὀπάζων·
 εἰ γὰρ μιν ζῶόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν 285
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνον
 σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
 δύσμορον; ὃν πού τῃλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης 290
 ἦέ πού ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσί καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατὴρ θ', οἳ μιν τεκόμεσθα·
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 κώκυς ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὥς ἐπέφκει, 295
 ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ποῦ δὲ νηῦς ἔστηκε θοῇ, ἢ σ' ἥγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως κατάλεξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναίω,
 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος· 305
 αὐτὰρ ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,

ἔξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος· ἧ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνον,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰὼν· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ ἧδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 316
 χεύατο κακῇ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δοίμῳ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος, ἧδὲ προσηύδα 320

„Κεῖνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ με-
 ταλλᾷς,

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπενδόμεν ἔμπης·
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν, 325
 λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεποιθῶ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 330

„οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἄλωϊν 336
 εἶπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ᾧδ' ὀνόμηνας
 δῶσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὁππότε δὴ Διὸς ᾠραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθευ.“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
 ἦτορ, 345

σήματ' ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν 350

„Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν
 Ὀλυμπον,

εἰ ἔτεδὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακῆσιοι, ἀγγελίας δὲ
 πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.“ 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 ἀλλ' ἵομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
 ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 προὔπεμψ', ὥς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“ 360

Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δῶματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
 εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγάλητορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἦλδ' ἀνὲρ ποιμένι λαῶν,

μείζονα δ' ἢ ἐ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαξε δέ μιν φίλος υἱὸς, 370
 ὥς ἰδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰιγενετῶν
 εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα 375
 „αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 οἷος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσω,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 ἄνδρας μνηστήρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε· 385
 ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρουν, ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσαν
 κήτηρ γρηῦς Σικελῇ, ἣ σφεας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἰδὼν φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν

„ὦ γέρον, ἴξ' ἐπὶ δείπνον, ἀπεκλεάθεσθε δὲ θάμ-
 βευς·

δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
 μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρως, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν 400
οὐδ' ἔτ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοὶ,
οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
ἣ ἥδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.“ 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

„ὦ γέρον, ἥδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;“
Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὥς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο, 410
ἐξείης δ' ἔξοντο παρὰ Δολίον, πατέρα σφόν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
μνηστῆρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος 415
μυχμῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροισθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγεοθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέειπεν·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅγε θαυροχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 425

„ὦ φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·
τοὺς μὲν σὺν νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ᾤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ᾤλεσε λαοὺς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὅχ' ἀρίστους,
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἣ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι 430

ἥ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν· ἥ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσδόμεθ' αἰεὶ·
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο 435
 ζώμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.“

ᾧ φάτο δακρυχέων, οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀνῆκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς
 „Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσ-
 σεὺς

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἑώκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνεται θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.“

ᾧ φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
 ἦρει. 450

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρως Ἀλκίθερσης
 Μαστοριδῆς· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
 οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460

καὶ νῦν ὥδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὥς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὖρη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μῖνον.
οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἑσσεύοντο. 466
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἑσσαντο περὶ χροῖ νῶροπα χαλκὸν,
ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.

τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·
φῆ δ' ὄγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέπειν. 471
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα

„ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἐνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρῳ πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 475
τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών; 480
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὥς ἐπέοικεν.
ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνιοι
ἔκκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων 485
ὥς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἅλις ἔστω.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανῦαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἥρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 490

„Ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὧσι κίοντες.“
ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·

στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε
πάντας·

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.“
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο, 496
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χοροῦ νάροπα χαλκὸν, 500
ὥϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦτον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον νῖόν 505

„Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἶσθαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μήτι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 510
„ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔτι κατασχύνοντα τεδὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.“

Ὡς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
„τίς νῦ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω·
νῖός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.“ 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς
Ἀθήνη. 520

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς,
 τύπτου δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἥϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα. 530

„Ἰσχεσθε πτολέμου, Ἰθακῆσιοι, ἀργαλείοι,
 ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαϊόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 οἴμησεν δὲ αἰεὶς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει πολόεντα κεραυνὸν,
 καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε γλανκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 δὴ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη 541

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μήπως τοι Κρονίδης κεχολῶσεται εὐρύοπα Ζεὺς.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν 546
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.

INDEX.

- Ἀβαντες Euboeae populus B 536.
 542. — μεγαθύμων B 541
 ἀρχός (Elephenor). Δ 464
 κρείων.
 Ἀβαρβαρή, νύμφη νηίς Z 22.
 Ἀβας, Eurydamantis f., acc. E
 148. a Diomede occ.
 Ἀβιοι (γλακτοφάγοι) δικαιοτά-
 τοι ἀνθρώπων, gen. N 6.
 Ἀβληρον occ. Antilochus Z 32.
 Ἀβυδος urbs ad Hellespontum,
 acc. B 836. Ἀβυδόθεν Δ 500.
 Ἀβυδόθι P 584.
 Ἀγάθων Priami f., δῖον Ω 249.
 Ἀγακλῆς, ἥος Myrmidon, pater
 Epeigei, gen. Π 571.
 Ἀγαμεμνονέη, Αἴθην equam Ψ
 295. 525. — ἄλοχον (Clytae-
 mnestram) γ 264. — νῆα K 326.
 Ἀγαμεμνονίδης... Ὀρέστis α
 30.
 Ἀγαμέμνων A 94. 318. 335. B
 21. Δ 178. Z 53. H 57. Θ 78.
 I 13. 263. 386. K 9. A 91.
 216. 661. Π 26. T 249. γ 234.
 — gen. H 383. I 269. A 219.
 Ψ 38. ξ 70. 117. — dat. B
 107. Θ 218. I 253. 439. A
 766. Ψ 155. 296. γ 143. δ
 584. — acc. A 90. B. 224. A
 284. — voc. B 362. Ψ 49. ω
 186. cf. Ἀτρεΐδῃ κύνδιστε. —
 ἀναξ ἀνδρῶν Α. A 172. 442.
 506. B 402. 441. 612. Γ 81.
 267. 455. Δ 148. 255. 336. E
 38. Z 33. H 162. 314. Θ 278.
 I 114. 672. K 64. 86. 119.
 232. A 99. 254. Ξ 64. 103.
 134. Σ 111. T 51. 76. 172.
 184. Ψ 161. 895. Θ 77 et voc.
 Ψ 49. cf. Ἀτρεΐδῃ κύνδιστε.
 — Ἀτρεΐδης cf. h. v. — δῖω
 B 221. Γ 120. Σ 257. λ 168.
 δῖον Δ 223. H 312. A 251.
 Ψ 36. — εὐρυνκρείων A 102.
 355. 411. Γ 178. H 107. 322.
 A 107. 238. N 112. Π 273.
 Ψ 887. γ 248. — κρείων A
 130. 285. B 100. 369. 411.
 477. 576. Γ 118. Δ 153. 188.
 204. 283. 311. 356. 368. E
 537. Z 63. H 405. I 62. 368.
 K 42. A 126. 153. 177. Ξ 41.
 Π 58. 72. Σ 445. Ψ 110. —
 ποιμένοι λαῶν Δ 414. H 230.
 T 35. Ω 654 et acc. B 243.
 A 187. 202. δ 532. — V.
 Ἀτρείων.
 Ἀγαμήδη, Augiae f., Mulii uxor,
 πολυνφάρμακον ξανθήν A
 740.
 Ἀγαπήνωρ Ancaei f., Arcadum
 dux B 609.
 Ἀγασθένης, εὖος, Ἀνγηιάδης, pa-
 ter Polyxeni, Eleorum dux,
 gen. B 624.
 Ἀγαστροφον Παιονίδην inter-
 ficit Diomedes A 338. — ἰφθί-
 μοιο A 373.
 Ἀγανῆ Nereis Σ 42.
 Ἀγέλαον occ. Hector A 302.
 Ἀγέλαος Λαμαστορίδης, proci-
 Penelopes υ 321. χ 212. 241.
 interficitur ab Ulixē (χ 293.)
 327. — vocativ. υ 339. χ 136.
 = Ἀγέλεως χ 131. 247.
 Ἀγέλαον Φραδμονίδην occ. Di-
 medes Θ 257.

Ἀγέλεως v. Ἀγέλαος.

Ἀγήνωρ, οὐρος, Ἀντηνορίδης *Α* 59. *Φ* 579. pater Echecli *Τ* 474. nom. *Μ* 93. — dat. *Φ* 600. — ἀντιθέοιο *Φ* 595. — δῖος *Ξ* 425. *Ο* 340 (ubi interf. Clonium). *Φ* 579. — δῖον *Α* 59. *N* 490. *Π* 535. *Φ* 545. — μεγάθυμος *Α* 467 (ubi occ. Elephenora) *N* 598.

Ἀγκαῖος, Arcadam dux, Agapenor's p. gen. *B* 609.

Ἀγκαῖον Pleuronium Nestor certamine vicit *Ψ* 635.

Ἀγλαΐη, Charopi uxor, Nirei mater, gen. *B* 672.

Ἀγριος, Porthēi f., *Ξ* 117.

Ἀγχιάλον Hector occ. *E* 609.

Ἀγχιάλος Phaeax *Θ* 112.

Ἀγχιάλος Taphius, Mentae p., δαΐφρονος *α* 180, 418.

Ἀγχίσης, αο, Capyis f. *Τ* 239. Aeneae, Hippodamiae pat. q. v. — nom. *Τ* 240. — dat. *B* 820. *E* 313 (βονκολέοντι). — acc. *Τ* 239. — νῖδος ἀνύμο-νος *E* 247. — ἀναξ ἀνδρῶν *E* 268. — γαμβρὸς Ἀ.αο (Alcathous) *N* 428. — νῖος μεγαλήτορος *E* 468. *Τ* 208. — πάις *Τ* 112. *ἐς* *B* 819. *Μ* 98. *P* 491.

Ἀγχίσης Sicyonius v. seq. voc. 2).

Ἀγχισιάδης Αἰνείας *P* 754. *Τ* 160. — 2) Ἐχέπωλος Sicyonius *Ψ* 296.

Ἀδάμας Ἀσιάδης Troj. *N* 771. — acc. *M* 140. *N* 560 (occ. a Merione). 759.

Ἀδμητος, ον, οιο, p. Eumeli, gen. *B* 713. *Ψ* 289. 391. 532. — dat. *B* 714, (uxor Alcestis).

Ἀδρήστεια, urbs Troj., acc. *B* 828.

Ἀδρήστη Helenae serva *δ* 123.

Ἀδρηστίνη Αἰγιάλεια *E* 412.

Ἀδρηστος Percosius, Meropis f. *B* 830. — acc. capit Menelaus *Z* 37. 46. — ἤρωα vulnerat Agamemno *Z* 63. occ. *Α* 333.

Ἀδρηστος Sicyonius *B* 572. — θυγάτηρ *Ξ* 121 ab Oeneo in matrimon. ducta (altera: Αἰγιάλεια). — ταχὺς ἵππος *Ψ* 347.

Ἀδρηστον occ. Patroclus *Π* 694.

Ἀξείδης Ἀκτωρ, gen. *B* 513.

Ἀηδών Pandarei f., Ityli m., χλω-ρηῖς *τ* 518.

Ἀθήναι, ἄων γ 307. — ἱεράων *λ* 323. — ἔων γ 278. ἄκρον, Σού-νιον. — Ἀ.ης *B* 549. — acc. Erechthei *B* 546. — εὐρυνά-γνιαν Ἀθήνην *η* 80.

Ἀθηναίη *Α* 221. *Δ* 20. 22. 104. *E* 333. 418. *H* 58. *Θ* 444. 457. 459. 540. *I* 254. *Α* 45. *N* 827. *Φ* 423. *X* 224. γ 52. 343. ε 5. ζ 229 Διὸς ἐκγεγαυῖα. *τ* 479. *υ* 72. *χ* 224. 297. *ω* 472. 533. 545. — gen. *Z* 379 *ἐς*. 384 *ἐς*. *O* 71 διὰ βουλᾶς. γ 145 δεινὸν χόλον. — dat. *Δ* 64. *Φ* 392. — acc. *B* 156. *Δ* 69. *E* 713. *Θ* 351. 426. *K* 516. *T* 341. *Φ* 419. *Ψ* 388. *ε* 108. — voc. *B* 371. *Δ* 288. *H* 132. *Θ* 447. [*Π* 97]. *δ* 341. *η* 311. *ρ* 132. *σ* 235. *ω* 376 semper, *Θ* 447 except., hac formula αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων. — ἀγελείης *O* 213. *π* 207. acc. *E* 765. νηὸν Ἀθ. ἀγελεί-ης *Z* 269. 279. — κλυτὸν ἄλ-σος ζ 322 (ap. Phaeaces). — νηὸν Ἀθ. γλανκώπιδος *Z* 88 (Troj.). γλανκώπιδι *I* 390. *Α* 729. *Ψ* 769. — ἐπὶ γούνα-σιν ἡνκόμοιο *Z* 92. 273. 303. — κούρη Διὸς (locis, quibus * praefixus Διὸς αἰγιοχοιο) * *E* 733. * *Θ* 384. β 296. ε 382.

- *ν 190. *252. *371. *ω 529.
 *547. dat. *δ 752. acc. *γ
 42. ν 300. — λαοσσόος N 128.
 — ληϊτιδι K 460. — Παλ-
 λās cf. h. v. — πότινι Ἀ. ἐρυ-
 σίπολι, διὰ θεάων Z 305. —
 V. Ἀτρυτώνη. Τριτογένεια. —
 Ἀθηναῖοι Menestheo duce 50
 navibus c. Trojam profecti B
 551 (κοῦροι Ἀ.ων). [558 (φά-
 λαγγες)]. — Δ 328 μῆστω-
 ρες ἀντῆς. — N 196 Stichius
 et Menestheus eorum duces et
 O 337 Iasus. — Ἀ.ων προλε-
 λεγμένοι N 689.
 Ἀθήνη A 194. Δ 390. E 290.
 676. 844. H 154. Θ 287. K
 366. 507. Δ 714. 721. 758. Ξ
 178. O 123 [668]. P 398. 544.
 561. Σ 203. T 48. 358. 438.
 Φ 284. 304. X 247. 299. Ψ
 399. 405. 774. Ω 100. α 144.
 β 12. 116. 267. 416. γ 12. 76.
 435. ε 491. ζ 2. 139. η 14.
 110. 140. θ 18. 193. ι 317. ν
 221. 429. ξ 2. 216. π 166.
 172. [260.] 454. ρ 63. 360. σ
 69. 155. 346. ν 30. 284. χ
 256. 273. ψ 156. 371. ω 367.
 — gen. [K 497.] O 412. T 94.
 π 233. — dat. Γ 439. E 430.
 Z 293. 301. K 275. 571. 578.
 Δ 736. T 192. β 261. γ 445.
 δ 502. 761. θ 493. ο 222. τ
 2. 52. — acc. Δ 73. T 349. X
 186. α 118. γ 419. π 155. ω
 487. voc. E 117. K 280. —
 Ἀλαλκομενής Δ 8. E 908. —
 ἄλσος ap. Phaeaces ζ 291. —
 γλανκῶπις B 172. 279. 446.
 Δ 439. E 29. 133. K 482.
 553. X 446. α 319. 364. β
 399. 420. γ 218. 371. ε 437. ζ
 24. 41. η 78. λ 626. ο 9. 292.
 π 451. τ 604. φ 358. ω 516.
 541. et infra θεὰ γλανκ.
 γλανκῶπιν α 156. — ἐνπλό-
 καμος, δεινὴ θεός η 40. —
 θεὰ γλανκῶπις B 166. E
 405. 420. 719. 793. 825. 853.
 H 17. 33. 43. Θ 30. 357. P
 567. Σ 227. T 69. X 177.
 214. 238. α 44. 80. 178. 221.
 314. β 382. 393. γ 13. 25. 229.
 329. 355. δ 795. ε 427. ζ 13.
 112. η 19. 27. 47. ν 236. 287.
 329. 361. 374. 392. 420. σ
 158. 187. ν 44. φ 1. ψ 242.
 344. — Διὸς θυγάτηρ B 547.
 χ 205. ω 502. — Ἀ.ης ἑτέρα
 Theano Z 300. — κούρη αἰ-
 γιόχοιο Διὸς γλανκῶπις K
 553. κούρη Δ. αἰγ. γ 394. —
 λαοσσόον χ 110. — μεγάρυ-
 μον θ 520. ν 121. — νηὸς Ἀ.
 (Troj.) Z 297. — Παλλās cf.
 h. v. — πολύβουλος E 260.
 π 282.
 Ἀθήνη ν. Ἀθήναι.
 Ἀθόως mons, ἐξ Ἀθώω Ξ 229.
 Αἰαίη Κίρκη ι 32 δολόεσσα.
 — gen. μ 268. — νῆσον (Cir-
 ces) κ 135. λ 70. μ 3 ubi Au-
 rorae domus et Solis ortus.
 Αἰακίδης, Aeaci nepos ex Peleo,
 Achilles. — gen. I 184. P
 271 (θεράπων Patroclus).
 426 (ἵπποι). 472 (τεύχεα).
 Σ 221. 222 (ὅπα χάλκεον).
 Φ 178 δόρυ μέλινον. —
 acc. I 191. — Αἰ. Ἀχιλλῆα Δ
 805. Φ 178 δόρυ μέλινον.
 — ἀνύμονος Π 140. 854. —
 δαΐφρονος K 402. P 76. —
 ποδάκεος B 860. 874. Π 134.
 165 θεράποντα (Patroclum).
 865 θεράποντα (Automedon-
 tem). P 388 θεράπ. (Patrocl.)
 486 ἵππω. Ψ 28 νηί. λ 471
 et 538 ψυχῇ.
 Αἰακίδης Πηλεύς Π 15. Φ 189.
 — dat. Σ 433.

Αἰανός Jovis f., Rex Aeginae, Pelei p. Φ 189.

Αἴας major, Telamonis f., Salaminus. *Α* 145. *Β* 557. *Η* 206. 219. 260. 268. 305. Θ 268. 330. *Ι* 223. 689. *Α* 485. 489. 556. 566. 594. *Μ* 400. 404. *Ν* 190. 809. Ξ 469. *Ο* 436. 501. 516. 685. 727. 745. *Π* 102. 119. *Ρ* 128. 132. 137. 230. 237. 279. 312. 356. 651. Ψ 720. 818. — gen. Ξ 402. *Ο* 429. 434. *Ρ* 304. λ 469. ω 17. — *Α* 138 γέρας. *Π* 114 δόρυ μείλινον. *Ο* 431 θεράπων (Lycophron), *Η* 183 κλήρος. 309 μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους. *Ν* 681 νέες. *Η* 245 et 266 δεινὸν σάκος ἑπταβόειον. — dat. *Η* 203. *Ο* 482. Ψ 822. — acc. *Γ* 225. *Η* 179. 311. 321. Θ 272. *Κ* 53. *Α* 464. 544. 589. *Μ* 342. 343. *Ο* 301. λ 550. — voc. *Η* 288. *Ν* 68. *Ρ* 120. λ 553 (παῖ Τελαμώνος). — βοήν ἀγαθός *Ο* 249. gen. *Ρ* 102. — ἀμαρτοεπές, βονγαίε *Ν* 824. — ἀντίθεον *Κ* 112. — Ἀρήιος γ 109. — δαΐφρονι *Ρ* 123. Ξ 459. — διογενής *Α* 489. *Η* 249. Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν *Η* 234. *Ι* 644. *Α* 465. — ἔρκος Ἀχαιῶν *Γ* 229. *Ζ* 5. *Η* 211. — κυδαλίμοιο *Ο* 415. — μεγαθύμου *Α* 479. *Ρ* 303. — μεγαλήτορος *Ρ* 166. dat. *Ο* 674. acc. *Ρ* 626. — μέγας *Ι* 169. *Π* 358. μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν *Α* 563. 591. — πελώριος *Γ* 229. *Η* 211. *Ρ* 360. acc. *Ρ* 174. — πέπον *Ρ* 120. — Τελαμωνιάδης *Ι* 622 (ἀντίθεος). Ψ 838. gen. Θ [224.] 267. *Α* 7. 542. *Ο* 289. *Ρ* 235. Σ 193. λ 543. dat. δαΐφρονι τῷ, Ξ

459. — Τελαμώνιος *Β* 528. 768. *Α* 473. *Ε* 610. 615. *Ζ* 5. *Η* 224. 283. *Α* 526. *Μ* 370. 378. *Ν* 76. Ξ 511. *Π* 116. — Τελαμώνιος ἄλκιμος *Μ* 349. 362. — μέγας Τελαμώνιος *Μ* 362. *Ν* 321. Ξ 409. *Ο* 471. 560. *Ρ* 628. 715. Ψ 708. 722. 811. 842 et acc. *Ρ* 115. Τελαμώνιον *Ν* 702. Τελαμώνιε v. supra διογενής. — Τελαμώνιον *Ν* 67. υἱόν *Α* 563. 591. *Ν* 67. *Ρ* 115. — φαιδίμος *Ε* 617. *Η* 187. *Α* 496. *Ο* 419. *Ρ* 284. — v. Τελαμών. *Αἴας* minor, Oilei f., Locrus, Ψ 774. 789. δ 499. 509. — voc. *Μ* 366. Ψ 483 νεῖκος ἄριστε, νακοφραδές. 493. — Μῆδων Αἴαντος ἀδελφεός *Ν* 695. *Ο* 534. — Οἰλῆος ταχὺς *Α.Β* 527. — μείων *Ν* 66. 701. Ξ 442. 520. *Ρ* 256. Ψ 473. 488. 754. — Οἰλιάδης *Π* 330. — ταχύν *Κ* 110. 175. — φαιδίμος Ψ 779. *Αἴαντε* *Ν* 46. 47. *Π* 555. 556. *Ρ* 509. 531. 732. 747. 752. — ἀμφοτέρω *Μ* 265. — δύνω *Β* 406. *Ε* 519. *Ζ* 436. *Κ* 228 (θεράποντες Ἀρης). *Μ* 335 (πολέμον ἀνορέστω). *Ν* 197. 201 (κορυστά). Σ 163 (κορ.) voc. *Α* 285. *Μ* 354. *Ρ* 508. 669. Αἰάντεσσι *Α* 273. 280 *Μ* 353. *Ρ* 668. 707. — δύ' Αἰάντες et Αἴ. δύω Θ 79. *Ν* 313. θεοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν *Η* 164. Θ 262. Σ 157. — Αἰάντας *Ν* 126.

Αἰγαί, Achaiæ u., ubi Neptunus cultus, acc. Θ 203. *Ν* 21. ε 381.

Αἰγαίων acc. (= Βριάρεων) *Α* 404.

Αἰγείδης. Θησέα [*Α* 265].

Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστινή, Diomedis uxor *Ε* 412. cf. 415.

- Αἰγιαλός* Agamemnonis ditio, acc. B 575.
- Αἰγιαλός* Paphlagoniae u., acc. B 855.
- Αἰγίλιψ*, *τορηχεῖαν* Ulixi sub ject. B 633.
- Αἰγίνα*, acc. B 562. — Rex *Αἰακός* q. v.
- Αἰγιον* Achaiae et Agamemnonis u. B 574.
- Αἰγισθος*, *Θυεστιάδης* δ 518. Clytaemnestram in matrimonium duxit α 35 (occiditur ab Oreste α 30, interfic. Agamemnonem α 36) γ 194. 303. 529. λ 409. — *Αἰγισθοιο* α 42. γ 235. λ 389. ω 22. — *Αἰγισθον* δ 537. ω 97. — *Αἰγισθον* γ 256. — *αἰνύμονος* α 29. — *ἀνάκλιδος* γ 310. — *δολόμητις* γ 250. δ 525. acc. α 300. γ 198. 308.
- Αἰγύπτιος* ἤρως Ithacensis, Antiphi p. β 15 (et insuper 3 filiorum β 21).
- Αἰγύπτιοι*, acc. δ 83 (visit Menelaus). — *ἀνδρῶν* ξ 263. 286. acc. ρ 432.
- Αἰγύπτιος*, v. *Θῆβαι*, *Πολύδαμνα*, *Πρωτεύς*.
- Αἰγυπτος* terra, plena medicorum. gen. δ 355. — dat. γ 300. δ 351. ξ 275. — *Αἰγυπτόνδε* δ 483. ξ 246. ρ 426. — *πικρὴν* ρ 448.
- Αἰγυπτος* = Nilus. *ἐνρρεΐτην* ξ 257. — *ποταμῷ* ξ 258. ρ 427. — *διυπετέος ποταμοῖο* δ 477. 581.
- Αἶδης* I 158. O 188. 191. — *Αἶδαο* (—) Φ 48 εἰς. X 213 εἰς. 389 εἰν. Ψ 76 ἐξ. λ 69. 164 εἰς. 211 εἰν. 425 εἰς. 625 ἐξ. μ 383 εἰς. — *Αἶδην* I 569. — *Αἶδος* (—) Z 284 εἶσω. 422 εἶσω. X 425 εἶσω. Ω 593 εἰν. κ 502 εἰς (—). λ 635 ἐξ (—) v. infr. — *Αἶδεω* Θ 16 ἐνεργθ. μ 17 ἐξ. cf. κ 512. ψ 322. — *Αἶδι* A 3. Z 487. A 55. Ψ 244. — *Αἶδόςδε* H 330. Π 856. T 294. X 362. Ψ 137. 410. ξ 11. κ 560. λ 65. 475. — *ἐνέροισιν ἀνάσσω* O 188. — *δόμον Αἶδαο* λ 69. *δόμον Αἶδος* Γ 322. H 131. A 263. Ξ 457, ubi semper εἶσω. T 336. Ω 246 εἶσω. item ι 524. λ 150. 627 et ψ 252. *δόμον εὐρώεντα* κ 512. ψ 322. — *εἰν Αἶδαο δόμοισιν* X 52. Ψ 19. 103. 179. δ 834. γ 350. v 208 ω 264. — *εἰν Αἶδαο δόμοις* ω 204. — *Αἶδαο δόμους* X 482. κ 175. 491. 564 et ξ 208. εἰς. — *δῶμ' Αἶδαο* O 251. μ 21. — *εὐρυνυλὲς Αἶδος* δῶ Ψ 74. λ 571. — *ἰφθίμω Αἶδη* κ 534. λ 47. — *Αἶδι κλυτοπώλῳ* E 654. A 445. Π 625. — *Αἶδος κννέη* (—) E 845. — *πελώριος* E 395. — *Αἶδαο πύλαρταο* Θ 367 εἰς. λ 277 εἰς — *κρατεροῖο*. — *Αἶδος πύλαρταο κρατεροῖο* N 415. — *Αἶδαο πύλῃσιν* I 312. ξ 156. acc. E 646. Ψ 71. — *κῖνα στυγεροῦ Αἶδαο* Θ 368.
- Αἰδωνεύς*, ἦι E 190. — *ἄναξ ἐνέρων* T 61.
- Αἰήτης*, αο, Solis ex Perse f., Circes frater, gen. μ 70. — *ὀλοόφρονος* κ 137 (*αὐτοκασίγνητος* Circe).
- Αἶδη* Ψ 409. — *Ἀγαμεμνονέην* (equam) Ψ 295. — *καλλίτριχος* Ψ 525.
- Αἰθίνες*, ων. Thessaliae pop., dat. B 744.
- Αἰθίοπες*, ων. gen. Ψ 206. ε 282. — dat. ε 287. — acc. α

- 22 τηλόθ' ἔοντας. 23 ἐσχάτους ἀνδρῶν. δ 84. — ἀμύμονας Αἰθιοπῆας *A* 423.
- Αἶθρη, Pitthei f., Helenae ministra *Γ* 144.
- Αἶθων, Hectoris equus [Θ 185.]
- Αἶθων nomen Ulixis fictum, τ 183.
- Αἰμονίδης Λαέρκης, gen. *P* 467.
- Αἰμονίδης Μαίων, Thebanus *Δ* 394.
- Αἶμων κρείων Pylus, acc. *Δ* 296.
- Αἰνέας *N* 541.
- Αἰνείας, Anchisae f., *E* 166. 247. 297. 514. 541. 571. *N* 489. 500. 502. *Ξ* 425. *O* 332. *Π* 608. 616. *P* 333. 344. 513. 534. *T* 86. 161. 199. 278. 286. 288. 320. 327. 347. — Αἰνείας *E* 263. 305. 323. 559. 564. — dat. *E* 432. 450. *Z* 75. *N* 494. 504. [*Π* 614.] *P* 758. *T* 274. 307. — acc. *E* 435. 445. 512. *A* 58. *N* 459. 477. *Π* 536. *P* 323. 484. *T* 79. 311. 325. *Ψ* 292. — Αἰνεία voc. *E* 180. 230. *Z* 77. *N* 463. *Π* 620. *P* 327. 485. *T* 83. 178. 332. — gen. Αἰνείω *E* 534. — Ἀχγισιάδης *P* 754. *T* 160. — Τρώων ἀγός *E* 217. — ἀναξ ἀνδρῶν *E* 311. — ἀτάλαντος Ἄρηι *N* 500. — Τρώων βουληφόρος *E* 180. *N* 463. *P* 485. *T* 83. — δαΐφρονος *T* 267. — ἔταρον μεγαθύμον Δηϊκόωντα *E* 534. — μεγαλήτορος *T* 175. 263. 293. 323. — μήστωρι (v. l.) φόβοιο *E* 272. acc. Θ 108. — ἐὺς παῖς Ἀγχίσαο *B* 820. *M* 99. — πόδας ταχύν *B* 482. — νιδὸς .. Ἀγσαο *E* 468. — (Veneris) φίλον νιδόν *E* 378. cf. Αἰνέας.
- Αἶνιον, Paeonem interf. Achilles Φ 210.
- Αἰνόθεν (ex urbe Thraciae) *Δ* 520.
- Αἰολίδης v. Κρηθεύς, Σίσυφος.
- Αἰολίη. νῆσος, acc. κ 1. 55.
- Αἰολος, Hippotae f., (ταμίας ἀνέμων κ. 21) κ 44. — gen. κ 60. — acc. ψ 314. — Ἴπποτάδης κ 2. gen. κ 36. — 2) pat. Sisyphei, q. v.
- Αἶπεια, urbs Agamemnonis Laconica, καλήν *I* 152. 294.
- Αἶπύ, Nestoris opp. ἐνυκτιον *B* 592.
- Αἰπύτιος..τύμβος Arcad., acc. *B* 604.
- Αἶσα, Parca *T* 127. η 197.
- Αἶσηπον, Abarbareae et Bucolionis f., Euryalus occ. *Z* 21.
- Αἶσηπος, fluvius ex Ida profluens *M* 21. — gen. *B* 825. *Δ* 91.
- Αἰσνήταιο γέροντος (Troj.)... τύμβος *B* 793.
- Αἰσνήταο διοτρεφέος... νιδόν (Alcathoum) *N* 427.
- Αἰσύμηθεν (ex Thrac. urbe) Θ 304.
- Αἶσυμνον, Greco. ducem occ. Hector *Δ* 303.
- Αἶσων, ονος, Crethei f., (Jasonis p.) acc. λ 259.
- Αἰτώλιος v. Τρηχός, Τυδεύς.
- Αἰτωλός Ψ 471. — Αἰτωλοί *I* 531 (bellum c. Curetibus gerunt — 599). — gen. *B* 638. *E* 843. *I* 575. *O* 282. — dat. *B* 643. *I* 597. *N* 218. — ἀνήρ ξ 379. — μεγαθύμων *I* 549. *Ψ* 633. — μενεχάρμαι *I* 529. v. Θόας.
- Ἀκάμας, ἄντρος, Trojan., Antenor's f. *B* 823. *M* 100. *Ξ* 476 (occ. Promachum). 478. — gen. *Ξ* 488. — acc. *Π* 342

- (a Merione occ.) et Λ 60 ubi $\eta\lambda\theta\epsilon\omicron\nu$.
 Ἀνάμας , $\alpha\nu\tau\omicron\varsigma$, dux Tracum, Eyssori f. B 844. — dat. E 462. — acc. Z 8. (occ. ab Ajace Z 9).
 Ἀκαστος , Dulichii Rex, dat. ξ 336.
 Ἀκασσαμενός , $\omicron\iota\delta$, Thracius, Periboeae p., gen. Φ 142.
 Ἀκρισιώνη (Acrisii f.) $\Delta\alpha\nu\acute{\alpha}\eta$, gen. Ξ 319.
 Ἀκρόνως Phaeax Θ 111.
 Ἀκταίη Nereis Σ 41.
 Ἀκτορίδης Ἐχελῆς , gen. Π 189.
 Ἀκτορίς , Penelopes $\theta\alpha\lambda\alpha\mu\eta\pi\acute{o}\lambda\omicron\varsigma$ ψ 228.
 Ἀκτορίων , $\acute{\omega}\nu\omicron\varsigma$, gen. B 621 Εὐρύτου . N 185 Κτεάτου . — Ἀκτορίωνε Ψ 638. — Μολίωνε Λ 750.
 Ἀκτωρ , $\omicron\rho\omicron\varsigma$, Ἀξειδης , gen. B 513.
 Ἀκτωρ , $\omicron\rho\omicron\varsigma$, Menoetii p., gen. Λ 785. Π 14. — 2) Euryti et Cteati p. V . Ἀκτορίων . — 3) Echeclis p. V . Ἀκτορίδης .
 Ἀλαλκομενῆις Ἀθήνη Δ 8. E 908.
 Ἀλαστορίδης Τρώς , acc. T 463.
 Ἀλάστωρ , $\omicron\rho\omicron\varsigma$, Lycius, acc. E 677 occ. ab Ulixē.
 Ἀλάστωρ , $\omicron\rho\omicron\varsigma$, dux Pylius, acc. Δ 295. — $\delta\iota\omicron\varsigma$ Θ 333. N 422.
 Ἀλεγηνορίδης Πρόμαχος , gen. Ξ 503.
 Ἀλείσιον , $\tau\acute{o}$, Elidis u. B 617. — Ἀλειςίον κολώνη Λ 757.
 Ἀλεκτρωνών , $\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$, Leiti p., gen. P 602.
 Ἀλέκτωρ , $\omicron\rho\omicron\varsigma$, Iphiloches p., socer Megapenthis, gen. δ 10.
 Ἀλέξανδρος , $\omicron\iota\omicron$ Γ 136. 253. 281. 346. 390. H 2. 389. X 115. — gen. Γ 87. 289. 421. 425. Z 313. H 374. 388. 400. Λ 124. Ἀλεξάνδρου Γ 100. Z 356. Ω 28. — dat. E 62. — acc. Γ 284. 366. 452. — βασιλῆϊ Δ 96. — $\delta\iota\omicron\varsigma$ $\text{Ἑλένης πόσις ἡνυόμοιο}$ Γ 329. H 355. Θ 82. $\delta\iota\omicron\nu$ Γ 352. 403. N 766. — $\theta\epsilon\omicron\epsilon\iota\delta\eta\varsigma$ Γ 16. 30. 37. 58. Z 290. 332. 517. Λ 581. N 774. Ω 763. acc. Γ 27. 450. Ἑλένης πόσις ἡνυ . Λ 369. 505 et supra s. $\delta\iota\omicron\varsigma$. — V . Πάρις .
 Ἀλγίον πεδίον Lyciae Z 201.
 Ἀλθαίη , Meleagri m., dat. I 555.
 Ἀλή , Nereis βοῶπις Σ 40.
 Ἀλίαρτος , Boeotiae u., B 503 ποιήεντα.
 Ἀλιζῶνες , $\acute{\omega}\nu\omicron\nu$, Pontica gens, gen. B 856. E 39 $\acute{\alpha}\rho\chi\acute{\omicron}\nu$ Ὀδίου .
 Ἀλιθέρησης , Mastoris f., Ithacensis. β 157 $\gamma\acute{\epsilon}\rho\omega\nu$ $\eta\acute{\rho}\omega\varsigma$. 253. ρ 68. ω 451.
 Ἄλιον , Lycium occ. Ulixes E 678.
 Ἄλιος , Alcinoi f., Phaeax. Θ 119. — acc. Θ 370.
 Ἀλκιάθοος , Aesyetae f., Anchisae gener M 93. — dat. N 465. 496. — acc. N 428, occ. ab Idomeneo.
 Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ δ 126.
 Ἀλκανδρον Lycium interf. Ulixes E 678.
 Ἀλκή in Minervae aegide E 740.
 Ἀλκηστις , Peliae filiarum $\epsilon\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\sigma\tau\eta$ B 715.
 Ἀλκιμέδων , Laercis f., Myrmidonum dux P 481. — voc. P 475. 501. — $\acute{\epsilon}\tau\alpha\acute{\iota}\rho\omicron\nu$ (Automedontis) P 500. — $\Delta\acute{\alpha}\epsilon\rho\kappa\epsilon\omicron\varsigma$ $\nu\acute{\iota}\acute{\omicron}\varsigma$ Π 197. P 467.
 Ἀλκιμίδης Μέντωρ χ 235.
 Ἀλκιμος , Achillis auriga T 392. Ω 574. — $\acute{\omicron}\zeta\omicron\varsigma$ Ἀρηος Ω 474. — 2) Mentor's pat. V . voc. praeced.

- Ἀλκίνοος**, Nausithoi f., Scheriae R., η 66. 185. 298. 308. 332. 346. θ 25. 59. 94. 235. 370. 533. λ 347. 361. ν 3. π 171. — Ἀλκινόοιο, ζ 302. η 70. 132. θ 118. 418. ν 23 et c. δαΐφρονος, μεγαλήτορος, μένος et παῖς. — Ἀλκινόου ζ 139 θυγάτηρ (Nausicaa). η 22. 82. λ 346. — dat. η 10. λ 37. 62. — acc. η 55. 63. 141. θ 381. 469. — voc. η 159. 208. V. κρεῖον. — ἀνύμονος παῖδες (Laodamas, Halios, Clytoneus) θ 118. 418. — δαΐφρονος θ 8. 13. 56. — θεῶν ἀπο μηδεα εἰδώς ζ 12. — θεοειδής η 231. — θεοεικελος θ 256. — κρεῖον, πάντων ἀριδείκνυτε λαῶν θ 382. 401. ι 2. λ 355. 378. ν 38. — μεγαλήτορος ζ 17. 196. 213. 299. η 85. 93. θ 464. — μένος η 176. 178. θ 2. 4. 385. 421. 423. ν 20. 24. 49. 64. — παῖς θ 130. 132. 143 (Laodamas).
- Ἀλκίππη**, Helenae ancilla, δ 124.
- Ἀλκμαίων**, Amphiarai f., ο 248.
- Ἀλκμάων**, ονος, Θεστορίδης, acc. M 394. (occ. a Sarpedon.)
- Ἀλκμήνη**, Amphitryonis uxor, λ 266 Herculis m. T 119. — T 99. β 120. — gen. Ξ 323. T 119. — acc. λ 266.
- Ἀλκνόνη** = Cleopatra, uxor Meleagri, acc. I 562.
- Ἀλόπη**, ditio Achillis, acc. B 682.
- Ἄλος**, Thessaliae u. Achilli subiecta, acc. B 682.
- Ἀλοσύδνη**, Amphitrites cognomen, gen. δ 404.
- Ἄλτης**, Lelegum Rex, X 51. — θυγάτηρ Ἄλτew (Laothoe, Lycaonis mat.) Φ 86. — θυγάτ. Ἄλταo Φ 85.
- Ἀλύβας**, ντος, urbs (quae postea Metapontum), gen. ω 304.
- Ἀλύβη**, u. Halizōnum, ὅθεν ἀργύρον ἐστὶ γενέθλη, gen. B 857.
- Ἀλφειός**, Elidis fluvius, Ἀλφειοῖο B 592 (πόρον). A 726. — Ἀλφειοῦ E 545. — dat. A 712. 728.
- Ἀλφειός**, Orsilochi p., γ 489. ο 187.
- Ἄλως**, ἥος παῖδες Otus et Ephialtes E 386. — παράνομις Iphimedeia λ 306. cf. Ἡερῖβοια.
- Ἀμαζόνες** ἀντιάνειραι Γ 189. acc. Z 186.
- Ἀμάθεια**, Nereis Σ 48.
- Ἀμαρυγκειδης** Διῶρης B 622. — acc. Δ 517.
- Ἀμαρυγκεύς**, εἶος, Epeus, acc. Ψ 630.
- Ἀμισώδαρος**, ου νῖες (Atymnius et Maris) Π 328.
- Ἀμνισός**, in Creta, ἐπ' Ἀ. φ τ 188, ibi σπέος Ἐλλειθυίης.
- Ἀμοπάων**, ονος, Πολυαιμονίδης, acc. Θ 276, (occ. a Teucero).
- Ἀμυδάων**, ὠνος, u. ad Axium sita, gen. B 849. Π 288.
- Ἀμυθάων**, ονος, Crethei et Tyrrus f., ἱππιόχαρμην λ 259.
- Ἀμύνλαι**, Laconica Menelai u., acc. B 584.
- Ἀμύντωρ**, ορος, Ὀρμενίδης, gen. I 448 (Phoenicis pat.). K 266.
- Ἀμφιάλος**, Polynei f., Phaeax, θ 114. 128.
- Ἀμφιάραος**, Oiclis f., Alcmaeonis p., ο 253. — λαοσσόν ο 244.
- Ἀμφιγένεια**, Nestoris u., B 593.
- Ἀμφιγυήεις** Ἡφαιστος Σ 614. — κλυτός Σ 614. — περικλυ-

- τός *A* 607. *Σ* 383. 393. 462. 587. 590. *Θ* 300. 349. 357.
Ἀμφιδάμας, *αντος* *K* 269. — *Κυθηρίω* *K* 268. — *παῖδα* *A.ντος* occ. Patroclus *Ψ* 87.
Ἀμφιδέη, Autolycei uxor, *τ* 416.
Ἀμφιδόη Nereis *Σ* 42.
Ἀμφικλον Meges occ. *Π* 313.
Ἀμφίλοχος, Amphiarai f., *ο* 248.
Ἀμφίμαχος, Cteati f. *B* 620. — gen. *N* 203. — acc. *N* 185 (quem occ. Hector). 195. — *μεγαλήτορος* *N* 189.
Ἀμφίμαχος, Nomionis f., Carum dux, *B* 870. 871.
Ἀμφιμέδων, Penelopes proci *χ* 242. 277 vulnerat Telemachum. — gen. *ω* 120. — acc. *χ* 284 (occ. a Telemacho). *ω* 103 *ἀγκλυντὸν παῖδα Μελανῆος*. — voc. *ω* 106.
Ἀμφινόμη Nereis *Σ* 44.
Ἀμφινόμος, Nisi f., *π* 394. *Δουλιχεύς* *π* 396. *ς* 395, unus e Penelopes prociis. *π* 351. 394. 406. *ς* 119 (occiditur a Telemacho 155 cf. *χ* 94.) *ς* 412 (*Νίσου νιός*). *ν* 244. 247. *χ* 89. — gen. in *ον* *ς* 395. in *οιο* *ς* 424. — dat. *χ* 96. — voc. *ς* 125.
Ἀμφιος, Meropis f., *B* 830 (occ. a Diomede *A* 333).
Ἀμφιον, Selagi f., occ. Ajax Telam. *E* 612.
Ἀμφιτρίτη, *ης* gen. *γ* 91. — *ἀγαστονος* *μ* 97. — *κλυτὸς* *ε* 422. — *κνανώπιδος* *μ* 60.
Ἀμφιτρώων, *ωνος*, Herculis p., gen. *E* 392. *λ* 266. 270.
Ἀμφίων, Epeorum dux, *N* 692.
Ἀμφίων, *ονος*, Iasidēs, Chlo-ridis p., Orchomen. Rex, gen. *λ* 283.
Ἀμφίων, *ονος*, Jovis ex Antiope f., acc. *λ* 262.
Ἀμφοτερόν, Lycium occ. Patroclus *Π* 415.
Ἀναβησίνεως, Phaeax, *θ* 113.
Ἀνδραϊμονίδης Θόας *H* 168.
Ἀνδραῖμων, *ονος*, Thoantis p., Aetolorum dux, gen. *B* 638. *N* 216. *O* 281. *ξ* 499.
Ἀνδρομάχη *Z* 405. *P* 208. — Hectoris *ἄλοχος πολύδωρος* *Z* 395. — *θυγάτηρ* . . *Ἡετίωνος* *Z* 395. *Θ* 187. — *λενωκίλε-νος* *Z* 377. *Ω* 723. acc. *Z* 371.
Ἄνεμοι, Boreas et Zēphyrus *Ψ* 229. — dat. *Ψ* 194. 199.
Ἀνεμώρεια, Phocic. opp., acc. *B* 521.
Ἀνθεα, Messenia Agamemnonis urbs, *βαθύλειμον* *I* 151. 293.
Ἀνθεμίδης Σιμοείσιος, acc. *A* 488.
Ἀνθεμίων, *ωνος*, pat. Simoisii, gen. *A* 473.
Ἀνθηδών, *ὄνα ἐσχατόωσαν* Boeotiae *B* 508.
Ἀντεια, Proeti uxor *Z* 160.
Ἀντηνορίδης, -*δαο δάμαρτι* (Laodicae) *Γ* 122. v. *Ἀγῆνωρ*. (*Ἀκάμας*, *Ἀρχέλοχος*, *Δημο-λέων*), *Ἑλικῶν*. *Ἰφιδάμας*. *Κόων*. (*Λαοδάμας*.) *Λαοδό-κος*. (*Πήδαιος*.) *Πόλυβος*. — acc. plur. *A* 59.
Ἀντήνωρ, *ορος*, Trojanus sapiens. Ejus filii v. praec. voc., *Γ* 262. 312. gen. *B* 822. *A* 69. *M* 99. *Ξ* 463. *O* 517. *T* 396. — *Ἀντήνωρ* *H* 357. — *ἀγαν-οῦ* *Φ* 579. — *Θεανώ* . . . *ἄλοχος* *A. ἱπποδάμοιο* *Z* 299 *ἱπποδάμοιο* *Ξ* 473. — *πε-πνυμένος* *Γ* 148. 203. — *H* 347. — *νῆες* (Iphidamas et Coon) *A* 262. — *νιόν* (Agenor.) *Φ* 546.
Ἀντίκλεια, Autolycei f., Ulixis m. *λ* 85.

- Ἀντικλος equo ligneo inclusus [δ 286].
- Ἀντίλοχος, Nestoris f., Δ 457. E 570. 580. 584. 589. N 545. 550. Ξ 513. O 579. 585. Π 317. P 378. 694. 704. Σ 2. 32. Ψ 402. 423. 429. 785. γ 112. — Ἀντιλόχοιο N 554. 565. Ψ 612. ω 78. — dat. Π 320. Ψ 425. 556. 567. — acc. N 93. 479. O 568. Ψ 576. δ 202. — voc. O 569. Ψ 306. 425. 439. 558. 602. 795 et διοτρεφές et πεπνυμένε. — ἀμύμονος Ψ 522. δ 187 (occis. ab Memnone). λ 468. ω 16. — δαΐφρονι N 418. — διοτρεφές P 685. Ψ 581. — Ἀ.οιο εταίρω Νοήμονι Ψ 612. — μενεχάρμης N 396. O 582. Ψ 419. — Νεστορίδης Z 33. gen. Ψ 354. — Νέστορος νιός E 565. N 400. Ψ 301. 541. 756. et acc. P 653. — Νηλῆιος Ψ 514. — πεπνυμένος Ψ 586 et voc. Ψ 570.
- Ἀντίμαχος, οιο, Trojanus, p. Hippolochi, Hippomachi, Pisandri, gen. Δ 123. 132. 138. M 188.
- Ἀντίνοος, Eupithis f., Penelopes procus, β 84. 301. δ 628. 773. ρ 374. 394. 405. 445. 458. 473. 500. ς 50. 65. 78. 118. 290. υ 275. φ 84. 143. 167. 186. 269. 287. χ 49. (ab Ulixē occ. χ 22. ω 424). — gen. in ὄν ω 424. in ὄτῳ β 321. ρ 464. ς 34. — dat. ς 292. χ 8. — acc. δ 631. π 417. ρ 396. 414. 476. φ 277 θεοειδέα. ω 179 βασιλέα. — voc. α 389. β 130. 310. δ 632. π 418 ὕβριν ἔχων, κακομήχανε. ρ 381. 397. 483. φ 312. — Εὐπείθεος νιός α 383. δ 641. Homer.
660. π 363. ρ 477. ς 42. 284. υ 270. φ 140. 256.
- Ἀντιόπη, Asopi f., Amphionis et Zethei m., acc. λ 260.
- Ἀντιφάτην occ. Leonteus M 191.
- Ἀντιφάτης Laestrygo, — ἄταο κ 106. 199. — τῆα κ 114.
- Ἀντιφάτης, Melampi f., Oicelis p., ο 243. — acc. ο 242.
- Ἀντίφονος, Priami f., acc. Ω 250.
- Ἀντιφος, Aegyptii f., αἰχμητῆς β 19, a Cyclope devoratus.
- Ἀντιφος Ithacensis ρ 68.
- Ἀντιφος Πριαμίδης νόθος, Δ 489 (occ. Antiphum). Δ 104. — acc. Δ 101. (occ. ab Agamemnone) Δ 109.
- Ἀντιφος, Talaemenis f., Meonum dux B 864.
- Ἀντιφος, Thessali f., Herculis nepos, dux insulanorum Graec. B 678.
- Ἀντρών, ὤνος, Thessaliae ἀγχιάλων υ. B 697.
- Ἀξίος Paeoniae fluv. εὐρυνρέεθρος, pat. e Periboea Pelegonis Φ 141. — gen. B 850. [Φ 158.] — εὐρυνρέοντος B 849. Π 288. Φ 157.
- Ἀξυλον, Τενθρανίδην, Arisbae natum occ. Diomedes Z 12.
- Ἀπαισοῦ δῆμος Trojan. B 828. v. Παισός.
- Ἀπειραΐη γρηῦς = Eurymedusa η 8.
- Ἀπείρηθεν η 9.
- Ἀπισάων, ὀνος, Ἰππασίδης, Graecus, acc. P 348 (occ. ab Aenea.)
- Ἀπισάων Φανσιάδης, Trojan. — gen. Δ 582. — acc. Δ 578 (occ. ab Eurypylo.)
- Ἀπόλλων, ὠνος Δ 380. 603. 827. Δ 507. E 433. 437. 445. H 20.

81. 272. Θ 311. 540. M 17. *Ἀργεάδης Πολύμηλος*, acc. Π 417.
 34. N 827. O 236. 326. 360.
 521. Π 676. 703. 725. 728. *Ἀργεΐη* v. *Ἑλένη*, *Ἥρη*.
 845. P 322. 582. Σ 454. *Ἀργεῖοι* B 159. 333. 352. 394.
 T 443. Φ 538. 596. 604. X 725. Δ 506. E 498. 699.
 203. Ψ 292. 388. 660. 865. Z 107. H 214. 419. K 27.
 Ω 18. 605. θ 227. 488. ο 245. Δ 215. M 3. 16. 37. [178.]
 252. φ 338. 364. χ 7. — gen. 415. N 835. Ξ 3. 440. O 312.
 Φ 278. ξ 162. ι 198 (*ἱρεὺς*, 655. Π 69. P 162. 317. 321.
Maron). ο 526 *τάχως ἄγγελος*, T 256. Ψ 448. β 173. θ 502.
κίρκος. τ 86. — dat. A 315. λ 485. μ 190. ρ 119. ς 253.
 — acc. O 143. 220. Π 666. τ 126. — *Ἀργεῖων* A 79.
 Φ 228. 435. — voc. B 371. 119. B 79. Γ 19. 227. Δ 260.
 Δ 288. H 132 [Π 97.] δ 341. Z 159. H 128. Θ 359. I 17.
 η 311. ρ 132. ς 235. ω 376. 36. [59.] 258. 522. K 33. 130.
semper hac structura αἰ γάρ, 195. 533. 539. A 276. 402.
Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη 587. 667. M 14. 246. 269.
καὶ Ἀπολλων. — *ἄναξ* O 253. 441. N 676. 763. Ξ 393. 456.
 Φ 461. θ 323. 339. gen. A 75. O 366. 493. 595. Π 17. [99.]
 I 560. dat. A 36. — *ἄναξ* 271. P 165. 248. 506. 508.
Διὸς νιός H 23. 37. Π 804. 669. Σ 449. T 236. X 89.
 T 103. — *ἀργυρότοξος* B 766. 378. Ψ 457. 484. 498. 573.
 E 449. 760. H 58. K 515. 617. Ω 168. 298. 779. α 61.
 Ω 758. η 64. ο 410. ρ 251. 211. δ 172. 200. 273. 279.
cf. praeterea Ἀργυρότοξος. — θ 513. 578. κ 15. λ 369.
ἀφήτορος I 405. — *διΰφιλον* 524. ω 62. — *Ἀργεῖοις* Γ
 A 86. — *ἐκάεργος* A 479. 287. Δ 510. Θ 36. [467.] K
 E 439. I 564. O 243. 253. 250. Ψ 535. γ 133. — *Ἀρ*
 Π 94. [P 585]. Φ 461. 478. *γεῖοισι* A 382. 445. B 109.
 X 220. θ 323. — *ἐκατηβέλε* 155. 215. 274. 345. E 3.
ταιο ἄνακτος A 75. — *ἐκατη* 551. 779. 833. Z 66. H 123.
βόλον A 370. E 444. Π 711. Θ 414. 541. I 16. 518. 647.
v 278. acc. P 333. voc. θ 339 680. K [51.] 453. Δ 121. 154.
ἄναξ. — *ἐκάτοιο* H 83. T 295. M 293. N 417. 828. Ξ 95.
 — *ἐκηβόλον* A 14. 373. dat. 391. 458. 486. O 216. 380.
 A 438. Π 513. Ψ 872. acc. 556. 726. Π 32. 729. P 151.
 A 21. — *κλυτότοξος* ρ 493. T 122. 124. 175. Φ 429. Ψ
et dat. Δ 101. 119. φ 267 *et* 271. 456. 471. 476. 620. 657.
acc. O 55. — *λαοσσός* T 79. 706. 752. 781. 786. 801. 830.
 — *λυκηγενεὶ κλυτοτόξω* Δ γ 129. 309. 379. λ 500. 518.
 101. 119. — *Διὸς νιός* Π 720. 555. ο 240. — *Ἀργεῖους*
 P 326. T 82. θ 334. acc. A Γ 99. E 691. 712. 823. H 18.
 21. — *Φοῖβος* etc. v. h. v. — Θ [183.] 501. I 338. 652.
χρυσάορον E 509. K 45. 201. Δ 16. N 45. 351.
Ἀραιθυρέη, Argiva Agamemno- 678. 811. O 8. 560. T 135.
nis u., *ἐρατεινήν* B 571. Ψ 569. Ω 393. δ 258. —

- voc. Γ 82. Δ 234. Ε 787. Θ 228. Ν 95. Ξ 364. Ο 502. Τ 84. ω 54 κοῦροι Ἀχαιῶν. — αἰχμητάων Θ 472. ω 81. — θωρηκτῆσι Φ 429. — ἰόωροι Δ 242. Ξ 479. — φιλοπολέμοισι Τ 269. — χαλκοχιτώνων Δ 285. Μ 354.
- Ἀργειφόντης Ω 182. κ 302. — acc. Ω 153. — διάκτορος Φ 497. Ω 339. 378. 389. 410. 432. 445. ε 43. 75. 94. 145. θ 338. ω 99. dat. Β 103. acc. α 84. ἐύσκοπον Ω 24. 109. α 38 Ἑρμείαν. — ἐνσκόπῃ η 137. — κρατὺς Π 181. Ω 345. ε 49. 148. — χρυσόρραπις κ 331.
- Ἀργισσα, Thessaliae u., acc. Β 738.
- Ἀργος, Graecia, gen. Μ 70. Ν 227. Ξ 70. Ἀχαικόν acc. Ι 141. 283. ἵπποβοτόιο Β 287. Ι 246. δ 99. πολυπύρῳ Ο 372. — 2) Peloponnesus, dat. δ 174. Ἀχαικοῦ γ 251. ἵπποβοτόιο Ζ 152. — 3) Agamemnonis, gen. Ν 379. γ 260. πολυδῆριον acc. Δ 171. — 4) Diomedis, gen. ο 224. φ 108. dat. Ζ 224. Ξ 119. γ 180. acc. Β 559. ἵππόβοτον acc. ο 239. 274. — 5) Achillis, Πελασγικόν acc. Β 681. κλυτόν acc. Ω 437.
- Ἀργος Graecia vel Peloponnesus, gen. Η 363. ἵπποβοτόφ δ 562. — Graecia vel Agamemnonis, dat. Β 108.
- Graecia vel Peloponnes. vel Agam., dat. Α 30. acc. Β 115. Ι 22. ἵππόβοτον acc. Ο 30.
- Peloponnes. vel Agamemn., Ἀχαικόν, acc. Τ 115. ἵπποβοτόιο γ 263.
- Ἀργος Graecia vel Achillis, gen. ω 37. dat. Ζ 456. ἵπποβοτόιο Τ 329.
- Ἀργος ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα Γ 75. 258. Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος [α 344. δ 726. 816.] ο 80.
- Ἴασον Ἀργος acc. ε 246.
- Ἀργοςδε (Gre.) Β 348.
- Ἀργος, Ulixis canis ρ 292. 300. — acc. ρ 326.
- Ἀργυρότοξος Ε 517. — voc. Α 37. 451. Φ 229. Ω 56.
- Ἀργῶ πασιμέλυνσα μ 70.
- Ἀρεθούσα, ης, κρήνη (Ithac.) ν 408.
- Ἀρειον τεῖχος Thebarum Δ 407.
- Ἀρείων, ονος, δῖον Ψ 346 (equum Adrasti).
- Ἀρετάν, ονος, δῖον occ. Teucer Ζ 31.
- Ἀρηίδοος, p. Menesthii Boeoti κορυνήτης Η 10. — gen. Η 8. 137. (occ. a Lycurgo 142) 138.
- Ἀρηίδοον, Rhigmi θεράποντα, Achilles occ. Τ 487.
- Ἀρηίλκος, Prothoenoris p., gen. Ξ 451.
- Ἀρηίλκος, Troj., gen. Π 308.
- Ἀρήνη, Nestoris u., gen. Α 723. — ἐρατεινήν Β 591.
- Ἀρης Δ 439. Ε 363. 385. 563. 592. 594. 604. 851. Ν 127. 569. Ο 113. Σ 516. Τ 51. 138. 358. Ω 260. θ 353. 355. λ 537. ξ 216. — Ἄρης Γ 128. Α 734. Ξ 149. — Ἄρεος Δ 441. Τ 47. θ 267. — Ἄρηι Ε 699. 829. 841. Α 604. Ο 110. — Ἄρεϊ Β 479. — Ἄρει Ε 757. Φ 431. θ 276. — Ἄρηα Ε 390. 702. 762. 824. 827. θ 330 ὠκύτατον ἔοντα θεῶν. 345. 518. — Ἄρην Ε 909. — Ἄρες, Ἄρες Ε 31.

455. — αἰδῆλον θ 309. — ἀνδροφόνιοι Δ 441 (κασιγνήτη ἐτάρη τε Ἔρις). — ἀτάλαντοι Ἄρηι sunt Αἰνείας, Αὐτομέδων, Ἐκτώρ, Μέγης, Πάτροκλος, Πυλαιμένης. — ἄτος πολέμοιο E 388. 863. Z 203. — βριήπνος N 521. — βροτολοιγός E 518. 846. N 298. gen. Θ 349. dat. Δ 295. M 130. T 46. θ 115. acc. E 909. Φ 421. — βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα E 31. 455. — δεινὸς ἐννάλιος P 211. — ἐγγέσπαλος O 605. — θεράποντες T 47 (Diomedes et Ulixes.) θεράποντες sunt Ajaces Θ 79. K 227. Danai B 110. Z 67. H 382. O 733. T 78. — θοῶ E 430. Θ 215. N 295. 328. Π 784. P 72. 536. — θοῦρος E 507. Ω 498. acc. E 30. 35. 355. 454. 830. 904. O 127. 142. Φ 406. — κορυθαίολος T 38. — κρατερῶ B 515. — λαοσσόος P 398. — μαιφόνος E 844. Φ 402. — ὄβριμος E 845. N 444. 521 βριήπνος. O 112. Π 613. P 529. — ὄζος Ἄρης nominantur Ἄλκιμος, Ἐλεφήνωρ, Ἰκετάων, Λεοντεύς, Λινύμνιος, Ποδάρεης, Πύλαιος. — οὖλος E 461. acc. E 717. — πελώριος Z 208. — ταλαύρινον πολεμιστήν E 289. T 78. X 267. — πτολίπορθον T 152. — ρινοτόρος Φ 392. — Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀ. B 512 et acc. I 82. — χάλκεος E 704. 859. 866. H 146. — χρυσήνιος θ 285.
- Ἀρήτη, Alcinoi conjux, Rhexenor's f. η 54. 231. θ 433. 438. ν 66. — gen. η 142. — dat. ν 57. — acc. η 66. 141. θ 423. voc. η 146. — λευκώλενος η 233. 335. λ 335.
- Ἀρητιάδης Νῆσος, gen. π 395. [s 413].
- Ἄρητος, Nestoris f. γ 414. 440.
- Ἄρητος, οιο, gen. P 517. acc. P 535 (occ. ab Automedonte). — Θεοειδής P 494.
- Ἀριάδνη, καλλιπλοκάμω Σ 592. — καλήν, κούρην Μίνως λ 321.
- εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς B 783.
- Ἀρίσβας, αντος υἱός = Leocritus P 345.
- Ἀρίσβη, Troadis u. dat. Z 13. — acc. B 836. Φ 43. — Ἀρίσβηθεν B 838. M 96.
- Ἀρκαδίη, acc. B 603.
- Ἀρκάδες B 611. H 134.
- Ἀρκείσιādης, δαο = Laertes. gen. δ 755. — acc. c. Λαέρτην ω 270. — voc. ω 517.
- Ἀρκείσιος, Laertis p., π 118. — gen. ξ 182.
- Ἀρκεσίλαος, Boeotorum dux (cf. O 330). B 495. — acc. O 329 occ. ab Hectore.
- Ἄρκτος, sidus, acc. ἦν καὶ ἄμαξαν ε. κ. Σ 487. ε 273.
- Ἄρμα, Boeotiae vicus, acc. B 499.
- Ἀρμονίδης, εω, τέκτων, p. Phrecli, gen. E 60.
- Ἄρναῖος = Ἴρος s 5.
- Ἄρνη, Boeotiae u., dat. H 9. — πολυστάφυλον B 507.
- Ἄρωνα, ξείδωρος B 548.
- Ἀρπαλίων, Pylaemenis f., a Merione occ. N 644. (651).
- Ἀρπυια Ποδάργη Π 150.
- Ἀρπυιαί α 241. ξ 371. ν 77.
- Ἀρσίνοος, gen. Δ 626 Hecamedes p.
- Ἀρτακίη, κρήνην Laestrygonum, κ 108.

- Ἄρτεμις E 53. T 59. λ 324. —
 dat. ο 410. ρ 37. τ 54. υ 60.
 — voc. υ 61. — ἀγνή ε 123.
 ς 202. τ 71. — πότνια θη-
 ρῶν, ἀγροτέρη [Φ 471]. —
 ἐνπλόκαμος υ 80. — ἰοχέ-
 αιρα E 53. 447. Z 428. T 39.
 71. Ω 606. ξ 102. λ 172. ο
 478. — κασιγνήτη Ἐκάτοιο
 T 71. — Διὸς κούρη μεγάληο
 ξ 151. (cf. I 536). πότνα θεά,
 θυγάτηρ Διὸς υ 61. — χρυση-
 λακάτος κελαιδινή T 71 et
 gen. Π 183. χρυσηλακάτῳ δ
 122. — χρυσήνιος Z 205. —
 χρυσόθρονος I 533. ε 123.
 — V. Κελαιδινή.
 Ἀρύβας, αὐτός, Sidonius, gen.
 ο 426.
 Ἀρχέλοχος, Antenor's f., B 823.
 M 100. Ξ 464 ab Ajace Te-
 lam. occ.
 Ἀρχεπτόλεμος, Ἰφιδίδης, He-
 ctor's auriga, acc. Θ 128. 312.
 Ἀσαῖον Hector occ. A 301.
 Ἀσιάδης v. Ἀδάμας. Φαῖνοψ.
 Ἀσίγη, Argolidis u., acc. B 560.
 Ἀσιος λειμών, dat. B 461.
 Ἀσιος, Dymantis f., Hecubae
 frater, dat. Π 717.
 Ἀσιος, Hyrtaci f., N 384. gen. N
 403. acc. M 139. — ἥρως M
 95. — μέγαν M 136. — Τρ-
 τακίδης B 837. 838. M 96.
 110. 163. — Τρτάκου νῖος
 N 771 et acc. N 759 (occ. ab
 Idomeneo N 387).
 Ἀσιος cf. Ἀσιάδης.
 Ἀσκάλαφος Martis f., Boeotorum
 dux. B 512. — gen. N 527.
 — dat. N 526. — acc. I 82.
 N 478. 518 (occ. a Deiphobo).
 O 112.
 Ἀσκανίη, Phrygiae u., gen. B
 863. — ἐριβώλακος N 793.
 Ἀσκάνιος, Phrygum dux, θεο-
 ειδής B 862. An idem qui f.
 Hippotionis, N 792 (acc.)
 Ἀσκληπιάδης, Machaon, dat. A
 614. — acc. Ξ 2. — voc. A 204.
 Ἀσκληπιός, p. Podalirii et Ma-
 chaonis, gen. B 731. — ἀμύ-
 μονος ἱητῆρος A 194. A 518.
 Ἀσπληδών, ὄνος, Boeotiae u.,
 acc. B 511.
 Ἀσσάρακος Trois f., T 232. 239.
 Ἀστέριον, τό, Thessaliae u., B
 735.
 Ἀστερίς, insula, δ 846.
 Ἀστεροπαῖος, Pelegonis f., Ly-
 cius dux P 352. Φ 163. —
 dat. Φ 140. 170. acc. M 102.
 P 217. 351. Ψ 560. 808. occ.
 ab Achille Φ 179. — (Φ 152).
 Ἀστυάλον occ. Polypoetes Z 29.
 Ἀστυάναξ, Hector's f. (= Σκα-
 μάνδριος) X 500. 506. —
 acc. Z 403.
 Ἀστυνόον occ. Diomedes E 144.
 Ἀστυνόος, Protiaonis f., dat. O
 455.
 Ἀστυόχεια, Phylantis f., ex Her-
 cule Tlepolemi m. B 658.
 Ἀστυόχη, Actor's f., e Marte
 Ascalaphi et Jalmeni m. B 513.
 Ἀστυπύλον Paeonem occ. Achil-
 les Φ 209.
 Ἀσφαλίων, Menelai minister, δ
 216.
 Ἀσωπός, Boeotiae fluv., dat. K
 287. — βαθύσχοινον λεχε-
 ποίην A 383. —
 Ἀσωπός, Antiopes p., gen. λ 260.
 Ἄτη I 505. — gen. I 504. T 136.
 — acc. I 512. T 126. 129. —
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ T 91.
 Ἀτλας, αὐτός, p. Calypsus, gen.
 η 245. — ὀλοόφρονος α 52.
 Ἀτρεΐδης 1) Agam. A 12. 247.
 308. 313. Γ 271. 275. 461.
 A 272. 326. E 528. Z 64. I
 9. 89. 300. 339. 516. 648. A

15. 130. 165. 169. 233. T 252.
 272. γ 257. 268. 277. 2) Mene-
 laus Γ 361. 364. 449. N 605.
 610. Ξ 516. P 71. Ψ 425. δ
 304. ο 102. — Ἀτρεΐδαιο
 Γ 347 (2). H 313. I 669. A
 268. 272. N 378. 646 (2). Ψ
 407 (2). α 35. 40. ν 424 (2).
 ω 35. 105. 191. et Ἀγαμ. infr.
 — Ἀτρεΐδεω [A 180.] Π
 76. Ψ 434 (2). δ 536 et infr.
 — Ἀτρεΐδῃ 1) A 369. I
 613. A 262 βασιλῆι. 2) E
 207. et infr. — Ἀτρεΐδην
 A 191. 224. B 482. K 81. Ξ
 24. γ 193. 304 et infr. —
 Ἀτρεΐδη A 59. 122 κύνδι-
 στε φιλοκτεανώτατε πάν-
 των. 232. 282. B 225. 242.
 284 ἄναξ. 344. Γ 182 ὦ
 μάκαρ. . μοιρηγενές, ὀλβιό-
 δαιμον. Δ 266. 318. 350. 404.
 H 327. 385. Θ 293 κύνδιστε.
 I 32. 69. Ξ 83. 139. T 56.
 181. Ψ 156. 236. 272. 658.
 890. 2) δ 190. 492. 594.
 λ 463. ω 24. et κύνδιστε et
 Μενέλαε. — Ἀτρεΐδα A 16.
 375. T 310. — Ἀτρεΐδαι
 Θ 261. I 341. — Ἀτρεΐδης
 B 249. E 552. H 373. 470. P
 249. — Ἀτρεΐδῃσι B 762.
 H 351. X 117. γ 136. ε 307.
 ρ 104. τ 183. — Ἀτρεΐδας
 Z 437. — Ἀτρεΐδαι voc.
 A 17. — Ἀγαμέμνων B 577.
 614. ἄναξ ἀνδρῶν I 369. A
 177. 246. Ξ 29. 380. Π 59.
 Ω 688. Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνο-
 νος B 185. K 231. ι 263.
 Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο A
 203. B 9. Γ 193. H 176. I
 178. 226. 388. Ξ 137. T 241.
 λ 387. ν 383. ω 20. 102. dat.
 A 24. 378. B 6. 254. 773. I
 332. A 158. γ 156. 164. ξ
 497. acc. B 18. I 315. K 3. 88.
 Ξ 22. Ψ 486. — ἄναξ ἀν-
 δρῶν A 7. B 614 et κύνδιστε,
 ἄναξ ἀνδ. Ἀγάμ. q. v. — εὐ-
 ρυκρείων Ἀγαμέμνων A 355.
 411. Γ 178. H 107. A 107. Π
 273. Ψ 887. γ 248 et cum
 ἥρως conj. A 102. H 322. N
 112. ο 121. — κύνδιστε, ἄναξ
 . Θ 293. — κύνδιστε, ἄναξ ἀν-
 δρῶν Ἀγαμέμνων B 434. I
 96. 163. 677. 697. K 103. T
 146. 199. λ 397. [ω 121.] —
 ἥρως ο 52. 121. dat. I 613.
 — Μενέλαος Γ 350. E 50. 55.
 578. Z 44. K 230. N 593. P
 46. 60. 138. 580. Ψ 293. 355.
 401. δ 185. ξ 470. ο 52. 147.
 ρ 147. acc. N 581. δ 51. ρ
 116. voc. P 12. δ 156. 235.
 291. 316. ο 64. 87.
 Ἀτρείων Agamemnon, gen. B
 192. — dat. Ω 395. — acc.
 A 387. B 445. Ψ 233.
 Ἀτρέυς, Agamemnonis et Mene-
 lai p. B 106. — Ἀτρέος B 23.
 60. Γ 37. Δ 98. 115. Z 46.
 A 131. P 1. 79. 89. 553. δ
 462. ε 543. λ 436. — Ἀτρέι B
 105.
 Ἀτρενῶνῃ Athene, voc. B 157.
 — Διὸς τέκος E 115. 714.
 K 284. Φ 420. δ 762. ξ 324.
 Ἀτρυνιάδης, Μύσων, acc. E 581.
 Ἀτύνιον, Amisodarif, occ. An-
 tilochus Π 317. — 2) Mysonis
 pat. q. v.
 Ἀὐγειαί, Laconum u., ἐρατει-
 νάς B 583.
 Ἀὐγειαί, Locrensiu u., ἐρατει-
 νάς B 532.
 Ἀὐγείας, αο, ἄναξ ἀνδρῶν A
 701. — gen. A 739 (Agamedes
 p., Mulii socer).
 Ἀὐγηιάδης (ᾰο) Ἀγασθένης,
 gen. B 624.

- Αὔλις*, *δος* Boeotiae u., acc. B 303. 496 *πετρήεσσαν*.
Αὐτόλυνκος, Ulixis avus, Amphitheae maritus, Anticleae p. K 267. τ 399 (396 vaferrimus) 403. 414. 418. 459. — gen. in *ὄν* λ 85. 430. 455. in *ὄτις* τ 414. 459. 466. φ 220. — acc. τ 394 (in Parnasso c. Ulixē venatur). ω 334. — voc. τ 403.
Αὐτομέδων, *οντος*, Dioris f., Achillis auriga, I 209. II 148. 219. 472. P 429. 459. 474. 483. T 392. 397. Ω 625. — gen. P 498. 525. — dat. II 684. Ψ 563. — acc. II 145. 864. P 452. 469. — voc. P 469. — *θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι* P 536. — *ἥρας* Ω 474. 574. — V. *Αἰακίδης*.
Αὐτονόη, Penelopes ancilla, acc. s 182.
Αὐτόνοον occ. Hector A 301.
Αὐτόνοον occ. Patroclus II 694.
Αὐτόφρονος, *οιο*, Thebanus, Polyphontae p., gen. Δ 395.
Ἀφαρεύς, *ῆος*, Graecus dux, acc. I 83. N 478. — *Καλητορίδην* occ. Aeneas N 541.
Ἀφείδας (*αντος*) Πολυπημονίδης, (ejus f. Ulixēs personatus), gen. ω 305.
Ἀφροδίτη, *ης* B 380. E 248. T 209. Φ 430. δ 261. — gen. Γ 54. χ 444. — acc. Ξ 188. — *διᾶ* B 820. Γ 389. 413. E 370. ν 68. 73. — *ἐνστεφάνον* θ 266. — *Διὸς θυγάτηρ* Γ 374. E 131. 312. 820. Ξ 193. 224. Φ 416. Ψ 185. θ 308. — *Διὸς κόρης* T 105. — *φιλομειδής* Γ 424. Δ 10. E 375. Ξ 211. T 40. θ 362. — *χρυσέη* X 470. gen. Γ 64. δ 14. *χρυσέη* T 282. Ω 699. θ 337. 342. ρ 37. τ 54. *χρυσείη* I 389. *χρυσέην* E 427. — mater *Αἰνείας* q. v. — V. *Κυθήρεια*, *Κύπρις*.
Ἀχαιαί, *ἐνπλοκάμιδες* β 119. τ 542.
Ἀχαιάδες, *ων*, gen. E 422. β 101. γ 261. τ 146. ω 136. — *εὐπέπλων* E 424. φ 160.
Ἀχαικόν, *Ἄργος* I 141. 283. T 115. — *Ἄργεος* γ 251. — *λαόν* I 521. N 349. O 218.
Ἀχαιῖς, *δος*, gen. λ 166. 481. ψ 68. — *αἴης* ν 249. — *γαῖαν* A 254. H 124. φ 107. — *καλλιγύναικα* Γ 75. 258. A 770.
Ἀχαιίδες I 395. φ 251. — *Ἀ. οὐκέτ' Ἀχαιοί* B 235. H 96.
Ἀχαιοί, *ῶν*, nom. A 22. 79. 127. 163. 344. 376. 509. B 123. 126. 203. 222. 227. 284. 364. 684 (sub dit. Achill.) 794. Γ 111. 461. Δ 172. 344. 351. 384. 415. E 298. 484. 502. Z 229. 409. H 116. Θ 250. I 55. 138. 280. 370. 603. 642. K 565. A 21. 70. 311. 326. 626. 759. 820. M 29. 78. 118. 224. 226. 259. N 151. 194. 745. 812. Ξ 59. 99. O 70. 232. 235. 343. 390. 405. 427. 498. 636. 699. 707. II 499. 564. 592. 601. 770. 780. P 266. 277. 666. Σ 148. 231. 258. 263. 314. T 54. 61. 85. 173. 317. 351. T 2. 42. Φ 4. 320. 323. X 3. 336. Ψ 1. 120. 211. 246. 274. 440. 540. 552. 661. 703. 737. 766. 822. 840. 869. Ω 454. 688. β 112. 211. 265. 306, ubi semper Ithacenses (J). γ 100. 202. 217. 220. δ 145. 344. 487. 847 (J.). ε 311. θ 220. 490. ι 259. λ 556. ρ 135. 513 (J.). s 94 (J.). 191 (J.).

246 (Peloponnesii). τ 175 (Cretenses). 534 et v 3. 166 et φ 418 et ζ 46 et ψ 357 Ithacc. ω 27. — Ἀχαιοὶν A 91. 150. 347. B 80. 161. 177. — 231. 334. 346. 372. 702. Γ 266. 297. 319. 341. Δ 85. 156. 417. 471. 543. E 497. 803. Z 98. 106. 368. 387. 502. H 50. 289. 300. 406. 465. Θ 72. [73.] I 8. 198. 335. 391. K 92. A 214. 227. 570. 823. M 74. 159. 254. 266. 277. 390. 431. 432. N 105. 578. 669. 676. 808. Ξ [40]. 90. 140. 400. 509. O 11. 283. 569. 629. Π 274. 277. P 261. 343. 358. 475. 552. 586. 623. 643. 689. T 388. T 17. 339. 394. Φ 134. X 65. 339. Ψ 285. 606. 668. Ω 385. 734. 737. α 401 et β 87. 90. 128 (J.). γ 185. δ 106. 256. θ 78. 489. λ 179. ξ 493. ο 274. π 76. 133. ρ 413. 415. 596 et s 62 (J.). 205. 286. 289. 301. τ 240. 528 (J.). υ 160 (J.). 182 (J.) φ 324. 344. χ 96 (J.). — Ἀχαιοῖς A 2. E 86. 465. Θ 487. I 174 N 426. P 396. X 117. Ψ 649. 792. — Ἀχαιοῖσι A 284. 422. I 352. 461. A 11. 294. Ξ 151. T 274. X 217. 259. 377. Ω 243. φ 428. — Ἀχαιούς A 15. 61. 374. 409. B 296. 530. Γ 68. 88. 264. Δ 66. 70. 71. 514. E 32. 862. H 35. 49. 294. Θ 196. 219. 244. 336. 498. I 1. 75. 242. K [52.] 145. 172. 210. [411.] A 141. 533. 609. M 70. 125. 288. N 15. 125. 227. Ξ 70. 124. O 6. 44. 61. 135. 376. Π 22. 79. 553. 599. P 433. 458. 596. 724. Σ 215. 294. 302. 446. T 63.

160. 225. T 24. Φ 413. Ψ 815. β 106 (J.). 204 (J.). γ 131. 137. 141. [δ 288]. ι 59. υ 317. ξ 242. π 376 (J.). τ 151 (J.). ω 49. 141. 426 et 438 (J.). — voc. B 235. H 96. δ 243. 330. υ 270 (J.). — Ἀ.ὼν ἄγγελος K 286. — ἀνάλκιδες O 326. — ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε Γ 167. 226. — ἀρηιφίλων Z 73. Π 303. P 319. 336. — ἀριστῆες A 227. H 184. I 421. ω 86. — ἄριστος c. gen. E 103 (Diomed.). N 313 (Teucer). ὄριστος A. P 689 (Patroclus). ἄριστον A 244. 412 (Achill.) E 414 (Diomed.). — μέγ' ἄριστος c. gen. B 82 (Agamemn.). — ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχ. Δ 195. 295 (Menel.). — βασιλῆες c. gen. H 106. Ψ 36. Ω 404. α 394 (Ithac.). — βουληφόρος Ω 651. — γέροντες T 303. acc. I 89. — δῖοι E 451. A 455. 504. Σ 241. γ 116. τ 199. voc. T 354. — ἐλίκῶπες A 389. Γ 190. Ω 402. acc. F 234. Π 569. P 274. — ἔρκος (Ajax) Γ 229. Z 5. H 211. ἐνκνήμιδες E 668. H 311. 430. A 149. N 51. Ξ 49. P 370. Σ 151. T 74. Ω 800. γ 149. acc. Γ 156. 343. 370. 377. Δ 80. 414. E 264. Z 529. H 57. 172. M 141. N 401. Ψ 721. β 72. λ 509. s 259. υ 146. voc. A 17. 331. Γ 86. 304. H 67. Ψ 272. 658. — ἥρωες O 219. ω 68. acc. M 165. N 629. O 230. 261. 702. T 34. 41. α 272 (Ithacc.). — καρηχομόωντες B 472. Γ 43. 79. Δ 261. H 85. 328. 442. 448. 459. 472. 476. Θ 53. 510. I 45. Σ 6. 359. υ 277 (Ithcc.). acc. B 11.

28. 51. 65. 443. Δ 268. Θ 341. N 310. T 69. α 90 (Ithc.). β 7 (Ithc.). voc. B 323. — κήρυκες Γ 274. — κλισίας καὶ νῆας Δ 617. N 144. 167. 208. — κούρητες T 248. — κοῦροι Α 473. B 562. Γ 183. Ξ 505. P 758. π 250 (Zacynthh.). voc. Γ 82. X 391. ω 54. — μέγα κῦδος Ἀχαιῶν (de Nestore:) K 87. 555. Α 511. Ξ 42. γ 79. 202. (de Ulixē:) I 673. K 544. μ 184. — λαός Z 223. H 434. N 822. Ψ 156. λαόν Α 454. B 120. 163. 179. 437. 450. Δ 184. 199. E 573. 758. H 306. Θ 76. I 118. 424. 681. K 14. N 47. 196. O 56. Π 237. 822. — μεγάθυμοι Α 135. ω 57. voc. Α 123. — νῆες B 303. I 71. N 14. T 60. νηυσί Α 305. 559. B 4. Z 50. Θ 380. I 433. K 306. 381. Α 135. 557. N 668. 762. 832. O 248. 459. Π 113. Ω 225. δ 248. νήεσσ' Α 71. νῆας Α 347. B 47. 187. Θ 52. 220. K 136. [Α 82.] N 31. 41. Ξ 354. O 116. 305. P 691. X 417. Ω 118. 146. 195. 203. 501. 519. θαῶς Α 12. 371. B 8. 17. 168. Z 52. K 450. 514. Δ 3. Ω 564. κοίλας Θ 98. X 465. Ω 336. — νόστον α 326 λυγρόν. κ 15. — ὅμιλον Α 247. Ψ 651. — Νέστωρ.. οὔρος Θ 80. Α 840. O 370. 659. γ 411. — μένεα πνεύοντες Γ 8. Α 508. acc. Ω 364. — πόλεμον Γ 165. H 331. X 487. — πύργος Δ 334. acc. M 333. δέκα πύργοι Δ 347. — στίχες H 65. — στρατόν Δ 179. E 589. N 38. εὐρύν Α 229. 384. 478. 484. B 439. Δ 209. T 196. Ω 199.

— τεῖχος M 64. Ξ 15. acc. M 223. 261. 352. 438. O 361. Π 558. — μέγα τεῖχος H 463. M 12. 257. — νῆες Α 162. 276. 368. 392. B 253. 281. 722. H 403. I 30. 50. 670. 695. M 56. N 146. 220. Ξ 421. O 675. Π 56. 698. Σ 444. Φ 544. X 369. Ω 495. γ 104. 139. [δ 285.] θ 514. ν 315. ξ 240. ο 153. ω 38. νῆας Α 240. B 72. 83. 129. 193. 195. 234. 370. I 40. 247. 403. K 49. Α 656. N 172. 367. Ξ 106. P 645. Σ 76. T 156. 206. X 156. β 115 et 198 (Ithcc.). ξ 229. ἄρῆμοι νῆες Δ 114. Α 800. Π 42. Σ 200. T 317. Φ 376. [Ψ 220.]. νῆες δικασπόλοι Α 237. δυσώνυμοι νῆ. Z 255. νεώτεροι νῆ. K 165. — φάλαγγες Δ 333. — μέγα φέρεται Ἀχ. (Achill.) Π 121. T 216. λ 478. — φιλοπτολέμων P 224. — Τρώων καὶ Ἀ. φύλοπις αἰνῆ E 379 et acc. Δ 65. Π 256. — χαλκοκνήμιδες H 41. — χαλκοχιτώνων Α 371. B 47. 163. 187. 437. Γ 127. 131. 251. Δ 199. Z 454. H 275. 444. Θ 71. K 136. 287. 367. M 352. N 272. O 56. P 414. Σ 105. Ψ 575. Ω 225. α 286. δ 496. Ἀχελώιος, Φ 194 κρείων. Ἀχελώιος, Phrygiae fluv., acc. Ω 616. Ἀχέρων, οντος, acc. κ 513. Ἀχιλλεύς, ἦος et Ἀχιλεὺς, ἦος, cui posteriori formae * apposui, Α 54. 330. 348. B 685. I 193. 217. 628. 663. Α 104. 664. 762. 777. 786. M 10. Ξ 50. 366. Π 124. 141. 153. 155. 198. 220. 837. Σ 247. T 15.

45. 188. 268. 343. 389. 397.
T 26. 42. 75. 283. 301. 423.
 441. *Φ* 236. 344. 520. 532.
X 131. 244. 319. *Ψ* 4. 12.
 101. 125. 128. 138. 155. 257.
 358. 491. 734. 748. [757.] *Ω*
 3. 59. 75. 226. 394. 409. 483.
 511. 626. 631. 675. 684. 779.
γ 106. 109. * *nom.* *A* 199.
B 377. 769. *H* 113. *K* 106.
A 625. 656. *Σ* 28. *T* 129.
 273. 337. 369. 381. *Φ* 116.
 120. 144. 147. 169. 179. 182.
 525. *X* 24. 312. *Ψ* 208. 224.
 353. 794. *Ω* 44. 456. 575.
 589. 643. *gen.* *A* 240. *A* 831.
Ξ 139. *Π* 709. *Σ* 214. 615.
T 13. 379. *T* 94. 365. *Φ* 15.
 47. *X* 211. 446. *Ω* 72. 309.
 463. 478. **gen.* *I* 107. *Σ* 33.
T 97. 324. 341. *Φ* 580. *Ω*
 510. *λ* 546. — *Ἀχιλλεῖ*
Ψ 792. — *Ἀχιλλῆι A* 283.
P 121. *T* 376. *Ω* 110. 119.
 147. 176. 196 et * *A* 319. *B*
 220. 241. *K* 404. *A* 652.
 783. *P* 78. 691. *Σ* 2. *T* 194.
 352. *T* 120. 422. *Φ* 324.
 328. *X* 36. 55. 277. *Ω* 57.
 154. 183. 585. — *Ἀχιλλῆα*
A 558. *B* 3. 239. *I* 224. *A*
 772. *O* 402. *T* 151. *T* 139.
 174. *Φ* 240. 263. 571. *X*
 109. *Ω* 434. 629. — *voc.* *Π*
 29. *X* 258. *Ψ* 69. 83. *λ* 482.
 486. *ω* 72. 94. **voc.* *I* 225.
 496. 513. *A* 606. *Φ* 74. 214.
Ψ 543. *Ω* 503. 661. — **ἀγάν-*
οῦ P 557. — **Αἰακίδην A*
 805. — *ἀμύμονος Αἰακίδαο*
 **Π* 854. — **ἀμύμονος P* 186.
X 113. — **ἄνακτι I* 164. —
ἀνδρὸς θείοιο Π 799. —
ἀρήμιος Π 166. — *γέρας T*
 89. — **δαΐφρων B* 875. *dat.*
A 791. 839. *P* 654. *acc.* *Σ*
 30. — *δίφιλος Π* 168. *Σ*
 203. **Ω* 472. **voc.* *A* 74. —
δῖος A 7. 292. *E* 788. *Z*
 414. *I* 199. 209. 667. *O* 68.
P 402. *Σ* 228. 305. 343. *T*
 40. 364. 384. *T* 160. 386.
 388. *Φ* 39. 67. 161. 359. *X*
 102. 172. 205. 326. 330. 364.
 455. *Ψ* 136. *Ω* 151. 180.
 513. 596. *δῖον Φ* 138. 250. —
δουρικλυτός Φ 233. — *θεοῖς*
ἐπιείκει' (ε) I 485. 494. *X*
 279. *Ψ* 80. *Ω* 486. *ω* 36
 (*δλβιε Πηλέος νιέ*). — *θει-*
οῖο T 279. 297. — *θεοείκει'*
(ε) A 131. *T* 155. — *θερά-*
ποντ' Ἀχιλλῆος (Patroclum) Σ
 152. — *ἵππω P* 504. — **κλι-*
σίην Ω 155. 184. — *κλισίας*
 [Θ 225.] *A* 8. — *κλυτός T*
 320. — **κρατεροῦ Φ* 553. —
κνδαλίμοιο T 439. — *μεγά-*
θυμος Ψ 168. *gen.* *T* 498. *γ*
 189. — **μελίην Φ* 174. —
νηί Ω 412. — **ὄλοῶ Ω* 39. —
ὄβριμ(ε) T 408. — *ὄρχαμον*
ἀνδρῶν Z 99. — **Θετιδος*
παῖς ἡνκόμοιο A 512. *Π* 860.
 — **πελώριον Φ* 527. *X* 92.
 — *Πηλεΐδew, Πηλεΐδη etc.*
cf. h. v. — **ὦ A. Πηλέος*
νιέ Π 21. *T* 216. *λ* 478. —
ποδάρκης δῖος A 121. *B* 688.
Z 423. *A* 599. *Π* 5. *Σ* 181.
T 177. 413. 445. *Φ* 49. 149.
 265. *X* 376. *Ψ* 140. 193.
 333. 534. 555. 828. 889. *Ω*
 668. — *ποδάκης Σ* 234.
 **gen.* *T* 89. — **ποιμένι*
λαῶν Π 2. — **πτολιπόρῳ*
Ω 108. *acc.* Θ 372. *O* 77.
Φ 550. — *ῥηξήνορος δ* 5.
dat. *N* 324. *Π* 575. *acc.* *H*
 228. *Π* 146. — **ταχύν Σ*
 69. * *πόδας ταχύν N* 348.
P 709. *Σ* 354. 358. — *φαί-*

- διμ(ε) I 434. Φ 160. 583. X 216. ω 76. — ὠκύνς T 295. Φ 211. X 188. 229. Ψ 218. Ω 621. πόδας ὠκύνς A 58. 84. 148. 215. 364. 489. I 196. 307. 606. 643. A 112. 606. II 48. Σ 78. 97. 187. T 55. 145. 198. 419. Φ 222. X 14. 260. 344. Ψ 93. 776. Ω 138. 559. 649. 751. — V. Αἰανίδης — Πηλείδης — Πηλεύς. Ἀφειυδής Nereis Σ 46.
- Βαθυκλῆς, ἦος, Chalconis f., Myrmido, μεγάθυμον occ. Glaucus II 594.
- Βαλλος, Achillis equus, Podargus f., acc. II 149. voc. T 400.
- Βατίεια s. σῆμα Μυρίνης, col-
lis prope Troiam, acc. B 813.
- Βελλεροφόντης, Glauci f. Z 220, acc. Z 164. — ἀμύμων Z 190. acc. Z 155. 216. — δαΐφρονη Z 196. acc. Z 162.
- Βῆσσα, Locrorum opp., acc. B 532.
- Βίας, Atheniensium dux N 691.
- Βίας Pylus, ποιμένα λαῶν A 296.
- Βίας, υἱς Β.ντος, Laogonum et Dardanum occ. Achilles T 460.
- Βιήνωρ, ποιμένα λαῶν occ. Agamemnon A 92.
- Βοάγριος, Locridis fl., — ου
δέεθρα B 533.
- Βοηθοΐδης Ἑτεωνεύς o 95. 140. voc. δ 31.
- Βοίβη Thessaliae u., acc. B 712.
- Βοιβηίς λίμνη Thessaliae, acc. B 711.
- Βοιωτίος Πηνέλεως P 597. Πρό-
μαχον Ξ 476.
- Βοιωτοί E 710. N 685. gen. B 494. 510. 526. N 700. — χαλκοχιτώνων ἡγήτορα (Ar-
cesilaum) O 330.
- Βορέης I 5. T 223. ι 81. ἄνε-
μος τ 200. — Βορέας E 524
μένος. E 697 et κ 507 πνοιή.
ν 110. ξ 475. — Βορέω Ξ 395
πνοιή. Ψ 692 φοικίος. ξ 533
ἰωγή. — Βορέη Ψ 195. ε 331.
et c. ἀνέμω O 26. ξ 253 ἀκραί,
καλῶ. item 299. — acc. Ψ 208.
ι 67 ἄνεμον. — αἰθρηγενέος
O 171. T 358. — αἰθρηγε-
νέτης ε 296. — κραιπνόν
ε 385. — ὁπωρινός Φ 346.
ε 328.
- Βούδειον, Phthiae u. — ἐν B. εὐ-
ναιομένω habitat Epeigeus II
572.
- Βουκολίδης, Σφῆλος, gen. O
338.
- Βουκολίων Laomedontis f.
maximus natus, spurius Z 23
ἀμύμονι Z 22.
- Βουπράσιον, Elidis opp. B 615.
gen. in οἶο A 760. dat. Ψ 631.
B.ον πολυπύρον A 756.
- Βοώτης sidus, ὃ ψε δύνοντα ε 272.
- Βριάρεως, (= Αἰγαίων). ἐκα-
τόγχειρον A 403.
- Βρισῆος κούρη I 132. 274. acc.
A 392.
- Βρισηίς, Brisei f., ἐκέλη χρυσήν
Ἀφροδίτην T 282. — καλλι-
πάρης Ω 676. acc. A 184.
323. 346. T 246. — κόρης
A 336. dat. T 261. acc. I 106.
ἡνκόμοιο B 689.
- Βρυσηαί, Laconiae opp., acc. B
583.
- Βῶρος Μήων, Phaesti pat., gen.
E 44.
- Βῶρος, Perieris f., Polydorae
maritus, dat. II 177.
- Γαῖα, ἡς, in iureiurando vocata
O 36. ε 184. voc. Γ 278. —
ἐρικυδέος υἱόν (Tityum) λ
576.

- Γαίηιος υἱός, Τιτυόν η 324.
 γαιήοχος N 83. 125. — Έννο-
 σίγαιος N 59. 677. O 222.
 λ 241. dat. I 183. Ξ 355. acc.
 Ψ 584. Ποσειδάων γ. έννοσ.
 N 43. — κνανοχαῖτα O 174.
 201. — Ποσειδάων γ 55 etc.
 cf. h. v.
- Γαλάτεια Nereis ἀγακλειτή Σ
 45.
- Γανυμήδης, Trois f., Jovis pin-
 cerna, αντίθεος T 232. —
 υἱός ποιμήν E 266.
- Γάρφαρον Θ 48. ἄκρω Ξ 352.
 O 152. ἄκρον Ἴδης Ξ 292.
- Γεραιστός, Euboeae promonto-
 rium, acc. γ 177.
- Γερήνιος, Νέστωρ οὗρος Ἀχαι-
 ῶν Θ 80. A 840. O 370.
 659. γ 411. — ἱππότης Νέ-
 στωρ B 336. 433. 601. Δ 317.
 H 170. 181. Θ 112. 151. I
 162. 179. K 102. 128. 138.
 143. 157. 168. 203. 543. A
 516. 655. Ξ 52. γ 68. 102.
 210. 253. 386. 397. 405. 417.
 474. δ 161.
- Γῆ T 259 in iureiurando appel-
 lata. — Γῆ sacra fiunt Γ 104.
- Γίγαντες. dat. κ 120. Γ. εἰσιν
 ὑπερθύμοισι η 59. — ἄγρια
 φύλα η 206.
- Γλαύκη Nereis Σ 39.
- Γλαῦκος, Hippolochi f. (Z 144).
 M 329. Π 530. 597. gen. M
 392. dat. Z 234. Π 507. acc.
 M 102. P 216. voc. M 310.
 P 170. — Λυκίων ἀγός H 13.
 Π 593. P 140. — ἀμύμων
 B 876. Ξ 426. — Ἴππολόχοιο
 παῖς Z 119. H 13. P 140.
 acc. M 309. 387. — πέπον,
 πολεμιστά μετ' ἀνδράσι Π
 492.
- Γλαῦκος, Sisyphi f., Bellero-
 phontis pat., Z 155. acc. Z 154.
- Γλανκῶπις Θ 406. ξ 47. voc.
 Θ 420. ν 389. — ὀβριμοπά-
 τρης γ 135 μήνιος ἐξ ὀλοῆς.
 ω 540.
- Γλαφύραι, Thessaliae u., acc.
 B 712.
- Γλίσας, αντος, Boeotiae u., acc.
 B 504.
- Γονόεσσα, Agamemnonis u.
 Argiva, αἰπεινήν B 573.
- Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώ-
 ρου E 741. acc. λ 634.
- Γοργυνθίωνα, υἱὸν . . Πριά-
 μοιο et Castianirae occ. Teu-
 cer Θ 302.
- Γοργώ, οὗς, βλοσυρῶπις A 36.
 Γ. οὗς ὄμματα Θ 349.
- Γόρτυν, Cretae u., ἐσχατιῇ γ
 294. — τειχιόεσσαν B 646.
- Γουνεύς Acarnanum dux B 748.
- Γραῖα, Boeotiae u., acc. B 498.
- Γρήνικος fluv. ex Ida decurrens
 M 21.
- Γρυαῖη . . λίμνη Maeoniae B
 865. dat. T 391.
- Γρυαί, Γ. ἦσιν . . πέτροσι
 μεγάλῃσι Ajax illis moritur
 δ 500. Γρυαῖην πέτρον δ
 507.
- Γρυτιάδης Ὀρτιος, acc. Ξ 512.
- Γρυτιῶνη, Thessaliae u., acc. B
 738.
- Δαίδαλος, Gnosius artifex Σ
 592.
- Δαίτορα occ. Teucer Θ 275.
- Δάμασον occ. Polypoetes M
 183.
- Δαμαστορίδης Ἀγέλαος ν 321.
 χ 212. 241. acc. χ 293.
- Δαμαστορίδης Τληπόλεμος,
 acc. Π 416.
- Δανάη, Persei mat., καλλισφύ-
 ρον Ἀκρισιῶνης Ξ 319.
- Δαναοί A 42. E 37. 380. 527.
 A 90. M 262. 470. Ξ 67.

448. O 277. 622. II 295. 301. 356. 764. Φ 517. ε 306. ω 46. — gen. A 56. 90. 258. 444. B 674 κάλλιστος ἀνὴρ. . τῶν ἄλλων. Γ 417. Δ 427. E 541. H 39. 98. Θ 202. 253. 353. I 306. 371. 641. K 93. A 665. M 106. 144. O 2. 291. 299. 396. 408. II 75. 85. 546. 552. P 93. 100. 181. 233. 245. 280. 340. 363. 761. T 402. Ψ 580. Ω 338. α 350. δ 278. θ 578. λ 470. 551. ω 18. — dat. A 87. 97. 109. 456. B 40. E 511. 682. 684. Z 84. H 26. 227. Θ 11. 176. 205. 227. 282. 431. I 34. 251. 627. K 20. A 165. 275. 471. 523. 539. 586. 797. M [180.] 216. N 9. 361. 779. Ξ 71. 192. 357. 362. O 73. 473. 602. 687. 732. II 39. 372. P 26. 146. 247. 331. 353. 688. 690. Ψ 701. δ 725. 815. θ 82. — acc. E 520. I 316. A 406. M 367. N 209. II 731. P 546. — αἰχμηταί M 419. gen. Θ 33. 464. N 680 πνικίνας στίχας. λ 559 στρατόν. — ἡγεμόνες Π 351. acc. A 304. ἡγ. καὶ κοίρανοι B 487. 760. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες A 816. λ 526. — ἥρωες B 256. — ὧ φίλοι ἥρωες Δ. θεράποντες Ἄρης B 110. Z 67. O 733. T 78. — θεράποντας Ἄρης H 382. — ἰφθίμων A 290. — νέες ἀμφιέλισσαι N 174. O 549. — τάφρος Δ. ὦν M 4. — ταχύπαλοι Θ 161. gen. Δ 232. 257. E 316. 345. N 620 νέας. Ξ 21. O 320. Ω 295 et 313 ἐπὶ νῆας. — Δ. ὦν τεῖχος M 417. — φιλοπτολέμοισι T 351.
- Δαρδανίη a Dardano condita, acc. T 216.
- Δαρδάνιαί πύλαι Trojæ, gen. E 789. X 194. 413.
- Δαρδανίδης, voc. Ω 354 (Priame). — V. Ἴλος. Πρίαμος.
- Δαρδανίδες βαθύκολποι Σ 339. gen. Σ 122 ubi cum Τρωιάδες componuntur.
- Δαρδάνιοι, gen. B 819 (dux Aeneas).
- Δαρδανίωνες = Δάρδανοι H 414. Θ 154.
- Δάρδανον, Δαόγονον καὶ Δ., vñe Βίαντος occ. Achilles T 460.
- Δάρδανος, Iovis f., T 219. — Δ.ον γενεή T 304. — acc. T 215.
- Δάρδανοι Γ 456. H 348. 368. Θ 497. — ἀγχιμαχῆται voc. Θ 173. A 286. N 150. O 425. 486. P 184. — Δάρδανος ἀνὴρ occ. Protesilaum B 701. II 807 Euphorbus.
- Δάρης, ἦτος, ἀφνειὸς ἀμύμων . . ἱεὺς Ἥφαιστοιο E 9. — vñe Δ. ἦτος (Phegeus et Idaeus) E 27.
- Δανλὶς, δος, Phocidis u., acc. B 520.
- Δεῖμος Δ 440. A 37. acc. O 119 Martis ministrum.
- Δεισὴνωρ, ορος, Troianus, acc. P 217.
- Δεξαμένη, Nereis Σ 44.
- Δεξιᾶδης Ἰφίνοος, acc. H 15.
- Δευκαλίδης, voc. N 307. — Ἴδομενῆος M 117. P 608.
- Δευκαλίων Minois f., (Idomenei pat. τ 181.) N 452. τ 181. — ἀμύμονα N 451. — μεγαθύμον πατήρ τ 180.
- Δευκαλίωνα occ. Achilles T 478.
- Δηϊκόων, ωντος, θοός etc. E 536. — πρόμον ἀνδρα E 533.

- Περγασίδην E 535. —
Αἰνείω ἔταρον occ. Agamemnon E 534.
- Δηιοπίτην* occ. Ulixes A 420.
- Δηίοχον* occ. Paris O 341.
- Δηίπυλος*, ἑτάρω Stheneli E 325.
- Δηίπυρος*, Graecorum dux, acc. I 83. N 92. 478. 576 eum occ. Helenus.
- Δηίφοβος*, Priami f. N 162. 402 (411 occ. Hypsenorem). 413. 455. 517 (occ. Ascalaphum). 527. 770. 781. — gen. ϑ 517. — dat. X 227. — acc. N 490. 758. Ω 251. — voc. N 446. X 233. — ἥρωα X 298. — θεοειδής . . . (υἱός) . . . Πριάμοιο M 94. — θεοεικέλος δ 276. — λευκάσπιδα X 294. — Πριάμιδης N 156. — ὑπερνηροέοντος N 258.
- Δῆλος*, dat. ξ 162, ubi ara Apollinis.
- Δημήτηρ*, ἀκτὴν N 322. Φ 76. — *Δ.ητρος* καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης a Jove amatae Ξ 326. — ἐνπλόκαμος ε 125 Jasioni nubit. — ξανθή E 500 paleam a frumento separat. — Πύρασον . . . τέμενος (Thesal.) B 696.
- Δημόδοκος*, Phaeacum cantor ϑ 537. ν 28 θεῖος αἰοιδός. — gen. ϑ 106. — dat. ϑ 254. 262. 478. 483. — ϑ 44 θεῖον αἰοιδόν. 472 ἐρίηρον αἰοιδ. 486. — voc. ϑ 487.
- Δημοκῶντα*, υἱὸν Πριάμοιο νόθον, . . ὅς . . Ἀβυδόθεν ἦλθε occ. Ulixes A 499.
- Δημολέοντα*, Ἀντήνορος υἱόν occ. Achilles T 395.
- Δημοπτόλεμος*, Penelopes pro-cusx 242. acc. x 266 occ. Ulixes.
- Δημοῦχον* Φιλητορίδην occ. Achilles T 457.
- Δία* (= Naxus) ἐν ἀμφιγύτῃ Ariadne a Diana occ. λ 325.
- διάκτορος* Ἀργεϊφόντης, — Ἑρμῆς v. Ἀργ. Ἑρμ.
- Διοκλῆς*, ἦος, Orsilochi f., Pheris habitans, gen. E 548. ο 186. — *μεγάθυμον* E 547. — *υἷς* Δ. ἦος Κρήθωνά τε Ὀρσιλόχον τε (occ. Aeneas) E 542. — *ποτὶ δῶμα* Δ. ἦος, . . υἱέος Ὀρσιλόχον (divertitur Telemachus) γ 488. ο 186. — (ἀφνειός, γένος ἦν ἐξ Ἀλφειοῦ E 544).
- Διομήδη* Phorbantis f., καλλιπάροχος, Lesbia Achillis concubina I 665.
- Διομήδης*, Tydei f., E 519. — gen. Z 306. Θ 115. 134. K 568. Ψ 377. — dat. K 227. 476. — acc. Θ 138. K 340. — voc. E 124. K 341. 477. — ἀγαθός K 559. — βοὴν ἀγαθός B 563. 567. E 114. 320. 347. 432. 596. 855. Z 12. 122. 212. H 399. Θ 91. 145. I 31. 696. K 219. 241. 283. A 345. Ξ 109. — *δίω* K 502. acc. E 837. 846. K 508. — *ἵπποδάμοιο* E 849. et infr. ἄλοχος (Aigialeia) E 415. βίην E 781. μῦθον H 404. I 51. 711. ὥμοιιν Θ 194. — κρατερός A 401. 411. E 143. 151. 251. 286. 814. K 369. 446. 536. A 316. 361. 384. Τυδεΐδης κρ. H 163. Θ 532. A 660. Π 25. Ψ 290. 812. Τυδέος . . υἱός, κρ. Ψ 472. — Τυδεΐδεω Π 74. dat. E 1. 225. 866. A 312. acc. Z 235. K 150. Φ 396. voc. ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ E 243. 826. K 234. δουρικλειτός A 333.

- ἱπποδάμιοι γ 181. κρατερός
v. supra. — Τυδεὸς υἱός,
ὑπερθύμος E 376. acc. Δ 365.
— Τυδεὸς υἱόν ὑπερφιάλον
E 881. cf. Τυδείδης, Τυ-
δεύς.
- Ἰῶν, Euboeae opp., gen. B
538.
- Διώνυσος, gen. λ 325. v. Διῶ-
νυσος.
- Ἰῶς, Priami f., ἀγανόν Ω 251.
- Διώνη δῖα θεάων E 381. μη-
τρός (sc. Veneris) E 370.
- Διώνυσος Z 135. — gen. ω 74.
μαινομένοιο ... τιθήνας Z
132. — χάσμα βοροῖσιν Ξ
325 (Jovis et Semeles f.).
- Διώρης . . Ἀμαρυνκείδης, Epe-
orum dux B 622. acc. Δ 517
eum occ. Peiroos.
- Διώρης, εὖς υἱός = Automedon
P 429. 474.
- Δμητῶρ, οὐρ Ἰασίδη, Cypri R.
ab Ulixē ficto ρ 443.
- Δολίος, Penelopes servus σ 322
(Melanthus et Melanthii pater).
ω 397. 498. — gen. in ὄτω ω
497. in ὄν ω 409. 492. —
acc. ω 222. 411. — ὁ γέρον
ω 387. acc. δ 735. — υἱός
Δ. οἰοΜελανθεύς ρ 212. χ 159.
- Δόλοπες, εἴσι imperat Phoenix
I 484.
- Δολοπίων, ὑπερθύμου Δ. ονος
υἱός Hypsenor E 77.
- Δόλοπα Κλυτίδην occ. Hector
Λ 302.
- Δόλοψ Λαμπετίδης O 525. —
gen. O 555.
- Δύλων K 390. 478. — gen. K
570. — voc. K 447. — Εὐ-
μήδεος υἱός K 314. 412. 426.
- Δόρυκλον Πριαμίδην, νόθον
υἱόν occ. Ajax Λ 489.
- Δουλιχεύς v. Ἀμφίνομος, Μού-
λιος, Νῆσος.
- Δουλίχιον, insula Ulixi subjecta
ι 24. — gen. B 625. π 247.
— dat. α 246. π 123. [τ 131].
— Δουλίχιόνδε B 629. ξ 397.
— πολυπύρον π 396. acc. ξ
335. τ 292.
- Δρακίος, Epeorum dux N 692.
- Δρηῖσον occ. Euryalus Z 20.
- Δρύας, ἀντα ποιμένα λαῶν
(Lapitham) vidit Nestor A 263.
- Δρύας, αὐτος υἱὸς Λυκόοργος
Z 130.
- Δρύοπα occ. Achilles T 455.
- Δύμας, αὐτος, Hecubae pat.,
gen. Π 718.
- Δύμας, (Phaeacis) ναυσικλει-
τοῖο κούρη ξ 22.
- Δυναμένη, Nereis Σ 43.
- Δύσπαρις, voc. Γ 39. N 769.
- Δωδωναῖος, Ζεῦ Π 233.
- Δωδώνη, acc. ξ 327. τ 296.
— δυσχείμερον B 750. —
μεδέων δυσχείμερον (Jupi-
ter) Π 234.
- Δωριέες τριχάινες Cretae τ 177.
- Δώριον, Nestoris u. B 594.
- Δωρίς Nereis Σ 45.
- Δωτώ Nereis Σ 43.
- Εἰδοθέη, Protei f. δ 366.
- Εἰλείθυιαι acc. T 119. — μο-
γοστόκος Π 187. T 103.
μογοστ. Ἥρης θυγατέρες Λ
270. — Ἐ. ης σπέος ap. Amni-
sum Cretae opp. τ 188.
- Εἰλλέσιον, Boeotiae opp., acc.
B 499.
- Εἰλέτρια, Euboeae u., acc. B 537.
- Ἐκάβη, Priami uxor Z 293. X
234. 430. Ω 283. 747. gen.
Z 451. — acc. Ω 193. — ἀν-
τοκασίγνητος Ἐ. ης (Asius) Π
718.
- Ἐκάεργος (Apollo) Φ 600. —
acc. Α 147. 474. — voc. H 34.
Φ 472. X 15.

Ἐκαμήδη, Arsinoi f., Nestoris
serva, ἐνπλόκαμος A 624.
Ξ 6.

ἐκατηβελέτης (Apoll.), ἕ.αο
ἄνακτος μῆνιν A 75.

ἐκατηβόλος, voc. O 231.

Ἐκατος, οἰο θεοπροπίαι A 385.
— Ἄρτεμις . . κασιγνήτη T
71.

ἐκηβόλος A 96. 110. — Διὸς
νίει X 302.

Ἐκτόρεος 3. κεφαλῆς Ω 276.
579. — ἱεροῖσιν K 46. — χι-
τῶνα B 416.

Ἐκτορίδης (Astyanax), ἀγαπη-
τόν Z 401.

Ἐκτωρ, ορος, B 807. Γ 38. 76.
85. 116. E 590. 608. Z 102.
110. 237. 313. 325. 374.
390. 402. 403. H 10. 54.
Θ 110. 148. 153. 158. 172.
337. 341. 348. 542. I 237.
353. K 299. 388. 391. 414.
563. A 61. 64. 211. 284.
343. 354. 359. 497. 502.
M 10. 49. 92. 445. 453.
N 136. 143. 183. 188. Ξ
406. O 269. 288. 306. 329.
344. 415. 422. 484. 515.
545. 552. 589. 649. 688.
693. 704. 716. Π 114. 242.
553. 712. 731. 755. 762. 818.
P 107. 125. 129. 244. 262.
304. 472. 513. 525. 534.
565. 576. 601. Σ 82. 91.
310. 379. 419. Φ 279. X 96.
107. 143. 193. 202. 278.
291. 296. 311. 374. Ω 34.
58. 66. 553. 736. — gen. E
595. Z 317. H 98. 105. 160.
225. Θ 117. 235. 301. 310.
K 356. N 191. Ξ 418. O 507.
[610.] 744. X 170. 384. 426.
438. Ω 108. 254. — dat. E
493. Z 75. H 129. 216. K
104. 318. 337. A 186. 309.

522. M 78. 80. 88. 174. 196.
255. N 205. 347. 748. 757.
O 304. 327. 449. 637. 644.
Π 382. 656. 730. 799. P 94.
101. 210. 291. 758. Σ 14.
251. 312. 456. T 63. 414.
Φ 225. 296. X 78. 91. 206.
444. Ψ 64. Ω 57. — acc. Z
500. H 46. 204. 284. Θ 124.
316. I 304. 655. A 163. N 1.
Ξ 440. O 9. 42. 59. 68.
279. 291. 462. Π 367. P 83.
141. 334. 582. 605. Σ 96. 115.
T 375. X 5. 136. 188. 218.
Ψ 21. Ω 15. 76. 115. 116.
136. 258. 501. 561. 704.
714. — voc. B 802. Γ 59.
E 472. Z 77. 86. 333. 382.
429. H 226. K 319. A 523.
M 61. 211. N 726. 775. Π
538. 721. 844. P 75. 335.
586. T 376. X 38. 82. 331.
477. 486. Ω 742. — βοήν
ἀγαθός N 123. acc. [O
671.] — ἄλαστε O 261. —
ἀνδροφόνιοι A 242. Z 498.
I 351. Π 77. 840. P 428.
616. 638. Σ 149. Ω 509.
724. — εἶδος ἄριστε P 142.
— θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι Θ
216. acc. P 72. V. infra s.
Πριαμίδης. — Διὶ μῆτιν
ἀτάλαντε H 47. A 200. —
γυνή Z 460. — διίφιλος
Z 318. Θ 493. K 49. N
674. — δῖω E 211. 467.
H 42. 75. 169. I 356. P
710. 719. Σ 103. X 320.
Ω 660. acc. E 471. 601. Z
515. H 192. A 327. M 83.
N 129. 688. O 15. 583.
652. T 240. 428. 440. X
226. 393. 395. Ψ 24. Ω 22.
50. 175. 390. 593. 657. —
νῖον Πριάμοιο δαΐφρονος..
δῖον I 651. A 197. O 239.

— φυνην καὶ εἶδος ἀγγιτόν X 371. — φλογὶ εἵκελος N 54. Σ 154. acc. N 688. — αἵσιμον ἡμαρ X 212. — θρασύν ἡνίοχον Θ 90. — Ἀρχεπτόλεμον, .. Ἔ.ος ἡνιοχῆα Θ 312. — Ἔ.ος ἡνιοχῆα (Cebrionem) Π 737. — θρασύν M 60. 210. N 725. X 455. Ω 72. 786. — ἱπποδάμοιο H 38 μένος. Π 717 μήτρως (Asius). X 161 περὶ ψυχῆς. 211 κῆρα θανάτοιο. Ω 804 τάφον. — ἱπποὶ Θ 88. Π 833. — κλυτοῦ Ω 789 ἀμφὶ πνερῆν. — κορυθαίολος Γ 83. E 689. Z 116. 342. 369. 520. H 158. 263. Θ 324. 377. A 315. M 230. O 246. 504. P 96. 122. 169. 188. 693. Σ 21. 131. 284. T 430. X 337. 355. 471. μέγας κορ. B 816 (Πριαμίδης). Γ 324. E 680. Z 263. 359. 440. H 233. 287. Θ 160. T 134. X 232. 249. — ὁ λυσσώδης N 54. — μεγάθυμος O 440. — μέγαν A 57. — κρατερὸν μήστωρα φόβοιο M 39. — πολέμοιο νέφος P 244. — ὄβριμος Θ 473. K 200. A 347. Ξ 44. — φίλης κεφαλῆς (Patroeli) ὀλετῆρα Σ 115. — ὁμογάστριος (Lycan) Φ 95. — Πριάμοιο πάις Γ 314. E 704. Θ 377. Σ 154. — πελώριον A 820. — ποιμένα λαῶν K 406. X 277. — Πριαμίδης B 817. Θ 216 (δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηι). 356. A 300. Π 828. P 449. T 204. gen. T 77. dat. H 112. M 437. N 40. 80. Ξ 364. O 596. acc. N 316. Ξ 375. O 604. P 503. Σ 164. Ψ 182. βροτολογῶ ἴσος Ἀρηι A 295. N Homer.

802. — σκοπὸν Ἔ.ος (Dolon.) K 526. — τεύχεα καὶ κεφαλὴν Σ 334. — νῆε Πριάμοιο O 244. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε H 47. A 200. — φαίδιμος A 505. Z 466. 472. 494. H 1. 90. Θ 489. M 290. 462. N 823. Ξ 388. 390. 402. O 65. 231. Π 577. 588. 649. 727. 760. 858. P 316. 483. 754. Σ 155. 175. T 364. Φ 5. X 274. — ἐμῶ θυμῶ πολὺ φίλτατε παίδων (Hecuba ait) Ω 748. — δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων (Helena ait) Ω 762. — χαλκοκορυστῇ E 699. Z 398. N 720. O 458. Π 358. acc. O 221. Π 536. 654.
 Ἐλασον occ. Patroclus Π 696.
 Ἐλατον occ. Agamemnon Z 33.
 Ἐλατον, Penelopes procum, occ. Eumaeus χ 267.
 Ἐλατρεὺς, Phaeax θ 111. 129.
 Ἐλένη, Menelai uxor, Z 343. Ω 761. δ 121. ο 100. 104. — gen. λ 438. ξ 68. ο 126. — dat. Γ 70. 91. δ 12. 130. — acc. Γ 154. 161. 282. 285. 383. H 401. A 125. X 114. δ 569. — voc. Z 360. — Ἀργεῖη Z 323. δ 184. 296. [ψ 218.] acc. B 161. 177. Γ 458. A 19. 174. H 350. I 140. 282. ρ 118. — δια γυναικῶν Γ 171. 228. δ 305. ο 106. — Διὸς ἐκγεγαυῖα Γ 199. 418. δ 184. 219. [ψ 218.]. — εὐπατέρειαν Z 292. — ἡνιόμοιο I 339. Ἀλέξανδρος, Ἐλ. πόσις Γ 329. H 355. Θ 82. A 369. 505. acc. N 766. — καλλινόμοιο ο 58. — καλλιπάρης ο 123. — κούρη Διὸς αἰγιόχοιο Γ 426. — λευκωλένῃ Γ 121.

- χ 227. — ὁρμήματά τε στο-
 ναχάς τε B 356. 590. — ὄιγε-
 δανῆς T 325. — τανύπεπλος
 Γ 228. δ 305. ο 171.
 Ἑλενον Οἰνοπίδην occ. Hector
 E 707.
 Ἑλενος, Priami f., acc. Ω 249.
 — ἀνακτος βίη N 758. 770.
 781. — Πριάμοιο φίλος παῖς
 H 44. — Πριαμίδης, οἰω-
 νοπόλων ὃν ἄριστος Z 76.
 — ἥρωι ἀνακτι N 582. —
 (νῖος). Πριάμοιο M 94. (N
 576 Deipyrum occ.). (N
 586).
 Ἑλεφήνωρ, Χαλκωδοντιάδης,
 ... ἀρχὸς Ἀβάντων B 540
 ὅςος Ἀρης. Δ 463 (occ. ab
 Agenore Δ 467.)
 Ἑλεών, ὄνος Boeotiae u., gen.
 K 266. acc. B 500.
 Ἑλικῶν Ἀντηνορίδης, Priami
 gener Γ 123.
 Ἑλίκη, Agamemnonis urbs
 Achaia, ubi Neptunus cultus,
 acc. Θ 203. εὐρεῖαν B 575.
 Ἑλικώνιος, ἄνακτα (Neptun.)
 T 404.
 Ἑλλάς, dat. Π 595. — Ἑλλάδα
 καὶ μέσον Ἄργος v. Ἄργος.
 — εὐρυχόροιο I 478. — καλ-
 λιγύναινα B 683. I 447. —
 — Ε. τε Φθίην τε I 395. λ
 496.
 Ἑλληνες (Thessal.) B 684.
 Ἑλλήσποντος, acc. O 233. Σ
 150. Ψ 2. Ω 346. — ἀγάρ-
 ρος B 845. acc. M 30. —
 ἀπείρων Ω 545. — ἰχθυόεν-
 τα I 360. — πλατεῖ H 86. ω
 82. acc. P 432.
 Ἑλος, ἔφαλον πτολίεθρον
 (Lacon.) B 584.
 Ἑλος, Pylorum u. B 594.
 Ἑλπήνωρ, Ulixis sodalis κ 552
 (moritur in Circes aedibus).
 — gen. λ 51. — acc. μ 10.
 voc. λ 57.
 Ἑνετοί, Paphlagoniae gens, ἐξ
 B 852.
 Ἑνῆνες... μενεπτόλεμοι B
 749.
 Ἑνιπεύς, ἦος θειοῖο, Ποτα-
 μοῦ (quem amavit Tyro) λ
 238. 240 καλὰ ξεέθρα.
 Ἑνίσπη, Arcadiae u., ἡνεμόε-
 σαν B 606.
 Ἑννομος οἰωνιστής, Mysorum
 dux, B 858. 860 interf. ab
 Achille, acc. P 218.
 Ἑννομον occ. Ulixes Δ 422.
 ἑννοσίγαιος M 27. O 218. —
 acc. λ 102. — voc. T 20. 310.
 Φ 432. — γαιήροχος v. h. v.
 — εὐρυσθενές H 455. Θ 201.
 ν 140. — κλυτός Θ 440. I
 362. Ξ 135. 509. O 184. ε
 423. ζ 326. ι 518. acc. O
 173. — Ποσειδάων cf. h. v.
 Ἑνόπη Agamemnonis u. Mes-
 senia, acc. I 150. 292.
 Ἑνόςιχθων N 89. T 13. 405.
 η 35. ι 525. μ 107. ν 125.
 162. — εὐρυκρείων Δ 751.
 — κρείων Θ 208. N 10. 215.
 Ξ 150. Φ 435. ε 282. 375.
 — κνανοχαίτη γ 6. — Ποσει-
 δάων v. Πος.
 Ἑννάλιος, οἶο Σ 309. — gen.
 T 69. — ἀνδρεϊφόντη B 651.
 H 166. Θ 264. P 259. —
 κορυθαίην πτολεμιστῇ X
 132. — Ἀσκάλαφον .. νῖον
 N 519.
 Ἑννεύς, ἦος, Scyri rex, gen.
 I 668.
 Ἑννώ, Martis socia, πότνια
 E 592. — πτολίπορθος E
 333.
 Ἑξάδιος, Lapitha, acc. Δ 264.
 Ἑπάλτην Lycium occ. Patroclus
 Π 415.

- Ἐπειγέυς, Agacelis f., δῖος Π 571 (occ. ab Hectore).
 Ἐπειός, Panopei f. θ 493 c. Minerva equum lignum facit, λ 523. — δῖος Ψ 689. 838. 839. — μεγάρθυμος Ψ 694. — υἱὸς Πανοπῆος, εἰδὼς πυγμαχίης Ψ 665.
 Ἐπειοί (Elid.) B 619. A 688. Ψ 630. ν 275. ο 298. ω 431. — gen. N 691. Ψ 632. — μεγάρθυμοι A 732. 744. gen. O 519. — Πυλίων καὶ Ἐ. υεῖκος A 737. — φαιδιμόεντες N 686. — χαλκοχίτωνες A 694. gen. A 537.
 Ἐπήριτος, Aphidantis f., Metapontinus (= Ulixes personatus) ω 306.
 Ἐπίδανρος, Argolid. opp., ἀμπελόεντα B 561.
 Ἐπικάστη, Oedipi m. et uxor, καλήν λ 271.
 Ἐπικλῆα, Σαρπήδοντος εταῖρον — μεγάρθυμον occ. Ajax M 379.
 Ἐπίστροφος, Halizonum dux B 856.
 Ἐπίστροφος, Eueni f., ab Achille occ. B 692.
 Ἐπίστροφος, Iphiti f., Phocensium dux B 517.
 Ἐπίστορα occ. Patroclus Π 695.
 Ἐπτάπορος, Idae fluvius M 20.
 Ἐρεβος, εὐς, gen. Θ 368. λ 37. — acc. Π 327. κ 528. λ 564. μ 81. — Ἐρεβόςδε ν 356. — Ἐρέβεσφιν I 572.
 Ἐρεμβοί, acc. δ 84, ad quos peruenit Menelaus.
 Ἐρετμεύς, Phaeax θ 112.
 Ἐρευνθάλων, Arcadum dux, δῖον A 319. — θεράποντι (Lycurgi) H 149. — ἰσόθεος φῶς H 136 (a Nestore occ.).
 Ἐρεχθεύς, Atheniens., ἥος δῆμον B 547. πυκινὸν δόμον η 81.
 Ἐριόνυες O 204. T 259. 418. λ 280 μητρός. cf. Φ 412. ρ 475 πτωχῶν. — θεὰ δασπλήτις ο 234. — ἡεροφοῖτις I 571. T 87. — στυγερεῖσιν ν 78. acc. I 454. β 135.
 Ἐριούνιος (Mercur.) Ω 360. 440.
 Ἐρις E 740 (in aegide). Σ 535 (in Achillis clupei). — ἀργαλήην A 3. — Ἄρεος .. κασιγνήτη ἐτάρη τε A 440. — κρατερὴ λαοσσόος T 48. — ἄμοτον μεμαυῖα A 440. E 518. — αἰνοτάτην .. πτολέμοιο Ξ 389. — πολύστονος A 73.
 Ἐριφύλη, Amphiarai uxor, στυγερεῖν (maritum prodidit) λ 326.
 Ἐριχθόνιος, Dardani f., Trois pat. T 230. — βασιλῆα T 219.
 Ἐριῶπις, ἰδος, Oilei conjux, μητρυνῆς (Medontis) N 697. O 336.
 Ἐρμαῖος λόφος Ithacae π 471.
 Ἐρμῆς ε 54. — acc. θ 334. — ἐριούνιος T 72 σῶκος. — Κυλλήνιος ω 1. — Μαιάδος νῖεΐ ξ 435. — Ἐρμεία E 390.
 Ἐρμείας Ω 461. 469. 690. 694. α 42. ε 196. κ 307. λ 626. τ 397. — Ἐρμείαο μ 390. ο 319. — Ἐρμείω O 214. — Ἐρμείαν Ω 333. 353. ε 28 (υἱὸν Jovis). 85. — Ἐρμεία voc. Ω 334. ε 29. 87. θ 335. ἀνάκητα Π 185. ω 10. — ἄναξ B 104. — διακτόρον μ 390. ο 319. acc. Ἀργεῖφόντην α 84. voc. θ 335. — ἑύσκοπον Ἀργεῖφόντην α 38. — ἐριούνιος T 35. θ 323. — ἐριούνιος Ω 457. ν. Ἐρμῆς et Ἐριούν. acc. Ω 679. — χρυσόρραπις κ 277. voc. ε

87. — Διὸς υἱέ, διάκτορς, δῶτορ ἑάων θ 335. —
 Ἑρμιόνη, Menelai et Helenae παῖδ' ἑρατεινήν δ 14 (quae nupsit Neoptolemo).
 Ἑρμιόνη, Argol. u., acc. B 560.
 Ἑρμος, Aeolidis fluv., δινῆεντι Υ 392.
 Ἑρυνθῖνοι Paphlagoniae, ὕψη-
 λούς B 855.
 Ἑρύθραι, Boeotiae u., acc. B 499.
 Ἑρύλαον occ. Patroclus Π 411.
 Ἑρύμανθος, Arcadiae mons, ζ 103.
 Ἑρύμαντα occ. Idomeneus Π 345.
 Ἑρύμαντα occid. Patroclus Π 415.
 Ἑτεοκλήει βίη, gen. Δ 386.
 Ἑτεόκηρες Cretae τ 176.
 Ἑτεωνεύς, Menelai minister, Βοηθοῖδης ο 95. — voc. δ 31. — κρείων δ 22.
 Ἑτεωνός, Boeotiae opp., πολύ-
 κνημον B 497.
 Εὐαιμονίδης Εὐρύπυλος E 76. — διογενής Δ 810.
 Εὐαίμονος υἱός, Εὐρύπυλος B 736. E 79. H 167. Θ 265. Δ 575.
 Εὐάνθεος υἱός Μάρων ι 197.
 Εὐβοία, insula, gen. η 321. — acc. B 536. γ 174. — ἱερῆς B 535.
 Εὐδωρος, Polymeles et Mercurii f., Myrmidonum dux, acc. Π 186. — ἀργίος Π 179.
 Εὐηνίη (Eueni f.) = Μάρ-
 πησσα, καλλιφύρου Ι 557.
 Εὐηνορίδης Λειώκριτος β 242. — acc. χ 294.
 Εὐηνός Σεληπιάδης, gen. B 693 (Mynes et Epistrophus ejus filii).
 Εὐίππον, Troianum occ. Patro-
 clus Π 417.
 Εὐμαιος, (ejus stemma ο 414, ubi pater Κτήσιος Ὀρμενί-
 δης) Ulixis subulcus, π 156. ρ 199. υ 238. φ 82. 203. — acc. π 7. ρ 305. 543. χ 279. — voc. ξ 440. 462. ο 307. 341. 486. π 8. 69. ρ 264. 306. 561. 576. υ 169. — δῖε π 461. ρ 508. φ 234. χ 157. — συμβῶτα ξ 55. 165. 360. 442. 507. ο 325. 381. π 60. 135. 464. ρ 272. 311. 380. 512. 579. χ 194. — δῖον ὕφορβόν φ 80.
 Εὐμήδης κῆρυξ, Dolonis p., gen. K 314. 412. 426.
 Εὐμηλος, Admeti f., B 764. δ 798 (Iphthimes maritus). — gen. Ψ 380. — dat. Ψ 559. [565.] — ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀδμήτου υἱός Ψ 288. — Ejus ἵπποι Ψ 481. (B 763 sqq.). — κρείων Ψ 354. — Ἀδμήτοιο.. παῖς B 714.
 Εὐνηος Ἰησονίδης, Lemni R. H 468. Ψ 747.
 Εὐπείδης, εὖς, Antinoi pater, ω 422. 469. — dat. ω 465. — acc. ω 523 (occ. a Telemacho). — Ἀντίνοος Εὐ. εὖς υἱός v. Ἀντίνοος.
 Εὐρος, ventus B 145. Π 765. ε 295. 332. μ 326. τ 206.
 Εὐρυάδην, Penelopes procum, occ. Telemachus χ 267.
 Εὐρύαλος, Diomedis sodalis Z 20. — Μηκιστηιάδης Z 28. — ἰσόθεος φῶς B 565. Ψ 677 (optimus pugil).
 Εὐρύαλος, Phaeax θ 396. 400. — ἴσος Ἀρηι θ 115. 127. 140. 158.
 Εὐρυβάτης, Agamemnonis prae-
 co I 170. — acc. Δ 320.
 Εὐρυβάτης, Ulixis κῆρυξ Ἰθα-
 κήσιος B 184; τ 247.

- Εὐρυδάμας*, νείας . . ὄνειρο-
πόλοιο γέροντος (Abantem et
Polyidum) E 149.
- Εὐρυδάμας*, Penelopes pro-
cus, dat. s 297. — acc. χ 283
(eum occ. Ulixes).
- Εὐρυδίκη*, Clymeni f., Nestoris
uxor γ 452.
- Εὐρύκλεια*, Ulixis nutrix, τ 401.
— acc. ν 128. — voc. ψ 177. —
ὥπιος θυγάτηρ α 429. β 347.
ν 148. — περὶ φρων voc. τ 357.
491. ν 134. φ 381. — τροφός
β 361. δ 742. ρ 31. τ 21. ν
419. 485. 492. ψ 25. 39. 69.
acc. τ 15. φ 380. χ 394. 480.
- Εὐρύλοχος*, Ulixis sodalis et af-
finis, κ 232. 244. 429. 447.
λ 23. μ 195. 278. 294. 339.
352. — voc. κ 271. μ 297. —
θεοειδής κ 205. — μεγαλή-
τορος κ 207.
- Εὐρύμαχος*, Penelopes pro-
cus, s 65. 244. 387. φ 245. χ 44.
69 (occ. ab Ulixē 82). — gen.
ρ 257. — dat. ο 17. s 295.
325. — acc. s 396. φ 277. —
voc. α 413. β 209. s 251.
366. ν 364. φ 257. 331. χ
61. — θεοειδής δ 628. φ
186. — Πολύβον παῖς α 399.
β 177. π 345. 434. s 349. ν
359. φ 320. — Πολύβοιο
νιόν ο 519. —
- Εὐρυμέδονσα* θαλαμηπόλος
(Alcinoi), γρηῖς Ἀπειραΐη
η 8.
- Εὐρυμέδων*, Ptolomaei f., Aga-
memnonis minister Δ 228.
- Εὐρυμέδων*, Nestoris minister,
ἀγαπήνωρ Θ 114. Δ 620.
- Εὐρυμέδων*, Gigantum Rex, Pe-
riboeae pater, μεγαλήτορος
η 58.
- Εὐρυμίδης* Τήλεμος, μάντις
Cyclopus ι 509.
- Εὐρυνόμη*, Oceani f. Σ 398.
399. 405.
- Εὐρυνόμη*, Penelopes ταμίη ρ
495. s 169. ν 4. ψ 154. 289.
293 θαλαμηπόλος. — acc.
τ 96. — voc. s 164. 178. τ 97.
- Εὐρύνομος*, Aegyptii f., Ithac.
procus β 22. χ 242.
- Εὐρυνύλοιο πόλις*, Κῶς, acc.
B 677.
- Εὐρύνυλος* Εὐαίμονιδης E 76
(occ. Hypsenorem). Δ 809 διό-
γενής. — Z 36 occ. Melan-
thium et Δ 580 Apisaonem.
Δ 592 βεβλημένος [662.] Π
27. — dat. Δ 583. — acc. M
2. — voc. O 399. — ἀγαπή-
νωρος O 392. — ἥρως voc.
Δ 838. 819 διοτρεφές. — πε-
πνυμένος Δ 822. — Εὐαίμο-
νος ἀγλαὸς νιός, Thessalorum
dux B 736. E 79. H 167. Θ
265. Δ 576.
- Εὐρύνυλον* Τηλεφίδην occ.
Neoptolemus λ 520.
- Εὐρυσθεύς*, Σθενέλοιο παῖς
T 123. — Ε.ῆος ἀέθλων Θ
363. T 133. — ἀνακτος ἀγ-
γελίης οἴχνησκε Periphetes O
639.
- Εὐρυτίδης* Ἴφιτος, Ulixis
hospes φ 14. 22. — acc. φ
37 (occ. ab Hercule).
- Εὐρυτιών*, ωνος, Κένταυρον
ἀγακλυτόν φ 295.
- Εὔρυτος*, Iphiti f., ab Apolline
occ. μέγας θ 226. φ 32. —
Οἰχάλῆος B 596. 730. dat.
θ 224.
- Εὔρυτος* Ἀκτορίων, Epeorum
princeps, gen. B 621.
(Εὐρώπη ν. Φοῖνικος κούρη).
- Εὔσσωρος*, Acamantis pater,
Thrax, gen. Z 8.
- Εὔτορσις*, Boeotiae u., acc. B
502.

- Εὐφημος, Ciconum dux, Troezeni f. B 846.
 Εὐφήτης, Phylei hospes, Ephrensens O 532.
 Εὐφορβος, Panthoi f., Π 850.
 — ἐνυμελίην Πάνθον νιόν occ. Menelaus P 59. — Πανδοῦδης Π 808. acc. P 81 Τρώων τὸν ἄριστον.
 Εὐχύνωρ, Polyidi f. N 663. a Paride occisus N 671.
 Ἐφιάλτης, παῖς Ἀλωῆος E 385.
 — τηλελευιτόν (Neptuni ex Iphimedeia f.) λ 308.
 Ἐφύρη = Corinthus Z 152. — — dat. Z 210.
 Ἐφύρη, Elidis urbs ad Selleentem fluv. sita, gen. B 659. O 531.
 Ἐφύρη, Epiri u., gen. α 259. — acc. β 328.
 Ἐφουροι, acc. N 301. (pertinent ad Ephoram alteram).
 Ἐχεκλῆς, ἦος, Ἀκτορίδης, Myrmido, gen. Π 189.
 Ἐχεκλον occ. Patroclus Π 694.
 Ἐχεκλον, Ἀγήνορος νιόν occ. Achilles T 474.
 Ἐχέμμουνα, Priami f. occ. Diomedes E 160.
 Ἐχένης, Phaeax, γέρων η 155. — λ 342 Φαιήκων . . προγενέστερος.
 Ἐχέπωλος Ἀγχισιάδης, Sicyonius Ψ 296.
 Ἐχέπωλον Θαλυσιάδην occ. Antilochus Δ 458.
 Ἐχετος Rex, acc. ε 85. 116. φ 308 ubi semper βροτῶν δηλήμονα πάντων.
 Ἐχέφρων, Nestoris f. γ 413. — δῖος γ 439.
 Ἐχῖναι, insulae, ἱεράων B 625.
 Ἐχίον occ. Patroclus Π 416.
 Ἐχίος, Mecistei pat., gen. Θ 333. N 422.
 Ἐχίον occ. Polites O 339.
 Ἐωσφόρος, stella Ψ 226.
 Ζάκυνθος, insula, gen. π 250. — acc. B 634. — ὕλησσα ι 24. — ὕληεντι α 246. π 123. [τ 131.]
 Ζέλεια . . ὑπαὶ πόδα νεάτον Ἰδης, acc. B 824. — ἱερῆς ἄστυ (Pandari) Δ 103. 121.
 Ζεύς A 128. 279. 423. 495. 533. B 38. 103. 482. Γ 308. Δ 84. 381. E 225. Z 159. 357. 526. H 76. Θ 216. 364. I 98. 117. K 71. 89. Λ 3. 163. 300. [543.] 753. M 25. 402. 437. N 1. 347. 355. 794. Ξ 85. 120. 359. 522. O 4. 97. 146. 188. 192. 567. [611.] 694. 719. Π 365. 386. 567. 644. 799. P 331. 400. 548. 566. 627. 632. Σ 116. 328. 356. T 87. 95. 112. 137. 204. 224. 273. Τ 4. 92. 155. 194. 242. Φ 190. 388. 484. X 256. 366. 403. Ψ 299. 307. Ω 88. α 348. 379. β 34. 144. γ 132. 152. 160. 346. δ 34. 237. 668. ε 99. 128 (occ. Jasionem). 132. 304. 409. η 250. θ 245. ι 38. 262. 270. 479. λ 559. μ 215. 415. ξ 53. 86. 119. 158. 273. 300. 305. 310. 457. ο 475. 489. π 422. ρ 51. 60. 155. 597. σ 112. 273. τ 161. 276. 363. υ 230. φ 413. χ 252. ψ 352. ω 42. 96. — Ζηνός A 795. Π 37. 51. Φ 290. λ 302. — Ζηνί B 49. Δ 1. O 104. X 302. δ 78. — Ζῆνα Ξ 157. Ψ 43 οὐ μά. item υ 339. — Ζῆν v. infra sub εὐρύοπα. — voc. Z 476. Θ 242. α 62. — Διός A 63. 239. B 33. 70. 197. 669. E 637. Θ 140.

251. 424. 428. 444. Ξ 19.
 O 122. P 251. Σ 75. 168.
 T 13. 107. 189. Φ 444. X 280.
 α 283. 390. β 217. ξ 207.
 λ 261. ξ 57. 93. ν 42. 101. —
 Δίη Γ 104. E 174. Z 257.
 266. 475. Θ 526. I 238. 357.
 A 736. 761. N 16. 353. O
 202. 310. P 515. T 197. 254.
 T 234. Ψ 724. Ω 301. δ 472.
 θ 432. ι 294. ο 353. ν 97. —
 Δία A 394. B 2. — Διόθεν
 O 489. Ω 194. 561. — Ζ. ὅς
 ἄγγελός η 263. ἄγγελιάων
 ε 150. — Διὸς ἄγγελος B 26.
 63 ὄνειρος. 94 ὄσσα. Ω 133
 Thetis. 169 et 173 Iris. ἄγγε-
 λοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν A 334.
 H 274 κήρυκες. — ἀθάνατος
 B 741. Ξ 434. Φ 2. — αἰγίο-
 χος B 375. Θ 287. ο 245.
 gen. Διὸς A 202. 222. B 157.
 348. 491. 787. E 115. 396.
 635. 693. 714. 742. 815.
 H 60. Θ 352. 375. 427. K
 278. A 66. M 209. N 825.
 Ξ 160. 252. O 175. 242. 379.
 P 176. Φ 420. δ 762. ε 103.
 137. ξ 324. ι 275. π 320. ω
 164. Cf. praeterea Ἀθηναίη,
 Ἀθήνη, Ἀρτεμις, Ἑλένη, μού-
 σαι, νύμφαι. — Διὸς αἶσα
 ι 52. dat. I 608. acc. P 321.
 — Διὸς ἀλήκη O 490. — Ζεῦ
 ἄνα Γ 351. Π 233 Δωδωναίε,
 Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων. ρ 354. —
 Ζ. ἀρίστου Ξ 213. — Ζ. ἀρω-
 γῇ Δ 408. — Ζ. ἀστεροπητῇ
 H 443. — Διὶ μῆτιν ἀτάλαν-
 τος cf. Ἐκτωρ, Ὀδυσσεύς. —
 Δ. αὐγὰς N 837. — Δ. βουλή
 A 5. λ 297. acc. T 15. ν 127.
 ξ 328. τ 297. dat. plur. N
 524. — Ζ. βροντῇ ν 121. —
 Δ. βωμῷ περικαλλεῖ Θ 249.

— γαμβρός Δ. δ 569. —
 Δ. γενεή Φ 191. — Ζ. γόνος
 N 449. — Δ. δόμος O 85. —
 δῶμα Δ. A 570. E 398. O
 101. T 6. 10. — Δ. χαλκο-
 βατῆς δῶ A 426. Ξ 173. Φ
 438. 505. — Δ. ἐγγεγραυῖα
 Ἀθήνη ξ 229. V. Ἑλένη. —
 Ζ. ἐριβρεμέτω . . . ξεινίου
 χαλεπῇ μῆνις N 624. —
 Ζ. ἐριγδούποιον M 235. O
 293. — Δ. ἐριγδούποιον E
 672. — Δ. ἐρισθενέος N 54.
 — εὐρύοπα E 265. Θ 442.
 I 419. 686. N 732. Ξ 203.
 O 724. P 545. Ω 296. β 146.
 γ 288. δ 173. λ 436. ξ 235.
 ρ 322. ω 544 Κρονίδης.
 Ζῆν Θ 206. Ξ 265. Ω 331.
 voc. Π 241. — Δ. ἐφετμὰς
 O 593. Ω 570. 586. —
 Δ. ἐχθρος ι 277. — Δ. θυγά-
 τηρ γ 337 (Minerva). δ 227
 (Helena). λ 217 (Persephone).
 voc. E 348 (Venus). 815 (Min.)
 α 10 (Musa). ν 61 (Diana).
 θυγ. ἀγελείη Δ 128. ν 359 et
 cf. Ἀθήνη, Ἄτη, Ἀφροδίτη,
 μούσαι. Δ. θυγ. κυδίστη
 τριτογένεια Δ 515. γ 378. —
 Δ. Ἰδαίου ἱρεὺς (Onetor) Π
 604. — ἱκετήσιος ν 213. —
 καταχθόνιος I 457. — Ζ. κε-
 λαινεφεῖ Φ 520. ι 552. ν 25.
 — Δ. κεραυνός Φ 401. dat.
 O 117. μ 416. ξ 306. — κούρη
 Δ. (Minerva) β 296. ε 382.
 ν 190. gen. T 105. dat. β 433.
 acc. ν 300. voc. ν 318. cf.
 Ἀθηναίη. — κοῦραι Δ. (Λι-
 ταί:) I 502. dat. (Λιταίς) I
 513 et acc. (I 508). voc. (Nym-
 phae) ν 356. ρ 240. — κρα-
 δίην Δ. A 395. — Κρονίδης
 B 111. 375 αἰγίοχος. Δ 166
 ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων. Z 234.

Θ 141. I 18. 236. A 289. Π 845. Σ 431. Φ 570. Ω 241. ω 544 εὐρύοπα. dat. Δ. Κρ. I 172. Ζηνὶ Κρ. ι 552. ν 25. acc. Ζ. ὕπατον E 756. Δία Κρ. E 419. — Κρονίων μ 399. ο 477. ρ 424. τ 80. ν 273. φ 102. gen. Ζην. Κρονίονος Ξ 247. λ 620 (παῖς Hercules). Διί E 869. 906. Θ 210. Φ 193. et cum ἀνακτι B 102. H 194. 200. Σ 118. acc. Δ. Κρ. A 539. I 511. T 120. ξ 406. et A 502 ἀνακτα. Ζήνα Κρ. ω 472. — κύνδιστε μέγιστε B 412. Γ 298 et cf. Ζεῦ πάτερ. — Δ. μάστιγι M 37. N 812. — μέγας Σ 292. μεγάλου Διὸς B 134 ἐνιαυτοί. Φ 187 γενεήν. Θ 82 διὰ βοιλάς. ι 411 νοῦσον. τ 179 ὀαριστής (Minos Cretensis.) χ 334 et 379 βωμόν. Διὸς μεγάλιο E 907 (πρὸς δώμα.) H 24 (θύγατερ Minerva). (I 536 Δ. κούρη μεγ. Artemidi). M 241 (βουλῇ). Ξ 417 (κεραυνός). P 409 (νόημα). Φ 198 (κεραυνόν.) δ 27 (γενεῇ). λ 255 (θεράποντε Pelias et Neleus). 268 (ἐν ἀγκοίνῃσι). 604 (παῖδα Heben). π 403 (θέμιστες). Διὸς κούρη μεγάλιο (Minervae) Z 304. 312. K 296. ξ 323. ω 521. Διὸς κοῦραι μεγ. (Διταί) I 503. — Δ. μῆνιν E 34. ε 146. — Ζ. ὕπατον μήστορα Θ 22. P 339. — μητίετα A 275. B 197. 324. Z 198. H 478. Θ 170. I 377. K 104. A 278. M 279. 292. O 377. 599. Π 249. Ω 314. ξ 243. [π 298.] ν 102. — Ὀλύμπιε μητίετα A 508. — Δ. μῦθον Θ 412. — νεφελη-

γερέτα A 511. 517. 560. Δ 30. E 764. 888. H 280. 454. Θ 38. 469. K 552. A 318. Ξ 293. 312. 341. O 220. Π 666. P 198. T 19. 215. X 182. Ω 64. α 63. ε 21. ι 67. μ 313. 384. ν 139. 153. ω 477. gen. Δ. νεφεληγερέταο E 631. 736. Θ 387. O 154. T 10. Φ 499. — νιφάδες Δ. T 357. — Ζ. νόος Π 103. Δ. νόος Π 688. acc. Θ 143. O 461. — Δ. ξεινίον ξ 283. — Δ. ξένιον ξ 389. — Ὀλύμπιος ξ 188. ο 523 (αἰθέρι ναίων). et c. ἀστεροπητής A 609. M 275. c. εὐρύοπα δ 173. gen. Ζη. O 131. α 27. β 68. δ 74. voc. A 508. — Δ. ὄμβρος Δ 91. M 286. ι 111. 358. dat. A 493. — Δ. ὄρηια Γ 107. — Ζ. ὅσσε Ξ 236. 286. — ἐν Διὸς οὔδει δοιοὶ πίδαοι Ω 527. — Δ. οὔρω ε 175. ο 297. — πανομφαίω Ζηνὶ Θ 250. — Δ. παρακοιτις (Juno) Σ 184. Φ 479. acc. λ 580 κυδρήν. Δητώ. — πατήρ Δ 235. E 33. Θ 397. 438. A 201. 544 (ὑψίζυγος). P 630. gen. Δι. B 146. H 60. K 154. A 66. N 796. Ξ 414. X 221. dat. Διὶ A 578. Γ 350. Δ 23. E 362. 457. Z 259. Θ 460. N 818. O 637. Π 227. 253. P 46. 498. T 11. 192. Φ 83. Ω 100. 287. η 316. μ 63. ν 51. ξ 440. ο 341. π 260. ω 518. — voc. A 503. * B 371. Γ 365. * Δ 288. E 421. 757. 762. 872. * H 132. 179. 446. Θ 236. M 164. N 631. O 372. * [Π 97.] P 19. 645. T 121 ἀργικέραυνε. 270. Φ 273. * δ 341. ε 7. * η 311. 331. θ 306. μ 371. 377. ν 128.

* ρ 132. * ς 235. υ 98. 112. 201. φ 200. ω 351. * 376 (locis, quibus * praefixus est, semper hac formula: αὐ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων). — Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνιδιστε μέγιστε Γ 276. 320. Η 202. Ω 308. — ἐρίγδουπος πόσις Ἡρῆς Η 411. Κ 329. Θ 465. ο 112. 180. — στεροπηγερῆτα Π 298. — Δ. ἰρὰ τάλαντα Π 658. — Διὸς τέκος Κ 284 (ἀτρυτώνῃ). Φ 229 (Apollo). — τερπικέραννος Θ 2. Μ 252. Ω 529. ξ 268. ρ 437. dat. Διὶ Α 419. Β 478. 781. Α 773. η 164. 180. τ 365. ω 24. acc. Δία Π 232. υ 75. — Διὸς υἱός Ξ 250 ὑπέρθυμος (Hercules). λ 318 (Apollo). φ 36 (Herc.). acc. λ 568 ἀγλαόν (Minoem). φ 25 καρτερόθυμον φῶτα (Herc.). — ἄναξ Διὸς υἱός (Apollo) Ε 105 et c. Ἀπόλλων υ. Ἀπόλλων. Διὸς υἱεὶ ἐκηβόλω Χ 302. Ἑρμεία Διὸς υἱέ Θ 335. ἰφθιμον Δ. υἱόν (Sarped.) Ε 675. Αἰητοῦς καὶ Διὸς υἱός Α 9. Σαρπηδῶν Δ. υἱός Ε 683. Π 522. — θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος Τ 258. τ 303. — Διὶ ὑπερμενεί Β 116. Ι 23. Ξ 69. ὑπερμενεῖ Α 727. — ὑψιβρεμέτης Α 354. Μ 68. Ξ 54. Π 121. ε 4. ψ 331. — ὑψόθ' ἐόντι Διὶ Κ 16. — φηγῶ Διός Ε 693. Η 60. — Δ. φρήν Κ 45. acc. Μ 173. φρεσί Ο 194. — Δ. ὦραι ω 344. — Δ. ὦπα Ο 147.

Ζέφυρος, ventus Β 147. Ι 5. Α 305. μ 408. 426. ξ 458 αἰὲν ἔφνυρος. τ 206. — gen. Δ 276. 423. Η 63. Τ 415.

Φ 334. δ 402. 567. η 25. — dat. Π 150 ἀνέμῳ (Harpyia Podarge peperit Achillis equos). Ψ 195. ε 332. — ἀκραῇ β 421. — θυσαῆς ε 295. gen. Ψ 200. μ 289. — κελαδεινόν Ψ 208.

Ζῆθος Jovis ex Antiope f. Thebas condit λ 262 (acc.), Ityli pater, gen. τ 523.

Ἥβη Ε 722. 905. — καλλίσφονρον λ 603 (Herculis ap. inferos conjug.). — πότνια Δ 2.

Ἥελιος υ. Ἥλιος.

Ἥερίβοια, μητρυνή, περικαλλής, Aloeï altera conjux Ε 389.

Ἥετίων, Andromaches pat., Cilicum Rex Ζ 396. — gen. Χ 472. 480. Ψ 827. — acc. Ζ 416. — Ἀνδρομάχῃ θυράτῃ μεγαλήτορος Ζ 395. Θ 187. — ejus πόλιν diruit Achilleus Α 366. Ι 188. Π 153.

Ἥετίων Ἰμβριος, Priami hospes Φ 43.

Ἥετίων, Podei pater, gen. Ρ 575. 590.

Ἥιόνες, Argol. acc. Β 561.

Ἥιονῆα occ. Hector Η 11.

Ἥιονεύς, ῥος, Rhesi pater, gen. Κ 435.

Ἥλεῖοι, dat. Α 671 (bellum c. Pylis).

Ἥλιος Θ 271. — Ἥέλιος Ξ 344.

Τ 259. — Ἥελίω Γ 104.

— voc. Ἥέλιος Γ 277. in τῇ μ 385. — ἀντολαί in Aëaea insula μ 4. — βόες καὶ ἱφια μῆλα μ 128. βοῶν 343.

353. 398. ψ 329. — δεινοῦ θεοῦ μ 323. — μῆλα λ 109.

— παρ' . . πύλας animae Orcum intrant ω 12. — τερψιμ-

βρότου μ 269. 274 νῆσον. —

- τροπαί in Ortygia insula o 404.
 — Ὑπεριονίδαο μ 176. —
 Ὑπερίονος Θ 480. α 8. μ
 263. dat. μ 133. 346. 374.
 — φασείμβροτος κ 191. gen.
 κ 138 liberi ex Perse: Aeetes
 et Circe; ex Neaera Phaethusa
 et Lampetie (μ 133).
 Ὑλις, gen. B 626. — dat. A
 673. — δίη A 686. 698. —
 δῖαν B 615. ν 275 (ibi Epei).
 ο 298. ω 431. — εὐρύχορον
 δ 635. — ἱππόβοτοιο φ 347.
 Ὑλύσιον πεδίον δ 563.
 Ὑλώνη πόλις Thessaliae, acc.
 B 739.
 Ὑμαθίη ἐρατεινή Medn., acc.
 Ξ 226.
 Ὑνιοπῆα, Thebaei f., Hectoris
 aurigam, occ. Diomedes Θ
 120.
 Ὑνοπίδης Σάτνιος, acc. Ξ 444.
 Ὑνοψ, ποῖς, Satnii pat., dat.
 Ξ 445.
 Ὑνοψ, Clytomedis pat., Grae-
 cus, gen. Ψ 634.
 Ὑνοψ, Thestoris pat., Troianus,
 gen. Π 401.
 Ὑπυτίδης Περίφας, dat. P
 324.
 Ὑρη A 400. 523. 536. B 15.
 32. 69. 156. Δ 20. E 392.
 418. 731. 748. Θ 392. 426.
 444. 457. I 254. A 45. Ξ
 225. 292. 360. O 143. Σ 168.
 T 97. 114. T 33. Φ 6. 328.
 384. Ω 101. μ 72. ν 70. —
 gen. O 214. — dat. A 519.
 Δ 24. E 832. Θ 407. [421.]
 461. T 70. Ω 25. — acc. Δ
 5. O 13. Π 432. Φ 367. —
 voc. A 545. Θ 447. Ξ 298.
 313. 342. O 90. T 133. Φ
 369. Ω 65. — ἀμήχανε O
 14. — ἀπτοεπές Θ 209. —
 Ἀργεῖη Δ 8. E 908. — βοῶ-
 πῖς πότνια A 551. 568. Δ 50.
 Ξ 159. 222. 263. O 34. Π
 439. Σ 239. 360. T 309.
 voc. Θ 471. O 49. Σ 357. —
 πόσις Ἡ. ἡνυκόμοιο K 5. —
 θεὰ λευκώλενος A 55. 195.
 208. 595. E 711. 755. 767.
 775. 784. Θ 350. 381. Ξ 277.
 O 78. 92. 130. T 407. Φ 377.
 418. 434. — πρέσβα θεά,
 θυγάτηρ . . Κρόνοιο E 721.
 Θ 382. voc. Ξ 194. 243. —
 εἰλείθναι Ἡ. ἡς θυγατέρες
 A 271. — κασιγνήτην ἄλο-
 χόν τε (Jovis) Σ 356. — λευ-
 κώλενος Θ 484. Φ 512. Ω 55.
 dat. A 572 μητρὶ (Vulcani)
 φίλῃ. acc. T 112. — μητρός
 (Martis) μένος E 893. — Διὸς
 κυδρὴ παράνοϊτις Σ 184. —
 ἐρίγδονπος πόσις Ἡ. ἡς N
 154. Π 88. et V. Ζεύς. —
 πότνια Θ 198. 218. N 826.
 Ξ 197. 300. 329. O 83. 100.
 149. T 106. δ 513. — ἀρ-
 γαλέος χόλος Σ 119. — χρυ-
 σόθρονος A 611. Ξ 153. gen.
 O 5. — χρυσοπεδίλον παιδα
 (Heben) [λ 604.]
 Ὑρακλείδης, Θεσσαλός, gen.
 B 679.
 Ὑρακλείδης Τληπόλεμος B 653.
 Ὑρακλειή βίη A 690. — gen.
 B 666. — dat. B 658. O 640.
 — acc. E 638. T 98. λ 601.
 Ὑρακλῆς, ἦος, gen. Ξ 266. —
 dat. Φ 224. — βίη Σ 117. —
 θεῖοιο ἀζηχῆς ὀδύνη O 25.
 T 145 τεῖχος (Trojae). —
 θρασυμένονα λ 267. — κρα-
 τερόφρονα Ξ 324. — Διὸς
 υἱόν, καρτερόθυμον φῶτ' . .
 μεγάλων ἐπίστορα ἔργων φ
 25. V. Ἀμφιτρῶν.
 Ὑφαιστος B 101. 102. E 23.
 Θ 195. Ξ 167. 339. Σ 473.

- T** [368.] 383. **T** 12. 36. **Φ** 342. 381. **X** 316. **ξ** 233. **η** 92. **θ** 272. 293. 330 βραδύς ἑών. [**ψ** 160.]. — gen. **Σ** 191. 617. **T** 10. **T** 73. **θ** 359. — acc. **A** 600. **Φ** 330. 378. — voc. **Σ** 392. 429. **Φ** 357. 379. **θ** 355. — ἀμφιγυήεις **A** 608. **Ξ** 239. — ἀνακτος **O** 214. **Σ** 137. **θ** 270 λέχος καὶ εὐνήν. — δόμον ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπὲ ἀθανάτοισιν, χάλκεον etc. **Σ** 369. — δόμοισιν **θ** 268. — ἔργον **δ** 617. **ο** 117. **ω** 75. — Δάρης . . ἱρεὺς **E** 10. — κλυτοεργόν **θ** 345. — κλυτοτέχνης **A** 571. acc. **Σ** 143. 391. **θ** 286. — περικλυτός **A** 608. gen. **θ** 287. **ω** 75. — πολύφρονος **θ** 297. 327. — πολυμήστιος **Φ** 355. — βίηφι πολύφρονος **Φ** 367. — φλόξ **ω** 71. gen. **I** 468. **Ψ** 33. dat. **P** 88. — χαλκεύς **O** 311. — v. Ἀμφιγυήεις, Κυλλοποδίων.
Ῥοῦς φαινῆς υἱός Memnon **δ** 188.
- Θάλεια**, Nereis **Σ** 39.
Θάλπιος, Euryti f., Epeorum dux **B** 620.
Θαλυσιάδης Ἐχέπωλος, acc. **A** 458.
Θάμυρις, Θρήϊκα (vatem) **B** 595.
Θάνατος, acc. **Π** 454. — ὕπνω καὶ **θ**. διδυμάοσιν **Π** 672. 682. — ὕπνω . . κασιγνήτω **θ**. οἶο **Ξ** 231.
Θανμακίη, in ditione Philoctetae, Magnesiae u., acc. **B** 716.
Θεανώ, δία, Pedaei noverca, **E** 70. — καλλιπάρῃος **Z** 298 (Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος). 302. acc. **A** 224.
- Θέμις**, ἰστος, gen. **β** 68. — acc. **T** 4 (Jovis ministram). — voc. **θεά** **O** 93. — καλλιπαρῃῷ **O** 87.
Θεοκλύμενος, Polyphidis f., procorum vates. **ο** 256. 529. — acc. **ο** 286. — **θεοσιδής** **ο** 271. 508. **ρ** 151. **ν** 350. 363.
Θερσίλοχον Paeonem occ. Achilles **Φ** 209. **P** 216.
Θερσίτης **B** 244. — ἀκριτόμυθε **B** 246. — ἀμετροεπής **B** 212.
Θέσπεια, Boeotiae u., acc. **B** 498.
Θεσπρωτοί, acc. **π** 427. — ἀνδρῶν **ξ** 335. **π** 65. **ρ** 526. **τ** 271. 292. — βασιλεύς Pheidon **ξ** 316. **τ** 287. — γαίη **ξ** 315.
Θεσσαλός Ἡρακλείδης, Phidippi et Antiphi pat., gen. **B** 679.
Θεστορίδης Ἀλκμάων, acc. **M** 394. — **Κάλχας** **A** 69.
Θέστορα Ἥνοπος υἱόν occ. Patroclus **Π** 401. — 2) Cf. voc. praec.
Θέτις, dos, **A** 413. 495. 512. **Z** 136. **Π** 34. **Σ** 51. 94. 392. 398. 405. 422. 428. **Ψ** 14. **Ω** 102. — gen. **Θ** 370 βουλάς. **O** 598 ἀρήν. — dat. **Θέτι** **Σ** 407. — acc. **N** 350. **Ω** 74. 83. — voc. **Ω** 88. — ἀγνρόπεζα **A** 538 et 556 ubi θυγάτηρ ἀλλίοιο γέροντος (Nelei). **Π** 222. **Σ** 369. **ω** 92. acc. **Π** 574. — **θεά** . . ἀγνρόπεζα **I** 410. **Σ** 127. 146. 381. **T** 28. **Ω** 89. 120. — Ἀχιλεὺς . . παῖς ἥν-κόμοιο **A** 512. **Π** 860. — **θεά** **O** 76. voc. **Ω** 104. — καλλιπλοκάρον **T** 207. dat. **Σ** 407. — μήτηρ **Σ** 332. — τανύπεπλος **Σ** 385. 424.
Θηβαῖος, Eniopei p., gen. **Θ** 120.

- Θηβαῖος Τειρεσίας v. Τειρεσ.
 Θῆβη, ἱερὴν πόλιν Ἡετιώνος
 A 366. — Θῆβησιν X 479. —
 τείχεα B 691. — ὑποπλακίη Z
 397. — πόλιν Κιλίκων εὐναιε-
 τάωσαν . . ὑπίπυλον Z 416.
 Θῆβη (Boeot.) dat. Ξ 323. —
 Θῆβησι Z 223. Ξ 114. o 247.
 — Θῆβας E 804. K 286. —
 Θῆβασδε Φ 679. — ἑπταπύ-
 λιοι A 406. λ 263. — εὐρύ-
 χορον λ 265. — ἐυστεφάνω
 T 99. — πολυηράτω λ 275.
 — ἱερὰ τείχεα Θῆβης A 378.
 Θῆβαι. Αἰγυπτίης ἐνὶ habitat
 Polybus δ 126. — acc. I 381
 (ἐνατόμυλοι).
 Θησεύς λ 322 Ariadnen e Creta
 abduxit. — acc. in εἶα [λ 631.].
 Αἰγείδην [A 265.].
 Θίσβη, Boeotiae u., πολυτρή-
 ρωνα B 502.
 Θοαί . . νῆσοι (= Ὀξειᾶι in
 Acheloi ostio), dat. o 299.
 Θόας, αντος, A 529 (occ. Piro-
 um). — acc. N 92. T 239. —
 voc. N 222. 228. — Αἰτωλός
 A 527. — Ἀνδραϊμονίδης H
 168. — Ἀνδραϊμονος υἱός B
 638. O 281. ξ 499. dat. N 216.
 Θόας, Lemnius, dat. Φ 745. —
 Αἴμνον, πόλιν θείοιο Ξ 230.
 Θόας, Troianus, acc. II 311
 (occ. a Menelao).
 Θόη, Nereis Σ 40.
 Θόων, Phaeax θ 113.
 Θόωνα, Phaenopsis f., occ. Dio-
 medes E 152.
 Θόωνα occ. Ulixes A 422.
 Θόων, ωνος, acc. M 140. N 545
 (occ. Antilochus).
 Θόωσα . . νύμφη, Phorcynis f.,
 α 71 (Polyphemi mater ex
 Neptuno).
 Θοάτης, praeco Menesthei, δις
 M 343. — κήρυκα M 342.
 Θρασίον Paeonem occ. Achilles
 Φ 210.
 Θρασύδημον, Sarpedonis auri-
 gam, occ. Patroclus II 463.
 (v. l. Θρασύμηλον).
 Θρασυμήδης, Nestoris f. P 378.
 — dat. γ 39. — ἀντίθεος II
 321 (occ. Marin). γ 414. —
 δῖον P 705. — ἱποδάμοιο
 Ξ 10. — μενεπτόλεμος K 255.
 γ 442. — Νεστορίδην . .
 ποιμένα λαῶν I 81. — ὑπέρ-
 θυμος γ 448.
 Θρασύμηλος v. Θρασύδημος.
 Θρήκη, gen. N 301. — Θρή-
 κηθεν I 5. 72. — Θρήκηνδε
 θ 361. — ἐριβώλακος T 485.
 dat. A 222 μητέρι μῆλων.
 Θρηῖνιοι ἵπποι K 559. — ξί-
 φει N 577. — πόντον Ψ
 230. — Σάμον N 13. — φά-
 σγανον Ψ 808.
 Θρήικες A 533. K 434. — Θρη-
 κῶν A 537 (ἡγεμῶν Πείροος).
 K 506. — Θρήικεσσι Z 7. —
 Θρήικας B 844. — ἄνδρες
 Θρήικες Ω 234. gen. K 464.
 470. acc. c. Θρήικας K 487.
 — ἀγὸς ἀνδρῶν A 519. —
 ἀκρόκομοι A 533. — βουλη-
 φόρον Ἰππονόοντα K 518.
 — Ἀκάμαντι ἡγήτορι Θ. E
 462. — Θάμνριν τὸν Θρήι.
 B 595. — ἱπποπόλων N 4
 αἴαν. Ξ 227 ὄρεα νιφόντα.
 Θρινική νῆσος, gen. τ 275. —
 dat. λ 107. — acc. μ 127. 135.
 Θρόνιον, Locrorum opp. B 533.
 Θρῳέσσα πόλις, αἰπεῖα κολῶ-
 νη ad Alpheum A 711.
 Θρῶν, Ἀλφειοῦ πόρον B 592.
 Θρέστης, α, Atrei frater, Aegi-
 sthi p., δ 517. — gen. B 107.
 — πολύαρνι B 106.
 Θυεστιάδης Αἰγισθοῦς δ 518.
 Θυμβραῖον occ. Diomedes A 320.

- Θύμβρη, Troadis u., gen. K 430.
 Θυμοίτης, Troianus, acc. Γ 146.
 Θῶν, ὤνος παράκοιτις Πολύ-
 δαμνα δ 228.
- Ἰαιρα, Nereis Σ 42.
 Ἰάλμενος, Martis ex Astyoche f.,
 Boeotorum dux B 512. — acc.
 I 82.
 Ἰαμενός, Troianorum dux, acc.
 M 139. 193 (occ. a Leonteo).
 Ἰάνασσα, Nereis Σ 47.
 Ἰάνειρα, Nereis Σ 47.
 Ἰαπετός Θ 479.
 Ἰάρδανος, Cretae fluv., gen. γ
 292.
 Ἰάρδανος, Elidis fluv., gen. H
 135.
 Ἰασίδης V. Ἀμφίων. Δμῆτωρ.
 Ἰασίῳ Ceres nubit ε 125 (qui
 occ. a Jove).
 Ἰασον Ἄργος ε 246.
 Ἰασος, Spheli f., Atheniensium
 dux, occ. ab Aenea. O 332
 (acc.) 337 sq. — 2) cf. Ἰα-
 σίδης.
 Ἰαωλκός, Thessaliae u., εὐρυχό-
 ρος λ 256. — ἐνκτιμένην B 712.
 Ἰάονες ἐλκεχίτωνες N 685.
 Ἰδη M 13. — gen. B 824. Θ
 75. A 112. 337. O 255. T
 91. κνημοί B 821. A 105.
 Φ 449. 559. κορυφαί A 183.
 Ξ 157. 332. O 5. — dat. Θ
 207. Ξ 287. — acc. Ξ 162.
 O 146. P 594. — Ἰδηθεν
 Δ 475. Θ 397. 438. — Ζεῦ
 πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων V.
 Ζεὺς πατήρ. — πιδιήσσης
 A 183. — πολυπίδακος Ξ
 157. 307. T 59. 218. Ψ 117. —
 πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν
 Θ 47. Ξ 283. O 151. — πο-
 λυπτύχον Φ 449. X 171. —
 ὑλνέσσης Φ 449. — ὑψηλῆς
 Ξ 293.
- Ἰδαῖος, Daretis f. E 11. 20.
 Ἰδαῖος, Troianorum praeco H
 276. 372. 381. 413. 416. —
 acc. H 405. Ω 470. — voc.
 H 284. 406. — δαΐφρων Ω
 325. — κῆρυξ Γ 248.
 Ἰδαῖος Ζεὺς, gen. Π 605. —
 Κρονίωνι Ω 291. — ὄρεων Θ
 170. 410. A 196. M 19. 253.
 O 79. 169. 237. Π 677. T 189.
 Ἰδης, εἰω, Cleopatrae p., gen. I
 558.
 Ἰδομενεύς, ἦος, (Deucalionis f.
 τ 181.) A 145. Γ 230. Δ 253.
 E 43. H 165. Θ 78. 263. A
 510. N 240. 304. 362. 370.
 405. 424. 445. 500. 506. 509.
 Π 345. P 258. 605. 624. T
 311. γ 191. — gen. N 402.
 502. — dat. N 433. ξ 382.
 — acc. Δ 256. K 53. A 297.
 330. 387. 469. 470. P 621.
 τ 190. — voc. Δ 257. N 232.
 Ψ 474. 493. — ἀγακλυτόν Z
 436. Ξ 237. — Μηριόνης
 θεράπων ἀγαπήνορος Ψ
 113. 124. — Κρητῶν ἀγός Δ
 265. N 221. 259. 274. 311.
 Ψ 450. (482). — ἀνακτα B
 405. K 112. O 301. τ 181. —
 ἀρήμιον A 501. — ἀτάλαντος
 Ἀρηι N 500. — Κρητῶν βου-
 ληφόρε N 219. [255.] —
 δαΐφρονα Δ 252. — Δευκα-
 λίδαο M 117. P 608. — δου-
 ρικλυτός B 645. 650. E 45.
 N 210. 467. 476. — φλογὶ
 εἵκελον ἀλκὴν N 330. —
 ἥρως N 384. 439. — Ejus θε-
 ράπων Meriones Ψ 113. 124.
 528. 860. 888, qui dicitur:
 ὀπάων H 165. Θ 263. K 58.
 P 258. — Ἰδ. θεράποντες
 E 48. — σθένος Ἰδ. ἦος =
 Ἰδομενεύς N 248. — νῖα
 Ἰ. ἦος, Ὀρεσίλοχον ν 259.

- Ἰήλυσος, Rhodi u., acc. B 656.
 Ἰησονίδης H 471. — Εὐνῆος
 H 468. Ψ 747.
 Ἰήσων, Argonautarum princeps,
 μ 72. — ποιμένοι λαῶν H 469.
 — Ejus υἱός Φ 41 (Εὐνῆος
 ex Hypsipyle).
 Ἰθαιμένης, εὖος, Sthenelai p.,
 gen. Π 586.
 Ἰθάκη δ 608. — gen. α 57.
 404. δ 175. 643. ο 248. 256.
 344. ξ 98. 182. ο 36. 267. π
 251. ρ 250. σ 2. ν 340. φ 18.
 [109.] χ 223. ψ 176. ω 269.
 — dat. β 256. δ 555. 605. ι
 505. [531.] ν 135. ο 482. χ
 30. ψ 122. ω 104. — acc.
 B 632. α 18. 88. 172. δ 601.
 κ 420. 522. λ 30. 111. 162.
 μ 138. 345. ξ 189. π 58.
 223. 230. 462. ω 259. —
 Ἰθάκη νδε α 163. λ 361. ο
 157. π 322. — ἀμφιάλω α
 386. 395. 401. β 293. φ 252.
 — ἐν δήμῳ Γ 201. α 103. ν
 97. ο 534. π 419. ω 284.
 acc. ξ 126. 329. τ 399. —
 εὐδαιέλον ξ 344. acc. β 167.
 ι 21. ν 212. 325. [τ 132.] —
 ἐνκτιμένης χ 52. — κραναῆς
 Γ 201. acc. α 247. ο 510. π
 124. φ 346. — παιπαλόεσ-
 σαν λ 480. — ἐν πορθημῷ
 Ἰ.ης τε Σάμοιο δ 671. ο 29.
 μεσσηγνὺς Ἰθ.ης τε Σάμοιο δ
 845. — τρηχέης κ 417. 462.
 — Τπονηίου γ 81.
 Ἰθακήσιος Εὐρυβάτης B 184.
 — Ὀδυσεὺς β 246. χ 45.
 Ἰθακήσιοι ο 520. ω 354. —
 voc. β 25. 161. 229. ω 443.
 454. 531.
 Ἰθακος, Ithacensis heros, ρ 207.
 Ἰθώμη, Thessaliae u., κλωμα-
 κόεσσαν B 729.
 Ἰκάριος, Penelopes pater, gen.
 α 329. β 53. δ 840. λ 446.
 π 435. ρ 562. σ 159. 188.
 245. 285. τ 375. ν 388. φ
 2. 321. ω 195. — dat. β
 133. — κούρη μεγαλήτορος..
 Ἰφθίμη δ 797. — τηλεκλει-
 τοῖο τ 546. — (μέγα δυναμέ-
 νοιο α 276, quia Acarnaniae
 partem regnabat).
 Ἰκάριος πόντος, gen. B 145.
 Ἰκταονίδης Μελάνιππος, acc.
 O 546.
 Ἰκτάων, ὄζος Ἄρηος Γ 147.
 T 238 Laomedontis f., Priami
 frater.
 Ἰκτάονος υἱός Melanippus O
 576.
 Ἰκμάλιος, τέκτων Ithac. τ 57.
 Ἰλήιον πεδίον Φ 558.
 Ἰλιονεύς, ἦος, Phorbantis f.,
 acc. Ξ 489. 492. — ἀγανού
 Ξ 501.
 Ἴλιος (Ἴλιον v. infra αἰπύ),
 gen. B 230. Z 60. 478. O 66.
 Φ 104. X 6. — dat. Z 493.
 P 145. Ω 67. — acc. A 71.
 B 216. 249. 492. 673. Γ 313.
 E 204. Z 74. 113. 403. 461.
 Θ 131. 295. A 230. N 175.
 717. Ξ 46. O 550. Π 92.
 P 159. 163. 320. 337. 396.
 Σ 58. 327. 439. T 156. Φ
 81. 156. 442. 561. 588. X
 17. Ω 145. 330. 620. β 172.
 θ 495. κ 15. λ 372. ξ 238.
 ρ 104. σ 252. τ 125. 182.
 193. ω 117. — Ἰλιόθεν Ξ
 251. ι 39. — Ἰλιόθι Θ 561.
 K 12. N 349. θ 581. —
 Ἰλιόφι Φ 295. — αἰπεινή N
 773. gen. I 419. 684. O 215.
 acc. O 558. P 328. — αἰπύ
 O 71. — ἐρατεινήν E 210. —
 εὐπωλον E 551. Π 576. β
 18. λ 169. ξ 71. — εὐτείχεον
 B 113. 288. E 716. I 20. —

- ἡνεμόεσσαν Γ 305. Θ 499.
 Μ 115. Ν 724. Σ 174. Ψ
 64. 297. — ἱερήν Η 20. —
 — ἱρή Δ 46. 164. Ζ 448.
 [Θ 551.] Τ 216. Ω 27. gen.
 Ζ 96. 277. Φ 128. acc. Δ
 416. Ε 648. Η 82. 413. 429.
 Α 196. Ν 657. Ο 169. Ρ
 193. Σ 270. Φ 515. Ω 143.
 383. λ 86. ρ 293. — Ἴλιον
 οἶτον Θ 578. — ὀφρυνόεσσα
 Χ 411. — Ἴ.ον πόλει ἄκρη
 Η 345. πόλιν Ε 642. — ἐν-
 κείμενον πτολίεθρον Δ 33.
 Θ 288. Φ 433. — εὐναιόμε-
 νον πτολίεθρον Β 133. Ι
 402. Ν 380. — πύργον μέγαν
 Ζ 386. — τέκνωρ Ἴλ. Η 31.
 Ι 49. — Vide Τροίη. Τρώων
 πόλις.
 Ἴλος, Trois f., Laomedontis p.,
 Τ 232. 236.
 Ἴλος. — Δαρδανίδαο Α 166.
 372. — Ἴλον σῆμα Κ 415. Α
 166. Ω 349. — τύμβος Ἴλον
 Α 372.
 Ἴλος, Μερμερίδης, gen. α 259
 (quem Ephyrae habitantem
 Ulixes visit).
 Ἰμβρασίδης Πείροος Δ 520.
 Ἰμβριος acc. Ν 197, Mentoris
 f., Priami gener, quem occ.
 Teucer Ν 171.
 Ἰμβριος Ἡετίων Φ 43.
 Ἰμβρος insula, acc. Ω 753. —
 ἄστυ Ξ 281. — παιπαλοέσσης
 (Tenedo vicina) Ν 33. Ω 78.
 Ἰνώ = Λευκοθέη, Cadmi f., ε
 461. — κάλλισφυρος ε 333.
 Ἰξιονίη ἄλογος (Jovis), Pirithoi
 mat., gen. Ξ 317.
 Ἰοχέαιρα Ι 538. — acc. [Φ 480.]
 — ἐύσκοπος λ 198.
 Ἰππασίδης V. Ἀπισάων, Τψη-
 νωρ, Χάροψ. — δοιοῖσιν
 Ἰ.δησιν (Charopi et Soco)
 Α 431 (Ulixes mortem para-
 vit).
 Ἰππάσου νιῆ δαΐφρονος, Σῶκε
 Α 450.
 Ἰππημολγῶν, ἀγανῶν . . . γλα-
 κτοφάγων αἶα Ν 5.
 Ἰπποδάμαντα occ. Achilles Τ
 401.
 Ἰπποδάμεια, Anchisis f., Al-
 cathoi uxor, acc. Ν 429.
 Ἰπποδάμεια, Penelopes serva,
 acc. ς 182.
 Ἰπποδάμεια κλυτός, Pirithoi
 uxor Β 742.
 Ἰππόδαμον occ. Ulixes Α 335.
 Ἰππόθοος Β 840. 842. Ρ 289
 Ληθοῖο Πελασγοῦ . . νιός.
 — dat. Ρ 313. — acc. Ρ 217.
 318.
 Ἰππόθοος, Priami f., acc. Ω
 251.
 Ἰπποκόων, Ῥήσον ἀνειψιός,
 Thrax, acc. Κ 518.
 Ἰππόλοχος, Antimachi f. Α 145.
 — μενεχάρμην occ. Agame-
 mnon Α 122.
 Ἰππόλοχος, Bellerophontis f.
 Ζ 206. — Γλαῦκος Ἰππολό-
 χοιο πάις v. Γλαῦκος. —
 Ἰπ.οιο νιός Ζ 144.
 Ἰππόμαχον, Antimachi f., occ.
 Leonteus Μ 189.
 Ἰππόνοον μενεχάρμην occ.
 Hector Α 303.
 Ἰπποτάδης, αο, Αἰολος κ 2. —
 gen. κ 36.
 Ἰπποτίωνα occ. Meriones Ξ
 514.
 Ἰπποτίωνος νιός, Μόρου Ν
 792.
 Ἰρή, Agamemnonis u. Messenia,
 ποιήεσσαν Ι 150. 292.
 Ἰρις Γ 121. Ε 365. Ψ 201. —
 acc. Ο 55. 144. 157. Ω 117.
 143. — ἀελλόπος Θ 409. Ω
 77. 159. — θεά voc. Ο 206.

- Σ 182. — ποδήνεμος E 353. Ἰφιμέδεια, Aloeï coniux, Oti et ποδήνεμος ὠκέα B 786. E 368. A 195. O 168. 200. Σ 166. 183. 196. Ω 95 — πόδας ὠκέα B 790. 795. Γ 129. Θ 425. A 210. Σ 202. Ω 87. 188. — ταχεῖα voc. Θ 399. A 186. O 158. Ω 144. — χρυσόπτερον Θ 398. A 185. — ὠκέα O 172. Ψ 198. cf. ω 194.
- Ἰρος (= Ἀρναῖος) mendicus s 25. 38. 73 ἄιρος. 96. 239. — gen. σ' 232 ξείνον καὶ — μῶλος. 334. — dat. s 56. 75. — acc. s 6. 333. [393.]
- Ἰσανδρος, Bellerophontis f., acc. Z 197. 203 occ. a Marte.
- Ἰσμαρος, Ciconum u., dat. ι 40. — acc. ι 198.
- Ἴσον, Priami f. nothum occ. Agamemnon A 101.
- Ἰστιάα, Euboeae u., πολυστάφυλον B 537.
- Ἴτυλος, Aëdonis et Zethi f., acc. τ 522.
- Ἰτυμονῆα. Ἰππειροχίδην occ. Nestor A 672.
- Ἰτων, Thessaliae u., μητέρα μήλων B 696.
- Ἰφέα occ. Patroclus Π 417.
- Ἰφθίμη, Icarii f., Eumeli conjux, dat. δ 797.
- Ἰφιάνασσα, Agamemnonis f., I 145. 287.
- Ἰφιδάμας, Antenor's et Theanus f. A 234. — dat. A 261. — acc. A 257 κασιγνήτον (Κόωνος). — Ἀντηνορίδης A 221. (occ. ab Agamemn. A 240.)
- Ἰφιλληεῖη βίη λ 296. — gen. λ 290.
- Ἰφιλος, Φυλακίδης, πολύμηλος, Podarcis et Protesilai p., gen. B 705. N 698. — acc. Ψ 636 Nestoreum cursu vicit.
- Ἰφιμέδεια, Aloeï coniux, Oti et Ephialtis mat., acc. λ 305.
- Ἰφίνοος Δεξιόδης, acc. H 14 (interf. Glaucus).
- Ἰφίς ἐύζωνος, Scyria, Patrocli conjux I 667.
- Ἰφιτίδης Ἀρχεπτόλεμος, acc. Θ 128.
- Ἰφιτίωνα Ὀτρυντεΐδην occ. Achilles T 382.
- Ἰφιτος Εὐρυτίδης, Ulixis hospes φ 14. 22. — acc. φ 37. (occ. ab Hercule φ 27).
- Ἰφιτος, Phocensis, Schedii et Epistrophii p., gen. P 306. — Νανβολίδαο B 518. — 2) pat. Archeptolemi.
- Ἰωνή κρονέεσσα in aegide E 740.
- Καβησόδθεν Othryoneus oriundus N 363.
- Καδμεῖοι κέντορες Ἰππων Δ 391. — gen. E 807. λ 276. — dat. Δ 388. K 288.
- Καδμείωνες, acc. Δ 385. E 804. Ψ 680.
- Κάδμον θυγάτηρ Ἰνώ ε 333.
- Κάειρα γυνή Δ 142.
- Καινείδης, αο = Coronus, gen. B 746.
- Καινεύς, Lapitharum rex, acc. — έα A 264.
- Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν τ 260. 597. ψ 19.
- Καλήσιον, θεράποντα Axyli occ. Diomedes Z 18.
- Καλητορίδης Ἀφαιρεύς, acc. N 541.
- Καλήτορα, Clytiae f., Hectoris ἀνεψιόν (O 422) occ. Ajax O 419. — 2) cf. Voc. praeced. —
- Καλλιάνασσα, Nereis Σ 46.
- Καλλιάνειρα, Nereis Σ 44.
- Καλλίαιρος, Locrorum opp., acc. B 531.

- Καλλικολώνη*, collis prope Troiam, gen. *T* 151. — dat. *T* 53.
Καλύδναι νῆσοι, acc. *B* 677.
Καλυδών, Aetolorum u., acc. *I* 530. — *ἐραννῆς* *I* 531. 577. — *αἰπεινῇ* *N* 217. *Ξ* 116. — *πετροῦσσα* *B* 640.
Καλυψώ, οὖς, nympha, Atlantis f. (η 245). η 260. — *διὰ* *ε* 263. 321. 372. — *διὰ θεάων* *α* 14. *ε* 78. 85. 116. 180. 202. 242. 246. 258. 276. *ι* 29. — *δολόεσσα*, *Ἀτλαντος θυγάτηρ*, *ἐνπλόκαμος* η 245. — *ἐνπλόκαμος*, *δεινὴ θεός*, *αὐδήεσσα* [η 254]. *μ* 448. — *ἡνκόμοιο* *Φ* 452. *μ* 389. — *νύμφη πότνια* *α* 14. — *νύμφης ἐν μεγάροις* *δ* 557. *ε* 14. *ρ* 143. — *νύμφην* *ψ* 333. — Cf. *Νύμφη*.
Κάλχας, αντος, Thestoris f., Graecorum vates, *B* 300. 322. — dat. *N* 45. — acc. *A* 105. — voc. *A* 86. — *θεοπρόπος οἰωνιστής* *N* 70. — *Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος* *A* 69.
Κάμειρος, Rhodi u., *ἀργινόεντα* *B* 656.
Καπαεύς, ἦος, Stheneli p., gen. *E* 319. — *ἀγακλειτοῦ* *B* 564. — *κνδαλιμοῖο* *Δ* 403.
Καπανηιάδης, Sthenelus, *πέπον* *E* 109.
Καπανήιος υἱός, *Σθένελος* *Δ* 367. *E* 241. — acc. *E* 108.
Κάπυς, Assaraci f., Anchisis pater, acc. *T* 239.
Κᾶρες *K* 428. — *βαρβαροφάων* *B* 867.
Καρδαμύλη, Messenia Agamemnonis u., acc. *I* 150. 292.
Κάρησος, Idae fluv. *M* 20.
Κάρυστος, Euboeae u., acc. *B* 539.
Homer.
Κάσος, insula, acc. *B* 676.
Κασσάνδρη, gen. *λ* 422 (occ. a Clytaemnestra). — *ἐκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ* *Ω* 699. — *Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην* *N* 366.
Καστιάνειρα, καλή, Αἰσύμηθεν, Gorgythionis a Priamo mater *Θ* 305.
Κάστωρ, ορος, Tyndarei e Leda f., Helenae et Pollucis frater, *ἱππόδαμον* *Γ* 237. *λ* 300.
Κάστωρ Τλακίδης, Cretensis fictus *ξ* 204.
Κατακλῶδες βαρεῖαι η 197.
Καυκῶνες, Paphlagoniae populus, *K* 429. *T* 329. — 2) in Elide *μεγαθύμους* *γ* 366.
Καῦστρίον. . *ῥέεθρα* *B* 461.
Κεάδης, αὐ Τροιζήνοιο υἱός = Euphemus *B* 847.
Κεβριόνης, αὐ, Priami f, nothus, occ. a Patroclo *Π* 738. — *Δ* 521. *M* 91. — gen. *M* 92. *Π* 756. — dat. *Π* 754. — acc. *N* 790. *Π* 772. — *ἀδελφεόν* Hectoris *Θ* 318. — *δαῖτρον* *Π* 727. — *ἔκτορος ἡνιοχῆα* *Π* 738. — *ἥρωι* *Π* 751. acc. *Π* 781.
Κελαδινὴ ἐυστέφανος (Artemis) *Φ* 511.
Κελάδων, οντος, Elidis rivus, *ὠκυρόφ* *H* 133.
Κελαινεφής (Juppiter) voc. *O* 46. *ν* 147.
Κένταυρος Εὐρυτίων, acc. *φ* 295.
Κένταυροι, dat. *φ* 303 pugna c. Lapithis. — *Κενταύρων διακαιοτάτος Χείρων* *A* 832.
Κεφαλλῆνες, Ulixi subditi, gen. *Δ* 330. *ν* 210. *ω* 355. 429. — dat. *ω* 378. — *μεγαθύμους* *B* 631.
Κήρ, dat. *γ* 410. *ξ* 11. — acc.

- B* 352. *Γ* 6. 32. *Α* 585. *N* 561. 596. 648. *Ξ* 408. *Π* 47. 817. *P* 714. *Σ* 115. 117. *X* 365. *Ω* 82. *β* 165. *δ* 273. 502. *ε* 387. *θ* 513. *μ* 157. *ο* 235. *π* 169. *ρ* 82. *ς* 155. *χ* 14. *ω* 414. — *Κῆρες* [Θ 528.] — acc. *Α* 11. *M* 402. *N* 283. *O* 287. *Φ* 565. *β* 352. *δ* 512. *ρ* 547. *τ* 558. *χ* 66. — *βαρείας Α* 97. *Φ* 548. — *διχθαδίας Ι* 411. — *θανάτοιο Β* 302. 834. *Θ* 70. *Α* 332. *M* 326. *Φ* 548. *X* 202. *λ* 171. 398. *ξ* 207. — *κακὴν θανάτοιο Π* 687. — *κακὰς Μ* 113. *β* 316. *ψ* 332. — *μελαίνῃ Γ* 454. *ρ* 500. acc. *B* 859. *Γ* 360. *E* 22. 652. *H* 254. *Α* 360. 443. *Ξ* 462. *Φ* 66. *β* 283. *γ* 242. *ο* 275. *χ* 330. 363. 382. *ω* 127. — *ὅλῳ* in *Achillis clupei* *Σ* 535. acc. *N* 665. — *στυγερὴ Ψ* 78.
- Κηρессиφορήτους κύνας Θ* 527. *Κήρινθος ἑφάλος*, *Euboeae u.*, acc. *B* 538.
- Κήτειοι*, *Mysiae gens* *λ* 521.
- Κηφισὶς λίμνη Boeotiae*, dat. *E* 709.
- Κηφισός Phocidis fluv.*, gen. *B* 523. — *δῖον Β* 522.
- Κίκονες*, *Thracica gens* *ι* 47. 59. — gen. *ι* 66. — dat. *ι* 39. 47. — acc. *ψ* 310. — *ἀρχὸς . . αἰχμητῶν Β* 846. — *ἡγήτορι Μέντῃ Ρ* 73. — *πολίεθρον ι* 165.
- Κίλικες, ὡν πόλιν Θήβην Ζ* 415. — dat. *Ζ* 397 *Eetion imperat.*
- Κίλλα ξαθέη*, *Troadis u.*, acc. *Α* 38. 452.
- Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος λ* 14.
- Κινύρης*, *Cyprius*, *Agamemn. hospes Α* 20.
- Κίρκη*, *Solis et Perses f.*, *Aeetae soror* (cf. *κ* 18. 136.) *κ* 241. 293. 375. 388. 449. 563. 571. *λ* 22. — gen. *κ* 150. 210. 221. 276 (*πολυφαρμάκων*). 282. 287. 289 (*ὀλοφῶια δῆνεα*). 308. 347. 426. 432. 445. 480. 554. *λ* 53. 62. *μ* 9. 226 (*ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς*). *ψ* 321 (*δόλον πολυμήχανῃν τε*). — dat. *κ* 295. 322. — acc. *μ* 16. — voc. *κ* 337. 383. 483. 501. — *ἀθανάτῃ μ* 302. — *Αἰαίῃ ι* 31 (*δολόεσσα*). gen. *μ* 268. — *διὰ θεῶων μ* 155. — *ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀνδῆεσσα κ* 136 (*αὐτοκασίγνητος Αἰήταο*). *λ* 8. *μ* 150. — *περικαλλέος κ* 347. 480. — *πότνια θ* 448. *κ* 394. 549. *μ* 36.
- Κισσηὶς Θεανώ Ζ* 299.
- Κισσῆς*, *Thrax*, *μητροπάτωρ Iphidamantis Α* 223.
- Κλειτός*, *Mantii f.*, ab *Aurora raptus*, acc. *ο* 249. 250.
- Κλειτόν*, *Πεισήνορος νιόν*, *Polydamantis sodalem*, occ. *Teucer O* 445.
- Κλεόβουλον* occ. *Ajax Π* 330.
- Κλεοπάτρη*, *Idae et Marpessae f.*, *Meleagri uxor*, *καλῇ Ι* 556.
- Κλεωναί*, *Argol. u.*, *ἐνκτιμέναις Β* 570.
- Κλονίος*, *Boeotorum dux Β* 495. — acc. *O* 340 occ. ab *Agenore*.
- Κλυμένη*, *Helenae ancilla Γ* 144.
- Κλυμένη*, *Nereis Σ* 47.
- Κλυμένη*, acc. *λ* 326.
- Κλύμενος, οιο*, *Eurydices pat.*, gen. *γ* 452.
- Κλυταιμνήστρη*, *Agamemnonis uxor*, *λ* 439. — gen. *Α* 113. — *διὰ γ* 266. — *δολόμητις* occ. *Cassandram λ* 422.

- Κλυτίδης* v. *Δόλου*. *Πείραιος*.
Κλυτίος, Laomedontis f., gen.
 O 419 Caletoris pat., 427. —
 acc. Γ 147. T 238.
Κλυτίος, Piraei pat., Ithacensis,
 gen. π 327.
Κλυτομήδης, Enopis f., acc. Ψ
 634 (Nestor eum superavit).
Κλυτόνῃος, Alcinoi f. θ 119.
 123.
Κλωῖδες, Parcae η 197.
Κνωσός, μεγάλη πόλις (Cretae,
 ubi Minos rex) τ 178. — acc.
 B 646. — εὐρείη Σ 591.
Κοίρανον, Lycium occ. Ulixes
 E 677.
Κοίρανος, Lyctius, Merionis au-
 riga P 614. — acc. P 611
 (occ. ab Hectore).
Κορρεὺς, ἦος υἱός = Periphet-
 es O 639.
Κόρακος πέτρη Ithacae, dat. ν
 408.
Κόρινθος, ἀφνειόν B 570.
 — *Κορινθόθι* N 664. cf.
 Ἐφύρη.
Κορώνεια, Boeotiae u., acc. B
 503.
Κόρωνος Καίνειδης, Leontei
 pat., gen. B 746.
Κουρήτες, Aetoliae incolae I
 529 (bellum c. Aetolis — 599).
 532. 589. — gen. I 549. —
 dat. I 551.
Κόων, Ἀντηνορίδης Δ 248.
 (occ. ab Agamemnone) T
 53. — dat. Δ 256.
Κόως vide *Κῶς*.
Κρανάη, insula, dat. Γ 445.
Κράπαθος, insula, acc. B 676.
Κραταῖς, Seyllae mat., acc. μ
 124.
Κρειοντιάδης Λυκομήδης acc.
 T 240.
Κρεῖων, οντος, Lycomedis p.,
 gen. I 84.
Κρεῖων, Megarae pat., Theba-
 nus, gen. λ 269.
Κρηθεὺς Αἰολίδης, — ἦος γυνή
 i. e. Tyro λ 237. — dat. λ
 258 (e Tyro Aeson, Amythaon,
 Pheres filii).
Κρήθων, Dioclis f., E 549. —
 acc. E 542 occ. Aeneas.
Κρηῆτες, gen. B 645. Ψ 482
 (ἀγός Idomeneus). — dat. Γ
 230. Δ 251. ξ 205. 234. 382.
 — Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγός,
 βουληφόρος V. Ἰδομενεὺς.
Κρήτη τ 172 (γαῖα καλή, πύ-
 ρρα, περίρροντος, ἐν δ' ἐννή-
 κοντα πόλῃες. populi Achaei,
 Eteocretes, Cydones, Dorien-
 ses, Pelasgi 175 sqq.). — gen.
 λ 323. ξ 300. — dat. γ 291.
 ρ 523. — acc. γ 191. ξ 301.
 — Κρήτηνδε τ 186. — ἐκα-
 τόμπολιν B 649. — Μίνωα
 Κρήτην ἐπίουρον N 450. —
 εὐρείης ξ 252. dat. N 453. ν
 256. 260. — Κρητῶν εὐρει-
 ῶν ξ 199. π 62. — ὄρεα
 νιφόεντα τ 338.
Κρῖσα, Phocidis u., ζαθέην B
 520.
Κροῖσμος, gen. O 523, occ. a
 Megete.
Κροκύλεια, in Ulixis regno B
 633.
Κρονίδης Δ 5. Θ 414. Δ 53.
 P 593. T 31. 301. 304. Ω
 143. 539. — αἰγίοχος Ζεὺς
 B 375. — αἰνότατε Δ 552. Δ
 25. Θ 462. Ξ 330. Π 440.
 Σ 361. — εὐρύοπα acc. Δ
 498. O 152. Ω 98. — Ζεὺς
 cf. h. v. — πατήρ Φ 508. X
 60. — ὧ πάτερ ἡμέτερος Κρο-
 νίδη, ὕπατε κρείοντων Θ 31.
 α 45. 81. ω 473. — ὑψίζυγος
 H 69. Σ 185.
Κρονίων, υἱος (Κρονίονος Ξ

247. λ 620.) *A* 528. *B* 419. 670. Γ 302. Δ 249. *E* 522. *H* 209. Θ 175. Δ 27. 336. 406. *N* 242. 319. 783. *O* 254. Π 662. *P* 209. 269. 441. *T* 340. *T* 306. Ω 611. α 386. γ 88. 119. δ 207. 699. κ 21. μ 405. ξ 184. 303. π 117. [291]. ς 376. ν 236. χ 51. — dat. *A* 405. *N* 226. — acc. *E* 753. — βουλὰς Φ 230. — ἐρισιθενέος Φ 184. θ 289. — Ζεύς cf. h. v. — κελαινειφεί *A* 397. *Z* 267. Ω 290 (Ἰδαίω). acc. [Δ 78]. — ὑπερμενεί *B* 403. *H* 315. 481. acc. *B* 350. Θ 470.
- Κρόνος Θ 479. — gen. *O* 187. — acc. Ξ 203. 274. *O* 225. — ἀγκυλομήτης Δ 59. — παῖς ἀγκυλομήτεω *B* 205. 319. Δ 75. *I* 37. [*M* 450.] Π 431. Σ 293. φ 415. — θυγάτηρ μεγάλοιο (*Juno*) *E* 721. Θ 383. Ξ 194. 243. — *K.ou* παῖς *Z* 139. Θ 415. Ξ 346. *O* 91. Φ 216. — νῆε (*Jupp. et Neptun.*) *N* 345.
- Κρουνοί, *Elidis fons*, acc. [ο 295.]
- Κρωῶνα, *Paphlagoniae u.*, acc. *B* 855.
- Κτέατος Ἀκτορίων, *Amphimachi p.*, gen. *B* 621. *N* 185.
- Κτήσιος Ὀρμενίδης, *Eumaei p.*, ο 414.
- Κτήσιππος, *Samius, Penelopes proci, Polythersae f.* χ 287. ν 288. χ 279 *vulnerat Eumaeum.* — acc. ν 303. χ 285 occ. a *Philoetio.* — voc. ν 304.
- Κτιμένη, *Ulixis soror ὀπλοτάτη*, ο 363.
- Κυανοχαίτης *T* 144. ι 536. — γαιήοχε *O* 174. 201. — ἐνοσίχθονι γ 6.
- Κυδοιμός, acc. in *Achillis clu-peo* Σ 535. — *δηιοτήτος* *E* 593.
- Κύδωνες, *Cretae pop.*, γ 292. τ 176.
- Κυθήρεια (= Ἀφροδίτη) ἐνστέφανος ς 193. gen. θ 288.
- Κύθηρα, ὠν, *insula*, gen. ι 81. — *ξανθέοισιν* *O* 432. — *Κυθηρόθεν* *O* 438.
- Κυθήριος *V. Ἀμφιδάμας, Λυκόφρων.*
- Κύκλωψ, *Polyphemus* ι 296. 316. 415. 428 πέλωρ, ἄθεμιστία εἰδώς. κ 435. μ 209. ψ 312. — gen. α 69. ι 319 (μέγα ῥόπαλον). 548 (μῆλα). κ 200 ἀνδροφάγοιο. — acc. ι 345. 362. 474. 492. — voc. ι 347. 364. 475. 502. — ἄγριος *devorat Antiphum* β 19. — μένος ἄσχετος ν 19.
- Κύκλωπες η 206. ι 275. — dat. α 71. ι 125. 357. 510. — acc. ι 399. — ἀνδρῶν ὑπερηννορέοντων ξ 5. — γαίης ι 117. acc. ι 106 (ὑπερφιάλων, ἄθεμιστων). 166.
- Κυλλήνης ὄρος αἰλύ *Arcadiae* *B* 603.
- Κυλλήνιος Ἐρμῆς ω 1. — Ὄτον *O* 518.
- Κυλλοποδίων (*Vulcanus*) Σ 371. *T* 270. — voc. Φ 331.
- Κυμοδόκη, *Nereis* Σ 39.
- Κυμοδόη, *Nereis* Σ 41.
- Κῦνος, *Loerorum u.*, acc. *B* 531.
- Κυπαρισσῆεις, *εντος, Elidis u.*, acc. *B* 593.
- Κυπάρισσος, *Phocensium u.*, acc. *B* 519.
- Κύπρις *E* 422. 760. — Κύπριδα *E* 458. 883. — Κύπριν *E* 330.
- Κύπρος, *insula*, gen. ρ 443. — acc. δ 83 (*venit Menelaus*). θ 362 (*secedit Venus*). ρ 442

- (se venditum esse fingit Ulixes).
448. — *Κύπερονδε* A 21.
Κύτωρος, Paphlagoniae u., acc. B 853.
Κύφος, Perrhaebiae u., gen. B 748.
Κύων Ὠρίωνος, sidus, X 29.
Κωντός, Stygis pars, κ 514.
Κῶπαι, Boeotiae vicus, acc. B 502.
Κῶς, insula, acc. *Εὐρυπύλοιο πόλιν* B 677. — *Κῶωνδ' εὐναιομένην* Ξ 255. O 28.
Λάα, Laconiae u., acc. B 585.
Λαέρκης, Aemonis f., Alcida-
mantis p., Myrmido, gen. Π 197. — *Αἰμονίδαο* P 467.
Λαέρκης χρυσοχόος Pylius, acc. γ 425.
Λαέρτης, Acrisii f. unicus (π 118), Ulixis pater, α 430. ο 353. 483. π 302. χ 336. ω 207. 327. 375. 498. 513. — *Λαο ἄγρον καλόν* ω 206. — dat. δ 738. π 138. — acc. π 118. ω 270 *Ἀρκεσιτιάδην* (q. v.). 365 *μεγαλήτορα*. — *γέρον* δ 111. ξ 173. gen. ξ 9. 451. — *ἥρωος* χ 185. — dat. β 99. τ 144. ω 134. acc. α 189. — *παί* ω 192. — *νιδὸς* *Λ.εω* δ 555. acc. ι 505. [531]. — *νιδὸς* *Λ.αο* χ 191. acc. θ 18.
Λαερτιάδης, εω = Odysseus, voc. T 185. — *διογενὲς* *Λ. πολυμήχαν'* *Ὀδυσσεῦ* B 173. Δ 357. Θ 93. I 308. 624. K 144. Ψ 723. ε 203. κ 401. [456.] 488. 504. [λ 60. 92.] 405. 473. 617. ν 375. ξ 486. π 167. χ 164. ω 542. — *Ὀδυσσεύς* ι 19. gen. μ 378. [π 104.] ρ 152. σ 24. 348. τ 165. 262. 336. 583. φ 262. χ 339. acc. π 455. ρ 361. ν 286. — *πολύμητις Ὀδυσσεύς* Γ 200.
Λαιστρυγονίη *Τηλέπυλος*, acc. κ 82. ψ 318.
Λαιστρυγών, ὄνος, Ἀντιφάτης, gen. κ 106. 199.
Λαιστρυγόνες κ 119.
Λακεδαίμων, dat. Γ 244. 387. φ 13. — *δῖαν* γ 326. δ 313. 702. ε 20. ν 440. ρ 121. — *ἐρατεινῆς* Γ 239. 443. — *εὐρύχορον* ν 414. ο 1. — *κοίλην κητώεσσαν* B 581. δ 1.
Λάμον πτολίεθρον (*Τηλέπυλος*) κ 81.
Λαμπετίδης (Lampi f.) *Δόλοψ*. O 526.
Λαμπετίη, nympa, Solis ex Neaera f. μ 132. 375.
Λάμπος, Troianus, acc. Γ 147. T 238. — *Λαομεδοντιάδης* O 526 (Dolopis pat.).
Λάμπος, Aurorae equus, acc. ψ 246.
[*Λάμπος*, Hectoris equus, διε Θ 185.]
Λαόγονον, Biantis f., occ. Achilleus T 460.
Λαόγονον, Onetoris f., occ. Meriones Π 604.
Λαοδάμας, Alcinoi f., θ 119. 130 optimus pugil, 132. — gen. θ 207. — acc. θ 370. — voc. in α θ 141. 153. — *ἀγαπήνορα* η 170. — *ἀμύμονα* θ 117.
Λαοδάμαντα, Antenor's f., occ. Ajax O 516.
Λαοδάμεια, Bellerophontis f., Sarpedonis m. ex Jove, dat. Z 198. — acc. Z 197.
Λαοδίκη, Agamemnonis f., I 145. 287.
Λαοδίκη, *Πριάμοιο θυγατρῶν* *εἶδος ἀρίστη*, acc. Γ 124. Z 252.

- Λαόδοκος, Ἀντηνορίδῃ* Δ 87.
Λαόδοκος, ἑταίρῳ Antilochi P 699.
Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλταο, Lycæonis m. Φ 85. X 48 Hecubæ pellex.
Λαομεδοντιάδης O 527 (Lampus). — voc. Γ 250 (Priamus).
Λαομέδων, Ili f. T 237 Tithoni, Priami, Lampi, Clytii, Hicetaonis, Laomedontis p. (Z 23). — gen. E 269. — ἀγανὸς E 649. Z 23. — ἀγήνορι Φ 443. — ἀνύμονα T 236. — ἑκπαγλος Φ 452. — ἥρῳ H 453. — ἱππων E 640. acc. Ψ 348.
Λαπίθαι [M 181]. — acc. φ 297. — αἰχμητῶν M 128.
Λάρισα, ἡς, Asiae min. u., gen. P 301. — ἐριβόλακα B 841.
Λειῶδης, Οἶνοπος υἱός, φ 144. χ 310. — voc. φ 168.
Λειῶκριτον, Arisbantis f., occ. Aeneas P 344.
Λειῶκριτος Εὐηνορίδης, proci β 242. — acc. χ 294 occ. a Telemacho.
Λεκτόν, Troadis promontorium Ξ 284.
Λέλεγες K 429. — acc. T 96. — φιλοπολέμοισιν imperat Altes Φ 86.
Λεοντεύς, ἥος, Coroni f., ὅζος Ἄρῃος B 745. M 188. Ψ 841. — ἀντιθέοιο Ψ 837. — ἴσον Ἄρῃι M 130.
Λεσβίδες γυναικες, acc. I 129. 271.
Λέσβος, insula, dat. γ 169. — Μάκαρος ἕδος Ω 544. — ἐνκτιμένη δ 342. ρ 133, acc. I 129. 271. — Λεσβόθεν I 664.
Λευκάς πέτρῃ, acc. ω 11.
Λευκοθέη = Ἰνώ ε 334 (Cadmi f.). 461.
Λεύκον, Ulixis sodalem, occ. Antiphus Δ 491.
Λήδῃ, Tyndarei uxor, acc. λ 298 (Castoris et Pollucis m. λ 300.)
Λήθοιο Πελασγοῦ υἱός (Hippothous) P 288. — Τενταμίδαο υἱε (Hipp. et Pylaïos) B 843.
Λήϊτος, Alectryonis f., Boeotorum dux B 494. — acc. N 91. P 602. 605 vulneratur ab Hectore. — ἥρως occ. Phylacon Z 35.
Λῆμνος, οἰο, gen. H 467. Φ 46. — dat. A 593. Θ 230. — acc. θ 294. — ἀμικθολέσσαν Ω 753. — ἄστν Ξ 281. — γαίαν θ 301. — ἐνκτιμένην Φ 40. ἐνκτιμένον πολίεθρον θ 283. — ἡγαθέῃ B 722. acc. Φ 58. 79. — πόλιν Θύαντος Ξ 230.
Λητώ, οὔς, E 447. T 40. Φ 502. ξ 106. — dat. T 72. — acc. Φ 497. — voc. Φ 498. — ἐρικυδέος Ξ 327. — ἡνικομος A 36. T 413. λ 318. — καλλιπαρῆφ Ω 607. — Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, Πυθιδ' ἐρχομένην Tityos ἥλκησε λ 580. — Ejus υἱός A 9. II 849.
Λιβύην, ubi ἄρνες ἄφαρ κερκοὶ τελέθουσι, visit Menelaus δ 85. ξ 295.
Λικύμνιον, ὅζον Ἄρῃος, Alcmenes fratrem, occ. Tlepolemus B 663.
Λίλαια, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο Phocidis u., acc. B 523.
Λιμνώρεια, Nereis Σ 41.
Λίνδος, Rhodi u., acc. B 656.
Λιταί, Jovis filiae I 502.

- Δοκτοί* N 686. 712. — gen. B 527. 535.
- Λύκαστος*, Cretae u., ἀργινόμεντα B 647.
- Λυκάων*, Pandari p., γέρον αλχημιά E 197. — gen. E 193. — Ejus υἱός E 246 et ἀγλαὸς υἱός E 95. 101. 179. 229. 276. 283. et conj. c. Πάνδαρος B 826. acc. Δ 89. E 169. voc. Δ 93.
- Λυκάων*, Priami et Laothoes f., gen. Γ 333. Φ 127. Ψ 746. — dat. T 81. Φ 35. — acc. X 46. eum occ. Achilles Φ 114.
- Λυκίη* E 479. — gen. B 877. E 645. — dat. E 173. Z 225. M 312. — acc. Z 172. M 318. Π 542. — *Λυκίηθεν* E 105. — *Λυκίηνδε* Z 168. 171. — *πίονι δήμῳ* Π 437. 514. — *ἐριβώλακα* P 172. — *εὐρείης* Z 173. 188. Π 455. 673. 683. dat. Z 210.
- Λύκιοι* Z 194. K 430. Π 564. — gen. B 876. Δ 197. 207. E 679. Π 584. P 146. — dat. Δ 285. M 315. 321. O 424. 485. Π 525. — acc. E 482. M 419. Π 685. — voc. Θ 173. Δ 286. M 409. N 150. O 425. 486. Π 422. P 184. — Eorum ἀγός (Glaucus) H 13. P 140. (Sarpedon) E 647. ἀγοί M 346. 359. — ἀνδρῶν τις P 154. — ἀντιθέοισιν M 408. Π 421. — ἀρχός (Sarped.) Ξ 426. — ἀγός ἀσπιστάων (Sarped.) Π 490. 541. 593. — βουλευφόρε E 633. — μέγα ἔθνος M 330. — ἡγήτορες M 376. acc. Π 495. 532. — θυμόν E 673. — πύκα θεωρηκτάων τις M 317. — ἴφ-
- Θιμοί* M 417. Π 659. — *πληθύν* E 676. — *πόνος Τρωάων καὶ* Δ. Z 78.
- Λυκομήδης*, εὖος, Creontis f., ἀρηίφιλος, Apisaona occ. P 346. — *δῖον* I 84. — Ejus *ἐταῖρος* (Leiocritus) P 345. — *κρατερός* M 366. — *Κρειοντιάδην* T 240.
- Λυκοόργος*, Arcas H 142 (occ. Areithoum). 144. 148.
- Λυκόοργος*, Dryantis f. ἀνδροφόνοιο Z 134. — *κρατερός* Z 130.
- Λυκοφόντην ἀντίθεον* occ. Teucer Θ 275.
- Λυκόφρονα*, Mastoris f., Cytherium, Ajacis ministrum occ. Hector O 430.
- Λύκτος*, Cretae u. ἐνκτιμένης P 611. — acc. B 647.
- Λύκων* Π 335. 337 occ. a Peneleo.
- Λυρνησσός*, Mysiae u., gen. B 690. — acc. B 691. T 60. T 92. 191.
- Λύσανδρον* Ajax occ. Δ 491.
- Λωτοφάγοι* ι 92. — ἀνδρῶν *πλείραν ἄρουραν* ψ 311. — dat. ι 91. 96. — *γαίης* ι 84.
- Μάγνητες*, Thessaliae gens, B 756.
- Μαιάνδρον δοάς* B 869.
- Μαιάδος νῆϊ* Ἑρμῇ ξ 435.
- Μαιμαλίδης* = *Πείσανδρος* Π 194.
- Μαῖρα*, Nereis Σ 48.
- Μαῖρα*, acc. λ 326.
- Μαίων Αἰμονίδης*, Thebanus qui Tydeo insidias struxit Δ 394. — acc. Δ 398 occ.
- Μάκαρος ἔδος*, Λέσβος Ω 544.
- Μάλεια*, Peloponnesi promont., acc. ι 80. — *Μαλειῶν* τ 187. — *Μαλειῶν ὄρος αἰπύ* γ 287. δ 514.

- Μαντινέη*, Arcadiae u., ἐρα-
 τεινήν B 607.
Μάντιος, Melampodis f., Poly-
 phidis et Cliti pat. o 249. —
 acc. o 242.
Μαραθῶν, Atticae vicus, ἐς M.
 venit Minerva η 80.
Μάρις, Amisodari f., Atymnii
 frat., occ. a Thrasy Mede Π
 319. (328).
Μάρπησσα, καλλιόφουρος Εὐη-
 νίη, Cleopatrae m., gen. I 557.
Μάρων, Euanthis f., Ismarius,
 Apollinis sacerd. ι 197.
Μάσης, ητος, Argolidis u., acc.
 B 562.
Μαστορίδης Ἀλιθέρσης, Itha-
 censis augur β 158. ω 452.
Μαστορίδης = *Λυκόφρων* O
 438.
Μάστορος υἱόν = *Λυκόφρονα*
 O 430.
Μαχάων, Aesculapii f. A 512.
 — τῷ Ἀσκληπιάδῃ A 613.
 — δῖε Ξ 3. — ἥρωα Δ 200.
 — ἡγήρ' ἀγαθῷ, Ποδαλεί-
 ριος ἡδὲ M. B 732. cf. A 833.
 — ποιμένα λαῶν vulnerat
 Hector Δ 506. 598. 651. —
 Ἀσκληπιοῦ υἱός Δ 517. acc.
 Δ 194.
Μεγάδης Πέριμος, acc. Π 695.
Μεγαπένθης, Menelai ex serva
 f. o 100. — acc. o 103. —
 κρατερός δ 11. o 122.
Μεγάρη, Creontis f., Herculis
 conjux, acc. λ 269.
Μέγης E 69. O 520 occ. Croe-
 smum et 535 Dolopem (Π 313
 Amphiclum). — ἀτάλαντος
 Ἀρηι, Dulichiensium dux B
 627. acc. O 302. — Φυλεΐ-
 δης B 627. N 692. acc. T
 239. cf. Φυλεύς.
Μεδεών, ὤνος, Boeotiae u., acc.
 B 501.
Μέδων, Phthiorum dux N 693.
 Ajacis frat. N 695. (cf. O
 334.) habitat Phylacae N 696.
 O 335. — acc. O 332 (occ.
 ab Aenea). — Ὀϊλῆος νόθος
 υἱός B 727.
Μέδων, Troianus, acc. P 216.
Μέδων, praeco Ithacensis ρ 172.
 ω 439. — κῆρυξ δ 677. π 252.
 412. acc. χ 357. — πεπνυ-
 μένα εἰδώς δ 696. 711. χ 361.
 ω 442.
Μελάμποδος ἐκγονος o 225.
Μελανεύς, ἦος παῖς = Amphi-
 medon ω 103.
Μελανθεύς υ 255. χ 152. —
 υἱός Δολιόιο, Ulixis capra-
 rius ρ 212. φ 181. χ 159. —
 voc. φ 176. — Idem dicitur
Μελάνθιος, acc. χ 474. voc.
 χ 195. — αἰπόλος αἰγῶν ρ
 247. 369. υ 173. χ 135. 142.
 161. 182. acc. φ 175. 265.
Μελάνθιον, Troianum occ. Eu-
 rypylus Z 36.
Μελανθῶ, Dolii f., Penelopes
 ancilla ς 321. τ 65.
Μελάνιππον occ. Patroclus Π
 695. — 2) alterum occ. Teucer
 Θ 276.
Μελάνιππος, voc. O 553. 582.
 (occ. ab Antilocho). — Ἰκε-
 ταονίδην ἰφθιμον O 547. —
 Ἰκετάονος υἱόν ὑπέρθυμον
 O 576.
Μελάνιππος, Graecorum dux,
 acc. T 240.
Μέλας, Porthei f. Ξ 117.
Μελέαγρος, Oenei f., I 543.
 — acc. I 553. 590. — ἀρηί-
 φίλος I 550. — ξανθός B
 642.
Μελίβοια, Philoctetae u., acc. B
 717.
Μελίτη, Nereis Σ 42.
Μέμνων, δῖον λ 522. cf. δ 188.

Μενέλαος Γ 27. 210. 213. 403. 439. Δ 19. (occ. Scamandrium E 49. Pylaemenem 576). H 94. (occ. Pisandrum N 619. Dolopem O 541. Thoanta Π 311. Euphorbum P 50. Podea 578.) Ψ 422. 516. 522. 566. 576. γ 141. 249. δ 116. ο 207. ρ 76. — dat. A 159. Δ 7. 94. E 715. δ 128. λ 460. — acc. Γ 281. Δ 154. K 25. A 139. P 507. 587. 626. Ψ 515. γ 317. ν 414. — voc. Δ 127. 146. 169. Z 55. H 104. N 603. P 508. 556. Ψ 600. — ἀγαθόν Δ 181. — βοήν ἀγαθός B 408. 586. Γ 96. Z 37. K 36. 60. N 593. O 568. P 246. 560. 656. 665. γ 311. δ 307. 609. ο 57. 67. 92. 97. ρ 120. acc. Δ 220. N 581. P 237. 651. ο 14. — ἀγακλῆος Ψ 529. ἀγακλῆες ὦ P 716. — αἰδοῖον K 114. — ἀμύμων N 641. — ἀναξ voc. Ψ 588. — ἀντιθέω θ 518. ω 116. — ἀρήιος Γ 339. A 487. O 540. Π 311. P 79. acc. Δ 98. 115. 195. 205. — ἀρηίφιλος Γ 21. 136. 232. 253. Δ 150. E 561. A 463. P 138. ο 169. gen. Γ 430. 457. Δ 13. dat. Γ 206. 307. 452. acc. Γ 52. 69. 90. 432. P 1. 11. — ἀρχὸν Ἀχαιῶν Δ 195. 205. — Ἀτρεΐδης cf. h. v. — διογενής Ψ 293. — διοτρεφές H 109. K 43. P 34. 238. 652. 679. 702. δ 26. 138. 235. 561. διοτρ. ὄρχαμε λαῶν P 12. δ 156. 291. 316. ο 64. 87. 167. — δουρικλειτός E 55. 578. K 230. Ψ 355. ο 52. ρ 147. acc. ρ 116. — ἐφημοσύνης P 697. — ἔφθι-

μον P 554. — Φρόντιν κυβερνήτην γ 279. — κυδαλίμοιο Δ 100. 177. H 392. N 591. 601. 606. P 69. δ 2. [16.] 23. 46. 216 (Asphalion ejus minister). ο 5. 141. — ξανθός Γ 284. Δ 183. 210. P 6. 18. 113. 124. 578. 673. 684. Ψ 293. 401. 438. γ 168. 257. 326. δ 30. 59. 76. 147. 168. 203. 265. 332. ο 110. 133. 147. dat. Γ 434. K 240. Δ 125. acc. α 285. — Ἀτρεὺς υἱός P 79. acc. Δ 98. 115. P 554. — φίλος ὦ Δ 189. — χεῖρεςσι Μεν. Ψ 597.

Μενεσθεύς, Atheniensium dux, δῖος N 195. — μεγαθύμου M 373 πύργον. O 331 πιστὸν ἑταῖρον Στίχιν. — πλήξιππον Δ 327. — υἱὸς Πετρεῶ B 552. M 331. N 690. acc. Δ 327. — V. Πετρεῶς.

Μενεσθην occ. Hector E 609. Μενεσθιον, Areithoi f. occ. Paris H 9.

Μενεσθιος, Sperchii f., Myrmido, αἰολοθώρηξ Π 173.

Μενοιτιάδης, αο et εω (Π 554. Σ 93.) = Patroclus I 211. — gen. P 538. Ψ 25. — dat. A 307. P 132. 267. 369. — acc. P 270. — δῖε Δ 608. — Πάτροκλος cf. h. v. — σῆμα Ω 16. — χερσί Π 438.

Μενοίτιος, Patrocli p. (Opunte habitat Σ 326.) A 765. Ψ 85. — ἥρωα A 771. Σ 325. — Ἀκτορος υἱός A 785. acc. Π 14. — Μ.ον υἱέ I 202. — Μ.ον ἄλκιμος υἱός A 605. 814. 837. M 1. Π 307. 626. 665. Σ 12. T 24. acc. Π 278. 827. Σ 455.

- Μέντης Κικόνων ἡγήτωρ*, dat. P 73.
Μέντης Ταφίων ἡγήτωρ, dat. α 105. — Ἀγχιάλοιο υἱός α 180. 418.
Μέντορος πολυίππου υἱός, Ἰμβριος N 171.
Μέντωρ, Alcimi f., Ulixis amicus β 225. 253. ρ 68. χ 235 Ἀλκιμίδης. 249. — dat. β 268. 401. χ 206. ω 446. 456. 503. 548. — acc. δ 654. — voc. γ 22. 240. χ 208. 213. — ἀταρτηρέ β 243. — δῖον δ 655.
Μένωνα occ. Leonteus M 193.
Μερμερίδης Ἴλος, gen. α 259.
Μέρμερον occ. Antilochus Ξ 513.
Μέροψ Περνώσιος, Adresti et Amphii p., gen. B 831. A 329.
Μεσανύλιος, Eumaei servus, ξ 449. 455.
Μεσθλης, Talaemenis f., Meonum dux B 864. — acc. P 216.
Μέσση, Lacon. opp., πολυτρήρωνα B 582.
Μεσσηίς, κρήνη, gen. Z 457.
Μεσσηνή, dat. φ 15.
Μεσσηνιοὶ boves ex Ithaca raperant φ 18.
Μηδεσικάστην, κούρην Πριάμοιο νόθην, Imbrii uxorem N 173.
Μηθώνη, Philoctetae u. B 716.
Μηκιστεύς, M. ἥ occ. Polydamas O 339. — Ἐχίοιο πάις, (Antilochi socius) Θ 333. N 422.
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο = Euryalus B 566. Ψ 678.
Μηκιστηιάδης = Euryalus Z 28.
Μηονίη = Lydia, ἑρατεινῆς Γ 401. — acc. Σ 291.
Μηονίς γυνή Δ 142.
Μηριόνης Δ 254. E 59 (occ. Phereclum). 65. K 196. 229. 260. N 159. 295. 304 (ἀγὸς ἀνδρῶν). 306. 327. 531. 566 (occ. Adamantem). 650 (occ. Harpalionem). Ξ 514 (occ. Moryn et Hippotionem). Π 342 (occ. Acamanta). 603 (Laogonon). P 620. 717. Ψ 351. 356. 614. 870. 882. — gen. Ψ 877. — dat. Π 608. P 668. Ψ 896. — acc. 183. N 93. 479. O 302. T 239. — voc. Π 617. 627. P 669. — *δοῶ ἀτάλαντος Ἀρηι* N 528. — *ἀτάλαντος Ἐνναλίω* B 651. H 166. Θ 264. — *δαΐφρονος* N 164. — *δουρικλυτός* Π 619. — *ἥρως* N 575. dat. Ψ 893. — *θεράπων* (Idomenei) N 246. Ψ 113. 124. 528. 860. 888. — *ὀπάων Ἰδομενῆος* cf. Ἰδομ. acc. P 610. — (Moli) *παιδί* K 270. — *πεπνυμένος* N 254. 266. — *Μόλου νιὲ πόδας ταχύ* N 249.
Μήστωρ, Priami f., ἀντίθεον Ω 257.
Μῆων Βῶρος E 43.
Μῆονες, dat. B 864. — ὑπὸ Τρωῶ-
λω γεγαῶτας B 866. — *ἵπποκορυσταί* K 431.
Μίδεια, Boeotiae opp., acc. B 507.
Μίλητος, Cariae u., acc. B 868.
Μίλητος, Cretae u., acc. B 647.
Μίμας, Asiae promontorium, ἡνεμόεντα γ 172.
Μινύειος Ὀρχομενός, acc. B 511. — Ὀρχομενῶ *Μιννηίῳ* λ 284.
Μιννήτιος, Elidis fluvius prope Arenen A 722.

- Μίνως*, *ως*, N 451. τ 178
Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς, Cnosi
 R. — gen. ρ 523. — acc. Ξ 322.
 — *Κρήτη ἐπίουρον* N 450.
 — ὀλοόφρονος κούρην (Ari-
 adnam) λ 322. — *Διὸς . .*
νιδόν, *θεμιστεύοντα νέκυσιν*
 λ 568. — cf. *Δευκαλίων*.
Μνήσον Paeonem occ. Achilles
 Φ 210.
Μολίονα, Thymbraei *θεράπον-*
τα occ. Ulixes Δ 322.
Μολώνε, Actoris f., Eurytus et
 Cteatus Δ 709. — *Ἀκτορίωνε*
 Δ 750.
Μόλος, Merionis pat., dat. K
 269. — *Μόλου νιέ* N 249.
Μόρυν occ. Meriones Ξ 514. —
νία Ἰπποτίωνος N 792.
Μούλιον, Epeum, occ. Nestor
 Δ 739.
Μούλιον occ. Patroclus Π 696.
Μούλιον occ. Achilles T 472.
Μούλιος, κῆρυξ *Δουλιχεύς*,
θεράπων Ἀμφινόμον ς 423.
Μούσα θ 63. 73. 481. 488
Διὸς παῖς. — voc. B 761.
 α 1. — nom. plur. B 594.
 — *ἐννέα πᾶσαι* ω 60. —
Μουσᾶων cantus in Jovis
 coena Δ 604. — *Ὀλύμπια*
δῶματ' ἔχουσαι B 484. Δ
 218. Ξ 508. Π 112. — *κοῦ-*
ραι Διὸς αἰγίοχοιο B 598.
 — *λίγεια* ω 62. — *Ὀλυμ-*
πιάδες, *Διὸς αἰγίοχοιο θυγα-*
τέρες B 491.
Μύγδων, ονος, Phryx, gen. Γ
 186.
Μύδωνα, aurigam Pylaemenis,
Ἀττυνιάδην occ. Antilochus
 E 580.
Μύδωνα Paeonem occ. Achilles
 Φ 209.
Μυκάλης, Joniae promontorii,
κάρηνα B 869.
Μυκαλησσός, Boeotiae opp., εὐ-
 ρύχορον B 498.
Μυκηναῖοι, gen. O 643. — *Πε-*
ριφήτην O 638.
Μυκῆνη, gen. φ 108. — *Μυ-*
κῆνηθεν [I 44.] — *εὐρύα-*
γυια Δ 52. — *πολυχρύσοιο*
H 180. Δ 46. γ 305. — *Μυ-*
κῆνας B 569 (*ἐνκείμενον πτο-*
λίεθρον). Δ 376.
Μυκῆνη, Inachi f., β 120.
Μύνητα, Eueni f. occ. Achilles
 B 692. — *θείοιο πόλιν* evertit
 Achilles T 296.
Μυρίνης πολυσκάρθμοιο σῆμα
 = *Βατίεια* B 814.
Μυρμιδόνες B 684. Π 266.
 506. 546. 564. Σ 355. Ω
 449. — gen. Π 220. Σ 10.
 Ω 397. — dat. Δ 180. Π 12.
 15. 194. 240. 570. 596. Σ
 323. T 299. Φ 188. Ψ 60.
 Ω 536. λ 495. — acc. Π 155.
 T 14. Ψ 4. — voc. Π 200.
ἄστν περικλυτόν δ 9. — *βου-*
ληφόρος ἦδ' ἀγορητής (Pe-
 leus) H 126. — *ἐγχεσιμώ-*
ρους γ 188. — *ἔταροι Ἀχι-*
λῆος Π 269. — *ἡγήτορες*
ἦδ' ἐμέδοντες Π 164. — *κλι-*
σίας καὶ νῆας Δ 328. I 185.
 652. — *λαός* Δ 797. acc. Π
 39. — *μεγαλήτορες* T 278.
 — *νέες* Σ 69. — *ταχύπωλοι*
 Ψ 6. — *φιλοπτολέμοισι* Π 65.
 Ψ 129.
Μύρσινος, Elidis u. *ἑσχατόσσα*
 B 616.
Μυσοί Ω 278. — gen. B 858. —
ἀγέρωχοι K 430. — *ἀγχεμά-*
χων N 5. — *καρτεροθύμων*
ἡγήτορα (Hyrtium) Ξ 512.
Νάστης, Nomionis f., Carum dux
 B 867. 870. 871.
Ναυβολίδης Ἴφιτος, gen. B 518.

- Ναυβολίδης*, Phaeax \S 116.
Ναυσίδοος, Neptuni f., Rhexenoris et Alcinoi pat., η 63.
 — gen. \S 565. — acc. η 56.
 — *θεοειδής* ξ 7. — *μεγάθυμον* η 62.
Ναυσικάα, Alcinoi f. \S 457
θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα. —
 dat. ξ 276. — voc. ξ 25. — *εὖ-
 πεπλον* ξ 49. — *θυγάτηρ Ἀλ-
 κινόοιο* ξ 17. 213. voc. \S 464.
 — *λευκώλενος* ξ 101. 186. 251.
 acc. η 12.
Ναυτεύς, Phaeax \S 112.
Νέαιρα, Phaetusa et Lampe-
 tia a Sole mat., *διὰ μ* 133.
Νεοπτόλεμος, Achilles f. [T 327
θεοειδής]. — gen. λ 506.
 (520 occ. Eurypylum). — (γ
 189 Myrmidonas Troia capta
 reducit. δ 5 Hermiones mari-
 tus).
Νεστόρεος. — *ἀσπίδα* Θ 192. —
ἵππους Θ 113. — *νηί* B 54.
Νεστορίδης (Antilochus:) O
 589. — (Pisistratus:) o 202.
 — acc. o 6. 44. — voc. δ 71.
 o 195. — *Νεστορίδαι* (An-
 tilochus et Thrasymedes) II
 317. — Cf. praeterea *Ἀντί-
 λοχος*, *Θρασυμήδης*, *Πεισί-
 στρατος*.
Νέστωρ, Nelei e Chloride f. λ
 286. B 77. 555. Z 66. H
 123. 325. Θ 116. I 94. K
 532. [Ξ 40.] P 382. T 311.
 γ 32. 345. δ 488. ω 52. —
 dat. A 761. Ξ 27. Ψ 616. γ
 57. δ 209. — acc. B 405. Θ
 137. A 597. 611. Ξ 1. γ 244.
 λ 286. — voc. K 220. Ξ 64.
 — *ἀγανοῦ νιός* (Antilochus)
 Σ 16. — *λιγὺς Πυλίων ἀγο-
 ρητής* A 248. acc. A 293. —
ἀντίθεος λ 512. — *Γερή-
 νιος ἱππότης*, *Γερήνιος οὐρός*

Ἀχαιῶν ν. Γερήν. — *ὁ γέ-
 ρων* A 637. δ 191. — *γέρον*
ἱππηλάτα γ 436. 444. — *δίω*
 B 57. acc. K 54. A 510. α
 284. — *ἡδυεπής* A 247. —
ἱπποδάμοιο γ 17. — *ἱππότης*
 I 52. — *νίας κυδαλίμοιο*
 T 238. — *μεγάθυμον*. —
νιός (Antilochus) A 565. N
 400. Ψ 541. 596. acc. P 653.
 — *μέγαν* A 501. — *Νηλη-
 άδαο νιός* (Antil.) Ψ 302.
ὀπλοτάτη θυγάτηρ (Poly-
 caste) γ 465. — *ὦ Νηληιά-
 δη* γ 247. et cum μέγα κῦ-
 δος Ἀχαιῶν conj. V. Ἀχαιοί.
 — *Νηλήιος* Ψ 349. acc. K
 18. — *παράκοιτις Ν.ρος*
Εὐρουδίκη γ 452. — *ποιμένι*
λαῶν Ψ 411. γ 470. o 151.
 acc. K 173. ρ 109. — *N. ρος*
νιός K 196. 229. Ψ 301.
 755. δ 21. 186. 303. o 144.
 acc. N 555. P 681. δ 69. o 4.
 194. (in Od. semper Pisistra-
 tus). — *νιός, ὑπέρθυμος*
Θρασυμήδης γ 448. — *Νη-
 λιώ νῆι Ν.ρι* B 21.
Νηιάδες ν 104. [348]. — *νη-
 άδες νύμφαι, κούραι Διός*
ν 356.
Νήιον, Ithacae saltus, *ὕληντι*
 α 186.
Νηὶς νύμφη Otrynteo nupsit T
 384. — Abarbarea Z 22. —
ἀνύμων Ξ 444.
Νηλεΐδης, αο = Nestor, gen.
 Ψ 652.
Νηλεύς, ἦος, (Neptuni e Tyro
 f. λ 254). A 683. 717. λ 281
 (e Chloride Nestoris, Chromii,
 Periclymeni, Perus p.). 288.
 — acc. λ 254. — *ἀνύμονος*
νιέες δώδεκα A 692. — *ἀντί-
 θεον* o 237. — *κούρης* (Perus)
 o 233. — *μεγάθυμον ἀγαν-*

- ὅτατον ζώντων ο 229. —
 θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος
 γ 409. — Πύλον, ejus πτολίε-
 θρον γ 4.
 Νηληιάδης, αο (Nestor). γέρον-
 τος Θ 100. Ο 378. — κλισίην
 Ν. εω Α 618. — Νέστορος cf.
 Νέστωρ.
 Νηληϊός, Ἀντίλοχος Ψ 514.
 — ἔπποι Α 597. — Νέστωρ
 Ψ 349. acc. Κ 18. — Πύ-
 λον Α 682. δ 639. — νῆι Νέ-
 στορι Β 20.
 Νημερτής, Nereis Σ 46.
 Νηρηίδες, deae Σ 38. 49. — voc.
 κασίγνηται Σ 52.
 Νήρικον, Cephallenensium u. ce-
 pit Laertes ω 377.
 Νήριτον, Ithacae mons ν 351. —
 ἐλνοσίφυλλον Β 632. ι 22
 ἄριπρεπές.
 Νήριτος, Ithacensis ρ 207.
 Νησαίη, Nereis Σ 40.
 Νιόβη, dat. Ω 606. — ἡύκομος
 Ω 602.
 Νιρεύς, Charopi ex Aglaia f. Β
 671 sqq.
 Νῆσα, Boeotiae u., ζαθέην Β
 508.
 Νῆσος Ἀρητιάδης, Amphinomi
 p., gen. π 395. [ς 413]. — Δου-
 λιχίη σ 127.
 Νίσυρος, insula, acc. Β 676.
 Νοήμων, Phronii f., Ithacensis δ
 630. 648. acc. β 386.
 Νοήμονα Lycium occ. Ulixes Ε
 678.
 Νοήμων. — Ἀντιλόχοιο ἑταίρω
 Ψ 612.
 Νομίω, Nastae et Amphimachi
 p., Car Β 871.
 Νότος Β 145. 395. Γ 10. Π 765.
 γ 295. ε 295. 331. μ 325. 326.
 427. — gen. μ 289. ν 111. —
 ἄργεστιάο Α 306. Φ 334.
 Νύμφη. Θώσα α 71. — (Ca-
 lypso:) ε 153. 196. 230. —
 Κίρκη κ 543. — gen. ἐν δώ-
 μασι (Calypso) ε 6. et ν. Κα-
 λυνψώ. — Νύμφαι ν 107 (Na-
 jades). — Νυμφάων Τ 8. ξ
 123 (Orestiad.) ν 104 (νη-
 ἀδ.) et [348]. ρ 211 βωμός.
 — Νυμφέων μ 318 καλοὶ
 χοροὶ ἧδὲ θόωνοι. — dat.
 ν 350. 355. ξ 435. — ἐν-
 πλόκαμος (Calypso) ε 57. et
 dat. α 86. ε 30. — ἐνπλό-
 καμοι (Phaethusa et Lampe-
 tie Helii boves pascuntur) μ
 132. — κοῦραι Διὸς αἰγιό-
 χοιο ξ 105. ι 154. — κρηναῖαι,
 κοῦραι Διός, voc. ρ 240. —
 νηῖς, νηιάδες V. h. ν. — ὄρε-
 στιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιό-
 χοιο Ζ 420. — πότνια (Caly-
 pso) α 14. ε 149.
 Νύξ, δμήτειρα θεῶν ... καὶ
 ἀνδρῶν Ξ 259. — θοῇ Ξ
 261.
 Νυσηῖον, Thraciae mons, ἡγά-
 θεον Ζ 133.
 Ξάνθον, Phaenopis f., occ. Dio-
 medes Ε 152.
 Ξάνθος, Achillis equus, Podar-
 ges f., acc. Π 149. — voc. Τ
 400. 420. — πόδας αἰόλος ἔπ-
 πος Τ 405.
 Ξάνθος, Hectoris equus, voc.
 [Θ 185.]
 Ξάνθος, Lyciae fluvius Ζ 172. —
 δινήεντος Β 877. dat. Ε 479.
 — παρ' ὄχθας Μ 313.
 Ξάνθος, Troiae vicinus fluv.,
 βαθυδινήεντος ῥόος Φ 15. —
 δινήεντος ... ἐνρρεῖος πο-
 ταμοῖο Ξ 434. Φ 2. [Ω 693],
 ubi semper ὃν Ζεὺς τέκετο.
 acc. Φ 332. — μένος Φ 383. —
 παρ' ὄχθας Φ 337. — ῥοάων
 Ζ 4. Θ 560.

Ξάνθος, deus Σκάμανδρος T
40. Φ 146. acc. T 74.

Ὀρχηστός, Boeotiae, ἱερόν, Πο-
σιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος B 506.

Ὀδῖος, Halizonum dux B 856.
μέγαν occ. Agamemno E 39.

Ὀδῖος Graecorum praeco I 170.

Ὀδυσῆιος δόμος, acc. s 353.

Ὀδυσσεύς, (Laertis et Anticleae f.

λ 85 unicus π 119). — A 430.

B 272. 631. Γ 210. E 519.

I 657. K 513. A 312. 321.

Ψ 725. 727. 768. α 57. 60. 260.

265. 354. β 59. 163. 182.

333. 342. δ 345. 689. ε 39.

229. 251. 370. 481. ζ 141.

η 14. 81. 142. 145. θ 83.

264. 367. 521. ν 28. 137.

367. ξ 30. 51. 161. 171.

174. 323. 526. ο 267. π 42.

119. 177. 194. 204. [289.]

ρ 103. 136. 235. 240. 314.

336. 412. 538. σ 66. 100.

253. 394. τ 8. 126. 209.

237. 239. 250. 259. 282.

293. 306. 315. 358. 388.

447. 474. 479. 506. 556.

596. ν 232. 300. φ 16. 20.

94. 227. 409. χ 213. 266.

292. 450. 493. ψ 18. 67.

206. [320]. 348. 370. ω 154.

220. 346. 392. 443. 501. —

Ὀδυσσεύς A 494. 501. Z 30.

K 277. 476. 490. 536. 571.

A 335. 439. Ξ 29. 380. T

247. Ψ 719. 763. δ 107.

284. [287.] 340. ε 24. 491.

ζ 113. 135. 320. η 43. θ

92. 531. ν 226. ξ 152. 167.

459. 470. 520. 523. ο 176.

301. 304. π 1. 162. 430.

ρ 131. 157. 183. 260. 539.

ς 384. τ 31. 84. 248. 286.

313. 409 (πολλοῖσιν γὰρ ἔγω-
γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω).

413. 452. ν 5. 332. φ 34.

129. 225. χ 15. 129. 141.

207. 336. 381. 406. 409. ψ

7. 27. 108. ω 213. 328.

398. 480. 526*). — gen.

1) K 271 κάρη. ε 297 et

406 et χ 147 γούνατα καὶ

φίλον ἦτορ. ξ 144 πόθος.

ο 522 γέρας. π 34 εὐνή. 139.

ρ 299 δμῶες. 389 δμωσίν.

522 ξείνος πατρώιος. σ 313

δμωαί. ν 290 δάμαρτα. φ

314 μέγα τόξον. χ 221 τοῖσιν

sc. κτήμασιν. 238 σθένεός τε

καὶ ἀλκῆς. ω 125 δάμαρτα.

172 χεῖρας. — gen. 2) A 138

γέρας. Γ 224 εἶδος. A 459

αἷμα. Ψ 720 ἴς. α 103. 207

παῖς. 253. ε 5 κήδεα. θ 23.

ι 512 χειρῶν ἐξ. ξ 321. π

301. ρ 216 κῆρ. 525. τ 270

περὶ νόστον. 571 οἶκον. ν

205. 265 (οἶκος). χ 143 ἐς

θαλάμους. 310 γούνων. ψ

89 ἐναντίον. ω 187. 195 ἀν-

δρὸς κουριδίον. 416. 440.

447. — Ὀδυσσεύς A 491.

— dat. 1) I 180. ζ 248. ν

73. ν 281. ω 309. — 2) B

220. 259. Γ 223. K 260.

529. Ψ 783. δ 151. ε 287.

398. η 15. ν 35. ξ 76. 364.

ο 157. π 159. 452. ρ 253.

τ 381. 416. φ 31. 195. 197.

ψ 208. ω 100. 445. — acc.

1) A 346. ζ 212. θ 144.

517. ν 117. τ 473. χ 163.

253. ω 494. 541. — 2) B

191. Θ 92. K 109. α 74.

212. 363. δ 254. ε 336. ζ

254. η 341. θ 459. ν 124

131. ξ 29. 437. 484. π 119.

*) Plenior formam „1“ abhinc a minus plena „2“ distinxi.

450. ρ 327. ς 8. 326. 350.
 τ 65. 185. 267. 603. ν 80.
 165. 177. 257. φ 357. *393.
 χ 26. 225. 337. 401. 479.
 498. ψ 45. 345. ω 116.
 149. 391. 497. — Ὀδυσσεά
 ρ 301. — Ὀδυσῆ τ 136. —
 voc. 1) μ 101. ν 413. ψ
 209. — 2) Ι 346. Ξ 104.
 ι 517. κ 64. 378. λ 363.
 444. μ 279. ν 4. χ 226.
 312. 344. — ἀγακλυτόν θ
 502. — ἀμόμονος 2) β 225
 (ἑταῖρος Mentor). ξ 159. π
 100 παῖς. ρ 156. τ 304.
 455 ἀντιθέοιο ὠτειλήν. ν
 209. 231. φ 99. — ἀνακτα
 2) δαΐφρονα, ποικιλομήτην
 γ 163. — ἀντιθέοιο 1) δ
 741 γόνον. τ 455. ἀντιθέον
 2) ν 369. φ 254. dat. 2) Δ
 140. α 21. β 17. ξ 331. ν
 126. χ 291. — Διὶ μῆτιν
 ἀτάλαντος 1) Β 636. acc.
 2) Β 169. 407. Κ 137. —
 δαΐφροσι 2) α 48. φ 223.
 379. acc. 2) δαΐ. ποικιλομή-
 την Δ 482. α 83. γ 163. η
 168. χ 115. 202. 281. —
 διίφιλος 2) Κ 527. acc. 2) Δ
 419. 473. — διογενής 2) Κ
 340. β 352. 366. ε 387. θ 3.
 ο 485. ς 312 πολύμητις. ψ
 306. — δῖος 1) Α 145. Β 244.
 Γ 205. 314. Ε 669. 679. Η
 168. Ι 169. 192. 223. Κ 460.
 Λ 449. 767. Τ 48. 141. 310.
 Ψ 759. 765. α 196. 396. 398.
 β 27. 96. γ 121. 126. ε 269.
 ξ 117. 127. 217. 224. 322.
 η 21. 230. θ 381. 494. ν 56.
 63. 187. ξ 4. π 5. 164. ρ
 506. ς 117. τ 1. 51. 141.
 225. 430. ν 1. 92. 104. 120.
 φ 38. 190. χ 81. ψ 131. 241.
 424. 482. — δόμον 2) δ 674.

π 328. 407. δόμων ω 416. —
 δουρικλυτός 2) Δ 396. 401.
 661. Π 26. — δύστηνος 1) ε
 436. — δῶμα δ 715. plur. β 259.
 394. δ 799. ο 313. ρ 230. 264.
 402. ς 417. ν 122. 248. 298.
 325. χ 495. — ἐσθλός 1) β 71.
 γ 98. δ 328. — ἑταῖρος 2)
 (Mentor) β 225. Λεῦκον Ὀδυσ-
 σέος . . . ἑταῖρον Δ 491. —
 θεῖοιο 1) Β 335. Ι 218. Λ 806.
 β 233. 394. γ 398. δ 682. 799.
 ε 11. 198. [ο 63]. 313. 347.
 554. π 53. ρ 3. 230. 402.
 ς 417. ν 248. 283. 298. 325.
 φ 74. 189. 432. ω 151. —
 θεῖοιο 2) Κ 243. α 65. —
 θεῖον β 259. φ 244. — ὁ θρα-
 σύς 1) κ 436. — Ἰθακήσιος
 2) β 246. χ 45. — κλυτόν
 2) ω 409. — κυδαλίμοιο
 1) γ 219. χ 89. — Λαερ-
 τιάδης V. h. v. — μεγαθύ-
 μου 1) φαίδιμον νῖόν ο 2. —
 μεγαλήτορος 1) δ 143 νῖι.
 dat. 1) Ε 674. ε 233. ξ 14.
 θ 9. acc. ε 81. 149. ψ 153.
 — μέγαροιο 1) δ 625. ρ
 167. μέγαρων ω 440. dat.
 ς 420. ν 117. ρ 4. ω 187. —
 μῆτις 1) β 279. — μεγακή-
 τεῖ νηϊ μελαίνῃ 1) Θ 222.
 Λ 5. νῆας Λ 806. — νεῖκος
 1) καὶ Ἀχιλλῆος θ 75. — οἶ-
 κος 2) ν 265. gen. τ 571.
 acc. 1) β 238. — παῖδ' 2) ν
 440. — Πηνελόπειαν 1) πα-
 ράκοιτιν φ 158. — ᾧ 2) πο-
 λύαινε, δόλων ἄτ' ἡδὲ πό-
 νοιο Δ 430. — πολύαιν'
 2) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Ι
 673. Κ 544. μ 184. — πο-
 λύμητις 1) Α 311. 440. Γ
 216. 268. Δ 329. 349. Κ 148.
 382. 400. 423. 488. 554. Ξ
 82. Τ 154. 215. Ψ 709. 755.

- β 173. δ 763. ε 214. η 207.
240. 302. θ 152. 165. 412.
463. 474. 486. ι 1. λ 354.
377. ν 311. 382. 416. ξ 191.
390. 439. ο 380. π 201. ρ
16. 192. 353. 453. σ 14. 51.
124. 312. 337. 365. τ 41. 70.
106. 164. 220. 261. 335. 382.
499. 554. 582. 585. υ 36.
168. 183. 226. φ 274. 404.
χ 1. 34. 60. 105. 170. 320.
371. 390. 430. 490. ψ 129.
247. 263. ω 302. 330. 356.
406. — Λαερτιάδης πολύμη-
τις 1) Γ 200. — πολυμήχανε
1) ω 192 (ὄλβιε Λαέρταο πάι).
— Διογενὲς Λαερτιάδῃ πο-
λυμήχαν' 1) V. Λαερτιάδης.
— πολύτλας δῖος 1) Θ 97.
I 676. K 248. Ψ 729. 778.
ε 171. 354. 486. ζ 1. 249. η 1.
133. 139. 177. 329. 344. θ
199. 446. ν 250. 353. ξ 148.
ο 340. π 90. 186. 225. 258.
266. ρ 280. 560. σ 90. 281. τ
102. φ 414. χ 191 νῖος Λα-
έρταο. 261. ψ 111. ω 176.
232. 348. 490. 504. 537. —
πολύτροπος 1) κ 330. — πο-
λύφρονα 2) ξ 424. υ 239.
329. φ 204. — πτολίπορθος
1) B 278. K 363. θ 3. π 442.
χ 283. dat. 1) ξ 447. acc. 1) σ
356. ω 119. — πτολίπόρδιον
1) ι 504. 530. — ταλασίφρο-
νος 1) Δ 466. α 87. 129. γ
84. δ 241. 270. ε 31. ρ 34.
114. 292 κύων Ἄργος. 510. σ
311. — ὁ τλήμων 2) K 231.
498. — μέγα τόξον 1) φ 74.
314. — νῖος Λαέρταο χ 191.
νῖον Λαέρτεω 1) ι 504. [531].
— Ὀδυσσεὺς φίλος νῖος β 2.
35. 415. γ 64. 352. [ξ 515.]
ο 59. [63.] 337. 554. π 48.
ρ 3. υ 283. φ 432. acc. γ
398. — φαίδιμε 1) κ 251. λ
100. 202. 488. μ 82.
Ὀθρυονεύς, Troianorum socius
N 772. — Καθησώθεν ἔοντα
N 363. — voc. N 374. eum
occ. Idomeneus N 370.
Οἰδιπόδης, αο, gen. Ψ 679. —
μητέρα Οἰ. Ἐπικάστην λ
271.
Ὀικλῆς, Antiphatis f., Amphia-
rai p. — nom. in —ειης ο
244. — μεγάθυμον ο 243.
Ὀιλεύς, ῆος, Ajacis et ex Eri-
pide Medontis p., N 697. O
336. — νόθος νῖος Ὀ. θεῖοιο
(Medon) N 694. O 333. —
πτολίπόρθω B 728. — Ὀ. νό-
θος νῖος B 727. — Ὀιλῆος
ταχὺς Αἴας v. Αἴας.
Ὀιλῆα, Bienoris ἐταῖρον πλή-
ξιππον occ. Agamemnon A 93.
Ὀιλιάδης (Ajax) N 203. Ψ
759. — acc. M 365. — Αἴας
Π 330. — δουρικλυτός Ξ
446. — μεγαλήτορι N 712.
Οἰνείδης, αο (Tydeus). — ἐκ-
γονος δαΐφρονος E 813.
— παῖς [K 497.]
Οἰνεύς, ῆος, Porthai f. Ξ 117.
Z 219. I 535. — ἀλώην I
540. — γέρων ἱππηλάτα I
581. — δῖος Z 216. — ἱπ-
πότα Ξ 117. — μεγαλήτορες
νῖες B 641. — νῖος Οἰνῆος
Μελέαγρος I 543.
Οἰνόμαον occ. Hector E 706.
Οἰνόμαος, Troianus, acc. M
140. N 506 occiditur.
Οἶνοπίδης Ἑλενος, acc. E 707.
Οἶνοψ, οπος νῖος = Λειώδης
φ 144.
Οἶτυλος, Laconiae opp., acc. B
585.
Οἰχαλίη, Messeniae u., πόλιν
Εὐρύτου B 730. — Οἰχαλίη-
θεν B 596.

- Οἰχαλιεύς V. Εὐρυτος.
 Ὀλιζών, ὠνος, Philoctetae urbs,
 τρηχεῖαν B 717.
 Ὀλοοσσών, ὄνος, Thessaliae
 urbs, λευκὴν B 739.
 Ὀλυμπιάδες μοῦσαι B 491.
 Ὀλύμπιος = Juppiter A 583.
 589. B 309. Δ 160. Z 282.
 Θ 335. N 58. Σ 79. X 130.
 Ω 140. 175. δ 722. ψ 140.
 — voc. O 375. T 108. α 60.
 — Ὀλύμπιοι A 399. T 47. —
 ἄγγελος (Iris) ω 194. — ἄστε-
 ροπηγής A 580. — δώματα
 A 18. B 13. 30. 67. 484. E
 383. A 217. Ξ 508. O 115.
 Π 112. γ 377. υ 79. ψ 167.
 — Ζεύς A 353 et v. h. v. sub
 Ὀλύμπιος.
 Ὀλυμπος, mons, gen. A 715. Σ
 167. — dat. A 566. E 877.
 Θ 451. K 462. Σ 429. λ 313.
 — acc. A 494. 530. Γ 407.
 E 360. 404. 890. Θ 456. N
 68. O 136. Φ 505. 518. Ω
 427. ξ 240. θ 331. μ 337.
 ξ 394. ς 180. τ 43. υ 55. —
 ἀγάννιφον A 425. Σ 186. —
 αἰγλήεντος A 532. N 243. T
 103. — αἰπὺν O 84. — θεῶν
 ἕδος, αἰπὺν E 367. 868. —
 ἄκρῳ N 523. — μακρὸς O 193.
 acc. A 402. B 48. E 398. Θ
 199. 410. O 21. 79. Σ 142.
 Ω 468. 694. κ 307. ο 43. υ
 73. ω 351. — μέγας Θ 443.
 Οὐλυμπος E 750. Θ 394. —
 gen. in οἶο H 25. 35. Ξ 154.
 Π 93. T 125. in οὐ Ξ 298.
 309. Π 364. — dat. Φ 389
 [λ 315.] — acc. A 497. T 128.
 — Οὐλυμπόνδε A 221. 394.
 425. Θ 12. 439. O 133. Σ
 146. 148. T 142. Φ 438. Ω
 104. ξ 42. — ἕδος O. οἶο. Ω
 144. — καρήνων A 44. 167.
 Homer.
 Δ 74. H 19. X 187. Ω 121.
 α 102. ω 488. — νιφόντος
 Σ 616. — ἀκροτάτη κορυφῇ
 πολυδαιράδος A 499. E 754.
 Θ 3. — πολυπτύχον Θ 411.
 T 5. — πτυχί T 22. πτύχας
 A 77. — ρίον Θ 25. Ξ 225.
 T 114.
 Ὀνειρος B 16. — θεῖος B 22.
 56. — οὐλον B 6. voc. B 8.
 — Ὀνειρων δῆμος ω 12.
 Ὀνητορίδης Φρόντις, acc. γ
 282.
 Ὀνήτωρ, Jovis Idaei sacerdos,
 Ὀ.ορος νιόν = Laogonon Π
 604.
 Ὀπίτην occ. Hector A 301.
 Ὀπόεις, εντος, Locrorum u.,
 gen. Ψ 85 (ibi habitat Menoe-
 tius). — acc. B 531. Σ 326.
 Ὀρέσβιον occ. Hector E 707.
 Ὀρέστην πλήξιππον occ. He-
 ctor E 705.
 Ὀρέστης, Agamemnonis f. δ
 546. — gen. α 40. — dat. I
 142. 284. — Ἀγαμεμνονίδης
 τηλεκλυτός α 30 (Aegisthum
 occ.). — δῖος α 298. γ 306.
 λ 461.
 Ὀρέστης, Troianus, quem occ.
 Leonteus, acc. M 139. 193.
 Ὀρεσιάδες Νύμφαι Z 420.
 Ὀρθαῖος, Troianus, acc. N 791.
 Ὀρθη, Thessaliae u., acc. B
 739.
 Ὀρμενίδης V. Ἀμύντωρ. Κτή-
 σιος.
 Ὀρμένιον, Thessaliae u., acc.
 B 734.
 Ὀρμενον, Troem occ. Teucer Θ
 274.
 Ὀρμενον, alium Trojanum occ.
 Polypoetes M 187.
 Ὀρνεαί, Argolidis u., acc. B
 571.
 Ὀρσίλοχος, Alpei f. E 547. —

- acc. E 546. — Ὀρσιλόχοιο νῖός = Diocles γ 489. ο 187.
- Ὀρσίλοχος, Dioclis f., Phraeus, praecedentis nepos E 549. — acc. E 542.
- Ὀρσίλοχον, Idomenei f., πόδας ὠκύν Ulixes a se necatum fingit ν 260.
- Ὀρσίλοχος, Messenius, δαΐφρονος ἐν οἴκῳ Ulixes et Iphitus diversati φ 16.
- Ὀρσίλοχον occ. Teucer Θ 274.
- Ὀρτυγίη = Delus, καθύπερθεν — ης sunt τροπαὶ ἡελίοιο ο 404. — ἐν Ὁ. Aurora Orionem occ. ε 123.
- Ὀρχομενός, Arcadiae u., πολύμηλον B 605.
- Ὀρχομενός, Boeotiae u., dat. λ 459. — acc. I 381. — ἐν Μινυηῶ regnat Amphion λ 284. — Μινύειον B 511.
- Ὀσσα B 93 Διὸς ἄγγελος. ω 413 ἄγγελος.
- Ὀσσα, Thessaliae mons, dat. et acc. [λ 315.]
- Ὀτρεύς, ἦος, Phrygum dux, gen. Γ 186.
- Ὀτρυντεΐδης = Ἰφιτίων voc. Τ 389. — acc. Ὁ. Ἰφ. Τ 383.
- Ὀτρυντεύς, ἦος, Iphitionis p., πολυπόροθω Τ 384.
- Οὐκαλέγων, Troianus Γ 148.
- Οὐλύμπος V. supra post Ὀλυμπος.
- Οὐρανῶνες Ω 547. — gen. E 373. 898. Φ 275. 509. — θεοί A 570. P 195. Ω 612. η 242. ι 15. ν 41.
- Οὐρανὸς εὐρύς, per quem iuratur, O 36. ε 184. — μέγαν A 497.
- Οὐτίς, personatus Ulixes ι 366. 408. 455. 460 οὐτιδανός. — acc. ι 366. 369.
- Ὀφελέστην, Troianum occ. Teucer Θ 274.
- Ὀφελέστην, Paeonem occ. Achilles Φ 210.
- Ὀφέλιον occ. Hector A 302.
- Ὀφέλιον occ. Euryalus Z 20.
- Ὀχήσιος, Aetolus, Periphantis p., gen. E 843.
- Παιήων, deorum medicus E 401. 900. — acc. E 899. — Παιήονος γενέδλης sunt Aegyptii medici δ 232.
- Παιονίη, ἐριβώλακος P 350. — ἐριβώλον Φ 154.
- Παιονίδης Ἀγάστροφος, acc. A 339. — δονρικλυτόν A 368.
- Παισός, urbs ad Propontidem sita, ἐνί E 612. ν. Ἀπαισός.
- Παίονες Π 291. acc. Φ 211. — ἀγνυλότοξοι K 428. acc. B 848. — ἀνδρας δολιχεγχείας Φ 155. — ἵπποκορυστάς Π 287. Φ 205.
- Παλλὰς Ἀθηναίη K 275. A 438. [O 614.] δ 828. ν 190. 252. 371. [π 298.] ω 547. — acc. A 200. γ 42. ν 300.
- Παλλὰς Ἀθήνη A 400. A 78. 541. E 1. 61. 121. 256. 840. 856. Z 311. K 245. 295. Σ 217. 311. 516. Τ 33. 146. 314. Φ 290. 408. X 270. 276. Ψ 771. α 125. 252. 327. β 405. γ 29. 222. 385. [δ 289.] ξ 233. 328. η 37. θ 7. [λ 547.] ό 1. τ 33. ν 345. [ψ 160.] ω 520. — acc. E 510.
- Πάλμυς, dux Troian., acc. N 792.
- Πάμμων, Priami f., acc. Ω 250.
- Παναχαιοί, Graeci universi α 239. ξ 369. ω 32. — acc. I 301. — ἀριστήες Π. ὧν H 73. 159. K 1. acc. T 193. B

- 404 γέροντας. voc. H 327. *Παρρασίη*, Arcadiae n., acc. B 385. Ψ 236.
- Πανδαρέον κούρη*, Ἀηδών τ 518. — κοῦραι a ventis raptae v 66.
- Πάνδαρος*, Lycaonis f. E 795. (95). — voc. E 171. — ἀντίθεον Δ 88. E 168. — τόξων εὖ εἰδώς E 246. — υἱὸς Λυκάονος B 827. E 246. (occ. a Diomede E 294 sqq.).
- Πανδίον*, Graecus M 372.
- Πάνδοκον* Ajax vulnerat Δ 490.
- Πανέλληνες*, acc. B 530.
- Πανθοῖδης* = Euphorbus, τεύχεα P 70. — Ἐὐφορβος V. h. v.
- Πανθοῖδης* = Polydamas, μεγαθύμου Ξ 454. — Πουλυδάμας v. Πουλ. —
- Πάνθοος*, Troianus, Phrontidis maritus, Π.θφ P 40. — acc. Γ 146. — Π.θον υἱὸς P 9 (ἐνυμελῆς = Euphorbus). acc. O 522 (= Polydaman-tem). P 59 (Euphorb.) — υἱες P 23.
- Πανοεύς*, ἦος, Phocidis opp., acc. B 520. — καλλιχόρον λ 581. — κλειτῷ P 307.
- Πανοπεύς*, ἦος υἱὸς = Ἐπειός Ψ 665.
- Πανόπη*, Nereis Σ 45.
- Παρθένιος ποταμός*, Paphla-gon., acc. B 854.
- Πάρις* Γ 437. Z 503. M 93. N 660. O 341 (occ. Deio-chum). X 359. — acc. Z 280. N 490. Ω 249. — Πάριος κλήρος Γ 325. — υἱὸς Πριάμοιο Z 512. — V. Ἀλέξαν-δρος.
- Παρνησός*, mons, gen. τ 432. — dat. ω 332. — Παρνησόν-δε τ 394 venandi caussa Ulixes profectus est. 411. 466. φ 220.
- Πασιδέη*, χαρίτων μία ὀλο-τεράων, acc. Ξ [269]. 276.
- Πάτροκλος*, ἦος, οιο, ον. — nom. A 345. I 190. 195. 205. 216. 658. 666. Δ 616. 647. 807. O 390. Π 2. 130. 219. 268. 284. 291. 372. 377. 394. 427. 460. 463. 480. 684. 703. 710. 733. 763. 783. 816. P 2. Σ 20. 28. Φ 107. X 387. Ψ 211. 800. γ 110. — gen. in ἦος Π 554. λ 468. ω 16 et infra (δειλοῖο). — acc. in ἦα Π 125. X 331 et c. ἑταῖρον, μεγάθυμον. — voc. in εἰς Π 7. 693. 754. 859 et c. διογε-νές, ἱππεῦ, ἱπποκέλευθε. — δειλοῖο P 670. Ψ 65. 105. 221. — διογενές A 337. Δ 823. Π 49. 126. 707. — (Achillis) ἑταῖρον Δ 602. — ἱππεῦ Π 20. 744. 812. 843. — ἱπποκέλευθε Π 126. 584. 839. — μεγάθυμον Π 818. — Πατρόκλοιο Θ 476. P 113. 120. 182. 240. 665. Σ 195. — Π.ον Σ 171. — Π.φ I 620. Π 490. 543. 581. 724. 732. P 6. 80. 286. 355. 400. 543. 564. 574. Σ 102. T 4. 38. Ψ 126. 776. — Π.ον I 201. 220. O 65. 815. P 15. 92. 125. 159. 229. 255. 341. 402. Σ 151. 179. 232. 315. 345. 355. 451. T 283. 302. 403. Φ 100. Ψ 9. 45. 134. Ω 512. 575. ω 79. — Π.ε Π 11. 80. 787. 830. Σ 333. T 287 μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ (Briseis ait). Ψ 19. 179. 592. — ἀμύμονος P 10. 379. — ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἦν Ω 6. — ἀτάλαντος Ἀρηι Π 29*

784. — βίην P 187. X 323. — διίφιλε A 611. — φίλος.. εταῖρος Σ 81. acc. I 220. O 65. εὐῷ εταῖροιο .. περὶ σῆμα Ω 755. — ἦρωι Π 137. P 706. Ψ 151. 747. — μεγαλήτορος P 299. dat. Π 257. — Μενoitιάδης Π 760. Π.οιο Μεν.δαο Π 420. 434. 452. 554. Σ 93. Φ 28. Ψ 239. ω 77. Μεν.εω Π.ῆος Π 554 et Π.οιο Σ 93. — θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος P 477. — πυρῇ Π.ον Ψ 192. — Π.οιο τάφον Ψ 619. — φόνω Π.ον Π 647. Π.οιο φόνον acc. Φ 134. — ἰσόθεος φώς A 644. — Π.ον χειρσί Π 699. — Π.ον ὤμον ἀριστερόν Π 478. ὥμοιιν T 412. — ὄριστος Ἀχαιῶν P 690. — V. Αἰακίδης.
- Παφλαγόνες, gen. B 851. — dat. N 661. — μεγαθύμων E 577. — μεγαλήτορες N 656.
- Πάφος, Cypri u. cum Veneris sacro Θ 363.
- Πειραΐδης, αο, Πτολεμαῖος, gen. A 228.
- Πείραιος, Telemachi sodalis, Κλυτίδης ο 544. ρ 71. 74. — acc. ο 539 πιστόν εταῖρον. ρ 55. ν 372. — voc. ο 540 Κλυτίδῃ. ρ 78.
- Πείρεως, Π.εω νίον = Rhigmum T 484. cf. Πείροος.
- Πειρίθοος, Jovis ex Ixionis uxore f. Ξ 318. Lapitha M 129. — gen. δόμον κατά φ 298. — dat. B 742. — acc. A 263. [λ 631.] — μεγαθύμον φ 296. — θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντον Ξ 318. — Πολυποίτης, νίος Π.όοιο B 741. νίος Π.όου M 182. acc. M 129.
- Πείροος A 525 (occ. a Thoante). [537.] cf. Πείρεως. — Ἰμβρασιδης, Θρηκῶν ἀγός A 520 (Diorem occ.). — ἦρος B 844.
- Πείσανδρον, Antimachi f., occ. Agamemno A 122. 143.
- Πείσανδρος. . Troianus N 601. 606. dat. 611. (occ. a Menelao 619.)
- Πείσανδρος, Maemali f., Myrmidonum dux Π 193.
- Πείσανδρος, Πολυκτορίδης, Penelopes procus χ 243. — gen. ς 299. — acc. χ 268 eum occ. Philoetius.
- Πεισηνορίδης Ωψ, gen. α 429. β 347. ν 148.
- Πεισήνωρ, ορος νίον = Clitum O 445.
- Πεισήνωρ, κῆρυξ Ithacensis β 38. — 2) Opis p. ν. Ωψ.
- Πεισίστρατος, Nestoris f., ἐνυμελίην, γ 400 (caelibem). — ἦρος γ 415. ο 131. — Νεστορίδης γ 36. 482. δ 155. ο 48. 166. voc. ο 46. — ὄρχαμος ἀνδρῶν γ 454. 482. acc. γ 400.
- Πελάγων, Sarpedonis socius, ἔφθιμος E 695.
- Πελάγων, οντος, Pyliorum dux sub Nestore, μέγαν A 295.
- Πελασγικόν Ἄργος B 681. — Ζεῦ ἀνα Π.έ Π 233.
- Πελασγός. — Αἰθίοιο B 843. P 288. — δῖοι K 429 (Troianorum socii). τ 177 (Cretae insulae). — φῦλα ἐγγεσιμῶρων in Asia minore ap. Larissam B 840.
- Πελίης, αο (Neptuni e Tyro f., Nelei frater λ 254.) λ 256 (Jolci habitans). — acc. λ 254. — Ἀλκῆστις Π.αο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη B 715.

- Πελλήνη, Agamemnonis u. Achaea, acc. B 574.
- Πέλοψ B 105. — πληξίππω B 104.
- Πέραιβοι B 749.
- Πέργαμος, Ilii arx, gen. A 508. H 21. — acc. Ω 700. — ἄκρης Z 512. dat. E 460. — ἱερῇ E 446.
- Περγασίδης Δηϊκόων, acc. E 535.
- Περίβοια, Accessameni f., Pelegonis m. Φ 142.
- Περίβοια, Eurymedontis f., a Neptuno Nausithoi m. η 57.
- Περιήρης, εὸς νῆφ Βώρω Π 177.
- Περικλύμενος, Nelei e Chloride f., Nestoris frat., ἀγέρωχον λ 286.
- Περιμήδης, εὸς νῖδον (Schedium) O 515.
- Περιμήδης, Ulixis sodalis λ 23. μ 195.
- Πέριμον Μεγάδην occ. Patroclus Π 695.
- Περίφας, αντος, Aetolus, Oche-sii f., πελώριον E 842. 847 (occ. Mars).
- Περίφας, κήρυν Ἥπυτίδην P 323.
- Περιφήτην occ. Teucer Ξ 515.
- Περιφήτην Μυκηναῖον, Coprei f., Eurysthei nuncium, Hector interf. O 638.
- Περκώσιος V. Μέροψ. Πιδύτης. (Adrestos).
- Περκώτη, Troadis u., dat. A 229. O 548. — acc. B 835.
- Περσεύς, Danaes f., πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν Ξ 320.
- Περσεύς, Nestoris f. γ 414. 444.
- Περσεφόνη α κ 494. — gen. κ 509 ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλ-
σεα. — ἀγανὴ λ 213. 226. 635. — ἀγνή λ 386. — ἐπαι-
νὴ I 457. 569. gen. κ 491 δό-
μους et 564. dat. κ 534. λ 47.
— Διὸς θυγάτηρ λ 217.
- Πέρση, Oceani f., nubit Helio, gen. κ 139.
- Περσηιάδης, αὐ V. Σθένελος.
- Πετρώων, ὦνος, Boeotiae u., acc. B 500.
- Πετρώς, ὦο νῖός = Μενεσθεύς, q. v. — διοτρεφέος νῖός A 338. M 355.
- Πήδαιον, Troadis loc., ab Im-brio habit., acc. N 172.
- Πήδαιον, Theanus et Antenor's f. occ. Meges E 69.
- Πήδασον, Abarbareae et Bucolionis f. occ. Euryalus Z 21.
- Πήδασος, Lelegum u. ad Satnio-entem, acc. T 92. — αἰπεινήν Z 35. αἰπήεσσαν Φ 87.
- Πήδασος, Agamemnonis u., ἀμ-
πελόεσσαν I 152. 294.
- Πήδασος, Achilles equus, acc. Π 467 occ. a Sarpedone. — ἀμύμονα Π 152.
- Πηλεγών, ὄνος, Axii f., Astero-paei p., κλυτόν Φ 159. — Π. ὄνος νῖός Φ 152. dat. Φ 140.
- Πηλεΐδης (Achilles) A 223. 245. 306. Σ 316. T 164. 261. 290. 503. Φ 173. 251. 272. 595. X 138. Ψ 17. 59. 231. 287. 651. 700. 740. 798. 826. 884. Ω 572. — Π. δαο O 74. 614. P 199. Φ 208. X 290. — dat. A 277. P 641. T 83. X 58. — acc. Π 271. Ψ 41. — voc. T 200. 431. Φ 288. — Π. δαο Ἀχι-
λῆος O 63. P 195 ἄμβροτα
τεύχεα. T 85. Θ 75 νεῖκος
Ὀδυσσεὺς καὶ. dat. P 105. 701. T [312]. 322. Φ 557. X 176. acc. Ψ 542. — πάν-
των ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν A

146. Σ 170. — *θείοιο* P 199.
— *μεγάθυμε* Φ 153.
Πηληιάδης, — *Ἀχιλλῆος* Π.αο
λ 557. — *ἔπος* Π.αο Π 686.
Π.εω *Ἀχιλλῆος* A 1. 322. I
166. Π 269. 653. Ω 406.
λ 467. ω 15. — *κλισίην*
Π.δεω Ω 431. 448.
Πηλείων (Achilles), *ωνος*. —
gen. T 80. 113. Ω 465. ω 23.
— dat. A 188. Σ 166. T 294.
Φ 306. X 40. ε 310. — acc.
A 197. T 366. Φ 327. 599.
X 7. 214. — *Πηλειώναδε* Ω
338. — *ἀγανού μώνυχας ἔπ-*
πους K 392. — *ἀμύμονα* B
674. 770. I 181. 698. K
323. P 280. X 278. λ 470.
551. ω 18. — *Π.ος ἑταῖρον*
(Patroclum) Π 195. — *μεγα-*
θύμου P 214. Σ 226. T 75.
— *ποδώκεϊ* Ψ 249. Ω 458.
acc. Θ 474. N 113. Π 281.
Σ 261. 267. T 27. 45. X
193. Ψ 35 τὸν ἄνακτα. 793.
— *τεύχεα* P 191. 208. 214.
— *ὑπερθύμοιο* T 88. 333.
Πηλεύς, ἦος (έος tantum con-
junctum c. *νιός*) I 394. 401.
A 783. Σ 87. X 421. —
Πηλεί Ω 61 (Thetis coniux).
— *Πηληϊ* Π [381.] 867. Σ
84. Ω 534. — *Π.ῆα* Π 574.
T 334. — *Αἰακίδης* V. h. v.
— *ἀμύμονος* T 206 *ἔκγονον*
(Achillem). λ 494. 505. —
ἄνακτι P 443. acc. I 480. —
Μυρμιδόνων βουληφόρος
ἡδ' ἀγορητής H 126. — *γέ-*
ρων ἱππηλάτα H 125. I
438. A 772. Σ 331. — *Π.έος*
νιέ δαΐφρονος Σ 18. — *δό-*
μους A 769. — *θυγάτηρ*
(Polydora) Π 175. — *ἱππό-*
τα Π 33. Ψ 89. — *οἶκον*
I 147. 289. — *πατήρ* I 252.
Ψ 144. dat. Ψ 278. — *Π.έος*
νιός Φ 139. voc. Σ 18. T 2.
X 8. 250. — *ὦ Ἀχιλεῦ Πη-*
λέος νιέ Π 21. T 216. λ 478.
— *διογενῆς* Π.έος *νιός* A
489. — *ὄλβιε* Π.έος *νιέ* ω
36 et *σχέτιε* Π.νιέ Π 203.
Πηλήιος δόμος, acc. Σ 60. 441.
Πηλιάς μελίη T 277. — acc.
Π 143. T 390. Φ 162. X 133.
Πήλιον, Thessaliae mons, gen.
B 744. — *εἰνοσίφυλλον* B
757. [λ 316.] — *κορυφῆς* Π
144. T 391.
Πηνειός, Thessaliae fluv., acc. B
752. 757. — *ἀργυροδίην* B 753.
Πηνέλεως (ωο, ω) Boeotorum
dux, B 494. Ξ 496 (occ.
Πioneum). Π 335. 340 (occ.
Lyconem, vulneratur a Poly-
damante P 599). — *ἄνακτος*
Ξ 489. — *Βοιωτίας* P 597. —
δαΐφροني Ξ 487. — *ἥρωα*
N 92.
Πηνελόπεια α 223. δ 675.
680. 721. ξ 172. π 303. ρ
542. 575. ε 322. — gen. β
274. ε 324. τ 376. — dat.
β 121. δ 679. π 338. 397.
— acc. δ 800. ρ 569. ε 244.
τ 476. χ 425. 482. — voc. δ
804. ψ 5. — *ἀμύμονι* ω 194.
— *ἐχέφρων* δ 111. ρ 390.
ω 294 *ἄλοχος πολύδωρος*.
dat. π 130. 458. ω 198. acc.
ν 406. — *κούρη Ἰκαρίοιο* V.
infr. — *Ὀδυσσεὺς παράκοι-*
τιν φ 158. — *περίφρων* δ
787. 808. 830. ε 216. ξ 373.
π 409. ρ 36. 100. 162. 492.
498. 528. 553 *μήτηρ Τηλε-*
μάχοιο. 585. ε 177. 250. τ
53. 59. 89. 103. 123. 308.
349. 508. 559. 588. φ 311.
330. ψ 10. 58. 80. 104. 173.
256. 285. ω 404. — dat. ο

41. 314. π 329. — περί-
φρων Π. . . κόρη Ἰκαρίοιο α
329. λ 446. τ 375. ν 388.
dat. ρ 562. ς 159. φ 2. voc.
π 435. ς 245. 285. φ 321.
Πηρεΐη = Πιερεΐη, dat. B 766.
Πηρώ, Nelei e Chloride f., Ne-
storis soror, Biantis uxor, λ
287 Ἰφιδίμην, θαῦμα βροτοῖ-
σιν.
Πιδύτην Περνώσιον occ. Uli-
xes Z 30.
Πιερεΐη, Thessaliae regio, acc. Ξ
226. ε 50. ν. Πηρεΐη.
Πιτθῆος θυγάτηρ Αἴδρα Γ 144.
Πιτύεια, Mysiae u., acc. B 829.
Πλαγκταί, acc. μ 61. ψ 327
πέτρας.
Πλάκος, mons sup. Thebas Ci-
lic., ὑληέσση Z 396. 425. X
479.
Πλάταια, Boeotiae opp., acc. B
504.
Πλευρών, Aetoliae u., dat. N
217. Ξ 116. — acc. B 639.
Πλευρώνιος Ἀγκάϊος, acc. Ψ
635.
Πληιάδες, acc. Σ 486. ε 272.
Ποδαλείριος, Aesculapii f. B
732. A 833.
Ποδάργη ἄρπυια Π 150. — τέ-
κνα Ποδάργης (equi Achillis)
T 400.
Πόδαργος, Hectoris equus, voc.
[Θ 185.]
Πόδαργος, Menelai equus, acc.
Ψ 295.
Ποδάργης, Iphicli f., Protesilai
frat., ὄξος Ἄρης B 704. —
Phthiorum dux N 693.
Ποδῆς, Hectoris sodalis a Mene-
lao occ. P 575. — νῖόν Ἡε-
τίωνος P 590.
Ποιάντιος νῖός, Φιλοκτήτης,
acc. γ 190.
Πολίτης O 339 (Echium occ.).
Deiphobi frater N 533. — βο-
ήν ἀγαθόν Ω 250. — νῖι
Πριάμοιο B 791.
Πολίτης, Ulixidis sodalis κ 224.
Πολναιμονίδης Ἀμοπάων, acc.
Θ 276.
Πόλυβος, Alcandrae maritus,
Aegyptius δ 126.
Πόλυβος Ἀντηνορίδης, acc. A
59.
Πόλυβος, Ithacensis. — δαΐ-
φρονος νῖόν (Eurymachum)
ο 519. — Π.ον παῖς V. Εὐ-
ρύμαχος.
Πόλυβος . . δαΐφρων, Phaeax
δ 373.
Πόλυβος, Penelopes proci χ
243. — acc. χ 284 (occ. Eu-
maeus).
Πολύδαμνα, Θῶνος παράκοι-
τις, Aegyptia δ 228.
Πολυδεύκης, πύξ ἀγαθόν Π.εα
Γ 237. λ 300 (Tyndarei e Le-
da f.).
Πολυδώρη καλή, Pelei f., Sper-
chii conj. Π 175.
Πολύδωρος, Priami e Laothoe f.,
acc. X 46. — ἀντίθεον Φ 91.
— κασίγνητον (Hectoris) T
419. — Πριάμίδην Achilles
occ. T 407.
Πολύδωρον Nestor hastae cer-
tamine vicit Ψ 637.
Πολυθερσεΐδης Κτήσιππος,
voc. χ 287.
Πολύτιδον, Eurydamantis f. occ.
Diomedes E 148.
Πολύτιδος, Corinthius vates, γέ-
ων N 666. — μάντιος νῖός
(Euchenor) N 663.
Πολυνέστη, Nestoris f. minima
natu, καλή γ 464.
Πολυκτορίδης Πείσανδρος V.
Πείσ.
Πολύκτωρ, Mercurii personati
pater fictus Ω 397.

Πολύκτωρ, Ithacensis ρ 207.

Πολυμήλη, Phylantis f., Eudorimat., καλή Π 180.

Πολύμηλον Ἀργεάδην occ. Patroclus Π 417.

Πολυνείκης. — ἀντιθέω Δ 377.

Πολυνήου Τεκτονίδαο υἱός (Amphialus) θ 114.

Πολύξεινος, Agasthenis f., Eliensium dux Β 623.

Πολυπημονίδης Ἀφείδας, gen. ω 305.

Πολυποίτης, αο, Pirithoi f., Lapitha, κρατερός Μ 182 (occ. Ὀρμενον, Πύλωνα). — acc. Μ 129. — κρατεροῖο ἔταροι Ψ 848. — μενεπτόλεμος Β 740. Ζ 29. Ψ 836. 844. — V. Πειρίθοος.

Πολυφείδης, εος, Mantii f., Theoclymeni p., acc. ο 249. 252. ὑπέρθυμον μάντιν (Hyperesiam migrat, oracula edens 255).

Πολύφημον ἀντίθεον, Laphtham, vidit Nestor Α 264.

Πολύφημος, Cyclops. — voc. ι 403. — ἀντίθεον (Neptuni e Thoosa f. (α 70. — κρατερός ι 407. 446.

Πολυφήτης, Troianus dux, ἀντίθεον Ν 791.

Πολυφόντης, Autophoni f. Thebanus, qui Tydeo insidias struxit Δ 395.

Ποντεύς, Phaeax θ 113.

Ποντόνοος, Alcinoi praeco η 182. θ 65. ν 53. — voc. η 179. ν 50.

Πορθύς, Oenei p., dat. Ξ 115.

Ποσειδάων Α 400. Μ 17. 34. Ν 206. 351. 434. Ο 51. Υ 57. 149. Φ 284. Ψ 277. 307. α 77. δ 500. 505. η 61. λ 399. 406. ψ 234. ω 109. —

gen. Ξ 19. [Φ 477.] α 20. — dat. Β 479. Α 728. Φ 472. Ω 26. α 73. γ 178. 333. λ 306. ν 181. 341. — acc. θ 344. 565. ν 173. — voc. Ξ 357. — ἄνακτος Υ 67. dat. Ο 57. 158. γ 43. 55. ι 412. 526. λ 130. ν 185. ψ 277. acc. Ο 8. — γαιήοχος Ν 43. Υ 34. α 68. θ 322. voc. γ 55. θ 350. ι 528 κνανοχαῖτα. — ἐνιπᾶς ε 446. — ἐνοσίχθων Η 445. Ν 34. 65. 231. 554. Ξ 385. Ο 41. 205. Υ 63. 132. 291. 318. 330. Φ 287. α 74. ε 339. 366. η 56. 271. θ 354. ι 283. λ 252. ν 146. 159. — μέγαν θεόν Θ 200. — κνανοχαῖτα Ν 563. Ξ 390. ι 528. — Πρωτεύς Π.νος ὑποδμῶς δ 386. — Aegis colitur Θ 203. Ν 21. ε 381.

Ποσιδήιον ἄλσος Onchesti Β 506.

Ποσιδήιον καλόν ap. Phaeaces ζ 266.

Πονυλδάμας, Panthoi f., Μ 60. 80. 210. Ν 725. 748. Ξ 425. 453 (Prothoenorem occ.) 462. Ο 339 (Mecisteum occ.) 518 (Otum) 521. (Peneleon. vulnerat Υ 597). Χ 100. — gen. Ρ 600. — dat. Μ 196. Σ 313. — voc. Μ 231. Ν 748. Ξ 470. Σ 285. — ἀνύμοι Μ 88. Ξ 469. acc. Α 57. Ν 790. — ἀμωμήτοιο Μ 109. — ἄναξ Ο 454. — Πανθοῖδης Ξ 449 (ἐγχεσπαλος). Σ 249 (πεπνυμένος). Π.δαο Ο 446 (ἀγανού ἑταῖρον = Clitum). Π.τῆδην Π 535. Ν 756 (ἀγαπήνορα).

Πράκτιος an ἰόν? Troadis Β 835.

Πράμνειος οἶνος, dat. *A* 639.
 κ 235.

Ποιαμίδης, αο (Hector:) © 258.
 — gen. *H* 250. voc. *E* 684.
T 87. — (Helenus:) *N* 586.
 — (Paris:) gen. *Γ* 356. —
V. Ἀντιφος, Δηίφοβος, Δό-
 ρυλλος, Ἐκτωρ, Ἐλενος, Πο-
 λύδωρος.

Ποίαμος (Laomedontis f. *T* 237)
A 255. *Γ* 161. 261. 288. *Δ*
 31. 47. 165. *Z* 449. *H* 386.
 [© 552.] *T* 182. 240. Φ 88.
X 234. Ω 28. 282. 469. 485.
 583. 674. — gen. *Z* 317. Ω
 76. 160. — dat. *B* 160. 176.
 304. *Δ* 28. 173. *N* 176. *O*
 551. Ω 278 sq. — acc. *Γ*
 117. 146. *Δ* 35. *E* 614. *T*
 237. *O* 169. 336. 353. 447.
 598. — voc. Ω 563. — ἀγκλη-
 ρος νόθον νόον (Cebriouem)
Π 738. — ἀνακτος *Z* 451.
 ἄστυ μέγα ἀνακτος *H* 296.
P 160. Φ 309. γ 107. πόλις
 ἀνακτος *B* 373. *Δ* 18. 290.
M 11. — ἄστυ *Π.οιο* *X* 173.
 230. ε 106. ἄστυ μέγα *B* 332.
I 136. 277. *Π* 448. ἄστυ μέ-
 γα *Π.ον* *B* 803. *X* 251. —
 βασιλῆα Ω 680. διοτρεφέος
 βασιλῆος *E* 464 ὦ νῆϊς. Ω
 803 δώμασιν ἐν. — βίην *Γ*
 105. — γαμβροί *Z* 250. —
Π.ον γενεήν *T* 306. — γέγων
N 368. Φ 526. *X* 25. Ω 217.
 372. 386. 405. 552. 631. 659.
 777. voc. Ω 669. — νῖον *Π.*
 δαΐφρονος, Ἐκτορα *I* 651.
A 197. *O* 239. — Λαρδανί-
 δης *Γ* 303. *H* 366. (ubi θεό-
 φιν μήστωρ ἀτάλαντος). *X*
 352. Ω 629. gen. *E* 159 νῖας
 (Echemmona et Chromion).
 Φ 34 νῖεῖ (Lycaoni). dat. *N*
 376. acc. Ω 631. voc. Ω 171.

— δῖω *N* 460. — δόμον πε-
 ρικαλλέα *Z* 242. — *Π.ον*
 δῶμα *X* 478. — λαὸς ἐνυ-
 μελίω *Δ* 47. 165. *Z* 449. [©
 552.] — θεοειδής Ω 217.
 299. 372. 386. 405. 552. acc.
 Ω 483. — θυγατρὸς Κασσάν-
 δρης λ 421. — θυγατρῶν
 εἶδος ἀρίστην *Γ* 124 (Laodi-
 cen) *N* 365 (Cassandram). —
 θύρησιν *B* 788. *H* 346. —
 κούρην .. νόθην Μηδεσι-
 κιάστην *N* 173. — μεγαλή-
 τορι *Z* 283. Ω 117. 145. —
 μέγας *H* 427. Ω 477. — μέ-
 λαθρον *B* 414. — παῖδες *A*
 255. *Γ* 288. *Δ* 31. *Z* 246.
 gen. Φ 105. acc. *Δ* 35. —
 παῖς (Hector) *Γ* 314. *E* 704.
 © 377. παῖς (Helenus) *H* 44.
 — πατέρι *Π.ω* Ω 37. —
Π.οιο πόλις *M* 15. *N* 14.
 acc. *A* 19. Σ 288. *X* 165. γ
 130 αἰπήν, item λ 533 et ν
 316. — *Π.ον* πόλις χ 230
 (εὐρυνάγνια). acc. *B* 37. ξ
 241. — τέκεσσι *E* 535. *X* 453.
 τιμῆς τῆς *Π.ον* *T* 181. — νῖος
Z 512 (Paris). Φ 97 φαίδιμος
 (Lycaon). νῖος Ψ 746 (Lyc-
 on). dat. *T* 81 et Φ 34 (Lyc.)
B 791 (Politae). acc. © 303
 (Gorgythionem). *Δ* 499 (De-
 mocoontem). voc. (Hector:)
H 47. *A* 200. *O* 244. — νῖε
 δύω *M* 95 (Helenus et Dei-
 phobus). *A* 102 (Isus et Anti-
 phus). νῖάσι *E* 463.

Προδοήνωρ, Boeotorum dux *B*
 495. — gen. Ξ 471. — νῖον
 Ἀρηιλύκοιο occ. Polydamas
 Ξ 450.

Πρόδοος, Magnetum dux, θοός
B 758. — Τενθρηδόνοος νῖος
B 756.

Προδόωνα occ. Teucer Ξ 515.

- Προΐτος, Argivorum rex Z 157.
 — gen. Z 177. — voc. Z 164.
 — βασιλῆα Z 163. — Π.ον
 γυνή, Ἀντεια Z 160.
 Πρόκρις, acc. λ 321.
 Πρόμαχος Ξ 482. — δάμαρ
 Ἀλεγηνορίδαο Ξ 503. — Βοι-
 ώτιον occ. Acamas Ξ 476.
 Πρόνοον occ. Patroclus Π 399.
 Προτιάων, Astynoi p., gen. O
 455.
 Φρυμνεύς, Phaeax θ 112.
 Πρύτανιν, Lycium occ. Ulixes
 E 678.
 Πρωρεύς, Phaeax θ 113.
 Πρωτεσίλαος, Iphicli f., Thes-
 salorum dux, acc. O 705. —
 ἀρήμιος B 698. 708 ἥρωος. —
 μεγαθύμον αὐτοκασίγνητος
 ὀπλότερος γενεῇ (Podarces)
 B 706. — νηί Π 286. νέες N
 681.
 Πρωτεύς, εὖος, Αἰγύπτιος, Πο-
 σεϊδάωνος ὑποδωμῶς δ 385. —
 ἰφθίμου . . . ἀλλοιο γέροντος
 θυγάτηρ (Eidothea) δ 365.
 Πρωτώ, Nereis Σ 43.
 Πτελεός, Elidis u., acc. B 594.
 Πτελεός, Thessaliae u., λεχεποί-
 ην B 697.
 Πτολεμαίου Πειραΐδαο υἱός =
 Eurymedon Δ 228.
 Πυγμαίοις ἀνδράσι φόνον καὶ
 Κῆρα φέρουσι γέρανσι Γ 6.
 Πυθώ. Πυθῶδε λ 581. —
 ἡγαθή θ 80. — πετρήεσση
 I 405. — Πυθῶνα πετρήε-
 σαν B 519.
 Πυλαϊμένης, εὖος, gen. B 851.
 — ἀτάλαντον Ἀρηι, ἀρχὸν
 Παφλαγόνων occ. Menelaus
 E 576. — Ejus υἱός Ἀρπαλί-
 ων N 643. cf. N 658, ubi
 flens interest filii obsequiis.
 Πύλαιος, Lethi f., Pelasgorum
 dux, ὄξος Ἀρηος B 842.
 Πυλάρτην Ajax vulnerat Δ 491.
 occ. Patroclus Π 696.
 Πυλήνη, Aetoliae u., acc. B 639.
 Πύλιοι, H 134. — gen. Ψ 633.
 — dat. Δ 753. P 704. γ 59.
 ο 227. — Νέστορι λιγὺς Π.ων
 ἀγορητῆς Δ 248. acc. Δ 293.
 — ἀνδρῶν β 31. — ἄστυ ο
 216. — γαίης E 545. — ἡγή-
 τορες ἄνδρες Δ 687. — ἱπ-
 πῆες Δ 724. — Π.ων καὶ
 Ἑπειῶν νεῖκος Δ 737.
 Πυλογενής. — βασιλῆος B 54.
 — ἱπποὶ Ψ 303.
 Πύλος, ου Δ 269. λ 285. ο 42.
 π 131. — dat. Δ 689. — acc.
 B 591. Δ 716. α 284. δ 713.
 ο 236. 541. ρ 109. ω 430.
 — Πυλόθεν π 323. — Πύ-
 λονδε Δ 760. β 317. γ 182.
 δ 656. ν 274. π 24. 142. ρ
 42. — ἡγαθή Δ 252. δ 599.
 acc. β 308. δ 702. ε 20. ξ
 180. — ἡμαθόεντος β 326.
 δ 633. ο 152. ἀναξ B 77.
 νεάτη (Thyoessa) Δ 712. νέ-
 αται I 153. 295. — ἡμαθό-
 εντι λ 257. 459. acc. α 93. β
 214. 359. — ἑρῆς φ 108. —
 μητέρι μήλων ο 226. Νηλή-
 ιον Δ 682. δ 639. — Π.ον
 αἰπὺ πτολίεθρον γ 485. ο
 193. — Νηλῆος πτολίεθρον
 γ 4.
 Πύλωνα occ. Polypoetes M 187.
 Πυραΐχμης, Paeonum dux B
 848. — acc. Π 287 interfic.
 Patroclus.
 Πύρασον vulnerat Ajax Δ 491.
 Πύρασος, Thessaliae u., ἀνθε-
 μόεντα, Δήμητρος τέμενος
 B 695.
 Πύριν occ. Patroclus Π 416.
 Πυριφλεγέθων, Tartari fluv. κ
 513.

- 'Ραδάμανθους. — ἀντίθεον Ξ 322. — ξανθός δ 564. acc. η 323.
 'Ρέα, Saturni uxor O 187. — 'Ρείας Ξ 203.
 'Ρεῖθρον. — λιμένι (Ithacae) α 186.
 'Ρήνη, Medontis mater B 728.
 'Ρηξήνωρ, Nausithoi f., Aretes pater, acc. η 63. — ἀντιθέοιο η 146.
 'Ρῆσος, Thracum rex K 474. — 'Ιπποκόωντα 'Ρ.ον ἀνεψιόν K 519. — παῖς 'Ηιονῆος K 435.
 'Ρῆσος, Idae fluvius M 20.
 'Ρίγμον, Πείρεω νιόν, Thracem Achilles occ. T 485.
 'Ρίπη, Arcadiae u., acc. B 606.
 'Ρόδιοι. — ἀγερώχων B 654.
 'Ροδῖος, Idae fluvius M 20.
 'Ρόδος, insula, gen. B 654. — acc. B 655. 667.
 'Ρύτιον, Cretae u., acc. B 648.
 Σαγγάριος, Phrygiae fluv., Σοιο ὄχθας Γ 187. ῥοῆς Π 719.
 Σαλαμίς, ἵνος, gen. B 557. — dat. H 199.
 Σαλμωνεύς, ῆος ἀμύμονος ἔκγονος (Tyro) λ 236.
 Σάμη, ins. prope Ithacam ι 24. — gen. π 249. — dat. α 246. π 123. [τ 131]. ν 288. — Σάμηνδε ο 367. — Σάμος, acc. B 634. — παιπαλοέσσης δ 671. 845. ο 29.
 Σάμος, gen. Ω 78. — acc. Ω 753. — ὑληέσσης Θρηκίης N 12.
 Σαρδάνιον (risum) ν 302.
 Σαρπηδών, ὄνος (οντος Ψ 800. -οντι M 392), Lyciorum dux, Jovis ex Laodamia f. B 876. E 471. 493. 655. 658 (occ. Tlepolemus). M 10. (Alcmaonem occ. M 394). 397. Π 419. 466. 477. 569. — gen. Π 496. 533. 553. — dat. M 392. — acc. Π 445. 668. P 150. — Λυκίων ἀγός E 647. Π 541. — ἄνακτος θεράπων (Thrasydemus) Π 464. — ἀντιθέω E 629. Π 649. acc. E 663. 692. M 307. et c. χαλκοκορυστήν Z 199. — ἀρχός Λυκίων Ξ 426. — Λυκίων βουλευφόρε E 633. — Διὸς γόνον E 635. — δῖον O 67. Π 638. 678. — ἔντεα Π 663. P 162. — ἑταῖροι (Atymnius et Maris) Π 327. — ἑταῖρον (Epiclem) M 379. — τεύχεα Ψ 800. — Διὸς νιός E 631. 683. Π 522. acc. M 292. — φίλτατον ἀνδρῶν Π 433.
 Σατνιόεις, εντος, Mysiae fluv., dat. Φ 87. — ἐνροεῖται ο ὄχθας Z 34. — ὄχθας Ξ 445.
 Σάτνιον Ἥνοπίδην vulnerat Ajax Oil. Ξ 443.
 Σειρήνες μ 44. — gen. μ 42. 198. — acc. μ 39. — ἀδινάων ψ 326. — θεσπεσιῶν μ 158. — Σειρήνοιν ὅπα μ 52. νῆσον μ 167.
 Σελάγον νιόν, Ἄμφιον E 612.
 Σελήνη ι 144. — πλήθουσιν Σ 484.
 Σεληπιάδης, αο, Εὐηνός, gen. B 693.
 Σελλῆεις, εντος, fluv. prope Arisben, gen. B 839. M 97.
 Σελλῆεις, fluv. prope Ephyrum, gen. B 659. O 531.
 Σελλοί, ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι Jovis Dodonaei Π 234.
 Σεμέλη, Bacchi mater Ξ 325. — gen. Ξ 323.

- Σήσαμος, Paphlagoniae u., acc. B 853.
- Σηστός, acc. B 836.
- Σθενέλαον, Ithaemenis f., occ. Patroclus II 586.
- Σθενέλος, Capanei f., E 111. © 114 (Nestoris minister). I 48. — acc. E 835. — Ἰφθίμος Ψ 511. — Καπανῆος υἱός B 564. — Καπανῆος υἱός Δ 367. E 241. acc. E 108.
- Σθενέλος Περσηιάδης, gen. T 116. 123 πάις (= Eurystheus).
- Σιδονίη, -ίηθεν Z 291. — εὐναιουμένην ν 285.
- Σιδόνιοι — acc. δ 84 (ad quos venit Menelaus). — Σ.ων βασιλεύς (Phaidimus) δ 618. ο 118. — ἔργα γυναικῶν Z 290.
- Σιδόνες πολυδαίδαλοι Ψ 743.
- Σιδών, Phoeniciae u. — πολυχάλκον ο 425.
- Σικανίη, gen. ω 307.
- Σικελοί, acc. υ 383. — Σικελὴ ἀμφίπολος ο 366. γρηῦς (Dolii mater) ω 389. γυνή ω 211.
- Σικυών, Agamemnonis u., acc. B 572. — εὐρυχώρῳ Ψ 299.
- Σιμόεις, fluvius E 774. 777. M 22. — gen. Δ 475. Z 4. — dat. T 53. Φ 307.
- Σιμοείσιον occ. Ajax Δ 477. — Ἀνθεμίδην Δ 488. — Ἀνθεμίωνος υἱόν Δ 474.
- Σίντιες, Lemni incolae. ἀγριοφάνους θ 294. — ἄνδρες A 594.
- Σίπυλος, Asiae mons, dat. Ω 615.
- Σίσυφος, Corinthius, ὁ κέρδιστος .. ἀνδρῶν Z 153. — Αἰολίδης Z 154. — κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα ap. inferos λ 593.
- Σκαιαί portae Troiae. gen. Γ 263. — πύλαι Γ 145. gen. Z 307. X 6. dat. Γ 149. Π 712. Σ 453. X 360. acc. Z 237. 393. I 354. A 170.
- Σκαμάνδριος = Astyanax, acc. Z 402.
- Σκαμάνδριον, Strophii f., ἐσθλὸν θηροητῆρα occ. Menelaus E 49.
- Σκαμάνδριος. — λειμῶνι B 467. — πεδίον B 465.
- Σκάμανδρος, fluvius E 774. Φ 305. — acc. T 74. (= Ξάνθον). — Ejus ἀροητῆρ Hypsenor E 77. — βαθυδινηέντα Φ 603. — δινῆεις Φ 124. gen. X 148 (duplex fons). — δῖος (ab Ida profluens) M 21. — διοτρεφές Φ 223. — ἑύροον H 329. — ἡϊόεντι E 36. — ὄχθας ποταμοῖο A 499.
- Σκάνδεια, Cytherae insulae portus, acc. K 268.
- Σκάρφη, Locrorum u., acc. B 532.
- Σκύλλη μ 85 δεινὸν λελακνῖα. 235. 245. 310. — gen. μ 108 σκοπέλω. 125 Κραταῖν, μητέρα τῆς. 420 ἐπὶ σκόπελον. — acc. μ 223 ἄπρηκτον ἀνίην. 231 πετραίην. 261, [445.] ψ 328.
- Σκῦρος, insula, gen. λ 509 (Neoptolemus inde deductus). — dat. T 326. — αἰπεῖαν Ἐννῆος πολίεθρον I 668. Σκυρόθεν T 332.
- Σκῶλος, Boeotiae vicus, acc. B 497.
- Σμινθεύς (= Apollo), voc. A 39.
- Σόλυμοι, Lyciae gens. κυδαλίμοισι Z 184. 204. — ὀρέων ε 283.

- Σούνιον** ἶσον ἄκρον Ἀθηνέων γ 278.
Σπάρτη Δ 52. — acc. B 582. α 93. β 214. 359. — Σπάρτηθεν β 327. δ 10. — Σπάρτηνδε α 285. — εὐρείη λ 460. — καλλιγύναικα ν 412.
Σπειώ, Nereis Σ 40.
Σπερχειός, Thessaliae fluv., voc. Ψ 144. — ἀκάμαντι (Menesithii pat.) Π 176. — ποταμῷ Ψ 142. διυπετέος ποταμοῖο νίος (Menesth.) Π 174.
Στέντωρ, ορος. — μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ E 785.
Στιχίος (Atheniensium dux. Menesthei sodalis O 331) N 195. 691. — acc. O 329 (occ. Hector).
Στρατή, Arcadiae u., acc. B 606.
Στρατίος, Nestoris f., γ 413. 439.
Στροφιόιο νίον = Scamandrium E 49.
Στύμφηλος, Arcadiae u., acc. B 608.
Στύξ, Tartari fluv., Στυγὸς ὕδωρ Ξ 271 ἀάατον. O 37 et ε 185 τὸ κατειβόμενον. — Στυγὸς ὕδατος. ἀπορωξ B 755 (Titaresins). κ 514 (Cocytus). αἰπὰ ῥέεθρα Θ 369.
Στύρα, Euboeae u., acc. B 539.
Σύμηθεν B 671 (insula inter Rhodum et Cnidum).
Συρίη νῆσος (supra Ortygiam, Eumaei patria) ο 403.
Σφήλιοι Βουκολίδαο νίος = Jasus O 338.
Σχεδίος, Iphiti f., Phocensium dux B 517. — acc. P 306 (occ. ab Hectore).
Σχεδίον, Περιμήδεος νίον occ. Hector O 515.
Σχερίη, Phaeacum insula, dat. ζ 8. — acc. ν 160. — ἐρατεινήν η 79. — ἐριβώλον ε 34.
Σχοῖνος, Boeotiae u., acc. B 497.
Σῶκος, Hippasi f., acc. Δ 441. — δαΐφρονος ἔγχος Δ 456. — αὐτοκασίγνητον εὐγενέος Σ.οιο (Charopem) Δ 427. — Ἰππάσον νίε Δ 450. — ἰσόθεος φῶς Δ 428. — (occ. ab Ulixē Δ 447).
Ταλαιμένης, -εος νίε Mesthles et Antiphus) B 865.
Ταλαϊονίδης Μηκιστεύς, gen. B 566. Ψ 678.
Ταλθύβιος, Agamemnonis praeco H 276. T 196. 267. — acc. Δ 320. Γ 118. — voc. Δ 193. — θεῶ ἐναλίγκιος αὐδὴν T 250. — κήρυκι Ψ 897. acc. Δ 192 θεῖον.
Τάνταλος. — χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα ap. inferos λ 582.
Τάρνη, Maeoniae u., ἐριβώλακος E 44.
Τάρταρος, βαθύς Θ 481. — ἡερόεντα Θ 13.
Τάρρη, Locrorum u., acc. B 533.
Τάφιοι, gen. ξ 452 πάρ (Mesauius emptus erat). — ληίστορες ἄνδρες ο 427 (homines rapiunt). — ληιστήρσι π 426. — Των ἡγήτορι Μέντη α 105. — φιληρέτμοισι α 181. 419.
Τάφος, insula, gen. α 417 (inde Mentēs personatus).
Τεγέη, Arcadiae u., acc. B 607.
Τειρεσίας, αο, Thebanus vates, gen. κ 537. λ 50. 89. 479 κατὰ χρέος. ψ 251. — dat. κ 524. λ 32. — voc. T. η λ 139. — ἄνακτος ψυχὴ λ 151. — Θηβαίον κ 492. 565. λ 90. 165.

- μ 267 μάντιος ἀλαοῦ ἔπος.
 ψ 323.
 Τεκτονίδης Πολύνης, gen. θ
 114.
 Τελαμών, Ajacis pat., ἀγανού
 νιός P 284. — παῖ ἀμύμο-
 νος λ 553. — πατρί (Teuceri)
 Θ 283. — νιός Τ.ῶνος N 177
 (Teucer). P 293 (Ajax).
 Τελαμωνιάδης (Ajax). dat. N
 709. — Αἴας V. Αἴας.
 Τελαμώνιος. V. Αἴας. Τεῦκρος.
 Τεμέσην aes exportatur α 184.
 Τένεδος, οιο, gen. A 38. 452.
 A 625. N 33. γ 159.
 Τενθρηδόνης νιός, Πρόθοος
 B 756.
 Τερπιάδης Φήμιος, procorum
 cantor χ 330.
 Τενθρανίδης Ἀξυλος, acc. Z 13.
 Τενθραντα occ. Hector E 705.
 Τεῦκρος Z 31. Θ 266. 309. N
 182. 313. Ξ 515. O 458.
 466. Π 511. Ψ 862. 883.
 — gen. Θ 332. — acc. M
 336. N 91. O 302. — ἀμύ-
 μων Θ 273. 292. — ἄνακτος
 βίη Ψ 859. — βέλεμνα O
 484. τόξων εὖ εἰδώς M 350.
 363. — κασίγνητος καὶ ὄπα-
 τρος (Ajacis) M 371. — πέ-
 πον O 437. — Τελαμώνιος
 N 170. acc. O 462. κοίρανε
 λαῶν Θ 281. — τόξα M 372.
 Τευταμίδης Λήθρος, gen. B 843.
 Τηθύς. — μητέρα Oceani Ξ
 201. 302.
 Τηλέμαχος α 156. 420. 425. β
 146. 260. 297. 325. 348. 381.
 416. 418. 422. γ 12. 481.
 δ 69. 112. 185. 633. λ 185.
 ο 144. 194. 217. 287. 550.
 π 43. 56. 160. 192. 213.
 221. 330. 445. 460. ρ 26.
 61. 73. 342. 350. 489. 541.
 568. τ 14. 35. 47. 87. υ 144.
 257. 303. 345. φ 368. 381. χ 92
 (occ. Amphinomum). 95. 108.
 171. 267 (occ. Euryaden).
 284 (Amphimedontem). 294
 (Leocritum). 350. 400. 426.
 454. ψ 29. 44. 96. 297. ω
 155. 175. — gen. in οἶο α
 301. ο 528. ρ 333. υ 246.
 in ὄν γ 374. λ 68. ξ 175.
 ο 257. 496. ς 156. υ 272.
 295. φ 216. 313. — dat. β
 194. 383. γ 63. 475. δ 166.
 215. 311. 664. 843. π 347.
 372. 421. 438. ρ 161. ς 338.
 421. τ 321. υ 241. 326. 378.
 ω 165. — acc. α 382. β 83.
 185. 200. 399. γ 60. 358.
 464. δ 700. ε 25. υ 413. ο
 4. 7. 110. π 4. 323. 369.
 401. ρ 251. 354. 591. ς 214.
 411. τ 3. υ 269. 374. φ 423.
 χ 150. 277. 365. 390. 435.
 ψ 112. 367. ω 363. 505. —
 voc. α 384. 400. β 270. 402.
 γ 14. 26. 230. ο 10. 49.
 68. 111. 531. 545. π 23 γλυ-
 κερὸν φάος. 202. ρ 41 γλυ-
 κερὸν φάος. 75. 101. ς 215.
 τ 4. υ 376. 424. χ 151. 391.
 ψ 113. ω 506. — δαΐφρο-
 νος κτῆσιν δ 687. — ἥρωος
 δ 21. 303. voc. δ 312. — θεο-
 ειδής α 113. γ 343. ξ 173.
 ρ 328. 391. acc. π 20. —
 θεοείκελον γ 416. — ἱερῇ
 ἔς Τ.οιο β 409. π 476. ς 60.
 405. φ 101. 130. χ 354. —
 μεγαθύμον γ 364. 423. —
 μεγαλήτορος γ 432. — μή-
 τηρ Τ.οιο Πηνελόπεια ρ 554.
 — Τ.οιο πατήρ B 260. acc.
 A 354. — πεπνυμένος α 213.
 230. 306. 345. 367. 388. 411.
 β 129. 208. 309. 371. γ 21.
 75. 201. 225. 239. δ 290.
 315. 593. ο 86. 154. 179.

265. 279. 502. 512. 535.
 π 30. 68. 112. 146. 240.
 262. ρ 45. 77. 107. 392.
 598. ς 226. τ 26. υ 338.
 φ 343. χ 153. 461. ψ 123.
 ω 510. — υἱὸς Ὀδυσσεύς ο
 [63.] 554. ρ 3. υ 283. φ
 432. dat. δ 143. acc. γ 398.
 — ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε
 β 85. 303. ρ 406. — ἰσόθεος
 φῶς υ 124.
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, μάντις
 Cyclopus ι 509.
 Τηλέπυλος Λαιστρυγονίη (urbs),
 acc. κ 82. ψ 318.
 Τηλεφίδης Εὐρύπυλος, acc. λ
 519.
 Τηρείης ὄρος αἰπύ (Mysiae) Β
 829.
 Τηῦγετος, Laconiae mons. — πε-
 ριμήκετον ζ 103.
 Τιθωνός, Laomedontis f., acc.
 Τ 237. — ἀγανού (Aurorae
 maritus) Α 1. ε 1.
 Τίρυνς, νδος, Argolidis u. —
 τειχιόεσσαν Β 559.
 Τιτῆνες ὑποταρτάριοι Ξ 279.
 Τιτάνιο (Thessaliae montis)
 λευκὰ κάρηνα Β 735.
 Τιταρήσιος, Thessaliae fluv.,
 ἑμερόν Β 751.
 Τιτυός, Γαίης... υἱός, acc. λ
 576 (ap. inferos, Latonae vim
 intulit 580). — Γαίηιον υἱόν
 η 324.
 Τληπόλεμον Δαμαστορίδην
 occ. Patroclus Π 416.
 Τληπόλεμος, Herculis ex Asty-
 ochia f., Β 661 (occ. Licym-
 nion). Ε 632. 656. 660 a
 Sarpedone occ. — acc. Ε 668.
 — voc. Ε 648. — δονρικλυ-
 τός, Rhodiornm dux Β 657. —
 Ἡρακλείδης ἧς τε μέγας τε
 Β 653. acc. Ε 628. — υἱωνός
 Διὸς Ε 631.
 Τρωῶλος, Lydiae mons, dat. Β 866.
 — νιφόμεντι Τ 385.
 Τρηχίν, Thessaliae u., acc. Β
 682.
 Τρηχον αἰχμητὴν Αἰτώλιον occ.
 Hector Ε 706.
 Τρίκη, Machaonis u. Thessalica,
 acc. Β 729 ubi κκ. — ἐξ ἵππο-
 βότοιο Δ 202.
 Τριτογένεια = Minerva Θ 39. Χ
 183. — Διὸς θυγάτηρ, κυδί-
 στη Δ 515. γ 378.
 Τροίη Τ 316. Φ 375. — gen.
 Ζ 529. Ν 233. 367. Ξ 505.
 α 327. ε 39. κ 40. 332.
 ν 137. ξ 229. ς 260. — dat.
 Β 162. 178. 237. Δ 175.
 Ι 246. Α 818. Π 515. Ρ 155.
 Σ 330. Τ 330. Χ 478. Ω
 542. α 355. γ 6. ν 315. ο
 153. ς 266. ω 37. — acc.
 Ε 773. Ζ 207. Ι 46. Κ 28.
 Α 22. Ν 7. 645. Ο 706.
 Π 169. Ω 291. 346. α 210.
 δ 146. ν 248. ξ 469. —
 Τροίη θ ε Ω 492. γ 257.
 276. δ 488. ι 38. 259. λ 160.
 — Τροίην ν δε Η 390. Χ
 116. Ω 764. γ 268. [π 289.]
 ρ 314. τ 8. 187. — ἐρίβω-
 λακι Ζ 315. Π 461. Ω 86.
 acc. Γ 74. 257. — ἐρίβωλον
 Ι 329. Σ 67. Ψ 215. —
 (εὐναιομένην πόλιν Ε 489.)
 — εὐπνεργον Η 71. — εὐ-
 ράγνιαν Β 141. Ι 28. —
 εὐρεῖη Ν 433. Ω 256. 494.
 774. α 62. δ 99. ε 307. λ 499.
 μ 189. — εὐτείχεον Θ 241.
 — Τ.ης κοῖθεμνα Π 100
 ἱερά. ν 388 λιπαρά. — πό-
 λιν Α 129 εὐτείχεον. Ε 489
 εὐναιομένην. λ 510. — Τ.ης
 ἱερὸν πολλέεθρον α 2. —
 ὑπίπυλον Π 698. Φ 544. —
 Vide Ἴλιος. Πριάμοιο πόλις.

- Τροίξην, Diomedis u., acc. B 561.
 Τροίξηνος Κεάδης, Euphemi pat., gen. B 847.
 Τρωάδες Ω 704. — ἐλκεσιπέπλους Z 442. H 297. X 105.
 — Τρωιάδων Σ 118. X 514.
 — βαθυκόλπων Ω 215. — γυναικας I 139. 281. Π 831.
 — τῆς ληίδος ν 263.
 Τρωικός, λαός P 724. acc. Π 369. Φ 296. — πεδίον K 11. Ψ 464.
 Τρωίλος ἱπιοχάρμης, Priami f., acc. Ω 257 (mort.).
 Τρώϊα δούρατα N 262. — ἱπποὶ E 222. Θ 106. Ψ 378 (Diomedis) V. infr.
 Τρωαί Γ 384. 411. Σ 339. δ 259. — dat. X 430. 434. 476. — acc. B 420. X 57. — ἐνπλόκαμοι Z 380. 385.
 Τρώαι, ἱπποὶ Π 393. — Τ. οὐς ἱππους Ψ 291. — Τ. ἦσιν . . κνσί P 127. 253. 273. Σ 179. — στίχας E 461.
 Τρώς, Erichthonii f., Ili, Assaraci, Ganymedis pat., gen. T 231. — dat. E 265. — acc. T 230. — cf. E 266.
 Τρώα Ἀλαστορίδην occ. Achilles T 463.
 Τρώες A 256. B 123. 815. 826. Γ 2. 56. 111. Δ 66. 71. 157. 270. 433. E 451. 535. 607. 618. 789. Z 73. 227. 300. H 80. 195. 393. 414. 477. Θ 55. 154. 158. 542. I 1. K 160. Δ 56. 70. 382. 420. 468. 474. 483. 486. 525. 800. M 3. 82. 108. 208. 290. N 39. 105. 136. 551. 639. 722. 724. 800. Ξ 79. 448. O 306. 379. 384. 390. 408. 574. 589. 592. 707. Π 42. 278. 295. 303. 564. 569. 592. 600. 628. 764. 770. P 262. 266. 274. 319. 370. 608. 730. Σ 175. 200. 229. 243. 263. 310. 447. T 412. T 3. 146. 184. 374. Φ 25. 55. 310. 528. 606. X 343. 394. 506. Ω 663. ε 310. θ 504. μ 190. ρ 119. — gen. A 160. B 127. 130. 355. Γ 266. 297. 319. 341. 417. 451. Δ 85. 197. 207. 335. 457. 543. E 264. 521. Z 57. 335. 450. 525. H 275. 300. [Θ 74.] 233. 256. 273. 379. K 189. 222. 331. 356. 418. 537. Δ 121. 159. 220. 556. 570. 836. M 13. 160. 226. 288. 431. N 401. 425. 755. 836. Ξ 400. O 571. 743. Π 66. [98.] 585. 603. P 14. 80 τὸν ἄριστον (Euphorbum). 362. 513 ἄριστοι (Hector et Aeneas). 581. 589. Σ 296. 300. T 70. T 17. 352. 354. 363. Φ 102. 105. 336. 539. X 47. 382. 514. Ω 148. 177. 215. δ 257. λ 383. 513. [547]. ω 38. — Τρωσί B 40. 160. 176. 304. 380. 786. 816. Γ 16. Δ 156. 173. E 423. 510. 833. Z 109. 283. Θ 431. 487. K 318. 421. Δ 58. 285. 319. M 218. 255. N 16. 220. 353. 634. 720. Ξ 98. O 327. 424. 485. 701. 717. Π 78. 258. 373. 730. 783. P 94. 131. 396. 613. 719. Σ 59. 440. 461. T 63. 157. 325. [367]. T 124. Φ 231. X 101. 119. 422. 434. γ 86. θ 82. — Τρώεσσι B 15. 32. 69. 352. 472. Γ 209. Δ 21. 95. 304. 508. E 9. 63. 124. 135. 143. 200. 211. 810. Z 362. 445. H 21. 148. Θ 171. 252. 458. 496.

K 207. 282. 316. 424. 548.
 A 279. 442. 470. M 68. 439.
 N 98. 149. 209. 347. 362.
 454. 668. Ξ 45. 192. 441.
 500. O 353. 449. 475. Π
 121. 201. 209. 576. 701.
 750. P 2. 156. 291. 380.
 418. 575. 596. 604. 627.
 630. 711. Σ 198. 367. T 26.
 52. 126. 180. 364. 381. Φ
 138. 250. 446. 525. X 287.
 δ 254. 273. 275. θ 513. λ
 169. 532. ξ 71. 367. —
 Τρώεσσιν A 408. 509. 521.
 E 86. 177. 507. 644. 702.
 834. Z 110. 477. H 7. 361.
 402. Θ 11. 172. 244. 335.
 529. I 337. K 38. [A 79.]
 489. M 467. N 9. 175. Ξ
 265. 391. O 304. 346. 376.
 444. 550. Π 276. 356. P 16.
 183. Σ 130. 156. 218. T
 230. 307. 315. Φ 227. 371.
 374. 428. δ 275. χ 228. —
 Τρώας B 125. 861. Γ 68.
 88. 99. 156. 264. 285. Δ 36.
 70. 247. 416. E 32. 37. 176.
 527. 605. 862. Z 387. 442.
 H 27. 35. 49. 215. 297. Θ
 206. 449. K 511. A 326. 521.
 533. M 144. 288. N 1. 87.
 101. 129. Ξ 388. 475. O 6.
 42. 396. 404. 567. 622. 731.
 Π 92. 425. 534. 548. 654.
 658. 685. P 96. 458. 471.
 T 423. T 24. 38. 44. 96. Φ
 216. 224. 359. 521. X 57.
 105. Ω 237. s 261. — voc.
 Γ 86. 304. 455. H 67. 348.
 368. Θ 173. 497. A 286. N
 150. Ξ 501. O 425. 486. P
 184. Ω 704. — ἀγανοί H 386.
 K 563. Π 103. — ἀγερώχων
 Γ 36. E 623. H 343. Π 708.
 Φ 584. — ἀγήνορας K 299.
 — ἀγορή H 345. dat. A 139.

Homer.

θ 503. acc. Θ 489. — Αἰ-
 νείας T. ἀγός E 217. ἀγοί ἡδ'
 ἐπικούρων M 61. P 335. —
 αἰχμητῶν A 152. — ἀλαλη-
 τός Δ 436. — ἀλόχω B 355.
 ἄλοχοι Z 238. H 80. Θ 155.
 X 115. 343. ἀλόχους καὶ
 νήπια τέκνα Z 94. 276. 310.
 P 223. — ἀσπιστῶν Δ 221.
 Θ 155. A 412. — στονό-
 εσσαν αὐτήν λ 383. — βασι-
 λεῦσιν T 84. — Αἰνεία
 T. βουλευφόρε V. Αἰνείας. —
 δήμου χ 36. δήμῳ α 237. γ
 100. 220. δ 243. 330. ε 220.
 ν 266. ω 27. 31. — ἐναρα
 N 268. — ἐνοπήs Π 782.
 P 714. — ἔργον ἀργαλέον
 T. καὶ Ἀχαιῶν Δ 471. —
 εὐηγενέων Ψ 81. — ἡγεμό-
 νες N 491. — ἡγήτορες Γ
 153. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδον-
 τες K 301. Ξ 144. — θωρη-
 κτῶν O 689. 739. Φ 277.
 — ἱπποδάμων B 230. Γ 127
 (ἄεθλους). 131 (ἔργα). 251
 (ἄριστοι). Δ 333 (φάλαγ-
 γες). 355 (προμάχοισι). Z
 461. Θ 71. A 568 (φάλαγ-
 γας). dat. Δ 352. H 361.
 Θ 110. 516. 529. K 424. P
 418. T 237. 318. T 180. acc.
 Γ 343. Δ 80. P 230. voc.
 Δ 509. M 440. — κήρυκες
 T. καὶ Ἀχαιῶν Γ 274. —
 κέντορες ἵππων E 102. —
 κλαγγή τε καὶ ἄσπετος . .
 κυδοιμός K 523. — κύνες
 καὶ γῦπες Σ 272. — κύνας
 ἡδ' οἰωνούς N 831. P 241.
 — μάχην P 753. — μεγά-
 θυμοι E 27. A 459. N 737.
 gen. N 456. P 420. Ψ 175.
 181. acc. K 205. A 294. voc.
 E 102. — ἄλοχοι μεγαθύ-
 μων ἀσπιστῶν Θ 155. —

- μεγαλήτορες Θ 523. — νίκη
 P 689. — ὄμαδον H 307. —
 ὄμιλον Δ 86. K 232. 433. 517.
 546. — ὀρυμαγδοῦ I 248.
 K 539. P 461. — παλίωξιν
 O 601. — πόλις Π 69. T 60.
 acc. Δ 4. Θ 52. I 412. [Δ
 82]. Ξ 251. γ 85. δ 249. εὐ-
 ράγνιαν B 13. 30. 67. 88.
 — πόνος Z 78 (καὶ Ἀνκίων).
 X 11. — εὐναιόμενον πτο-
 λίδεθρον A 164. — πυρά Θ
 561. — σκοπός (Polites) B
 792. — στίχες H 65. P 107.
 — τείχει P 404. 558. acc.
 X 144. — τέννα Σ 337. Ψ
 23. — ὑπερηννορεόντων Δ
 176. — ὑπέρθυμοι I 233.
 Δ 564. P 276. acc. Ξ 15. O
 135. voc. Z 111. T 366. —
 ὑπερφίαλοι Φ 459. dat. Φ
 414. acc. Φ 224. voc. N 621.
 — φάλαγγα Z 6. φάλαγγες
 E 94. 591. Δ 344. acc. Γ
 77. H 55. Θ 279. N 718.
 P 285. T 152. — φιλοπτο-
 λέμοισι Π 90. 835. P 194.
 — φυλακαὶ τε καὶ εὐναὶ K
 408. — T. καὶ Ἀχαιῶν φύ-
 λους αἰνή E 379. Z 1. acc.
 Δ 65. Π 256. — βουληφόρε
 χαλκοχιτώνων (Aeneas) E
 180. P 485. — ὑπὸ χερσίν
 Θ 344. Δ 827. Σ 11. — χεῖρας
 ἀάπτους N 50.
 Τυδεΐδης (= Diomedes) E 18.
 134. 303. 410. 442. 600. Θ
 99. 149. 167. K 363. 489.
 528. Δ 357. Ξ 29. 380. Ψ
 357. 398. 499. 820. — Τυ-
 δεΐδαο E 281. Θ 254. — dat.
 E 93. 97. 207. 240. 793.
 K 255. 367. Δ 370. Ψ 824.
 — acc. E 85. 243. 329. 457.
 Ψ 389. — voc. E 440. Θ 139.
 161. I 53. K 249. Δ 313. —
 βροτὸς ἀνὴρ E 362. — T. εὖ
 δαΐφρονος Ψ 405. dat. E 181.
 — Διομήδης cf. h. v. — δον-
 ρικλυτός Ψ 681. acc. K 109.
 — T. εὖ κλισίην εὐτυκτον K
 566. — μεγάθυμε Z 145. —
 μενεπτόλεμος T 48. — ποι-
 μένι λαῶν Δ 370. — T. εὖ
 ὤμον ἀριστερόν E 16.
 Τυδεύς (έος, εἰ etc.), Diomedis
 p., Δ 396. E 800. 801. —
 gen. Ξ 114. — dat. Δ 372. —
 acc. in εἶα Z 222. in ἧ Δ 384.
 — ἀγανοῦ T. νῆε E 277. —
 Αἰτώλιος Δ 399. — νῆε δαΐ-
 φρονος Δ 370. Θ 152. —
 δίῳ K 285. — ἱπποδάμον νῖος
 Δ 387. — ἱπποδάμον νῖος
 Ψ 472. νῆε ἱπποδάμοιο Δ
 370. — μεγαθύμον νῖος E
 25. 235. 335. voc. K 509.
 — T. έος ἔκγονος δαΐφρονος
 Οἰνεΐδαο E 813. — σακῆς-
 παλος ἱππότης E 126. —
 T. έος νῖος E 163. 406. Z
 119. Θ 118. K 487. 494. Δ
 338. Ψ 538. dat. Ψ 383.
 acc. B 406. E 232. H 179.
 K 516. voc. K 159. — T. έος
 νῖόν: ἄγριον αἰχμήτην
 κρατερόν μῆστωρα φόβοιο
 Z 96. 277. ἄλκιμον Z 437.
 ἀρήμιος γ 167. δαΐφρονος E 134.
 ὑπέρθυμος Διομήδης E 376.
 acc. Δ 365. ὑπερφίαλον E
 881.
 Τυνδάρεος, dat. λ 299 (ex Leda
 Castor et Pollux). — T. ου
 κούρη (Clytaemnestra) ω 199.
 — Αἰθρὴν τὴν T. έον παρὰ-
 κοῖτιν λ 298.
 Τυρῶ, Salmone f., Crethei uxor
 β 120. — εὐπατέρειαν λ 235.
 Τυφωεύς, εἰ B 782. — Τυφω-
 έος εὐναὶ εἰν Ἀρίμοις B
 783.

- Τυχίος, σκυτοτόμων ὄχ' ἄρι-
στος* H 220.
Τάμπολις, Phocidis u., acc. B
521.
Τάδες, sidus, acc. Σ 486.
Τδης δῆμος, sub Tmolo sit. T
385 ἐν πίοι Iphition natus.
Τλακίδης Κάστωρ ξ 204 fictus
ab Ulixē.
Τλη, Boeotiae u., dat. E 708. H
221. — acc. B 500.
Τλλος, Joniae fluv., ἰχθυόεντι
T 392.
Τπειροχίδης Ἴτυμονεύς, acc.
A 673.
Τπειροχον occ. Ulixes A 335. —
— 2) Itymonei (q. v.) p.
Τπείρονα ποιμένα λαῶν occ.
Diomedes E 144.
Τπέρεια, ἡς, Argi Pelasgici
fons, gen. Z 457. — acc. B
734.
Τπέρεια, prior Phaeacum sedes,
prope Cyclopes, ἐν εὐρυχώρῳ
ξ 4.
Τπερήνωρ. ἱπποδάμοιο βίη P
24. — ποιμένα λαῶν occ. Me-
nelaus Ξ 516.
Τπερησίη, Achaiae u., acc. B
573. — T. ηνδε ο 254.
Τπεριονίδης, αο, Ἥλιος, gen. μ
176.
Τπερίων, ονος α 24. — ἡλέντωρ
T 398. — ἡέλιιο Θ 480
ἀνγῆς. α 8 βοῦς. μ 263 ἱφια
μῆλα. — dat. μ 133. 346.
374.
Τπνος Ξ 270. 286. — voc. Ξ
264. 233 (ἄναξ πάντων τε
θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
πων). — ὕπνω καὶ θανάτῳ
διδυμάοσιν Π 672. 682. —
κασιγνήτῳ θανάτοιο Ξ 231.
— νήδυμος Ξ 242. 354. acc.
Π 454.
Τποδῆβαν, Boeotiae u., acc. B
505.
Τπονῆις Ἰθάκη, gen. γ 81.
Τποπλακίη Θήβη, dat. Z 397.
Τποταρτάριοι θεοί, acc. Ξ 279.
Τρίη, Boeotiae u., acc. B 496.
Τρμίνη, Elidis u. B 616.
Τρτακίδης Ἀσιος B 837. 838. M
96. 110. 163.
Τρτάκον νιός, Ἀσιος N 771. —
acc. N 759.
Τρτιον Γυρτιάδην, Mysorum
ducem occ. Ajax Ξ 511.
Τρψήνορα δῖον, Dolopionis f.,
occ. Eurypylus E 76.
Τρψήνορα Ἰππασίδην occ. Dei-
phobus N 411.
Τρψινύλη, Iasonis uxor, Eunei
mater, dat. H 469.
Φαέθουσα, nympha, Solis ex
Neaera f. μ 132.
Φαέθων, Aurorae equus, acc. ψ
246.
Φαίηκες ξ 195. η 108. θ 23. 188.
440. ν 130. 160. 369. (τ 279
ἀγχίθεοι). gen. ξ 35 ἀριστήες.
197. κάρτος τε βίη τε (penes
Alcinoum) 257. 298 ἐς πό-
λιν. 302 δῶματα. η 316. θ
5 ἀγορήνδε. 91 et 108 οἱ
ἄριστοι. 117 ἄριστος. 198.
207. 231. 250 βητάρμονες.
ν 12 βούληφόροι. 149 περι-
καλλέα νῆα. τ 279 ἐς γαίαν.
dat. in κέσσιν ξ 270. η 11.
θ 21. 201. 557. ν 204. 302.
— Φαίηξιν η 62. — acc.
ξ 284. 327. θ 86. ψ 338. —
voc. λ 336. — ἀγανολ ξ 55.
ν 120. 304. — ἀμύμονες θ
428. — ἀνδρῶν ξ 3. 114.
202. η 156. θ 567. [λ 343].
ν 175. [322]. — ἀντιθέοι-
σιν ξ 241. — γαίης ε 280
ὄρεα σκυόεντα. 288. 345. —

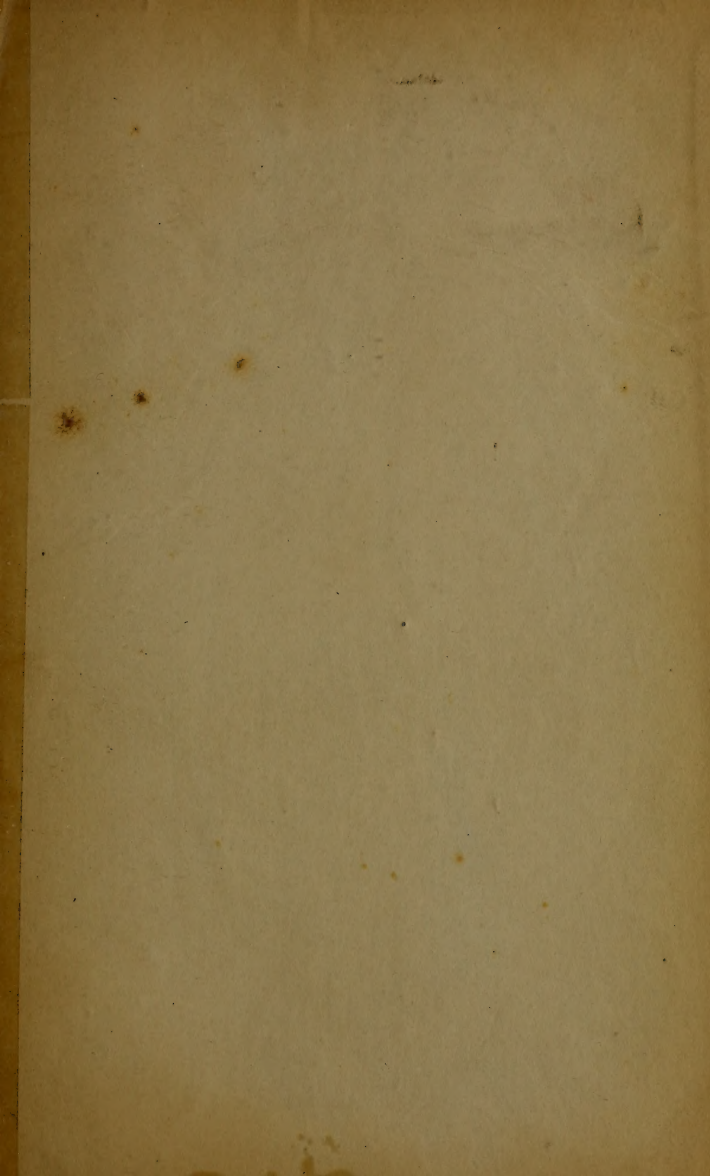
- γαῖαν ε 35. — δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες θ 191. 369. ν 166. — ἡγήτορες η 98. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες ν 186. 210. acc. η 136. voc. η 186. θ 11. 26. 97. 387. 536. — μεγαθύμων η 16. — ναυσίκλυτοι η 39. π 227. — φιληρέτμοισι ε 386. θ 96. 386. 535. λ 349. ν 36. Φαίδιμος ἦρως, Σιδονίων βασιλεύς Menelaum hospitio excepit δ 617. ο 117. Φαίδρη, Thesei uxor, acc. λ 321. Φαῖνονφ Ἀσιάδης, Abydenus, dat. P 583. Φαίνοπος υῖε, Xanthus et Thoon E 152. Φαίνοπος υῖόν, Phorcyn P 312. Φαῖστον, υῖόν Βώρου, Tarnae natum occ. Idomeneus E 43. Φαιστός, Cretae u., acc. B 648. γ 296. Φάληξ, Troianus dux, acc. N 791. Ξ 513 (occ. Antilochus). Φᾶρις, Laconiae u., acc. B 582. Φάρος, insula Aegypto objecta, acc. δ 355. Φανσιάδης Ἀπισάων, acc. A 578. Φεαί, Elidis u., acc. ο 297. Φειά, ad Jardanum fluv. sita u., gen. H 135. Φεΐδας, Atheniensis N 691. Φεΐδιππος, Thessali f. B 678. Φεΐδων, Θεσπρωτῶν βασιλεύς ξ 316. τ 287 (in Ulixis historia ficta). Φένεος, Arcadiae u., acc. B 605. Φερραί, Thessaliae u., dat. δ 798 (ubi Eumelus habitat). — acc. B 711 ad Boebeidem lacum. Φέρεκλον, υῖόν Ἀρμονίδεω occ. Meriones E 59. Φέρης, ητος, Crethei e Tyro f, acc. λ 259. Φέρουσα, Nereis Σ 43. Φηγεύς, Daretis f., Troianus E 11. 15. Φῆμιος, cantor ρ 263. — dat. α 154. — voc. α 337. — Τερπιάδης χ 331. Φῆρες (Centauri). ὄρεσκώοισι A 268. — λαχνήεντας Piri-thous vicit B 743. Φηραί, Messeniae u., acc. γ 488. ο 186. — ξαθέας I 151. 293. — ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ E 543. Φηρητιάδης (Eumelus), αο. gen. B 763. Ψ 376. Φθειρῶν ὄρος ἀκριτόφυλλον Cariae B 868. Φθίνη, Thessaliae u. I 253. 439. A 766. Π 13. — Φθίνηφι T 323. — acc. B 683. T 299. — Φθίνηδε A 169. T 330. — Ἑλλάδα τε Φθίνην τε I 395. λ 496. — ἐριβώλακι βοττανείρῃ A 155. — ἐριβώλακα μητέρα μήλων I 479. — ἐρίβωλον I 363. — ἐσχατιήν Φθίνης (Dolopes) I 484. Φθῖοι N 686. — gen. N 693. — μεγαθύμων N 699. Φιλητορίδης Δημουῆχος, acc. T 457. Φιλοίτιος, Ulixis bubulcus, ν 185 et 254 ὄρχαμος ἀνδρῶν. φ 388 (χ 268 Pisandrum. 286 Ctesippum occ.) χ 359. — δτε φ 240. Φιλοκλήτης, αο, θ 219. — ἀνακτος B 725. — τόξων εὖ εἰδώς B 718. — Ποιάντιον υῖόν γ 190. Φιλομηλεΐδης, Lesbius, dat. δ 343. (Ulixes cum eo luctatus est) ρ 134. Φλεγύαι μεγαλήτορες, acc. N 302.

- Φόβος *A* 440. *A* 37. — acc. *O* 119 (Martis ministrum). — Martis υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής *N* 299.
- Φοῖβος, δεινός (occ. Patroclum) *Π* 788. — dat. *A* 443. — voc. *Φ* 436. 448. — ἀκερσε-κόμης *T* 39. — Ἀπόλλων *A* 43. 64. 72. 182. 457. *E* 344. 454. *Θ* 452. *A* 353. 363. *M* 24. *O* 59. 307. 318. 355. 441. *Π* 527. 700. 715. 793. *P* 71. 118. *T* 68. 118. 138. 375. 450. *Φ* 515. 545. *X* 7. 213. 359. *Ψ* 188. 383. *Ω* 32. *γ* 279 (Phrontin occ.). *θ* 79. gen. *ι* 201 ἐν ἄλσεϊ δενδροῖεντι. ἄνακτος *I* 560. λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος *I* 405. ἐκάεργος *I* 564. χρυσόρου *E* 509. — ἦμε *O* 365. *T* 152. — φίλε *O* 221. *Π* 667.
- Φοινίκη, acc. *δ* 83 (venit Menelaus). *ξ* 291.
- Φοίνικες, ἀγανούς *ν* 272. ἀνήρ, ἀπατήλια εἰδώς, τρώκτης *ξ* 288. — ἄνδρες *Ψ* 744. — ναυσίκλυτοι, τρώνται *ο* 415. — ἀνδρῶν ὠκύαλος νηὺς *ο* 473. — πολυνκαίπαλοι *ο* 419.
- Φοίνικος κούρη τηλεκλειτοῖο = Europa, gen. *Ξ* 321.
- Φοῖνιξ, Amyntoris f., Achillis magister *I* 427. — dat. *I* 223. 621. 659. *P* 555. — ἀντί-θεον *Ψ* 360 (ὀπάονα sc. Pelei). — ἅττα γεραίε *I* 607 (διοτρεφές). *P* 561 (παλαιγενές). — ὁ γέρων *I* 690. — γέρων ἱππηλάτα *I* 432. *Π* 196. *T* 311. — διΐφιλος *I* 168.
- Φοίνισσα γυνή *ο* 417.
- Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη *I* 665.
- Φόρβαντος πολυμήλου νιόν (Ilioneum) *Ξ* 490.
- Φόργυς, Phrygum dux *B* 862. — acc. *P* 218. 318. — δαΐφρονα, Phaenopis f. occ. Ajax *P* 312.
- Φόργυνος, ἄλως μέδοντος, θυγάτηρ (Thoosa) *α* 72. — Φόργυνος ἁλίοιο γέροντος λιμὴν *ν* 96. 345.
- Φραδμονίδης Ἀγέλαος, acc. *Θ* 257.
- Φρονόιο υἱός, Νοήμων *δ* 630. 648. acc. *β* 386.
- Φρόντις, Euphorbi et Polydaman- tis mat., Panthoi uxor, δίκη *P* 40.
- Φρόντιν Ὀνητορίδην, Menelai gubernatorem, Apollo occ. *γ* 282.
- Φρυγίη *Ω* 545. — gen. *Γ* 401. — dat. *Π* 719. — acc. *Σ* 291. — ἀμπελόεσσαν *Γ* 184.
- Φρύγες, acc. *B* 862. — αἰολο- πώλους *Γ* 185. — ἐππόμαχοι *K* 431.
- Φυλάκη, Thessaliae u., in Protesilai dititione, gen. *λ* 290 (Iphiclis sedes). *ο* 236. — dat. *B* 700 (Medontis sedes). *N* 696. *O* 335. — acc. *B* 695.
- Φυλακίδης Ἴφικλος, gen. *B* 705. *N* 698.
- Φύλακον occ. Leitus *Z* 35.
- Φύλακος, Deionei f., Iphiclis pat., gen. *ο* 231.
- Φύλας, αντος θυγάτηρ (= Polymele) *Π* 181. — ὁ γέρων *Π* 191.
- Φυλείδης, εω et αο (Meges) *Π* 313. — δουρικλυτός *E* 72. — Φ.εωξταρον (Otum) *O* 519. — Μέγης cf. h. v. — Φ.αο σάκος *O* 528.
- Φυλεύς, ἦος et έος, Megetis pat., *O* 530. — acc. *Ψ* 637.

- *δίφιλος ἱππότα* B 628.
 — *Φ.έος υἱόν* K 110. 175.
Φυλομέδουσα βοῶπις, Menesthii mat. H 10.
Φυλώ δ 125. 133 *ἀμφίπολος* Helenae.
Φωκῆς, gen. B 517. P 307
ὄχ' ἄριστον. O 516 *ἀρχόν*
 (Schedium). B 525 *στίχας*.
Χαλκίς, Aetoliae u., *ἀγχίαλον*
 B 640.
Χαλκίς, Elidis fluv., *καλλιρέε-*
θρον [o 295].
Χαλκίς, Euboeae u., acc. B 537.
Χαλκωδοντιάδης Ἐλεφήνωρ B
 541.
Χάλκωνος υἱός = Bathycles Π
 595.
Χάρις, Hephaesti uxor Σ 382 *λι-*
παροκηδέμνος, καλή.
Χάριτες E 338. θ 364. — gen.
 ζ 18. s 194 *χόρον ἡμερό-*
εντα. — *Χαρίτεσσιν* P 51.
 — *ὀπλοτεράων μίαν* Ξ 267.
 275.
Χαρόποιο υἱός = Νιρέυς B
 672.
Χάροψ Ἰππασίδης, ἀντοκασί-
γνητος Σάοιο, acc. A 426
 (vulnerat Ulixes).
Χάρυβδις, ιος μ 441. — acc. μ
 436. — *δεινὴν* μ 260. 430. ψ
 327. — *δῖα* μ 104. 235. —
ὀλοήν μ 113. 428.
Χείρων Π 143. T 390. — *δικαιό-*
τατος Κενταύρων A 832. —
πατρὶ (Machaonis) *φίλα φρο-*
νέων Δ 219.
Χερσιδάμαντα occ. Ulixes A
 423.
Χίμαιρα Z 181. — *ἀραιμακέ-*
την Z 179. Π 328 (*πολέσιν*
κακὸν ἀνθρώποισιν).
Χίος, insula, gen. γ 172. —
παιπαλοέσσης γ 170.
Χλωρίς, Amphionis f., Nelei
 coniux, Nestoris, Chromii,
 Periclymeni et Perus mat., acc.
 λ 281.
Χρομῖος, Nelei f., acc. λ 286.
 Δ 295.
Χρομίον, Priami f. occ. Diome-
 des E 160.
Χρομίον, Lycium occ. Ulixes
 E 677.
Χρομίον, Troianum occ. Teucer
 Θ 275.
Χρομῖος, Mysorum dux P 494.
 — acc. P 218. — *θεοειδής*
 P 534. =
Χρόμις B 858.
Χρῦση, urbs Apollini sacra, acc.
 A 37. 100. 390. 431. 451.
Χρυσήϊς, ἴδος, Chrysae f. A
 439. — acc. A 182. — *καλ-*
λιπάρηον A 143. 310. 369. —
ἄποινα A 111.
Χρῦσης A 450. — ὦ X. η A 442.
 — *ἀρητῆρα* A 11. — *ἱερεὺς*
Ἀπόλλωνος A 370.
Χρυσόθεμις, Agamemnonis f. I
 145. 287.
Ψυρίη νῆσος, gen. γ 171.
ᾠγγίη νῆσος η 244. — gen. ζ
 172. — acc. α 85. [η 254]. μ 448.
 ψ 333.
ᾠκαλήν, Boeotiae u., acc. B
 501.
ᾠκεανός δ 568 (Zephyrum mit-
 tit). κ 139 (Perses p.). [λ 158].
 — gen. in ὄν ψ 347. — *ᾠοιο*
 E 6. T 7. κ 508. — dat.
 Θ 485. ψ 244. — acc. A 423.
 — *ἀπορρόου* ν 65. — *βα-*
θυδίνη κ 511. — *βαθυρρεί-*
ταο Φ 195. — *βαθυρρόου*
 H 422 *ἐξ ἀκαλαρρεῖταο*. Ξ
 311 *πρὸς δῶμα*. λ 13 *ἐς πεί-*
ρατα. — *θεῶν γένεσιν* Ξ 201.

302. — λοετρῶν Σ 489. ε 275.
 — ποταμοῖο Ξ 245 ῥέεθρα.
 Σ 607 μέγα σθένος. μ 1 ῥόον.
 — ποταμόν λ 639. — ῥέεθρα
 Ψ 205. — ῥοάων Γ 5. Τ 1.
 χ 197. ῥοάς Σ 240. ω 11. —
 ῥόος Σ 402. acc. Π 151. λ 21.
 Ῥαυαλός, Phaeax θ 111.
 Ῥαενίη πέτρῃ Elidis, B 617. —
 gen. Α 757.
 Ῥαενος, Aetolorum u., acc. B
 639.
 Ῥραι E 749. Θ 393. 433. — πο-
 λυγηθές Φ 450.
 Ῥρείδνια, Nereis Σ 48.
 Ῥρίων ε 121 (ab Aurora amatus,
 a Diana in Ortygia occ.) —
 κλυτόν λ 310 (pulcherrimum).
 — πελώριον λ 572 (qui apud
 inferos venatur). — Ejus σθέ-
 νος Σ 486. — sidus Σ 488.
 ε 274. —
 Ῥρίωνος κύων, acc. X 29.
 Ῥρον occ. Hector Α 303.
 Ῥτος, παῖς Ἀλωῆος E 385. —
 ἀντίθεον (Poseidonis ex Iphi-
 medea f.) λ 308.
 Ῥτον Κυλλήνιον, Epeorum du-
 cem, occ. Polydamas O 518.
 Ῥψ Ηεισηνορίδης, Eurycleae p.,
 gen. c. θυγάτηρ α 429. β 347.
 υ 148.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY
100 S. BAY
LOS ANGELES, CALIF.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

3 0112 044866553